

PLAYBOY

VĪRIEŠU DZĪVESSTILA ŽURNĀLS

Nr. 21 Jūnijs 2012

Seksīgā
politikē
Sandra
SONDORE-
KUKULE:
es redzu
auras

Kas ir kas
Latvijas
ALUS
BIZNESĀ

EURO 2012
FUTBOLA
ZVAIGZNES

Kapteinis
Amerika
KRISS
EVANSS
Holivudas
superzvaigzne

Bagātākais
godīgais
latvietis
JUSTS
KARLSONS

AMERIKAS
ADVOKATŪRAS
HAIZIVS

APBUROŠĀS
DANIELAS
kailfoto

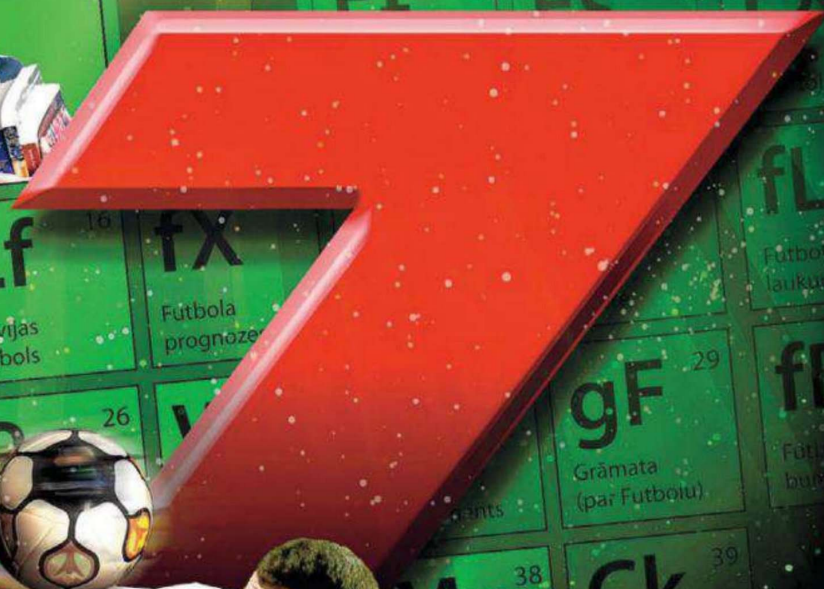

Cena Ls 2,19

Abonēt izdevīgāk

IZDEVNIECĪBA DIENAS ŽURNĀLI

A.Kreipāna vērtību sistēmas periodiska tabula

LIELAIS FUTBOLS NO 8.JŪNIJA TIKAI LTV7

SEKO LIDERIM

WWW.LTV7.LV

TRANSLĀCIJU ĢENERĀLSPONSORI

laⁱⁱⁱelecom
televīzija

Sveiciens no galvenā redaktora

Laimīgi nolīgot!

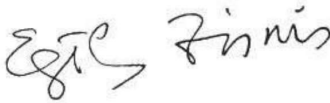

FOTO: Renārs Koris, Studio Imagine

Viens labums no tā, ka šovasar jau būtu sācies karš ar Irānu, latviešu tautai atlēktu — benzīna cenas uzšautos tik augstu gaisā, ka pat gada isākajā un neapreķināmākajā naktī diez vai kāds atļautos bez jēgas traukties, kur acis un iekšējais alkoholisks paātrinājums rāda, aizmirstot, ka jāņi gan nav ikdiena, tomēr datorspēle arī ne, kur tev ir tik dzīvību, cik tu neaizmirsti pieņemt pirms īpaši bīstama gājiena. Kopš 2000. gada asiņainajiem jāņiem, kad, nākamajā rītā saskaitoties, izrādījās, ka esam par 26 cil-

vēkiem mazāk, nekā bijām pie jāņa sagaidīšanas, pagāniskā tradīcija vairs nevienam reizi nav bijusi tik upurkāra. Taču jāņem vērā, ka šo patikamo statistiku nodrošināja ne vien ceļu policijas skarbas iebiedēšanas kampaņas, bet arī degvielas cenu lēna, tomēr nepārtaukta celšanās. Diemžēl, ja arī mūsu degvielas tirgotāju cenu politikas pamatā visus šos gadus bijušas tikai augošanas rūpes par satiksmes dalībnieku veselību un dzīvību, šopavasari viņi maķenīt pārspīlēja, uzraujot cenas tik augstu, it kā Irānā karš jau būtu sācies. Kad nu šī cenās izteiktā drosmīgā prognoze izrādījās vismaz priekšlaicīga, cenu nācās nolaist

pat zem lata. Te nu nav grūti prognozēt, kā šādas gandrīz vai jāņu priekšvakarā veiktas nolaistānas efekts atsauksies uz svinētājiem — viņi tā sapriecāsies, ka tas var izpausties jau it kā labi aizmirstajās jāņu nakts sacensībās «Kurš pabrauks ātrāk ar lielāku skuķu skaitu mašīnā» un «Uzmini, ceļu policist, kurš no mums sēdēja pie stūres, kurš bagāžniekā!».

Protams, ja jau jāņotāji dzertu tikai alu, kā to darīja mūsu senči, varētu arī pārāk neuztraukties, jo alus un vīns nomierina prātu. Taču jāņos, kā zināms, ir diezgan nepatāvīgs laiks, un droši vien arī šis gads nebūs izņēmums no vispārīgā principa «Istā kā pa jāņiem», tā tad tiks meklēts stiprāks sildītājs. Mēs arī nevaram cerēt, ka degvielas cenu pazemināšana būs paguvusi izraisīt tik ātru labklājības pieaugumu, ka ikviens latvietis savu draugu vai paziņu lokā atrastu kādu, kuram pieder muižiņa, kurā jāņos var baudīt vīnu, kā to savā Rūmenes muižā dara viens no Playboy šā numura interviju varoņiem — par bagātāko godīgo latvieti dēvētais advokāts un Berga Bazāra saimnieks Justs Karlsons. Starp citu, lai gan Karlsona kungs ir specializējies ar automašīnu avārijām un citiem defektiem saistītos procesos, tas, kurš jāņos būs sasiitis savu auto, uz viņa palīdzību var necerēt, jo Karlsona klienti ir pasaules lielās autofirmas. Uz viņa palīdzību varētu cerēt tikai tas, kurš jāņos būs tā pavairāk pabaudījis Rūmenes muižā brūvēto alu, bet šis alus pagaidām ir vēl tālākas ieceres līmenī nekā karš ar Irānu. Lai no šīm abām iecerēm tā pirmā gan piepildās!

Vāka foto: Andrejs Zavadskis

REDAKCIJA

Galvenais redaktors
EGILS ZĪNIS

Galvenā redaktora vietnieks
IVARS ĀBOLIŅŠ

Atbildīgais redaktors
ANDREJS VASKS

Redaktore
LINDA KRŪMIŅA

Stila redaktore
IEVA IVANOVA

Literārā redaktore
REGĪNA JANMANE

Mākslinieciskais redaktors
KIRILS ŠMEĻKOVŠ

Datorgrāfiķi
EDUARDS ŠIDLOVSKIS
JĀNIS PAUZERS

Tālrunis +371 67063220
Fakss +371 67292701

E-pasts: playboy@dienaszurnali.lv

IZDEVĒJS

SIA «DIENAS ŽURNĀLI»
Mūkusalas iela 15, Rīga, LV-1004
Reģistrācijas apliecība Nr. 000703182

Izdevniecības galvenā redaktore
un direktore
INGA GORBUNOVA

Direktora vietnieks
IVARS PRIEDE

Ražošanas daļas direktors
ROBERTS GRIŠKEVIČS

AS «DIENA» Reklāmas aģentūra
Tālrunis +371 67063181, +371 67062182

Produktu grupas vadītāja
KRISTĪNE IEVIŅA-ĀBOLIŅA
Iespiests «Poligrāfijas grupā Mūkusalā»

LASĪTĀJU SERVISS

Lasītāju servisa vadītāja
INDRA EGLĪTE
tālrunis 67292633

Pārdošanas vadītāja
IVETA RANCĀNE

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL

HUGH M. HEFNER
Editor-in-Chief

U.S. PLAYBOY

JIMMY JELLINEK,
Editorial Director
ROB WILSON,
Art Director
PATTY BEAUDET-FRANCĒS,
Deputy Photo Director
MATT NORDBY,
Chief Revenue Officer

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING

MARKUS GRINDEL,
Managing Director International Print/Digital
MARY NASTOS,
Publishing Services Manager
GABRIELA CIFUENTES,
Digital Asset Manager
WILLIAM ANSELL,
Editorial Services Coordinator

Citēšana bez redakcijas
rakstiskas atļaujas ir aizliegta

Līdz 25. jūnijam **ienāc**
www.dienaszurnali.lv/playboy
aizpildi anketu par žurnālu **un laimē**

jaunumu no Gustavsberg — gudro Logic ļaucējkrānu! Ļaucējkrānu īpašie krāsotie rokturiši ir antibakteriāli un paši salabo mazus skrāpējumus. Tie aprīkoti ar ūdens un enerģijas taupīšanas funkcijām. Logic kolekcijā pieejami ļaucējkrāni gan vannas istabai, gan virtuvei četrās dažādās krāsās: traki oranžs, grēcīgi melns, nevainojami balts, kaprīzi zils un standarta variants ar hromētu rokturīti.

Ar uzvarētāju sazināsimies personīgi pēc 26. jūnija. Maija uzvarētājs **Matiss Mālers** saņem dāvanu — Camel Active polo kreklus — stilīgu sezonas MUST-HAVE. Balvu lūdzam saņemt līdz 27. jūnijam redakcijā Mūkusalas ielā 15, Rīgā.

Ja nevarat iegādāties žurnālu kādā no preses tirdzniecības vietām, lūdzam par to informēt pa tālruni 67292074

PLAYBOY

JŪNIJS 2012 SATURS

Latviešu
Karlsons,
kas dzīvo
Silikona
ielejā

52

Sandra Sondore-
Kukule tic cilvēku
pārdabiskajām
spējām

24

Kapteinis
Amerika — Krisa
Evansa ekskluzīva
intervija Playboy

74

Kad atdzīvosies
Indonēzijas
supervulkāns?

60

Playboy modele
Daniela Degro-
Ducmane

90

INTERVIJAS

- 24** Sandras Sondores-Kukules attiecības ar vīru, ar eksprezidentu Valdi Zatleru un citiem vīriešiem. Kādi bijuši viņas padomi, un ko viņa iesaka tagad
- 52** Q20. VW, Mercedes un BMW lūdz viņa aizsardzību, bet mantotais Berga Bazārs prasa naudu, ko atpakaļ nedod. Latviešu advokāts ASV zvērīnāto tiesās **Justs Karlsons**
- 74** Holivudas superzvaigzne **Kriss Evanss** jūsmo par glītām pēcpusēm un Sandru Bulloku

MEITENES

- 10** Playmate kalendārs. **Arita**
- 67** Seksīgā argentīniete **Rosio**
- 90** Playmate **Danielas** rīts
- 112** Skaistule rotājas putās. 1963. gads

Katram savs
laiks uz rokas

14

PĒTĪJUMI

- 20** Šveices armijai ir nazis ar korķu vilķi
- 21** Darbs internetā. Un vienmēr kāds uzķeras
- 32** Lasi jau tagad par Eiropas čempionu futbolā
- 38** Mazie aldari neražo vietējam tirgum, jo vietējie nedzer
- 46** Falla kults. Arī mums tas ir pazīstams
- 78** BMW vadītāji nav lielākie noteikumu pārkāpēji. Bet kuri tad?

PAVISAM PERSONĪGI

- 1** Playboy galvenais redaktors **Egīls Zirnis** par Jāņiem un karu ar Irānu
- 18** Lai tie metālisti kļiedz. Šopēns rullē
- 22** Par Jāni nepiedzimst, par Jāni kļūst!

Viesnīca

Viesnīca pašā Baltezera krastā
15 minūšu brauciena attālumā
no Rīgas centra
Dažādas klases komfortabli numuri
Plaša bezmaksas autostāvieta

SPA

Romantiska atpūta pāriem
Daudzveidīgs SPA procedūru klāsts
Veselības uzlabošana
pieaugušajiem un bērniem
Dāvanu kartes

Baltvilla

VIESNĪCA HOTEL

Senču prospekts 45, Baltezers, Rīgas novads, LV-2164

Tālrunis: +371 67840640 Fakss: +371 67990888

E-pasts: info@baltvilla.lv

www.baltvilla.lv

Konferences

5 dažāda stila un ietilpības konferenču
vai semināru telpas
Īpašas kafijas paužu, pusdienu un
vakariņu piedāvājums
Augstas kvalitātes tehniskais aprīkojums
Kokteilbārs vakara atpūtai

Restorāns

Brokastu bufete
Biznesa pusdienas un vakariņas
Lieliska vieta korporatīvajiem banketiem,
kāzām un citām svinībām
Izbraukuma ēdināšana pēc pasūtījuma
Romantiskas vakariņas divatā

Vai skandas?
Tehnojaunumi

84

Meitene
no tango
dzimtenes

67

Alusvīrs no
Brenģuļiem
un citi mazie

38

Motocikls
ar trolejbusa
«iekšām»

80

TEHNIKA

- 80 Papildu rozete. Elektromocim
- 84 Prezervatīvs aifonam un citi brīnumi

PRIEKI UN BAUDAS

- 15 Prometejs un Šarlīze Terona nav svešie
- 16 Sieviete melnā drošā mājā. DVD jaunumi
- 17 Atradām literatūru večiem. *Berlīne. Aleksandra laukums*
- 70 Kā kontracepcija izjauc kāzas. **Elīnas** stāsts
- 82 Zombiju slaktiņš un skaistas meitenes. Tikai spēle
- 86 Balliņu joki
- 102 Tērvetes, Madonas vai Brenģuļu? Playboy testē bezpudeļu alu
- 105 Neprecētas meitenes vācu vīnā
- 105 Internacionāls Hospitāļu ielas krogs
- 106 Jēra pautu vilinājums
- 108 Cepta marinēta gaļa vīru gaumē
- 110 Atslodzei reibinošs deserts

DZĪVESSTILS

- 6 Stilīgi cilvēki stilīgos pasākumos
- 12 Playboy izvēle: jāņtārpiņu konkurents, pūtiens miglā un koferis skandālam
- 14 Džentlmeņu praktiskās rotaslietas. Pulksteņi

Šoreiz tomēr
galvenais ir alus

102

- 19 Latvijas leģendārās mototrases
- 42 Negribi pārmaksāt par drēbēm? Iepērcies internetā
- 50 Droši peldēties. Tas ir droši
- 60 Indonēzijas eksotika, kad pakaļa tulznās
- 98 Noderīgas lietas pludmalei

LASĀMVIELA

- 72 Izvirtīga bauda vai aukstasinīga slepkavība? **Gunta Bojāra** literārā izmeklēšana

ĪSI UN KONKRĒTI

- 8 Playliste: futbols apakšveļā, peldkostīmu skate un puskailas deputātes
- 11 TOP 10, kur doties un ko pasākt
- 64 Kailā patiesība
- 66 Daži fakti par iepazīšanos internetā
- 71 Atbildes uz taviem jautājumiem — Playboy padomdevējs

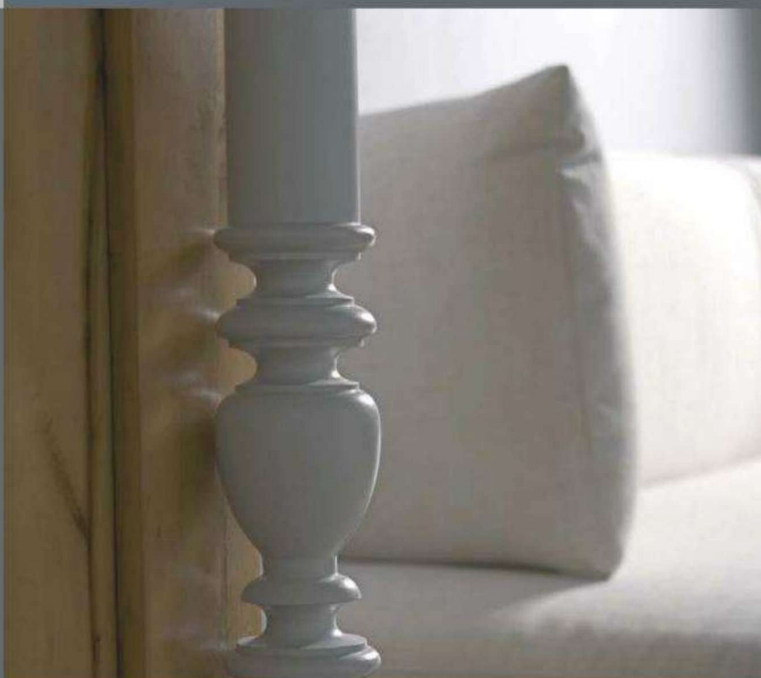
ANNAS HOTEL

Dabas un mūsdienu iespēju apvienojums eleganta dizaina viesnīcā – izcila atpūta ārpus ikdienas steigas

biznesa sarunām,
svarīgiem pasākumiem,
dāvanai mīļotajam cilvēkam,
sevis lutināšanai.

Restorāns KANNAS, lai izbaudītu izsmalcinātu maltīti nesteidzoties un novērtētu labas lietas, gatavotas no svaigiem sezonas produktiem.

SPA centrs VANNAS ar pirtīm, baseiniem un profesionālu masieru radīto komforta sajūtu pēc garas darba dienas.

ANNAS HOTEL

DESIGN HOTEL SPA RESTAURANT

Amatas novads, Zaubes pagasts, Annas, Latvija LV-4113

+ 371 64 18 0700

annashotel.com

GPS: 57.02.25 N, 25.22.03 E

Stilīgi cilvēki, stilīgi pasākumi

- *Spirits & Wine* veikala atklāšana tirdzniecības centrā *Spice Home*
- *Nordea* Rīgas maratons
- Bunkus advokātu biroja atklāšana Alberta ielā 12 (Rozentāla un Blaumaņa muzejēkā), Rīgā
- Dzintara Soduma jubilejas svinības

«Atkal iedvesmas pietrūkst?» režisora Viestura Kairiša interese par viņa stendu satrauc viņa sievu gleznotāju Ievu Jurjāni.

«Tādā pat es dzeru!» *Spirits & Wine Outlet* īpašniekam Andrim Lūkinam atklāšanas pasākumu uzteic fotogrāfs Jānis Deinars.

«Pie pilnas glāzes draugu daudz,» kompāniju meklē komponists Juris Kulakovs.

«Gandrīz vai zēl liet klāt...» ēdiena sastāvdaļas smarža ieliksmo pavāra Riharda Fridenberga sirdi.

«Man patīk vīrieši, kas ir stiprāki par alkoholu,» *Spices* direktorei Ivetai Lācei čukst uzņēmēja Kristīne Līpiņa.

«Zaķis gargabalnieks,» *Playboy* vēsturisko sūtību Rīgas maratonā sajūt redaktore Linda Krūmiņa.

«Jums pat zodiaka zīmes izskatās pēc zivīm!» mākslinieka Andreja Ameļkoviča makšķerēšanas kaislību gleznā *Zodiaks* saskata *Elizabete Hotel* īpašniece Dace Bunkus.

«Labi, ja brālis aizstāv!» zvērināta advokāta Mārtiņa Bunkus brālim uzņēmējam Kristapam Bunkum saka TV diva Maija Silova.

«Intervijas garākas,» desmit kilometru distanci bez pūlēm veic *Playboy* galvenā redaktora vietnieks Ivars Āboliņš.

«Pozitīvs fakts!» jaunā biroja atklāšanā advokātu Mārtiņu Bunku sveic festivāla *Positivus* dibinātājs un organizators Ģirts Majors.

«*Ulisu* uzvedisiet?» Dzintara Soduma piemiņas pasākumā Dailes teātra mārketinga daļas vadītājai Indrai Rubenei uzvaicā miljonārs Valērijs Belokovs.

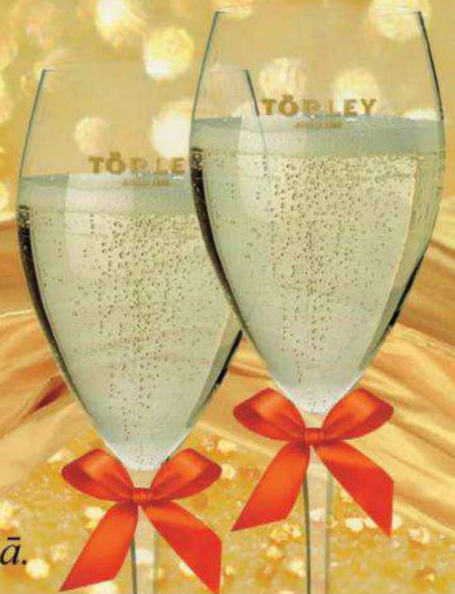
ANNO 1882

TÖRLEY

svin savu

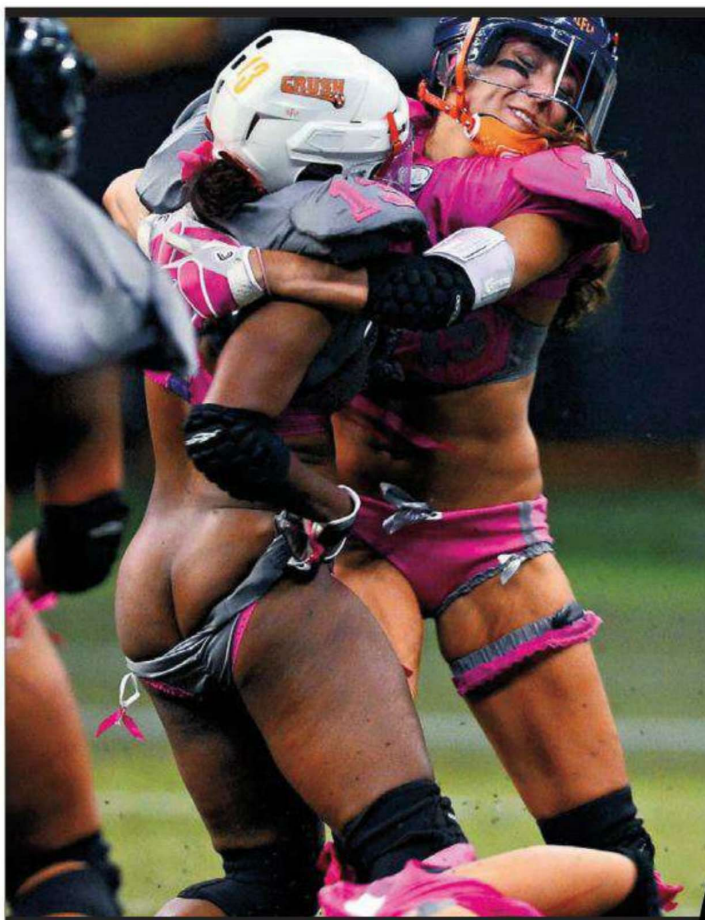
130

gadu jubileju,
dāvinot JUMS laimes
mirkļus svētkos!

Reibinošas atlaides meklējiet labākajos veikalos visā Latvijā.

ALKOHOLA LIETOŠANA IR KAITĪGA JŪSU VESELĪBAI

Apakšveļas triumfs

Amerikāņu futbola Apakšveļas liga kļūst arvien populārāka un jau iziet ārpus ASV robežām. Pieprasījums pēc mežonīgām sievietes izdarībām laukumā ir arī Meksikā — 5. maijā 15 tūkstošu skatītāju priekšā tika izspēlēta

zvaigžņu spēle tās galvaspilsētas Mehiko stadionā *Sports Palace*. Šķiet, rezultāts nevienu īsti neinteresē, jo atrast ziņas informāciju, kura komanda tad uzvarēja, nemaz nav tik viegli. Tāds pats šovs jūnija sākumā notiek arī Austrālijā.

Geju prezidents Obama

Jūnijs Latvijā tradicionāli ir laiks, kad par savām tiesībām atgādina homoseksuāli orientēti cilvēki, taču šie jautājumi joprojām ir aktuāli arī citās valstīs. Pasaules mērogā diskusijai par homoseksuālu cilvēku tiesībām laulāties uzmanību pievērsis priekšvēlēšanu draudza skartais ASV prezidents Baraks Obama. Iepriekš viņš iestājās tikai par geju pāru attiecību tiesisko aizsardzību, taču tagad sola laulības. Arī

ASV tas ir pretrunīgi vērtēts jautājums, un Obama, mainot savu nostāju priekšvēlēšanu kampaņas laikā, ir spēris diezgan riskantu soli.

Puspliko skrējiens

Gribi bez maksas apģērbties? Tad izģērbies! Apģērbu tirgotājs *House* uzmanības piesaistīšanai kā mārketinga instrumentu izvēlējies puskaulu pircēju rosi-

šanos veikalā. Šāds solis, lai gan nav jauns, izrādījies veiksmīgs, jo piesaistīta mediju uzmanība, arī dalībnieku skaits bija cienījams — aptuveni trīsdesmit. Meitenes, kas parasti ir drosmīgākas, šoreiz

izrādījušās mazākumā. Tiem džekiem, kuru mērķis bija par velti tikt pie drēbēm, tas arī bija labi, jo puskaillie meiteņu augumi vismaz nenovērsa uzmanību no galvenā — apģērba.

Pirms jozējiem bija minēji

D ienu pirms masu psihozei pielīdzināmā skriešanas pasākuma — Rīgas maratona (piedalījās arī divi Playboy redaktori) — notika Jūrmalas velomaratons (piedalījās Playboy redaktore), kas pulcināja vairākus divarpus tūk-

stošus velosipēdistus. Lai gan šis maratons kļūst arvien nozīmīgāks starp līdzīgiem pasākumiem arī starptautiski, tomēr daudziem tas joprojām ir atmiņā kā pasākums, kur nabaga Nils 2011. gadā iztēra spēkus pirms komu nesotā Rīgas maratona.

Mācieties, daiļās parlamentārietes!

M eksikas Kongresa vēlēšanās agresīvu kampaņu uzsākusī partijas Demokrātiskā revolūcija kandidāte, filozofijas pro-

fesore Natālija Huarsa, valsts otrās lielākās pilsētas rosīgākajās vietās izkarot priekšvēlēšanu plakātus, kur viņa un bariņš citu sieviešu nobildētas kailām

krūtīm. Tiesa, krūtis ir piesegtas ar vienu roku. Ja šis paņēmiens nostrādās Meksikā, varbūt kādreiz ko tādu sagaidīsim arī šeit. Būtu jau jauki, vai ne?

Kārtībai jābūt

B razīlijā ir zeme, kur nepārtraukti notiek kaut kas interesants. Tur ir karnevāli, futbols, kontrastējoša sabiedrība un nepārspējami dabas krāšņumi. Arī maijs ir nesis acij tikamus

mirkļus Riodežaneiro, kur notika modes pasākums *Fashion Rio Summer 2012*. Sievietes tur nolūko pludmales ietērpus vasarai, savukārt vīriem ir iespēja jūsmot par sieviešu augumu skaistumu. Bil-

Playboy
seko

Playmate kalendārs

Bildinājums un brīnums

Pēc kļūšanas par Playboy modeli pērn Playmate Mis Februāris **Arita Dimitričenko** saņēmusi bildinājumu un plāno uzsākt ģimenes dzīvi.

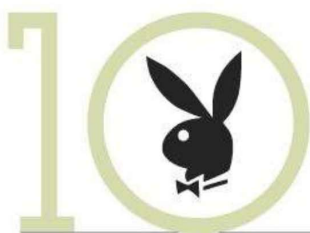

«**M**an ir nopietnas attiecības, esmu saderinājusies. Esmu patiešām laimīga un gribu savu dzīvi saistīt tieši ar šo vīrieti. Kopā esam salīdzinoši neilgu laiku, tomēr zinu, ka tieši viņš ir mans īstais. Turklāt šobrīd gaidām savu Ziemassvētku brīnumu — mēs vairs nebūsim tikai divi,» emocionāli stāsta Arita.

Paralēli sava brīnuma gaidām viņa strādā skaistumkop-

šanas salonā par stilisti frizieri un mācās Rīgas Tehniskās universitātes Inženierekonomikas un vadības fakultātē. Viņa teic, ka pēc kļūšanas par Playboy modeli ieguvusi lielāku pašpārliecību, turklāt saņēmusi ļoti daudz pozitīvu komentāru no pilnīgi nepazīstamiem cilvēkiem. «Esmu iepazinusies ar radošiem un talantīgiem cilvēkiem, esmu piedalījies fotosesijās kā stiliste un fotogrāfa palīdzē, esmu izbaudījusi to, kas man patīk. Es esmu laimīga,» saka Arita. 🐰

TEKSTS: Ivars Āboliņš FOTO: Māris Ločmelis un no personīgā arhīva STILS: Ieva Ivanova

labas lietas jūnijā

Aristokrātu manierē

Nelielā Anglijas pilsētā **Askota** ik gadus pulcē vairāk nekā 300 000 cilvēku — karalisko ģimeņu pārstāvjus, miljonus, popzvaigznes un vienkārši entuziastus — uz pasaulē vispopulārākajām zirgu skriešanās sacensībām **Royal Ascot**. No 19. līdz 23. jūnijam unikāla iespēja iefiltrēties vajadzīgajās aprindās.

Tīrā bauda

Četras dienas tīras muzikālas baudas — no 27. līdz 30. jūnijam Ungārijas pilsētā **Šopronā** norisināsies **VOLT** festivāls. **Snow Patrol** kā hedlaineri, uzstāsies arī **Röyksopp**, **Iggy & The Stooges** un daudzi citi.

In vino veritas

Cilvēku ar vājāku nervu sistēmu tas varētu padarīt gluži vai traku — simtiem litru vīna tiek izlieti zemē! Tādi ir Svētā Pedro svētki, pazīstami arī kā **Vīna kauja**, ko 29. jūnijā atzīmē Spānijas pilsētā **Haro**. Protams, nav aizliegts vīnu baudīt arī tradicionālā veidā.

Īsti dzelzsvīri

Reizēs, kad šķiet, ka vari visu, varbūt pamēģini nopeldēt 3,8 kilometrus Vidusjūras ūdeņos, nobraukt ar velosipēdu 180 kilometrus un pie viena noskriet 42 kilometrus pa gleznaino Nicas piekrasti. 24. jūnijā **Francijā** notiek **Ironman** sacensības.

Kā Dieva ausī

Anglijas grāfistē **Kornvolā** atrodas savdabīgais **Eden Project** — ar ambīcijām radīt paradīzes nostūrīti prom no civilizācijas. Tur mēdz notikt pasākumi vienas dienas mūzikas festivāli **Eden Sessions**: 23. jūnijā muzikālais komiķis **Tim Minchin**, 8. jūlijā — popa panki **Blink 182**.

Biznesa klase

Ar šoka terapijas elementiem

Cilvēks, kurš neatstāj vienaldzīgu nevienu un nekad — šokrokeris **Merilins Mensons** ir no tiem, ko gribas vēl un vēl. Vienīgais koncerts Baltijā notiks 12. jūnijā **Kauņas Žalgiris** arēnā.

Šovbiznesa večiņas

Unikāla iespēja klātienē redzēt un dzirdēt dzīves pieredzes bagātās sievas, kas ciņā par **Eirovīzijas** ceļazīmi pārspēja kaimiņzemes spožākās zvaigznes. **Buranovskie babuški** 16. jūnijā uzstāsies **Dzintaru koncertzālē**.

Pozitīvā nostalgijā

Ja esi no tiem, kas deviņdesmitos uzskata par vienu no vislabākajām desmitgadēm, 8. jūnijā tev jābūt **Tallinā**, kur notiks **Back To The 90s** festivāls. Būs **Londonbeat**, **Vengaboys**, **Sabrina**, **Rednex** un noteikti daudz jautrības.

Skaļi & smagi

Žurnāls **Rolling Stones** viņus nodēvējis par labākajiem savas paaudzes metālistiem, 2007. gadā un arī šogad viņi tika nominēti **Grammy**. Pasaulslavenie **Mastodon** 20. jūnijā bļiežs koncertzālē **Palladium**.

Sievietes laimei

«Visu, ko daru, es daru tevis dēļ» — kad šie vārdi skan no **Braienas Adamsa** mutes, katra sieviete sajūtas kādu drusciņu laimīgāka. Tā vienkārši ir ļoti kvalitatīva un forša mūzika. 2. jūlijā **Arēnā Rīga**.

TEKSTS: Linda Krūmiņa
Publicitātes foto

ALUS SMARŽA TRADĪCIJAS

Alus kausa funkcijas vērsas plašumā — no parocīga dzeramtrauka un putekļu krātuves suvenīru kolekcijās tas kļuvis par vāzi un atbilstošu dāvanu arī sievietei. Ierastais puslitra tilpums, augstums — 12 centimetri, biezs stikls ar šūnu reljefu, klasiska alus kausa forma. Ziedi ievietoti oāzē, kas nodrošina to ilgāku saglabāšanos (kad tie nobeigsies, alus kauss būs tavš).
Ls 6,63,
www.zemenites-sniega.lv

SPĪD KĀ JĀNTĀRPIŅŠ NAV JĀNTĀRPIŅŠ

Lai gan brīžiem šķiet, ka dzimstības veicināšanai valsts drīzāk aizliegs prezervatīvus nekā parūpēsies par bērnu dārzēm, tomēr pagaidām tie ir pieejami un auglības svētkos jātur gatavībā. Atbilstošākie jāņu noskaņām ir *Contex*

Glowing, kas tumsā mazliet spīd, padarot nakti vēl maģiskāku un par partneres uzmanību ļaujot TAM konkurēt pat ar jāntārpīņu. Labākam rezultātam ražotājs iesaka vispirms «prezervatīvu 1–2 minūtes pakļaut apgaismojumam». Ls 2,50,
www.contex.lv

JUMTS VIRS GALVAS NAKTSMĀJAS

Vakarā un reibumā būvējot telti, ir risks pamosties peļķē, bet holandiešu armijas šūpulgulta palīdz no tā izvairīties. Vienvietīga. Kā divvietīgo ārkārtas situācijā to var izmantot tikai dažāda dzimuma personas, jo nakts tajā paies

pilnā kontaktā un ciešos apkampienos. Tomēr kontakta gadījumā jāuzmanās ar asām kustībām, citādi var nokļūt peļķē, jo ražotājs garantē tikai 100 kilogramu noturību.
Ls 25,
www.arsenal-lv.com

VAKARA NOSKAŅA AR PUKŠĶI TRANSPORTS

Vasarā ir daudz svētku, un daudzi no tiem tiek svinēti dabā, kur ierašanās ar *Harley Davidson* motoram raksturīgo rūcienu būs dzirdama pa gabalu, tādējādi atstājot neizdzēšamu iespaidu uz visiem klātesošajiem, īpaši — uz zaķiem. Modelis *Touring Road Classic*

varētu būt laba izvēle arī braucienam uz tālo Latgali, jo ražotājs saka: «Ar šo klasiskā stila dubulto degvielas tvertnes 22,7 litru ietilpību jūs varēsiet veikt daudz lielākas distances starp degvielas uzpildes vietām.» Ls 16 280,
www.motofavorites.lv

ZZZZZZZZZ- ZZZZZZZ INSEKTI

Odi un citi nelietīgi kukaiņi var samaitāt visu ballīti, vai tie būtu jāņi vai cita vasarīga pasēdēšana. Turklāt lielākais posts bieži ir nevis niezošie kodumi, bet gan pasākuma dalībnieču idešana: traki kož, braucam mājās! Izmēģināti dažādi līdzekļi, bet, ja tie tirgotājiem, *DEET* ir riktīgi labs. Aerosols nodrošinot aizsardzību uz astoņām stundām, un ceļu jums griezis arī ērces un mušas. Uz ādas nepūst!
Ls 7,
www.gandrs.lv

SAPAKO AR TROKSNI CEĻOJUMA INVENTĀRS

Konfliktam ar mīļoto
eskalējot līdz robe-
žai, kad jāliek lietā
ierocis «čomodānu
kravāšana», viss
efekts zūd, ja izrā-
dās, ka personīgās

mantiņas jākrāmē
auduma somās
vai — vēl nožēloja-
māk — plastmasas
maisīņos. Tāpēc lai-
kus iegādājies čemo-
dānus, lai izdarītu to

ar stilu. Kompānijas
Rimowa polikarbo-
nāta modelis *Salsa
Deluxe Hybrid* labi
noderēs arī ceļoju-
mos.
Ls 405, veikals *Begis*

MIGLAS TAURE SATIKSMEI SKAŅAS SIGNĀLS

Ezītis miglā dikti la-
mājās un lietoja
pat stipro vārdu
«psihopāts», kad vi-
ņu izbiedēja palaid-
niece pūce. Lai izvairī-
tos no šāda stresa,
kuģu satiksmē tiek
izmantotas miglas
taures, kas lieti no-
derēs arī dažādos
sporta pasākumos.
Tāpat ar to var mo-
dināt ballītē kritu-
šos, tikai tad, lai
«neatrautos», jāzi-
na, kur paslēpties,
jo mazā lietīņa ra-
da ļoti lielu troksni.
Ls 5,50,
www.jahtas.lv

IEMET NELAIMEI AR GRANĀTU UGUNS- DROŠĪBA

Ko darīt, ja aizsvil-
stas pirtiņa, šķūnis
vai virtuvē uz plīts
aizmirstā svētku
maltīte, bet līdz
ugunsdzēsēju at-
braukšanai jāgaida
neciešami ilgi?
Tad vēsā mierā pats
vari notēlot Super-
menu — iemest
telpā *Drošo granātu
AGS-5*, kas apslāpēs

liesmas ar nekaitīga
aerosola mākonī. To
var lietot arī tad, ja
ieslēgta elektrība,
efektivitāti mazinās
atvērts logs, durvis
vai caurvējš, taču tik
un tā uguns nodarī-
tais posts būs
daudz, daudz
mazāks.
Ls 210, [www.granit-
salamandra.eu](http://www.granit-salamandra.eu)

LAI TIK LĪST APĢĒRBS

Lietainos Jāņos visi
pa pļavu un ap
ugunsgrāvjiem,
gumijniekos un ga-
ros mēteļos ar ka-
pucēm, kas traucē
visa veida komuni-
kācijai. Taču tam ir
alternatīva! *Aqua
lung* hidrotērps *Ba-
lance comfort* gata-
vots no jaunākās
paaudzes septiņu
milimetru neoprē-
na, kas ir trīs reizes
elastīgāks nekā ve-
cie modeļi, lēnāk
dilst, labāk pieguļ,
gandrīz kā vingro-
šanas triko. Un arī
par odiem tādā var
aizmirst.
Ls 280,
veikals *Lāsa-100*

Zemūdens karalis

Tissot Seastar
Automatic
Chronograph C01
Sport Watch

Vēl ne tik sen par niršanas pulksteņiem interesējās vien tie vīri, kam vairāk par visu tik dienas vadīt jūras dzelmē. Šodien gan tos var nēsāt ikviens — vienalga, vai tu 100 metru dziļumā Klusā okeāna ūdeņos lūkojies tieši acīs haizivīm vai 36 stāvu augstumā supersmalkā birojā tiecies ar starptautiskas korporācijas lielajiem dūžiem. Nirēju pulksteņi kļuvuši par modes lietu — tie izskatās stilīgi un nav zaudējuši savu funkcionalitāti. Šis modelis iztur 30 bāru spiedienu. Visiem Tissot Seastar izstrādājumiem ir īpašs ventilis, kas ļauj automātiski izlīdzināt spiedienu pulkstenī. Cena — ap 660 latiem.

Laiks piecdesmitajos

Baume & Mercier
Capeland Flyback

Laikā, kad lielākā daļa pasaules kļuvusi par tādu kā smārtfonu civilizāciju un soli di uzvalki ikdienas lietošanā sāk līdzināties atavismam, klasisks rokas pulkstenis nereti ieņem kaklasaites līdzvērtīgu statusu. Bez tā mierīgi var iztikt, bet tu to nēsā, jo

tas izceļ tavu individuālo stilu. Un šis pagājušā gadsimta piecdesmito gadu manierē ieturētais Šveices pulksteņmeistaru Baume & Mercier pulkstenis ir perfekts akcents — it kā retro, tomēr mūsdienīgs. Cena — ap 4050 latiem.

Boeing uz rokas Devon Tread 2

Luksusa pulksteņu ražotājs Devon gada sākumā starptautiskajā izstādē Baselworld 2012 nāca klajā ar savdabīgu lolojumu Tread 2. Jāpiebilst, ka tā priekšgājējs Tread 1 saņēmis respektablu Grand Prix D'Horlogerie de Geneve balvu labākā dizaina un konceptpulksteņu kategorijā. Precīzu laiku rāda kompānijas patentētā kustību tehnoloģija, kas izmanto inovatīvu oglekļšķiedras neilona siksnu

sistēmu. «Siksniņas», uz kurām atzīmētas stundas un minūtes, ir 2/1000 collu biezās un aizgūtas no Boeing 747 pilota kabīņu tehnoloģijām. Pulksteni darbina ekstrēmi kompakts dators, kas iedzīvināts pašā tā «sirdī». Savdabīgais izstrādājums ne tikai izskatās ārkārtīgi saistoši, bet ir arī ļoti precīzs — testi uzrādījuši pussekundes nobīdi dienā. Cena — ap 5500 latiem.

Fetišs krievu gaumē

Armands Simsons,
TV personība:

«Man ir tāds kā neliels fetišs uz uzvalkiem, pulksteņiem, kaklasaitēm, lakatiem. Reiz, meklējot dāvanu, ieraudzīju iepriekš neredzētu Pulksteni. Tieši tā — ar lielo burtu!!! Liels, smags, tāds, ko uzreiz pamana. Krievu ražojuma Vodolaz. Kad biju atnācis uz Dinamo spēli, to uzreiz pamanija. Visvairāk aizsvilās Marčels Hosa un palūdza arī viņam tādu nopirkt. Sandis Ozoliņš stāstīja, ka it kā pēc Vodolaz parauga arī amerikāņi uztaisījuši savu sēriju U-BOAT. Līdzīgu, tikai reizes piecas līdz desmit dārgāku. U-BOAT maksā ap 3000 un vairāk dolāru, savukārt Vodolaz Rīgā atradu pa 320 latiem.

Šo pulksteņus esmu licis uz rokas vairākās hokeja spēlēs un pasākumos, tostarp 2011. gada KHL zvaigžņu spēlē Sanktpēterburgā un 2011. gada KHL noslēguma pasākumā Maskavā. Atklāti sakot, ikdienas lietošanai tas nav diez ko ērts, jo uzvilšanas poga ļoti duras rokā.

Pulkstenis ir labs akse-suārs, jo pareizu laiku jau var paskatīties telefonā. Un, protams, tas par savu īpašnieku var pateikt ļoti daudz... tāpat kā uzvalks, kaklasaites mezgls un, protams, kurpes.»

MĒNEŠA FILMA

PROMETEJS (PROMETHEUS)

ŽANRS: **asa sižeta šausmu filma, fantastika**
 REŽISORS: **Ridley Scott**
 LOMĀS: **Noomi Rapace, Logan Marshall-Green**
 un **Charlize Theron**

Interesanti fakti

- Ridlijs Skots filmas nosaukumu *Prometejs* skaidro šādi: «Tas ir stāsts par radišanu; par dieviem un cilvēku, kas sacēlās pret tiem.» Sengrieķu mitoloģijā dievu kalps titāns Prometejs nozaga uguni, lai aiznestu to cilvēkiem, kas izrādījās nenovērtējama dāvana. Diemžēl ne vienmēr tikai labā nozīmē.
- Režisors atteicās no idejas filmā rādīt leģendāro Svešo — radījumu, kas bijis visu filmas *Svešie* stāstu varonis, jo «tagad viens tāds stāv Disnejlendā, un es nekādā gadījumā ne pie kā tāda neatgriezšos». Tā vietā Skots izvēlējās radīt briesmoņa priekšteci.
- *Prometeja* darbība noris 30 gadu pirms notikumiem, kas atspoguļoti 1979. gada filmā *Svešie*.

Lau labu laiku iepriekš par zinātniskās fantastikas epu *Prometejs* tika baumots kā par filmas *Svešie* (*Alien*) priekvelu, režisors Ridlijs Skots to definējis kā «oriģinālu mitoloģiju», kurā vien brīžiem atrodamas norādes uz 1979. gada asinis stindzinošo klasiku. Iespējams, šis futuristi-

kais trilleris, kur vienā no galvenajām lomām iejuties arī seksīgā Šarlize Terona, ir viena no šīs vasaras visgaidītākajām filmām. Skatītāji tiek iemesti mežonīgā un naidīgā pasaulē, uz kuru devusies zinātnieku komanda, lai pētītu, kā radusies cilvēce. Nonākuši augsti attīstītu citplanētiešu

civilizācijā, viņi ir spiesti cīnīties uz dzīvību un nāvi. Filmas notikumi, kas risinās 2085. gadā, rosina meklēt atbildes uz provokatīviem jautājumiem par radišanu, reliģiju un to, no kurienes esam cēlušies. Filma ir Ridlija Skota pirmā «atgriešanās nākotnē» kopš 1982. gadā tapušā *Blade Runner*.

«Mūsu mērķis bija uzņemt nevis vienkārši biedējošu filmu, bet veidot interesantu evolucionāru stāstu, kas piespiestu skatītājus domāt par tā sauktajiem mūžīgajiem jautājumiem,» — tā Skots. «Bet, protams, ir arī tiešām biedējoši momenti un izaicinājumi. Un 3D izdevies sasodīti labs.»

Šomēnes aktuāli

**ČERNOBIĻAS
DIENASGRĀMATAS**
 (Chernobyl Diaries)
 ŽANRS: **šausmu filma, trilleris**
 REŽISORS: **Bradley Parker**
 LOMĀS: **Jesse McCartney,**
Jonathan Sadowski
 un **Olivia Dudley**

**SNIEGBALTĪTE
UN MEDNIEKS**
 (Snow White and the Huntsman)
 ŽANRS: **asa sižeta filma**
 REŽISORS: **Rupert Sanders**
 LOMĀS: **Kristen Stewart,**
Chris Hemsworth un
Charlize Theron

KOSMOPOLISE
 (Cosmopolis)
 ŽANRS: **drāma**
 REŽISORS: **David Cronenberg**
 LOMĀS: **Robert Pattinson,**
Jay Baruchel
 un **Juliette Binoche**

**ABRAHAMS LINKOLNS:
VAMPĪRU MEDNIEKS**
 (Abraham Lincoln: Vampire Hunter)
 ŽANRS: **fantāzija, trilleris**
 REŽISORS: **Timur Bekmambetov**
 LOMĀS: **Benjamin Walker,**
Rufus Sewell un **Dominic Cooper**

MAGĪSKAIS MAIKS
 (Magic Mike)
 ŽANRS: **komēdija**
 REŽISORS: **Steven Soderbergh**
 LOMĀS: **Channing Tatum,**
Alex Pettyfer
 un **Olivia Munn**

**DIVAS DIENAS
ŅUJORKĀ**
 (2 Days in New York)
 ŽANRS: **komēdija**
 REŽISORS: **Julie Delpy**
 LOMĀS: **Chris Rock,**
Julie Delpy un **Albert Delpy**

Playboy
atklāj

svaigi diski

CD

Linkin Park

Living Things
Amerikāņu rokeru piektais albums. Kā skaidro Maiks Šinoda, nosaukums *Living Things* (dzīvās lietas jeb dzīvās radības — angļu val.) izvēlēts, jo šoreiz mūziķi vairāk nekā jebkad agrāk pievērsušies cilvēkiem un attiecībām, un šis esot personīgāks albums par iepriekšējiem. Jaunajā veikumā apvienoti iepriekšējo albumu elementi, tādējādi radot pavisam jaunu skaņu. «Jaunajā albumā esam iekļāvuši daudz ģitāras un smagāku elektroniku, tomēr neaizejam metālā. Cilvēkiem šis skaņējums būs daudz saprotamāks,» teic grupas līderis Česters Beningtons.

Maroon 5

Overexposed
Visu pagājušo gadu *Maroon 5* pavadījuši, ierakstot savu ceturto studijas albumu *Overexposed*. Procesā bijuši iesaistīti vairāki producenti, tostarp Makss Mārtins, Raiens Tēders un citi. Mūziķi teic, ka šis esot viņu līdz šim popsīgākais veikums. Pēc ne pārāk veiksmīgiem iepriekšējā albuma rezultātiem, *Maroon 5* bijuši gatavi jauniem radošiem meklējumiem un risinājumiem. «Šis noteikti ir skanējuma ziņā visdaudzpusīgākais albums,» — tā ģitārists Džeimss Valentains. «Un nevaru vien sagaidīt, kad dosimies ceļā, lai spēlētu šo dzīvajā!»

Es skatos. **Arnis Biksus**, bārmenis:

«Pēdējā laikā sanāk daudz skatīties bērnu filmas. Ja runājam par lielo kino, ļoti, ļoti iepatikās *Tintiņa piedzīvojumi*. Tur ir viss, kas vajadzīgs — daudz dažādu notikumu, vajāšanas un pakalpojumu nās ar mašīnām pa ūdeni. Ja es būtu mazs puika, šo skatītos katru dienu atkal un atkal. Jā, un vēl arī Skorsēzes *Hugo* ir foršs kino, ko noteikti iesaku paskatīties.»

DVD

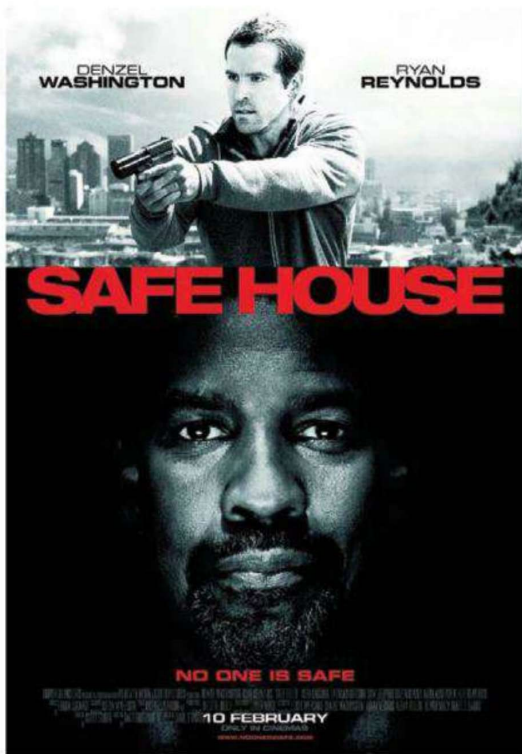

The Woman in Black (Sieviete melnā)

ŽANRS: šausmu trilleris, drāma
REŽISORS: James Watkins
LOMĀS: Daniel Radcliffe, Janet McTeer un Ciarán Hinds

Filma sākas ar ainu, kurā trīs mazas meitenes sarīkojušas tējas ballīti savā istabā. Trijotne ir aizrāvusies rotaļās, pēkšņi viena no viņām palūkojas augšup, abas pārējās izdara

to pašu. Kā nonākušas transā, meitenes salauz savas rotaļlietas, pieiet pie loga, visas trīs vienlaikus izlec un nositas. Kamēr tālumā izgaist meiteņu mātes šausmu kliekdziens, redzama kāda noslēpumaina sieviete melnā. Jaunais advokāts Artūrs Kipss dodas uz attālo ciematu, kur atklāj, ka atbēdētārs kars sievītes spoks terorizē vietējos iedzīvotājus.

Safe House (Slepenā mītne)

ŽANRS: asa sižeta filma, detektīvs
REŽISORS: Daniel Espinosa
LOMĀS: Denzel Washington, Ryan Reynolds un Robert Patrick

Tobins Frosts ir viens no labākajiem CIP slepenajiem aģentiem, bet jau gandrīz desmit gadu viņš bēguļo, jo ticis atmaskots militārās izlūkošanas informācijas pārdošanā. Viņa rīcības dēļ ASV ir cietusi milzu zaudējumi. Tomēr pēc gadiem ilgas slēpšanās Frosts nolemj nākt atklātībā, jo viņa rīcībā nonākusi ārkārtīgi vērtīga informācija. Savukārt aģents Mets Vestons strādā CIP slepenajā mītnē Keiptaunā, gaidot dienu, kad varēs sevi pierādīt kā vērtīgu profesionāli. Kad algotņi atklāj, kur mītnē Frosts, viņš un Vestons ir spiesti bēgt. Uzticēties nedrīkst nevienam!

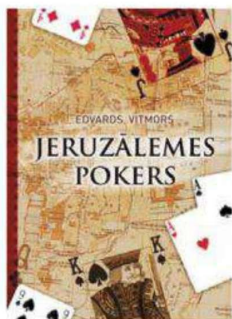
Rampart (Nocietinājums)

ŽANRS: krimināldrāma
REŽISORS: Oren Moverman
LOMĀS: Woody Harrelson, Ben Foster un Sigourney Weaver

Filmas darbība norisinās 1999. gadā. Vjetnamas veterāns un policijas virsnieks Deivs Brauns velta sevi visu tam, lai veiktu sava veida netīros darbus. Viņam ir pašam

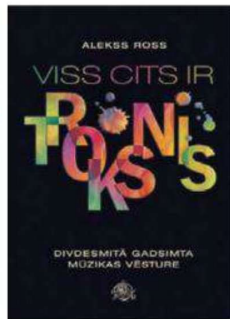
savs gods un taisnības kodekss, un robeža starp to, kas ir labi un kas ir slikti, nereti ir pavisam izplūdusi. Tomēr Brauns tiek pieķerts piekautam aizdomās turamo, viņa rīcība ir fiksēta video, un šajā brīdī viņam sākas ļoti personīga un emocionāla cīņa. Pagātnes grēki un to sekas, atteikšanās mainīt savus ieradumus un milzīgs korupcijas skandāls paša iecirknī veido viņa likteni.

TEKSTS: Linda Krūmiņa FOTO: Raitis Puriņš, Diena. Shutterstock, publicitātes

EDVARDS VITMORS
JERUZĀLEMES
POKERS**No angļu valodas tulkojusi**
Māra Poļakova

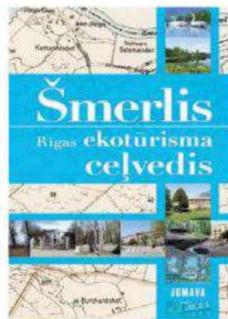
DIENAS GRĀMATA, 2012

Jeruzālemes kvarteta otrais romāns nekādā ziņā nepieviļ E. Vitmora cerību pilnos fanus — palikdams uzticīgs savam gaumīgajam humoram un turpinādam demonstrēt dziļo inteligenci, autors stāsta par pokera spēli, kas ilgst divpadsmit gadu, jo ikvienam no spēlmaņiem ir sava motivācija iegūt laimestu. Lielākoties šai motivācijai ir tieša saistība ar cilvēces vēsturi, kas Vitmora rokās kļūst teju par metafizisku vasku, savijoties neticamākajās cīlpās, kas beigu beigās atklāj fenomenu, ko varētu dēvēt par «vēstures kodolu».

ALEKSS ROSS
VISS CITS IR
TROKSNIS.
DIVDESMITĀ
GADSIMTĀ MŪZIKAS
VĒSTURE**No angļu valodas tulkojušas**
Selga Lase un Māra Poļakova

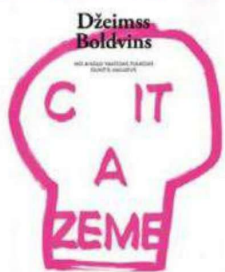
JĀŅA ROZES APGĀDS, 2012

Episka klasiskās un populārās mūzikas hrestomātijā. Alekss Ross pamanās reflektēt ne tikai par mūziku vien, viņa uzmanības lokā nonāk sabiedrības doma, politika, dažādas kultūrvides un, neizbēgami, cilvēks, un mūzika. Neizskaitāmas, mazzināmas biogrāfiju un notikumu druskas bagātina šo iespaidīgo vēstījumu, prātā paliekošās detaļās stāstot par skaņu pasaules izveidi, kādu mēs to pazīstam šodien.

AIVARS JAKOVIČS
ŠMERLIS. RĪGAS
EKOTŪRISMA
CEĻVEDIS

JUMĀVA, 2012

Protams, liela daļa cilvēku zina, ka mežu, kas ieskauj komercgigantu un iepirkšanās centru *Alfa*, dēvē par Šmerļa mežu. To, ka tas vienlaikus ir grandiozs unikālas floras un faunas pārblīvets apgabals, iespējams, iedomājas tikai retais. A. Jakovičam prātā ir vēl aizraujošāks solis — viņa grāmata ir kā gids, biologs un vēsturnieks vienlaikus. Tieši laikā. Tiem, kam karstajās vasaras dienās jāpaliek galvaspilsētā, šī grāmata kā *Lonely Planet* tūristu ceļvedis otrā pasaules malā dod aizraujošu iespēju klejot pa nebeidzamo Šmerļa planētu.

DŽEIMSS BOLDVINS
CITA ZEME**No angļu valodas tulkojis**
Guntis Valujevs

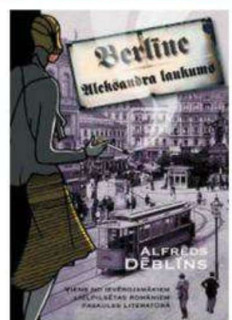
MANSARDS, 2012

Lai gan šis amerikāņu romānu meistara un skarbā sociālā kritiķa darbs sarakstīts pirms piecdesmit gadiem, tas savu aktualitāti nav zaudējis ne par kri-

patu. Sociālo normu skaudrajā sadursmē ar individuālo pārdzīvojumu trauslākais salūst. Pēdējo šajā gadījumā pārstāv tiklab melnādainais džeza mūziķis Rūfuss, kā viņa draugs no «īru-itāļu bas-tardiem» Vivaldo vai baltādainā Leona no Amerikas dienvidu štatiem, kas Rūfu-

sa dzīvē piedzīvojuši transformāciju no vienas nakts piedzīvojuma nopietnā kaislīgas meditācijas objektā. Galu galā no šāda individuāla lūzuma neizbēgami veidojas kopsakarību ķēde, ko cita starpā varētu dēvēt arī par «dzīves mākslu», atkal un atkal apliecinot, ka ikviena sabiedrība

ir savstarpēji saslēgti ķēdes posmi, kas nemitīgi bagātinās un ietekmējas. Lāgiem šai ietekmei ir traģiska pēcgārša, taču varbūt tieši tas ir iemesls, kāpēc pēc šā romāna izlasīšanas lasītājs jūtas pamanījies — vai varbūt pat iemācījies — kaut ko ļoti, ļoti nozīmīgu.

ALFRĒDS DĒBLĪNS
BERLĪNE. ALEKSAN-
DRA LAUKUMS**No angļu valodas tulkojusi**
Silvija Brice

ZVAIGZNE ABC, 2012

Klasiskai literatūrai lielākoties piemīt bezdzimuma iezīmes, taču šo nūdien varētu raksturot kā spēcīgu «veču romānu», kas lasītāju sagrābs savā varā

līdz pat kaulu smadzenēm. Galvenais varonis Francs Biberkopfs godam izcietis cietumsodu un mēģina atgriezties dzīvē. Taču divdesmito gadu Berlīne viņu nesagaida atplestām rokām — tai ir pašai savas steidzamas darīšanas, kuras kārtojot tādi kā Francs dabū pāris kārtīgu dunku mugurā. Lāgiem

tādas dunkas var nogrūst pie zemes, un neviens nepalīdzēs piecelties. Kurš no vecās dzīves paziņam gan gribēs tikties ar izbijušū ieslodzīto, turklāt slepkavu, lai vai kādos apstākļos tas noticis. Un apkārt dzirdamās prātulas atlec kā no dzelzs sienas, jo Francam no dzīves gribas «ko vairāk par sviestmai-

zi», taču nav nemaz tik viegli pateikt, ko tieši. Varbūt visprecīzākais risinājums šai pretrunai atrodams lopkautuvē, kur vērsis uzticīgi padodas lopu dzinējam, «it kā būtu vienprātis un tagad piekrītu, pēc tam, kad ir visu redzējis un zina: tas ir viņa liktenis, un tur viņš neko nevar mainīt».

Tad manā dzīvē iestājās briesmīgs krahs. Kā jau visām lielākajām problēmām, arī manējai bija vārds un uzvārds.

Zīmējums:
Mārtiņš Uptītis

Baudas varā

Pēdējā laikā ļoti mainījušas manas attiecības ar mūziku. Uz slikto pusi, protams. Mūsdienās labāks nekļūst nekas, to nu zina katrs. Tajā es vainoju to sarežģīto troksni, ko klausās tikai ome vai plānprātiņi, kuri lasa prieku pēc. Nu, klasisko mūziku.

Ar klasisko mūziku nekad neesmu bijusi uz jūs, mani spieda iet uz visādiem koncertiem jau kopš bērna kājas. Tie bija šausmīgi garlaicīgi. Sākumā mani neinteresēja, pēc tam es neklusējos, bet, man pieaugot, viņi laikam kaut ko nomainīja, un sāka kļūt labāk. Kad sasniedzu vidusskolas vecumu, šie jau bija uztrenējušies pavisam labi, un lielu daļu koncerta man pat nenāca miegs. Universitātes laikā sāku pati uzprasīties uz līdziešanu, bet to var norakstīt uz studiju stresu – noguris cilvēks vienmēr sarunās višādas stulbības.

Tad manā dzīvē iestājās briesmīgs krahs. Kā jau visām lielākajām problēmām, arī manējai bija vārds un uzvārds.

Tas bija kluss un mierīgs darbdienas vakars, kad es, mazohistiski sapratusi, cik ļoti manā parasta cilvēka dzīvē pietrūkst sāpju un agonijas, nolēmu noskatīties filmu *Pianists* (tiem, kam nepatīk sevi terorizēt ar filmām par holokaustu, ātrs ieskats – karš, Hitleri, Varšava, jauns pianists tiek vajāts, geto, vācieši pazemo un nogalina visu un visus, ja apkārt nav ko nošaut, nošauj kādu, kas jau bijis nošauts pirms tam; visi mirst, pasaule nav prieka, civilizācija ir sliktākais, kas jebkad noticis). Viss gāja kā pa sviestu, biju nopinkšķējusies jau filmas pirmajā pusstundā, bet VLC Media Player spītīgi uzstā-

ja, ka man jāraud vēl vismaz divas stundas (padoms – maksimālam efektam šīs filmas vajag skatīties vakarā, vēlams vienam, lai uzpumpētu to vientulības un tukšuma sajūtu un rastos laba augsne to visu turpināt murgos), kad piefiksēju, ka filmā izvēlētie skaņdarbi skan tā, it kā mazā putras grāpītī būtu sajaukti eņģeļi ar pavasari, saulesgaismu, visskaistāko lietu, kāda jebkad redzēta, un, kad tas viss savārtis, pārlēta ar nebeidzamām skumjām, melanholiju, domām par nāvi, un tad grāpīša saturs iztukšots uz klavierēm.

Tas, protams, bija Frederiks Šopēns, kas tur tika spēlēts. Tas nolādētais polis. Tālāk viss gāja tikai uz leju, un man, protams, vajadzēja turpināt ar Listu.

Visas šīs izvirtības neatgriezeniski sabojāja manu dzirdes aparātu. Jo man sāka likties, ka visa mūzika ir jāklausās tāpat, kā to dara ar klasisko mūziku – iedziļinoties, ieklausoties katrā notī un pārejā. Tā bija smaga kļūda. Vispirms man atkrita popmūzika. Man sāka likties jocīgi, ka dziesma var sastāvēt no trim akordiem un nevienam pret to nav nekā iebilstama. Pēc tam sabojājās smagais metāls. Es vairs nejutu to kādreizējo emociju apmierinājumu, kad ieliku ausīs kādu ļoti agresīvu un trokšņainu dziesmu, kurā solists bija acīmredzami šausmīgi daudz sāpināts dzīvē, tāpēc tagad kļiedza uz visiem, kas gatavi klausīties. Kādreiz es sapratu ziņojumu,

kas man caur to tika nodots, es to pārņēmu un tikpat dusmīgi kā solists slampāju mājas no skolas un domāju par visām tām sliktajām lietām, ko izdarišu, ja kāds vēl kādreiz dzīvē man atļausies ielikt nesekmīgu atzīmi algebrā. Nu tas bija mainījies. Mani drīzāk sāka kaitināt, ka skaņas nevar atšķirt, ka ir tik daudz trokšņa, man nepatika, ka tas cilvēks blāuj uz mani, jo biju pieradusi uzskatīt, ka skaņdarbā komponists savu klausītāju uzrunā. Es negribēju, lai mani uzrunā šie mūziķi, jo šķita, ka viņiem nekas labs nebūtu sakāms.

Hiphops sāka izskatīties kā tāda draņķīga parodija par runāšanu. Man bija grūti «iebraukt», kāpēc tam cilvēkam vajag uztaisīt skaņas, ko izdvesa mans dators, kad uzkārs cietais disks, lai pastāstītu man par savu materiālo stāvokli. It kā kažoks auguma garumā, kas veidots no izmirušiem dzīvniekiem, un dimantiem rotātais mašīnas izpūtējs jau pietiekami nepārādītu to, ka tas ir vienīgais veids, kā viņš jūtas kaut ko sasniedzis.

Nu, labi, tas pārgāja. Es sapratu, ka klasiskā mūzika vienkārši ir citā plauktiņā liekama, tā ir vienīgā īsto pērļu virtene manā Accessorize un Caramelles draņķu pilnajā rotaslietu lādītē, tā ir vienīgā tiešām garšīgā (ar marmelādi

vai marcipānu) konča lētajā konfekšu asortī, kuru kāds ciemiņš, aizmirsis ciemkukuli, iegādājās piemājas LB veikālā. Un vienīgā mūzika, kuru vērts pirkt legāli (ar download mozart mp3 savu dienu nesāksu). Tu neiztrakosi savu nedēļu krāto stresu, dejojot pie Šopēna, un ballīte neiegriezīsies, ieskanoties Baha fūgām. Klasiskā mūzika noņem prāta nogurumu, kas ir daudz bīstamāks par fizisko. Klasisko mūziku bauda ar prātu, populāro – ar ķermeni. Dejojot, ārdoties, jūtot ritmu. Tāpēc arī laiki iet, bet Šopēns paliek. ♡

**Solists bija
acīmredzami
šausmīgi daudz
sāpināts dzīvē,
tāpēc tagad
kļiedza uz
visiem, kas
gatavi
klausīties.**

Playboy
rūc

motokrosa ABC

Motokross Latvijā vienmēr bijis viens no visvairāk apmeklētajiem sporta pasākumiem un joprojām turpina tāds būt. Taču dažas mototrases ir legendāras un īpašākas par citām.

Motokrosa pirmsākumi Latvijā meklējami pagājušā gadsimta pirmajā pusē, taču īstu uzplaukumu tas piedzīvo sešdesmito gadu vidū. Un tieši Latvijā tiek sarīkotas pirmās tradicionālā motokrosa sacīkstes Eiropā – *Gaujas kauss*. Mači ilgus gadus notiek netālu no Valmieras centra – Putriņu mototrasē, taču 1983. gadā tiek pārcelti uz Kūļu trasi, kur norisinās vēl divdesmit piecus gadus. Taču pirms pāris gadiem trases īpašnieku maiņas dēļ to rīkošana tiek pārtraukta.

Daudzu desmitu tūkstošu skatītāju apmeklētās sacensības gandrīz vienmēr spēja pulcēt vienkopus spēcīgākos PSRS motosportistus, starp kuriem toni pārsvarā noteica latvieši ar Jāni Serģi priekšgalā.

Otras senākās motokrosa sacensības Latvijā ir *Vaidavas kauss*, kuras šogad Arvīda Levana vārdā nosauktajā mototrasē Apē norisinājās jau trīsdesmit deviņus reizi. Septiņdesmito gadu vidū entuziastu grupa Levana vadībā sāka organizēt vietēja mēroga sacīkstes, kas gadu gaitā kļuva par valsts mēroga motokrosu. Šajos mačos savam talantam tā pa īstam atklāties ļāvuši tādi sportisti kā Mairis Levans, kurš daudzus gadus bija Latvijas ātrākais braucējs, un arī Matiss Karro.

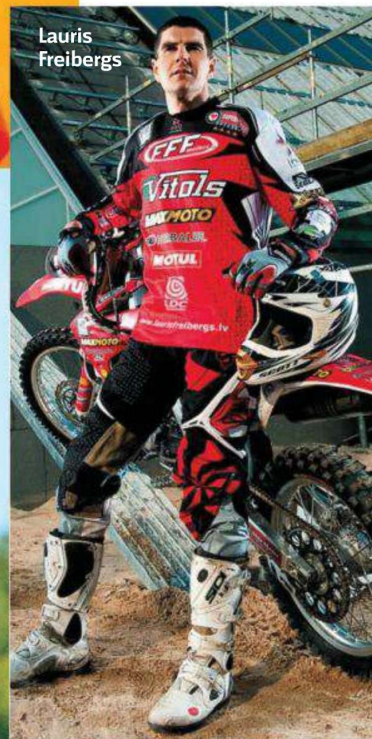
Kristers
Serģis un
Artis
Rasmanis

Astoņdesmito gadu beigās un deviņdesmito sākumā tiek likti pamati *Zelta zirga* motokrosa kompleksam, kas kļūst par spožu lappusi ne tikai Latvijā, bet visas Eiropas motokrosa hronikās. Visus šos gadus Ķegumā tiek rīkotas augsta līmeņa sacensības – Latvijas čempionāta posmi, Baltijas kausa izcīņas, bet par pirmo lielo kulmināciju kļūst Pasaules čempionāta posms motocikliem ar blakusvāgiem 1996. gadā. Kristera Serģa un Arta Rasmaņa ciņai par pieciem pasaules čempionu tituliem līdzī seko desmitiem tūkstoši, un tajā mirkli popularitātes un apmeklējuma ziņā ar motokrosu nespēj sacensties neviens cits sporta veids Latvijā.

Savukārt 2009. gadā *Zelta zirga* mototrasē tika sarīkots Pasaules čempionāts MX1 un MX2 klasēs. Nākamais solis – motokrosa «olimpiskās spēles» jeb Pasaules nāciju motokross jau sekoja kā loģisks turpinājums iesāktajam darbam – tā bija virsotne.

Lauris
Freiberģs

Pašmāju sacensību aprīte arvien straujākus apgriezienus un popularitāti iegūst motokrosa seriāls *Battery Superkauss*, kurš nu jau uzsācis ceturto sezonu. Iespējams, visu laiku izcilākais latviešu motosportists Lauris Freibergs 2008. gada sezonas izskaņā lika punktu savai starptautiskajai karjerai un kopā ar domubiedru Kasparu Cveigeli pievērsās savai motokrosa seriāla izveidošanai un rīkošanai. Sacensībām tikai izvēlēts motokrosam nedaudz neraksturīgs formāts – īsāki braucieni, kas izvērtās par aizraujošiem sprinta mačiem.

Vīru mērķis ir šo motokrosa seriālu padarīt par spēcīgāko Austrumeiropā, un nav pamata domāt, ka tas varētu neizdoties. 🏍

Septiņdesmitajos un astoņdesmitajos gados PSRS mēroga sacensības – Vissavienības čempionāta posmi – notika Upiškalna trasē Aizputē, *Baltā brieža* trasē Viļakā un Mūsas mototrasē netālu no Bauskas.

Matiss
Karro

TEKSTS: Ivars Āboliņš FOTO: Aivars Liepiņš, Diena, publicitātes

GINESA REKORDS.

Ar 314 dažādiem piederumiem aprīkotais *Giant* kabatā neietilps, bet savu vietu Ginesa rekordu grāmatā gan izcīnījis.

SENCIS. Vācu uzņēmumā *Wester & Co* tapušais nazis bija Šveices līdzinieku priekštecis.

TUVĀK TAUTAI. Patiesību, ka vairāk pelnātie, kas tuvāk ļaudīm, *Victorinox* sapratuši kopš pirmsākumiem.

Visslavenākais

IDEJA

Devīpadsmitā gadsimta astoņdesmitajos gados Šveices bruņoto spēku vadība pieņēma lēmumu, ka katram karavīram nepieciešams savs nazis, kam bija jāspēj pildīt divas svarīgas funkcijas: pirmkārt, atvērt konservu kārbas; otrkārt, izjaukt armijas šautenes *Schmidt-Rubin M1889*, kuru demontāžai bija nepieciešams skrūvgriezis. 1891. gada janvārī šāds nazis, saukts par *Modell 1890*, tika oficiāli prezentēts. Tam bija asmens, urbitis, konservu attaisāmais un skrūvgriezis. Tiesa, pirmos 15 000 nažu pasūtīja vācu kompānijā *Wester & Co* tā vienkāršā iemesla dēļ, ka nevienam Šveices uzņēmumam nebija nepieciešamās ražošanas kapacitātes. Tomēr jau tā paša gada nogalē Karls Elsners, kurš iepriekš bija specializējies ķirurģisko instrumentu izgatavošanā,

Pateicoties amerikāņu kareivjiem un mūžam atjautīgajam seriālu varonim *Makgaiveram*, Šveices armijas naži iemantojuši popkultūras ikonas statusu, tiesa, to gandrīz iznīcināja 11. septembra terorakts.

nā, ieguva tiesības ražot arī *Modell 1890*. Tā kā uzņēmuma īpašniekam īsti nepatika konkrētais modelis, 1896. gadā viņš nāca klajā ar inovāciju – izmantojot īpašu atspere mehānismu, papildinstrumentus nu varēja piestiprināt nazim abās pusēs.

Lai gan *Victorinox* bija pirmais, 1893. gadā tiesības izgatavot Šveices armijas nažus ieguva arī uzņēmums *Wenger*. Ti-

LAIKAM LĪDZI. Ar *USB* un lukturīti aprīkoti naziši iekarojuši pircēju simpātijas, savukārt modelis, kas bija aprīkots ar siera griežamo nazi, piedzīvoja pilnīgu izgāšanos.

kai 2005. gadā *Victorinox* iegādājās savu vēsturisko konkurentu.

PANĀKUMI

Popularitātes būmu Šveices armijas naži piedzīvoja pēc Otrā pasaules kara. Tos varēja iegādāties specializētos veikalos *ASV* karabāzēs Eiropā. Kā sarunājuši, amerikāņu karavīri pēkšņi metās iegādāties

Dibinātājs

Karls Elsners piedima 1860. gadā ģimenē, kas no paaudzes paaudzē izgatavoja un tirgoja vīriešu galantērijas piederumus. Tomēr tā vietā, lai pievērstos kungu cepuru stila īpatnībām, Karls izvēlējās apgūt nažu taisīšanas apgūti nažu taisīšanas mākslu, kļūstot par mācekli Parīzē, savukārt Vācijas pilsētā Tutlingēnā viņš specializējās ķirurģijas instrumentu un bārdas nažu izgatavošanā. 1884. gadā, atgriezies dzimtenē, Karls izveidoja savu darbnīcu. Lai gan viņam veicās tīri labi, par pagrieziena punktu karjerā izvērtās līgums ar Šveices armiju. Visticamāk, ņemoties pie pasūtījuma izpildes, viņš pat vispārdrošākajās fantāzijās nespēja iedomāties, par kādu kulta lietu kļūs mazais, parocīgais nazītis.

parocīgo un ļoti noderīgo nazīti – dažs kā suvenīru, dažs praktisku apsvērumu dēļ. Otrpus okeānam kabatas nazis iekaroja

tik lielas simpātijas, ka vairāki *ASV* prezidenti – Džonsons, Reigans un Bušs seniors – savulaik pasūtījuši personalizētus Šveices armijas nažus, ko grezno viņu paraksti. Bet naža modelis *Champion* iekļauts Ņujorkas *Modernās mākslas muzeja* dizaina kolekcijā.

Pagājušā gadsimta astoņdesmitajos veidotajā TV seriālā *Makgaivers*, atjautīgais galvenais varonis nevienā vien sērijā izkuļas no nepatīkšanām, pateicoties tieši daudzfunkcionālajam Šveices armijas nazim – visbiežāk *Spartan* modelim.

2001. gada 11. septembris, kas daudziem izvērtās traģēdijā, draudēja teju vai pielikt punktu šveiciešu veiksmes stāstam. Iepriekš nažus kā suvenīrus pārdeva lidostu veikalos un pat lidmašīnās, bet uzreiz pēc terorakta tas tika aizliegts. Pārdošanas apjoms kritās par 40 procentiem. Tomēr *Victorinox* bija gatavi cīņai par pastāvēšanu – iegādājās *Wenger*, kam draudēja bankrots, un turpināja dažādot preču klāstu, piedāvājot arī rokas pulksteņus, rakstāmpiederumus, bagāžas aksesuārus un apģērbus. Patlaban vislielākās bažas sagādā lētie ķīniešu pakal darinājumi, tomēr šveicieši apele pie pircēju godaprāta, jo piedāvā kvalitāti. 🐰

Klikšķinātāju business

Tas tiešām izklausās pēc sapņu darba – bez nekādām prasmēm vai iemaņām mājās pie datora dažās stundās nopelnīt pieklājīgas summiņas. Vienkārši sēdi, klikšķini un gaudi naudu.

RAKSTIET BLOGUS!

Edgars Strolis,
*Digibrand web
mediju stratēģis:*

«Ar klikšķinātājiem parasti strādā zemākas kvalitātes pakalpojumu sniedzēji, piemēram, no Pakistānas, kas piedāvā arī citus apšaubāmus pakalpojumus internetā reklāmai un mārketingam. Tiem var būt divi mērķi: vai nu lai piemānītu Google reklāmas, ja nauda tiek saņemta par klikšķiem uz reklāmas saites, vai lai iegūtu lielāku trafiku (apmeklējumu), kas ir viens no lielumiem algoritmā, kurš nosaka konkrētās mājaslapas atrašanās vietu Google meklēšanas rezultātos.

Neesmu dzirdējis, ka Latvijā digitālās reklāmas biznesā kāds izmantotu klikšķinātāju pakalpojumus. Tas varbūt ir izdevīgi lielām kompānijām, piemēram, lai ielauztos Amerikas tirgū. Iedomājieties, kādiem būtu jābūt nosacījumiem, lai Amerikā, ievadot meklētāja vārdu «bank», starp desmit rezultātiem izlēktu tieši jūsu mājaslapa. Bez visām citām prasībām trafikam jūsu mājaslapā būtu jābūt tādām, ka ar visiem Pakistānas un Indijas klikšķinātājiem, iespējams, nepietiktu. Latvijā, kur mērogi ir salīdzinoši nelieli, lai parādītos Google meklētāja desmitniekā, teorētiski pietiek ar to, ka ir veikta mājaslapas optimizācija, ņemot vērā Google algoritmu nosacījumus.

Gribat pelnīt internetā? Rakstiet blogus! Reklāmdēvējiem, kas precīzi tērget (izvietot reklāmas laukumus internetā precīzai mērķauditorijai), nav lielas izvēles, kur izvietot savus banerus. Tematu dažādība blogos klibo.»

Vilinošās atsauksmes internetā

Tas tiešām strādā! Neticami! Dotā metodika ir vienkārši bomba! Nauda tiešām atrodas kabatās — vajag to tikai paņemt un nolikt! Kāds es biju mulķis! Liels paldies, draugi! andrejs, 23 gadi

Neticami, pāris dienu laikā manā makā ir 150\$. Šoks Tanja, 25 gadi

Daudzi salikusi visadus rakstus par to un to, bet patiesībā jau nepelna neko. es personīgi iesaku — www.***.com janjos varēsi izņemt pirmo tukstoti, ja piesaistīsi vairākus cilvēkus, tad vairāk. lai veicas! zhvejukas

Playboy skaidro, cik patiesi ir neskaitāmie darba sludinājumi internetā, kas piedāvā nopelnīt žūksni naudas, lieki nenopūloties ar strādāšanu, domāšanu un mācīšanos.

Nopērc metodiku, auns!

Darba piedāvājumus var iedalīt divās kategorijās: vienos tiek solīts, ka mēneša laikā varēs nopelnīt vismaz villai Kiprā, strādāšanai katru dienu veltot vien 20–30 minūtes sava bezgala dārgā laika; otri vilina ar brīvu režīmu, darbu reklāmas biznesā, atalgojumu pēc izdarītā un iemaņu apgūšanu procesa laikā. Taču summa vienalga vilinoša – pāris simti latu mēnesī kā minums. Pirmajā gadījumā atbilde uz jautājumu «Kā tas ir iespējams?» seko itin drīz, kad ir izlasīts pamācības paragrāfs:

«Pēc tam, kad būsiert pārskaitījis savu maksājumu, jums nepieciešams mums par to paziņot pa e-mailu. Kā tikai saņemsim jūsu maksājumu, mes nekavējoties jums nosūtīsim «PELŅĪŠANAS METODIKU».» (Tekstā saglabāts oriģinālais rakstības stils.)

Un pārskaitījums ir visai ne-

liels – pieci lati. Ja arī metodika nekam neder, neviens prātīgs cilvēks to summu tāpat atpakaļ neprasīs un nevienam nestāstīs, ka iegādājies dokumentu, kas apliecina piederību šai grupai. Mulķu grupai.

Reklāmas melnstrādnieki

Otrajā kategorijā iespēja nopelnīt jau ir reālāka, jo patiesi – interneta reklāmā klikšķim no oriģinālas IP adreses, kur «vada viņā galā sēž» dzīvs datorlietotājs, ir naudā nosakāma vērtība. Viena klikšķa cena reklāmas izvietotājam šādā gadījumā var izmaksāt no niecīgas santima daļas līdz pat vairākiem desmitiem santimu. Un kāpēc lai šajā biznesā neiejauktos vieglas peļņas tīkotāji, kas reklāmas devējam radītu ilūziju, ka viņa reklāmas baneris strādā? Zemēs, kur arī vienam dolāram ir vērtība, piemēram, Pakistānā vai Indijā, šis biznesa paveids ir sasniedzis tādus apgrīzienus, ka Google savos reklāmas produktos pat vairs neņem par pilnu klikšķus no šīm valstīm un par to nemaksā. Princips darbojas vienkārši – apsviedīgs cilvēks savaņģo tūkstošiem vieglas naudas kārojošu datorlietotāju un piesūta tiem

saites, uz kurām jāuzklikšķina, par vienu klikšķi nopelnot, piemēram, vienu santimu. Ja sa-klikšķini tūkstoš reižu uz dažādām saitēm, esi nopelnījis desmit latu. Un te arī parasti stāsts beidzas – nevienam īsti nav pacietības saklikšķināt tik daudz reižu, turklāt vervētājs nosaka minimālo summu, kādu klikšķinātājs var izņemt no sava konta.

Solis līdz azartspēlēm

Klikšķinātājiem ir viens liels plus – viņi ar lepnumu var teikt, ka darbojas reklāmas biznesā. Tikpat lepmi noteikti ir cilvēki, kas nodarbojas ar valūtas spekulācijām vai spekulācijām biržās, ko tiešsaistē piedāvā dažādas brokeru kompānijas. Šī varētu būt trešā kategorija, kas jau ir tuvāka azartspēlēm. Bet jābūt taču iespējai pelnīt internetā no reklāmām, nevar būt, ka tie ir tikai mīti. Jā, eksperimenti teic, ka šāda iespēja ir – izveido savu blogu vai mājaslapu, ar saturu piesaisti apmeklētājus un pelni no reklāmas. Vienkāršākais veids ir ļaut Google izvietot savas reklāmas. Ja vien kāds no taviem lasītājiem klikšķinās uz reklāmām... Bet tas prasa zināšanas un darbu. ♫

Playboy
prāto

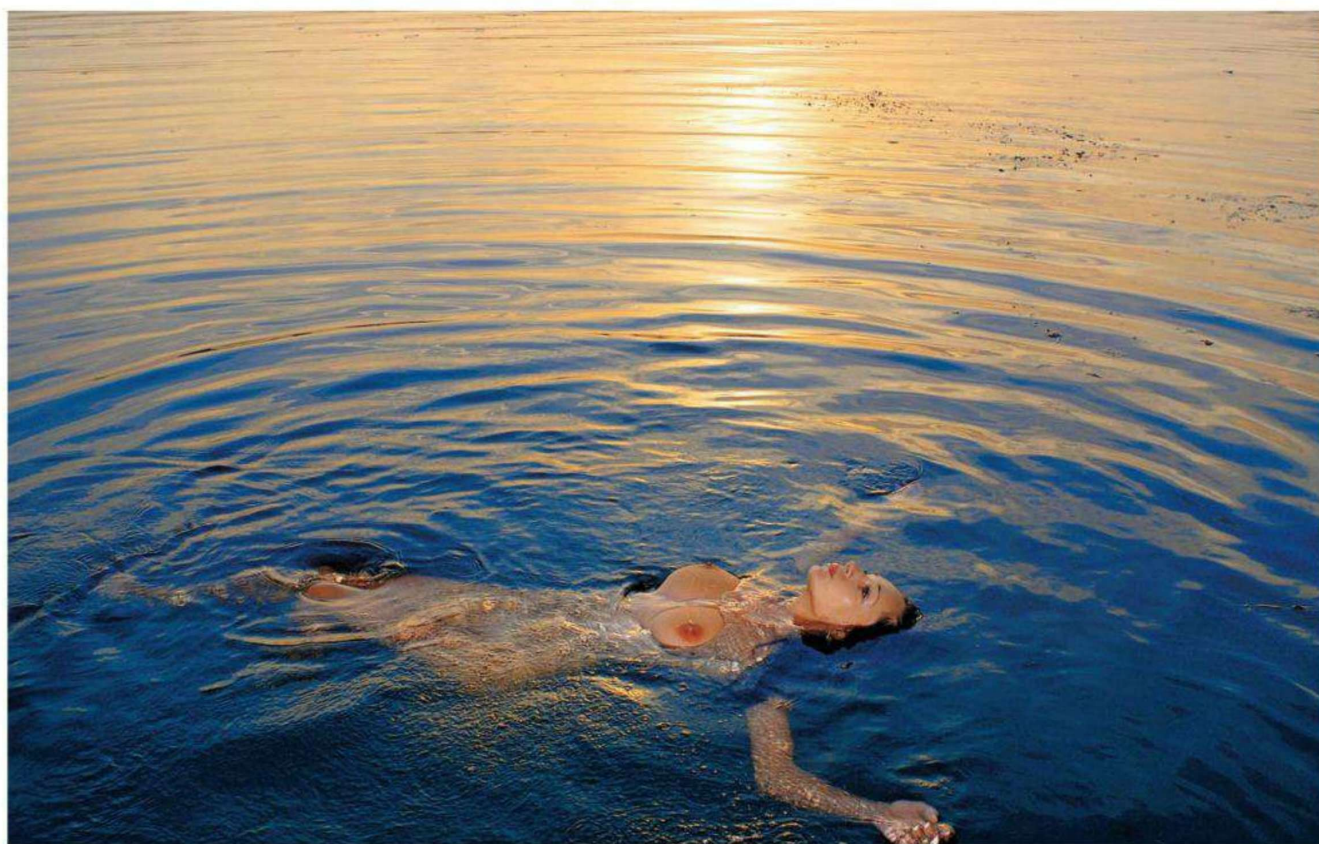
līgojam

Saule lec 4:34, riet 22:21

Jāni izmirst vēl straujāk nekā citi latvieši,
bet līgošanu tas neapdraud — reizi gadā
latvietim nepieciešama lauku sajūta.

Par Jāni nepiedzimst,
par Jāni kļūst — tā vai
līdzīgi pirms gandrīz
divdesmit gadiem īpa-
šā Līgo svētku sērija
teica kāds no Latvijas TV seriā-
lu industrijas celmlauža *Pelikāns*
varoņiem. Un, lai gan kopš tā
laika Latvija ir krietni mainīju-
sies — *Pelikāna* pēdas nav atro-
damas pat YouTube, bet viens
no seriāla galvenajiem varoņiem
deviņdesmito gadu pirmās puses
topa joku plēsejs Jussi Pekkonens

TEKSTS: Jurgis Krūmiņš
ILUSTRĀCIJA: Shutterstock

par sevi pēdējo reizi atgādināja pirms desmit gadiem, pavisam nopietni mēģinot apzagt Aizsardzības ministriju –, Jāņu svinēšana nav zaudējusi savu vietu latvietības koda pašā viducī. Ir mainījušies dzērieni, auto, draugi un radi, bet Līgo svētku stingrais mugurkauls – piedzēršanās un ālēšanās brīvā dabā, visbiežāk kopā ar draugiem un radiem – laika pārbaudi ir izturējis un kā spožs ugunskurs turpina mirdzēt starp citiem grila vakariem, dārza viesībām un mūzikas festivāliem, kuru pirms divdesmit gadiem noteikti bija mazāk nekā šodien.

Atšķirībā no pēdējos gados piedzīvotajām orģijām, kad Līgo svētki nozīmēja četru un vairāk brīvdienu sēriju, šogad Latvija ar ligošanu sestdienas vakarā tuvosies *Straumēnos* aprakstītajai ideālajai lietu kārtībai: «Jāņu sestdienā darbi *Straumēnos* izbeidzās jau ap pusdienas laiku, un puīši, sakāpuši zirgiem mugurās, aizjāja tos uz upi peldināt.» Pat ja zirgus šogad peldinās Latvijas puīšu mazākums (vairāk varētu būt to, kas naktī uz svētdienu rāsas pielietās pļavās, rīteņiem pret debesīm griežoties, atvēsinās savus sakarsušos auto), Jāņi ir latviskākie no visiem svētkiem – kaut vai tāpēc, ka atšķirībā no Lieldienām vai Ziemassvētkiem, kad vietējās tradīcijas spiestas konkurēt ar tādu globālo spēlētāju kā kristīgā baznīca, Jāņu svinēšanai alternatīvu nav, un starp latviešiem Jāņu noliedzēju noteikti ir vēl mazāk nekā *Saskaņas centra* atbalstītāju.

Ligošana latviešiem nepieciešama, lai paši savām vajadzībām uzturētu mitu par sevi kā dziedošu, saskaņā ar senču tradīcijām un dabas likumiem dzi-

vojošu tautu, kas spēku smeļas laukos un alu dzer svētkos no ozolkoka krūzēm, nevis astoņos no rīta no divlitru plastmasas pudelēm. Iespējams, nepieciešamība «uzlādēt latvieti sevī» arī ir iemesls, kāpēc, tāpat kā filmā par Spridīti, uz vasaras saulgriežu laiku Latvijā atgriežas arī tie, kas mājas atraduši citur. Rīgā to var arī nepamānīt, taču ap Jāņiem Latvijas mazpilsētās un laukos var novērot vairāk auto ar stūri labajā pusē nekā, piemēram, martā. Tas var šķist skumji, taču velti – jau tautasdziesmās stāstīts par kādu Jāniti, kurš «pār gadskārtu» nāca «savus bērnus

tiem līdzīgās televīziju «novadu ziņās»). Siltināto skolu audzēkņi un absolventi regulāri nositas, dzērumā braucot ar vecām automašīnām; par to savukārt stāsta «īstajās» visas Latvijas ziņas. Ja pārpratuma pēc «laukos» (šai kategorijai parasti tiek pieskaitītas arī lielākās Latvijas pilsētas, jo arī tās galu galā ir tālu no Rīgas) uzaug vai, vēl neticamāk, uz turieni pārceļas «normāli» cilvēki, par viņiem stāsta īpašos TV raidījumos un raksta žurnālos. Parasti viņi ir mācījušies Rīgā un vismaz pāris reizi nedēļā tomēr dodas uz galvaspilsētu, jo tā pavisam dzīvot laukos nor-

vakaru, taču man tie šķiet arī vieni no gada smeldzīgākajiem svētkiem. Viens no iemesliem ir Annas Sakses pasaka par naktsvijoli, kas bērnībā uz manu nenobriedušo prātu atstājusi graujošu iespaidu, bet otrs ir saistīts ar nemaināmajiem dabas likumiem – vasara vēl tā isti nav atnākusi, kad dienas jau kļūst īsākas. Mazliet – taču tikai mazliet – mierina doma, ka Līgo vakars patiesībā nav istie saulgrieži, tie parasti ir dienu vai divas agrāk, taču sajūta, ka pavisam drīz atkal snigs un par elektrību būs jānorēķinās pēc pamata, nevis starta tarifa, mazliet biedē.

Pat ja zirgus šogad peldinās Latvijas puīšu mazākums (vairāk varētu būt to, kas naktī uz svētdienu rāsas pielietās pļavās, rīteņiem pret debesīm griežoties, atvēsinās savus sakarsušos auto), Jāņi ir latviskākie no visiem svētkiem.

apraudzīt». Mūsdienās gan Jānītim jāuzmanās no Uzturliedzēju garantiju fonda darbiniekiem, kas par bērniem tur rūpi viņa prombūtnes laikā.

Tiem, kas vēl nekur nav aizbraukuši, Līgo vakars dod iespēju atjaunot sevi visbiežāk pilnīgi nepamatatoto pārliecību par piederību laukiem. Sēžot pie ugunsкура netālu no kādas lauku mājas ar alus pudeli vai siera šķēli rokā, «lauki» uz īsu brīdi kļūst par kaut ko reālu un saprotamu, jo sevišķi tad, ja pie tā paša ugunsкура nesēž nevienas vietējais. Ikdienā gandrīz viss, kas atrodas vairāk nekā stundas brauciena attālumā no Rīgas, kļūst par mistisku Nekurzemi, kur laiku pa laikam par Eiropas naudu tiek atjaunota ūdensapgādes saimniecība vai siltinātas skolas (par to, ja vien nav aizdomas par nelikumībām projektu īstenošanā, parasti stāsta deviņdesmito gadu reklāmas siže-

mālam cilvēkam jau nemaz nav iespējams. Šo pārliecību tikai stiprina mēģinājums kaut kad pēc Jāņiem atvaļinājuma nedēļā ar auto apceļot Latviju – omulīgu krodziņu, kur veldzēties ar brīnišķajām Latvijas lauku veltēm, laukos nav, ko redzēt arī īsti nav (visi dižakmeņi un dižkoki šķiet vienādi un ātri kļūst vienaldzīgi), un vietējie parasti ir piedzērušies. Iespējams, tā ir Jāņu nakts burvība, kas laukus uz brīdi padara tik saprotamus, ka pat Latvijas Radio 2 mūžīgā atrašanās populārāko raidstaciju saraksta pirmajā vietā nemulsina un tā spēlētā mūzika arī pašam liekas pavisam pieņemama. To, protams, labāk noklusēt, bet Jāņu dienas novakarē tviterī tomēr var ierakstīt kaut ko dziļdomīgu par saullēkta daili, dzimtas pēctecības izjūtu un Latvijas lauku spēku.

Tas noteikti par mani pasaka vairāk nekā par pašu Līgo

Vēl viens iemesls, kas ligošanu padara mazliet skumju, ir fakts, ka Jāņi izmirst vēl straujāk nekā «vidējais latvietis», un, turpinoties pēdējā laika tendencēm, pēc piecdesmit gadiem Jāņi kā populārāko vīriešu vārdu Latvijā būs nomainījis Roberts, Gustavs vai Markuss (ja vien savas korekcijas neieviešis imigrācija un izplatītāko vārdu galvalī nenostiprināsies, piemēram, visā pasaulē populārais Muhameds). Tas gan nenozīmē, ka iznīks Līgo svētku svinēšana, jo pār ugunsкуру, fonā dārdinot *Labvēlīgā tipa Nauksēnu disko*, var lēkt arī iereibis Markuss vai labi integrēts Muhameds. ♡

Sandra Sondore-Kukule

TEKSTS: **Ivars Āboliņš, Egils Zirnis**

FOTO: **Andrejs Zavadskis, Aleksejs Belokopitovs**

GRIMS: **Dita Grauda**

Skaista, seksīga un gudra — tāda ir bijusī divu Valsts prezidentu padomniece, tagad Reformu partijas valdes locekle Sandra Kukule-Sondore. Playboy viņa stāsta par savām attiecībām ar vīriešiem, Dievu un politiku.

PLAYBOY: Lai gan esat publiska persona, par jūsu pagātņi ļoti maz kas zināms. No kurienes jūs nākat?

SONDORE-KUKULE: Uzskatu sevi par latgalieti un ar to ļoti lepojos. Lai gan pati esmu dzimusi Rīgā, mana mamma nāk no Ludzas, bet tēti no Varakļāniem.

Patiesībā mamma ir dzimusi latviešu ģimenē Krievijā starpkaru periodā. Kad Latvija vēl nebija neatkarīga, viņas ģimene devās uz turieni pēc jaunām zemēm, bet pēc 2. pasaules kara atgriezās un dzīvoja Ludzā. Savukārt mammas brālēns aizbrauca uz Brazīliju. Osvalds Ronis tagad tur ir zināms latviešu diasporas pārstāvis, un mēs uzturam diezgan ciešus kontaktus.

PLAYBOY: Jūs taču uzaugāt Rīgā?

SONDORE-KUKULE: Esmu centra meitene, no Miera ielas, mācījos Rīgas 50. vidusskolā, bet bērnību un vasaras pavadīju Varakļānos. Man ļoti patika dzīvnieki, visa istaba bija izlīmēta ar suņu un zirgu bildēm, un vasaras laukos bija neaizmirstams piedzīvojums.

PLAYBOY: Kāpēc tad aizgājāt studēt jurisprudenci, nevis kaut ko saistībā ar dzīvniekiem?

SONDORE-KUKULE: Bērnībā biju cieši nolēmusi kļūt par dzīvnieku dakteri. Mam-

ma un desmit gadu vecākais brālis ir ārsti, tā ka medicīna jau kopš agras bērnības bija man turpat līdzās. Es pati biju izdomājusi — viņi ārstēs cilvēkus, bet es dzīvniekus. Taču tad pienāca vidusskolas gadi, un es sapratu, ka mani ļoti interesē humanitārie priekšmeti. Turklāt sākās Atmoda. Bija 1989. gads, ideāli, demokrātija, cilvēktiesības, vēsture... Tas viss lika man izšķirties par labu jurisprudencei. Ja skatāmies plašāk, alkas pēc valstiskās neatkarības un brīvības jau arī ir tiesību politikas jautājums, un tas mani aizrāva.

PLAYBOY: Laikabiedri atceras, ka pirmajās klasēs jūs esot izskatījusies teju pēc puikas, jums bijusi zēngalviņa...

SONDORE-KUKULE: Jā, ar tādu frizūru staigāju jau kopš bērnudārza. Mamma bija aizņemta darbos, un, lai tētim nebūtu jāpin bizes, man nogrieza matus. Bet es īpaši nepārdzīvoju, biju no tām meitenēm, kas kopā ar puikām pa kokiem dzīvojas. Es nerotājos ar princešu stīpiņām, bet staigāju ar kovboja cepuri.

PLAYBOY: Kad sākāt rotāties?

SONDORE-KUKULE: Kad sāku apzināties sevi kā sievišķīgu būtni. Kādu sešpadsmit gadu vecumā.

PLAYBOY: Un kad jūs apzinājāties, ka esat skaista sieviete?

SONDORE-KUKULE: (Domā.) Līdz galam to neapzinos joprojām, neuzskatu sevi par klasiski skaistu. Taču svarīgākais ir iekšējais mirdzums, seksapīls un vitalitāte. Tas dara sievieti pievilcīgu, interesantu un harismātisku. Esmu redzējusi sievietes, kas nav skaistas, bet vienmēr nonāk vīriešu uzmanības centrā. Viņām piemīt šis dabiskais personības mirdzums.

Tiņu gados nebiju skaistākā meitene klasē, piecpadsmit gadu vecumā biju apaļīga un pati sev nepatiku. To, ka esmu simpātiska, apjautu tikai vidusskolas pēdējā klasē.

PLAYBOY: Vai jūs pievilcīgais izskats kādreiz nav traucējis darbā — vai nav bijis tā, ka cilvēki jūs tāpēc neuztver gana nopietni?

SONDORE-KUKULE: Jā, tā ir bijis. Prezidentes Vairas Viķes-Freibergas birojā sāku strādāt mēnesi pēc viņas stāšanās amatā, un, kad atnācu uz darba interviju, sekretāre man ironiski pavēstīja, ka apsargs jautājis: tā ir mūsu jaunā frizierite vai stila konsultante? Tad man bija tāds periods, kad likās, ka neatbilstu tam, kā jāizskatās prezidenta padomniekam. Nogriezu garos, blondos matus līdz pleciem un mēģināju ģērbties pēc iespējas vienmuļāk. Taču beigās sapratu, ka man ir jāpatīk pašai sev, nevis jāmēģina izpatikt

Tieši skaudība ir tā īpašība, kuras dēļ mēs esam nonākuši šajā materiālajā pasaulē. Savas skaudības dēļ pret Dievu.

cieti. Un tad iepazīnos ar Ingridu Drāzniecī, kura palīdzēja izveidot manu šiki klasiski eleganto stilu ar zināmu šika piesitienu.

PLAYBOY: Jūs bijāt Valsts prezidenta padomniece. Ko tāds padomnieks vispār dara? Kas ietilpst viņa pienākumos?

SONDORE-KUKULE: Biju padomniece likumdošanas jautājumos gan Viķei-Freibergai, gan Valdim Zatleram. Viena no Satversmē prezidentam atvēlētajām funkcijām ir likumu izsludināšana un tā saucamās veto tiesības, kas paredz tiesības atgriezt kādu likumprojektu atkārtotai izskatīšanai Saeimā. Tas ir tāds ļoti plašs spektrs, kur padomniekam īsā laikā jāspēj iedziļināties katrā likumprojektā. Un, ja prezidents pieņem lēmumu izmantot veto, viņam ir jāpamato parlamentam savi galvenie iebildumi un jānorāda, kas likumā būtu jāmaina.

PLAYBOY: Un tos iebildumus rakstijāt jūs?

SONDORE-KUKULE: Gala lēmumu vienmēr pieņēma prezidenti, bet man tas bija juridiski un dažkārt arī politiski korekti jānoformulē.

PLAYBOY: Ir taču tādi posmi, kad veto gadiem netiek izsludināti. Ko jūs darījāt šajā laikā?

SONDORE-KUKULE: Prezidenti izsludina likumus, bet viņi tos nekad akli neparaksta,

vienmēr uzdod jautājumus. Savā ziņā tas ir kā eksāmens, jo tu nekad nezini, kurā brīdī prezidentam par kādu likumu būs kādi konkrēti jautājumi.

Turklāt sabiedrība jau uzzina tikai par tām reizēm, kad prezidents izsludina veto. Bet ļoti bieži ir arī tā, ka tiek nolemts veto neizsludināt, un arī šāda lēmuma pieņemšanā tiek ieguldīts liels darbs.

PLAYBOY: Kādas ir izjūtas, strādājot tik tuvu Valsts prezidentam, – tas kaut kā atšķiras no parasta darba, vai prezidents tāds parasts priekšnieks vien ir, vai tomēr valda kāda īpaša gaisotne?

SONDORE-KUKULE: Nezinu. Nostrādāju trīs prezidentūru termiņus, divpadsmit gadus, un citus priekšniekus tā īsti vairs pat neatceros. Abi šie prezidenti personīgā saskarsmē bija ļoti cilvēcīgi, ar viņiem bija patīkami strādāt.

PLAYBOY: Vai pēc komunikācijas ar kādu no prezidentiem kādreiz esat raudājusi?

SONDORE-KUKULE: Nē, nekad.

PLAYBOY: Tāpēc, ka jūs vispār neraudat, vai tāpēc, ka nebija iemesla?

SONDORE-KUKULE: Dažkārt raudu, bet ne darba dēļ. Vislielākās sāpes, pārdzīvojumus un arī prieku mums sagādā attiecības ar tuvajiem cilvēkiem. Es reizēm raudu arī tad, kad esmu viena. Agrāk man šķita,

ka tā ir vājuma pazīme, taču tagad vairs tā nedomāju.

PLAYBOY: Prese jūs spēj saraudināt?

SONDORE-KUKULE: Nu jau vairs ne. Agrāk varbūt varēja. Tas izmisums jau rodas no bezspēcības, kad tu nespēj ietekmēt melus un oponentu anonīmam pūlim, kas sastāv no tūkstoš kāda portāla komentētājiem.

PLAYBOY: Kura ir bijusi tā nepatīcība, kas jūs sāpinājusi? Vai, piemēram, ziņa par jūsu šķiršanos no vīra un kopdzīves uzsākšanu ar uzņēmēju Mārtiņu Tenbergu?

SONDORE-KUKULE: Arī. Vēl par plastiskajām operācijām. Par to, cik nelikumīgi ir uzbūvēts žogs pie manas mājas. Pēdējā gada laikā esmu sapratusi, ka vislielākās sāpes šādā veidā tiek nodarītas tuviniekiem. Visvairāk vīram, dēlam un vecākiem.

PLAYBOY: Tad jūs ar vīru nedzīvojat šķirti?

SONDORE-KUKULE: Ne!

PLAYBOY: Un neesat arī dzīvojuši atsevišķi kādu laiku?

SONDORE-KUKULE: Ne! Ne!

PLAYBOY: Kā jūsu vīrs reaģēja uz rakstu, ka jūs dzīvojot kopā ar Tenbergu?

SONDORE-KUKULE: Kā jau jebkurš vīrietis – protams, ka tas viņu aizskāra. Tikai viņš ļoti labi zināja, ka es dzīvoju mājās, kopā ar viņu.

PLAYBOY: Un kā reaģēja Tenbergs?

SONDORE-KUKULE: Prasiet Tenbergam. Teikt, ka es ar viņu visu laiku kontaktējos, ir liels pārspīlējums. Tolaik, protams, bijām to pārrunājuši, secinot, ka tas ir politisko opo-
nentu roku darbs.

PLAYBOY: Kāpēc tādas baumas rodas, un kurš tās izplata?

SONDORE-KUKULE: Ja runājam konkrēti par šo pēdējo pusgadu, zinu, ka tika izlietots ļoti daudz resursu, lai diskreditētu Zatleru un cilvēkus viņam apkārt. Jo viņa lēmums iet aktivajā politikā, veidot partiju un piedāvāt jaunu skatījumu ļoti nopietni apdraudēja daudzu cilvēku ērtības, turklāt ietekmēja arī viņu ekonomiskās intereses.

PLAYBOY: Kāda bija jūsu loma Zatlera lēmumā rosināt Saeimas atlaišanu?

SONDORE-KUKULE: Ne lielāka kā visai pārējai komandai. Mēs piedāvājām plusu, mīnusu, kā arī risku analīzi, tāpat iespējamās risinājumus un kopīgi ar prezidentu par tiem diskutējām.

PLAYBOY: Bet kāds bija jūsu personīgais viedoklis? Vai jūs bijāt par Saeimas atlaišanas rosināšanu?

SONDORE-KUKULE: (Minstinās.) Sīkākas detaļas es patlaban neesmu gatava atklāt.

PLAYBOY: Kad Zatlers sāka runāt tiešajā ēterā, jūs jau zinājāt, ka runas beigās viņš rosinās Saeimas atlaišanu?

SONDORE-KUKULE: Jā, es zināju.

PLAYBOY: Kad jūs to uzzinājāt?

SONDORE-KUKULE: Īsi pirms viņa došanās uz televīziju. Runas laikā atrados pilī, prezidenta kancelejā.

PLAYBOY: Vai tā nebija Zatlera kļūda, ka viņš gribēja, lai par prezidentu viņu ievēl tā pati Saeima, kuras atlaišanu viņš rosina?

SONDORE-KUKULE: (Domā.) Ir daudz diskutēts, vai tā Saeima bija leģitīma to darīt. Taču, ja Zatlers tobrīd aizietu no atbildības, viņš saņemtu pārmetumus, ka metis plinti krūmos un aizlaidies, ka viņš nolēmis dzīvot komfortablā eksprezidenta dzīvi.

PLAYBOY: Vai Zatlers tagad nav cilvēciģi salūzis?

SONDORE-KUKULE: Nē. Viņš bijis operējošs ķirurgs un skatījies acīs nāvei. Viņa rokās ir bijušas daudz nozīmīgākas vērtības.

PLAYBOY: Nozīmīgākas vērtības par Latvijas valsti?

SONDORE-KUKULE: (Minstinās.) Nē, nozīmīgākas par kādu amatpersonas pilnvaru termiņu. Šādi cilvēki nelūst.

PLAYBOY: Vai jūsu partija atgūsies? Patlaban socioloģija rāda, ka tai nav pat piecu procentu vēlēšanu atbalsta.

SONDORE-KUKULE: Esmu par to pārliecināta. Ja būsīm patiesi un spēsim saglabāt savu dzirksti un ticību idejai, kuras dēļ mēs to visu uzsākām, ja mēs patiešām darīsim to darbu tik labi, cik varam izdarīt, augļi būs.

PLAYBOY: Kā jūs vērtējat Zatleru kā vīrieti?

SONDORE-KUKULE: Mūsu attiecības ir bijušas gan cilvēcīgas, gan lietišķas, taču nekad uz viņu neesmu skatījusies tādām acīm. Es joprojām uz viņu skatos kā uz cilvēku, kurš bija manas valsts prezidents, un šajā ietvarā arī ir veidojušās mūsu attiecības.

PLAYBOY: Vai tiesa, ka, viņu uzrunājot, jūs sakāt «prezident»?

SONDORE-KUKULE: Jā! Tāda ir tradīcija. Arī Viķi-Freibergu uzrunāju par prezidentes kundzi.

PLAYBOY: Vai jūs esat apbrīnojusi Zatleru?

SONDORE-KUKULE: Es viņu esmu gan apbrīnojusi. Par viņa cilvēkmīlestību, labsirdību un spēju neturēt jaunu prātu.

PLAYBOY: Jūs nekad neesat viņā vilusies?

SONDORE-KUKULE: Mums ar viņu bijušas

Ejot uz viesībām, bieži pati sagatavoju sev ēdienu un paņemu līdzi. Tā arī citiem parādu, ka veģetārieši neēd tikai dārzeņus un zāli.

pietiekami atklātas attiecības, un tad, kad esmu uzskatījusi, ka viņš kaut kur ir kļūdījies vai kaut ko dara ne tajā labākajā veidā, vienmēr esam par to diskutējuši. Tādā ziņā mūsu attiecības ir bijušas bez meliem, un viņš nekad par to nav apvainojies.

PLAYBOY: Kāda ir Zatlera sievas ietekme uz viņa politisko darbību?

SONDORE-KUKULE: Šis mīts ir radīts ar mērķi diskreditēt Zatleru. Viņa atbalsta savu vīru un ir viņam blakus. Es nekad neesmu jutusi, ka Lilita Zatlere iejauktos kādos politiskos vai juridiskos jautājumos. *Maybe* tā ir skaudības motivēta attieksme, jo daudzām sievietēm, sežot pie TV, liekas: es arī varētu, ko viņa tur iedomājusies. Tā ir mūsu mentālā problēma – mēs taču norejam visus, kas atļaujas būt kas vairāk kā pelēka viduvējība.

PLAYBOY: Olšteiniešus pie jums iesūtīja ļaundari, vai arī viņi radās evolūcijas ceļā?

SONDORE-KUKULE: (Domā.) Ir grūti nepamanīt, ka viņiem pirms vēlēšanām bija vērienīgas privātās kampaņas. Tas nav noliedzams. Bet neko vairāk es neņemam teikt.

PLAYBOY: Vai pēc tā, kas notika, jūs vēl sarunājaties ar Klāvu Olšteinu?

SONDORE-KUKULE: Jā, mums ir sanācis runāt.

PLAYBOY: Vai viņš to darīja apzināti jau kopš paša sākuma?

SONDORE-KUKULE: Es domāju, ka jā. Viņš vēlējas lielāku ietekmi.

PLAYBOY: Kas aiz viņa stāv?

SONDORE-KUKULE: Varbūt Uldis Mierkalns, varbūt Edgars Jaunups, varbūt Tenbergs. Nezinu, kas ir īstie aukliņu raustītāji.

PLAYBOY: Vai Tenbergam bija ietekme uz partiju?

SONDORE-KUKULE: Ko nozīmē ietekme? Mēs jau nekad neesam nolieguši, ka viņu pazīstam, viņš ir strādājis arī pie Viķes-Freibergas, un partijas veidošanas procesā viņam, tāpat kā daudziem, bija viedokļi par to, kā būtu pareizi dzīvot tālāk. Un Tenbergs bija saistīts ar Lemberga opozicionāriem, savā ziņā uzdevās par cilvēku, kuram ir fundamentālas pretenzijas pret oligarhu ietekmi ne tikai tranzītbiznesā, bet vispār šajā valstī.

PLAYBOY: Vai tagad viņam ir ietekme uz partiju?

SONDORE-KUKULE: Vismaz uz tiem cilvēkiem, kurus es pazīstu, nav. Nezinu, ka kāds pēdējā laikā būtu ar viņu kontaktējies.

PLAYBOY: Kā jūs politikā jūtaties – labi vai slikti?

SONDORE-KUKULE: Es neteikšu, ka jūtos ļoti labi. Es vienkārši daru, jo ir jādara.

PLAYBOY: Un kāpēc ir jādara?

SONDORE-KUKULE: Tāpēc, ka tajā situācijā mums tas bija jāizdara. Apzinājos, ka būs smagi un mani sitīs, taču man bija jādara.

PLAYBOY: Vai jums tas, ka netikāt ievēlēta par Saeimas deputāti, bija liels trieciens?

SONDORE-KUKULE: Es gaidīju, ka tā var notikt. (Domā.) Tam ir vairāki iemesli. Pirmkārt, resursi, kas tika ieguldīti manā negatīvajā publicitātē, izveidojot liderīgas, ambiciozas blondīnes tēlu, kura dzīvo ar mīļāko un nelaiž jaunos censoņus pie teikšanas partijā. Otrkārt, tā bija latviešiem raksturīgā skaudība un nenovīdība. Nesen klausījās kāda skolotāja lekciju, izrādās, skaudības tulkojums sanskritā nozīmē – līdzvērtīgā pārākums. Mēs taču nekad neapskaužam Anglijas karalieni vai Bilu Geitsu. Viņi ir neaizsniedzami, un mums nav pretenziju pret to, ka mums tā visa nav. Bet, kad skatāmies uz cilvēkiem, kurus uzskatām par sev līdzvērtīgiem, rodas jautājumi: kāpēc viņam ir tas, kā man nav?

PLAYBOY: Vai arī ikdienā esat jutusi pret sevi vērstu skaudību?

SONDORE-KUKULE: Protams. Pārsvarā jau no sievietēm. To var just pēc skatiena, ķermeņa valodas, pēc tā, ko pēc tam uzzinu, kas nav man pateikts acīs, bet aiz muguras. No leģendām, ko par sevi dzirdu.

PLAYBOY: Kāda ir tā ķermeņa valoda?

SONDORE-KUKULE: Nelabvēlīgs skatiens, noliedzoša, kritiska izturēšanās sarunas lai-

kā. Bet es negribētu vispārināt. Ir arī sievietes, ar kurām man ir brīnišķīgas attiecības. Eksprezidenta komanda pārsvarā sastāvēja no sievietēm, un mēs tiešām bijām izgājušas cauri ugunij un ūdenim.

PLAYBOY: Vai arī pati esat apskaudusi citus par viņu panākumiem?

SONDORE-KUKULE: Protams, tā ir bijis. Negribu sevi pataisīt par Māti Terēzi un pateikt: nekad vairs, bet es tiešām ļoti daudz strādāju ar sevi. Ne vienmēr man tas izdodas, bet tieši skaudība ir tā īpašība, kuras dēļ mēs esam nonākuši šajā materiālajā pasaulē. Mēs tajā esam nonākuši savas skaudības dēļ pret Dievu.

PLAYBOY: Vai tā ir taisnība, ka sarunas par Zatlera partijas veidošanu notika jums piederošajā veģetārajā restorānā Kamadena, kas tagad gan ir slēgts?

SONDORE-KUKULE: Daudzas, bet ne visas.

PLAYBOY: Restorāna atvēršana bija jūsu vai vīra ideja?

SONDORE-KUKULE: Daļēji mana, daļēji viņa. Mēs jau ilgu gadu aizraujamies ar jogu un vēdiskajām tradīcijām, un viena no praktiskajām dzīves jomām cilvēkiem, kas iet šo ceļu, ir veģetārā pārtika. Mēs abi esam veģetārieši, lai gan jāatzīst, ka vīrs dažkārt var apēst kādu garneli vai mammas gatavotu zivju kotletīti.

PLAYBOY: Kā jūs kļūvāt par veģetārieti?

SONDORE-KUKULE: Tas sākās pirms piecpadsmit gadiem. Biju atvērta un gatava uzklaut informāciju par jogu un vēdiskajām zināšanām. Mani allaž interesējuši reliģiski jautājumi. Man bija garīgs izsalkums, un es iepazinās ar cilvēku, kurš kādu laiku šo ceļu jau bija gājis. Biju nonākusi pie atziņas, ka ārpus mums eksistē enerģijas, spēki un apziņa, ko varbūt nevar aptaustīt, bet kas ietekmē mūsu dzīvi. Tas cilvēks dalījās savā pieredzē, aizveda mani uz jogas skolu, un es sāku praktizēt hatha jogu, jogas elpošanas tehnikas. Pēc tam sāku mācīties. Esmu mācījusies vēdisko astroloģiju, numeroloģiju, pareizu pozicionēšanos laikā un telpā, ajūrvēdu, apmeklējusi Indijas svētvietas, Himalajus un Gangū.

Veģetārisms nāca pamazām. Jutu, ka barība man kļūst par smagu, un atteicos no gaļas. Negribu teikt, ka vairs nekad dzīvē neēdišu gaļu. Šajā sakarā vienmēr atceros čīliešu futbola komandu. Lidmašīna, ar kuru viņi lidoja, avarēja Andos, un, lai izdzīvotu, dzīvi palikušie ēda savu mirušo biedru miesu. Mēs nekad nezinām, kas mums būs jādara, lai izdzīvotu. Taču jebkurā citā situācijā es neēstu gaļu, jo manās acīs tā vienkārši vairs nav ēdama. Man pat ir nepatīkami iet garām jēlās gaļas stendam veikalā.

Ejot uz viesībām, bieži pati sagatavoju sev ēdienu un paņemu līdzi. Tā arī citiem parādu, ka veģetārieši neēd tikai dārzeņus un zāli, ka ajūrvēdiskā virtuve ir ļoti bagāta.

PLAYBOY: Vai uz jūsu restorānu pārsva-

Melošana degradē, turklāt prāts ir ļoti viltīgs un vienmēr atrod visfantastiskākās motivācijas, kāpēc tev tajā brīdī vajadzētu samelot.

rā nāca pārliecināti veģetārieši vai arī tādi, kas vienkārši gribēja pamēģināt, kas tas ir?

SONDORE-KUKULE: Es nezinu. Savā ziņā mēs ievērojam arī garīgos ēdienu gatavošanas principus – dienas krāsas, jo par katru dienu atbild noteiktas dievišķās enerģijas. Un no rīta mēs centāmieš ēdienu svētīt.

PLAYBOY: **Ar Vairu Viķi-Freibergu jūs arī par tādām lietām esat runājuši?**

SONDORE-KUKULE: Esam runājušas par garīgām lietām. Viņa, cik zinu, praktizē meditāciju un vizualizāciju. Patiesība viņa ir viens no retajiem cilvēkiem, kas ļoti apzinās domu spēku un cilvēku spēju tās materializēt.

PLAYBOY: **Jūs arī tā varat?**

SONDORE-KUKULE: (Domā.) Joga man ir palīdzējusi audzināt gribasspēku. Tāpat es cenšos praktizēt nemelošanu, jo tādā veidā cilvēks iegūst spēju materializēt savas vēlmes. Tikai ar šīm vēlmēm jābūt uzmanīgam, jo tās patiešām materializējas.

PLAYBOY: **Uzmanies no tā, ko vēlies?**

SONDORE-KUKULE: Jā! Un bieži tas notiek ne tieši tā un ne tad, kad mēs to gribam. Dievs mīlot bieži izglābj mūs no mūsu vēlmēm.

PLAYBOY: **Jūs tiešām nekad nemelojat?**

SONDORE-KUKULE: Tur jau tā lieta, ka es nevaru pateikt: nekad. Bet, ja ir kas tāds, ko nevaru teikt, vismaz cenšos klusēt. Melošana degradē, turklāt prāts ir ļoti viltīgs un vienmēr atrod visfantastiskākās motivācijas, kāpēc tev tajā brīdī vajadzētu samēlot. Ja mēs sākam iet tā pavadā, mūsu degradācijas ātrums pielidzinās reaktīvās lidmašīnas ātrumam. Mēs vienkārši neesam tik drosmīgi, lai atklāti paskatītos uz to, kas ikdienā notiek.

PLAYBOY: **Kad jūs pedējo reizi samelojāt?**

SONDORE-KUKULE: Nevaru konkrēti pateikt. Diemžēl politiskā vide ir ļoti degradējoša.

PLAYBOY: **Vai politikā vispār ir iespējams nemēlot?**

SONDORE-KUKULE: Var iztikt ar to, ka paklusē vai nepasaki visu līdz galam. Bet ilgtermiņā man tomēr pozitīvāku risinājumu devušas situācijas, kad esmu bijusi atklāta un pateikusi, ko domāju.

PLAYBOY: **Vai arī personīgajā dzīvē vienmēr esat līdz galam atklāta?**

SONDORE-KUKULE: Ar vīru laulībā dzīvoju vairāk nekā divdesmit gadu. Un, tā kā šo garīgo ceļu ejam kopā, mēs par to arī daudz runājam, un tad vairs gluži vienkārši nav iespējams samēlot. Jo otrs cilvēks visu brīnīgi redz. Tik ilgu gadu dzīvojot kopā, ir ļoti grūti melot un cerēt, ka noticēs, – ja cilvēki patiesi dzīvo kopā, ja viņi ir draugi, līdzgaitnieki, mīļākie un laulātie.

PLAYBOY: **Vai ģimenes dzīvē jums vienmēr viss ir gājis gludi?**

SONDORE-KUKULE: Protams, ka ne. Mēs abi bijām un esam cilvēki ar lielu ego. Mums pavisam negāja gludi. Mums ir traki gājis. Tā, ka padzīvotu atsevišķi un atkal saietu kopā,

mums nav bijis, bet traki ir bijis, jā. Tas nav noliedzams.

PLAYBOY: **Vai nekad ar vīru neesat runājuši, ka varbūt tā kopīgi ietā ceļa galā nekā nav?**

SONDORE-KUKULE: Mēs esam sprieduši par to, kas ir tā ceļa galā un cik ļoti daudz ir viltus skolotāju un viltus mācību. Taču ir sastapti arī cilvēki, kuri sevī attīsta kādas pārdabiskas spējas, lai gan patiesībā tās nemaz nav pārdabiskas. Tās ir visiem mums piemītošas, taču apslēptas un neatmodinātas. Ļoti daudzi talanti atveras tikai tad, kad cilvēks sāk praktizēt meditāciju, ķermeņa un gara tīrību un saskaras ar garīgi augsti attīstītām personām, kuras saucam par skolotājiem vai guru. Vienlaikus jāatceras – kad tu nāc līdz tam, tu sāk kaifot, ka vari ieraudzīt auru vai dzirdēt citu domas, tu sāk tīksmināties par savām spējām. Garīgās zināšanas baro ego, tās dara cilvēku lepnu. Un tur ir tas risks, ka vari iestrēgt. Tas ir ceļš, kas ved uz nekuriem. Jebkurš ceļš, kurš nav kalpošana un mīlestība, ved uz nekuriem.

PLAYBOY: **Uz ko balstās jūsu ilgās un noturīgās attiecības ar vīru – uz uzticību vai uz atklātību?**

SONDORE-KUKULE: (Domā.) Uz mīlestību.

PLAYBOY: **Uzticība un atklātība ir otršķirīgas?**

SONDORE-KUKULE: Ja ir mīlestība, gluži dabiski attīstās arī šīs divas īpašības. Bet pateikt, ka mums nav bijušas uzticēšanās un atklātības krīzes, es nevaru – mums ir bijušas abas. Bet, ja spējam saglabāt mīlestības enerģiju, kas ir visstiprākais spēks materiālajā pasaulē, tad visas problēmas dabiski atrisinās.

PLAYBOY: **Vai jūs varētu piedot neuzticību?**

SONDORE-KUKULE: Arī spēja piedot ir

īpašība, ko iespējams attīstīt. Un, ja cilvēks patiesi un dziļi mīl un apzināti sevī attīsta šo īpašību, daudzas lietas kļūst nenozīmīgas.

PLAYBOY: **Zinātnieki teic, ka mīlestība ilgst tikai piecus gadus.**

SONDORE-KUKULE: Jūs runājat par fizisko mīlestību. Laulības dzīvē kaut kādā stadijā parādās citas dimensijas. Parādās partnerība, vai tas, ko Ošo sauc par patiesu tuvību un attiecību briedumu. Ķermenis ir pārejoša lieta, Valdis Atāls teica: «Tu esi skaista, bet, neuztraucies, tas pāries.» Mēs šeit esam nemirstīgas dvēseles speciāli adaptētas un sarežģītas bioloģiskajos skafandros, kuri agri vai vēlu nolietosies. Partneru starpā svarīgi attīstīt dvēseļu tuvību un saplūšanu. Mēs pie tā strādājam.

PLAYBOY: **Vai nekad neesat šaubījusies par vīru, par viņa godīgumu? Laikā, kad viņš bija pietuvinājies politikai un saistīts ar bijušo Rīgas mēru Gundaru Bojāru, par viņu presē tika rakstīts daudz neglaimojoša.**

SONDORE-KUKULE: Nē, neesmu šaubījusies. Ir bijušas reizes, kad esmu viņam uzdevusi jautājumus. Taču es zinu, cik ļoti labs un krietns cilvēks viņš ir.

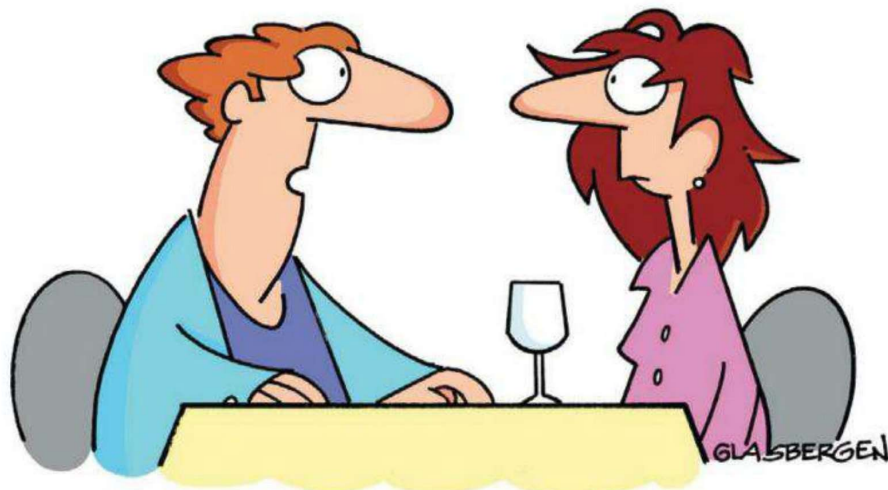
PLAYBOY: **Vai jūs būsi gatava novēcot?**

SONDORE-KUKULE: Es jau novecoju.

PLAYBOY: **Vai jūs mācēsiet to izdarīt ar godu? Kāda estrādes māksliniece reiz teica, ka labāk izskatās smieklīga, nevis veca.**

SONDORE-KUKULE: Indijā esmu satikusi cilvēkus, kuri ir 150 gadu veci. Ir svarīgas lietas par ārējo izskatu, kurām mums jāgatavojas, un citas dimensijas un pasaules, kurās šis ķermenis vairs nebūs vajadzīgs. Lai gan, protams, ir patīkami, ka izskaties labi, tās ir arī materiālās pasaules lamatas, kurās var iekrist.

PLAYBOY: **Jūs iepriekš pieminējāt viltus skolotājus. Vai jūs spētu atšķirt viltvārdi no īsta pravieša?**

«Paklau, mīļā, kaisle un mīlestība mūsu starpā ir pagaisusi, varbūt tagad ir īstais laiks apprecēties?»

Tu sāk kaifot, ka vari ieraudzīt auru, tu sāk tīksmināties par savām spējām. Garīgās zināšanas baro ego, tās dara cilvēku lepnu.

SONDORE-KUKULE: Pateikt «jā» būtu lie- la uzdrīkstēšanās. Taču man ir zināšanu ba- gāža, pieredze un intuīcija.

PLAYBOY: Vai arī jums pašai ir kādas pārdabiskas spējas?

SONDORE-KUKULE: Jau teicu, ka tās patie- sībā ir dabiskas spējas. Ir bijušas situācijas, kad redzu auru.

PLAYBOY: Kāda tā aura izskatās?

SONDORE-KUKULE: Tā ir dažāda.

PLAYBOY: Tā kā nimbs ap galvu?

SONDORE-KUKULE: Tāda gaisma, it kā il- gi skatītos uz lampu un tad novērstu skatie- nu, bet gaisma vēl paliktu acs atmiņā; tād- s kā starojums. Ir bijis tā, ka tā ir salātzaļa.

PLAYBOY: Vai, piemēram, Ivaram Āboli- ņam jūs tagad redzat auru?

SONDORE-KUKULE: Tādu viegļu, mini- mālu starojumu apkārt, bet es nesaku, ka re- dzu krāsas. Pēdējais pusgads mani ir tik ļoti

ievilcis materiālās pasaules valgos, ka man nav bijis laika un prāta miera turpināt medi- tācijas prakses.

PLAYBOY: Vai Zatleram un Viķei-Frei- bergai kādreiz esat redzējusi auras?

SONDORE-KUKULE: Vienu reizi redzēju Vairai Viķei-Freibergai. Viņai tā ir gaiši sa- lātzaļa. Esmu prasījusi savam skolotājam, ko tas nozīmē, un viņš atbildēja, ka tā ir stip- ras personības aura. Auras nav mana spēcīgā puse, es šajā virzienā īpaši neesmu gājusi.

PLAYBOY: Kā jūs skatāties uz ādas apģērbu?

SONDORE-KUKULE: Ir lietas, kas jāpie- ņem. Tāpat kā tas, ka cilvēki tev blakus no- galina govīs. Es pārskatu daudz no tā, kas bijis manā dzīvē. Arī stāstus par kažokiem un zīmolu drēbēm. Vislielākā askēze ir nevis par to runāt, moralizēt, bet to visu ievērot.

PLAYBOY: Kā jūsu zīmolu drēbes un dārgais dzīvesveids iet kopā ar ezoteriku un meditāciju?

SONDORE-KUKULE: Tas ir stereotips, ka staigāju tikai zīmolu drēbēs. Lielākā daļa manas garderobes ir veidota Latvijā. Es sa- darbojos ar Ingridu Drāznieci, kas, protams, nav šuvēja no stūra, un neatceros, kad pēdē- jo mēnešu laikā vispār būtu sev kaut ko no- pirkusi. Bija citas prioritātes.

Taču es atzistu, ka pārlietas uzmanības pievēršana savai ārienei ir īpašība, kas man sevī ne visai patīk. Tajā pašā laikā sievišķais pirmsākums ir rūpes par savu ķermeni un rotāšanās. Sieviete, lai viņa būtu laimīga, tas ir ļoti nepieciešams. Katra tāda veida darbība ir veltījums Veneras enerģijai, un, ja sieviete to nedara, tas ir vienkārši pret dabiski.

PLAYBOY: Vai jūs esat ambicioza?

SONDORE-KUKULE: Gan jā, gan nē. Pro- tams, izvirzu sev mērķus, un man ir ambīci- jas, bet nevaru teikt, ka tas ir saistīts ar varu. Labi saprotu, ka vara ir ilūzija un liels izaici- nājums. Cilvēks var izturēt pārbaudījumu ar naudu, ar baudām, bet ir faktiski neiespēja- mi izturēt pārbaudījumu ar varu. Jo cilvēks sāk justies kā Dievs. Tajā brīdī viņš domā, ka ir Dievs un likteņa izlēmējs. Un tā ir ļoti liela ilūzija. Vara cilvēkus patiešām atrauj no rea- litātes un dod ļoti spēcīgu, ievēlkošu, hipno- tizējošu ilūziju, ka esi likteņa izlēmējs.

PLAYBOY: Ar kādiem pārbaudījumiem jūs savā dzīvē esat saskārušies?

SONDORE-KUKULE: Ar visiem tiem, ko tikko minēju.

PLAYBOY: Vai esat tos izturējusi?

SONDORE-KUKULE: Ne man par to spriest.

PLAYBOY: Runājot par pārbaudījumu ar varu, vai Latvijā vispār ir iespējams iegūt reālu varu?

SONDORE-KUKULE: Reālā vara šajā pa- saulē pieder Dievam. Cīņa notiek par varas ilūziju. Pagalmā puikas taču arī vienmēr ci- nās par varu. Viņi visi nelielā laikā un telpā spēlē Dievu. ♫

* Lai pieteikties,
tev ir jābūt
pilngadīgam!

Seko
konkursa norisei:
www.radioswh.lv un
ej.uz/playboyLV

Izvēlies savu simpātiju!

No 20. līdz 27. jūnijam
ienāc www.radioswh.lv
vai www.radioswhplus.lv,
novērtē konkursa finālistes
un nobalso
par savu favorīti!

ŽURNĀLS PLAYBOY, RADIO SWH UN RADIO SWH+ MEKLĒ VASARAS MEITENES – ŽURNĀLA MODELES!*

11. jūnijā
sazināsimies ar tām
meitenēm, kuras tiks
uzaicinātas uz fotosesiju.

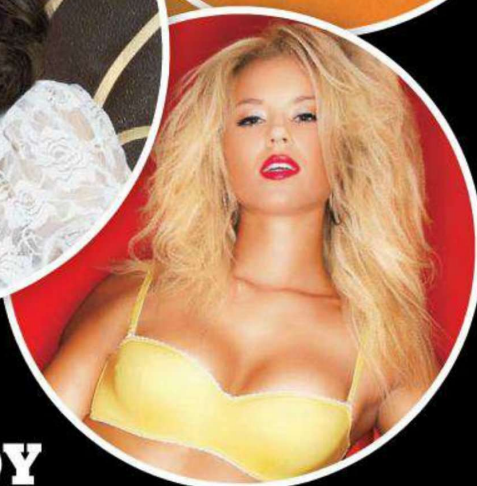
Visām konkursa finālistēm
veļa no *Lauma Lingerie*,
bet trīs meitenēm (*Radio SWH*,
SWH+ simpātijām un žūrijas
simpātijai) dāvinām
ekskluzīvu atpūtu
SPA viesnīcā.

2011. gada
Pavasara meitenes
Radio SWH klausītāju simpātija
Daniela

2011. gada
Pavasara meitenes
uzvarētāja
Sintija

2011. gada
Playmate
Elina

PLAYBOY
SWH SWH+

Sadarbībā ar

LAUMA®
lingerie

Konkursa žūrija

Jānis Šipkēvics,
Radio SWH valdes
priekšsēdētājs

Inga Gorbunova,
izdevniecības
Dienas žurnāli
direktore un
galvenā redaktore

Ivars Āboliņš,
žurnāla Playboy
galvenā redaktora
vietnieks

Džina Briška,
žurnāla UNA
galvenā redaktore

Andrejs Zavadskis,
fotogrāfs

Artis Dvarionas,
Radio SWH ētera
personība

Signe Valtere,
stiliste

Edmunds Kaševskis,
Radio SWH +
programmu
direktors

Playboy
fano

futbols

EURO2012
POLAND-UKRAINE

Jūnijs paies futbola zīmē — Eiropas čempionātā Ukrainā un Polijā spēkiem mērosies kontinenta spēcīgākās izlases.

Prognožu pirms čempionāta ir daudz, un katram līdzjutējam par tā iznākumu ir savs personīgais, viņaprāt, vienīgais pareizais viedoklis. Taču visprecīzāk komandu reālās izredzes allaž spējuši novērtēt bukmeikeri. Playboy apkopo visu lielāko totalizatoru kantoru viedokli, izveidojot improvizētu izlašu rangū, un piedāvā nelielu ieskatu tajā, kas ir kas šajās komandās.

LABĀKIE NO LABĀKAJIEM

Pēdējo gadu Eiropas čempioni

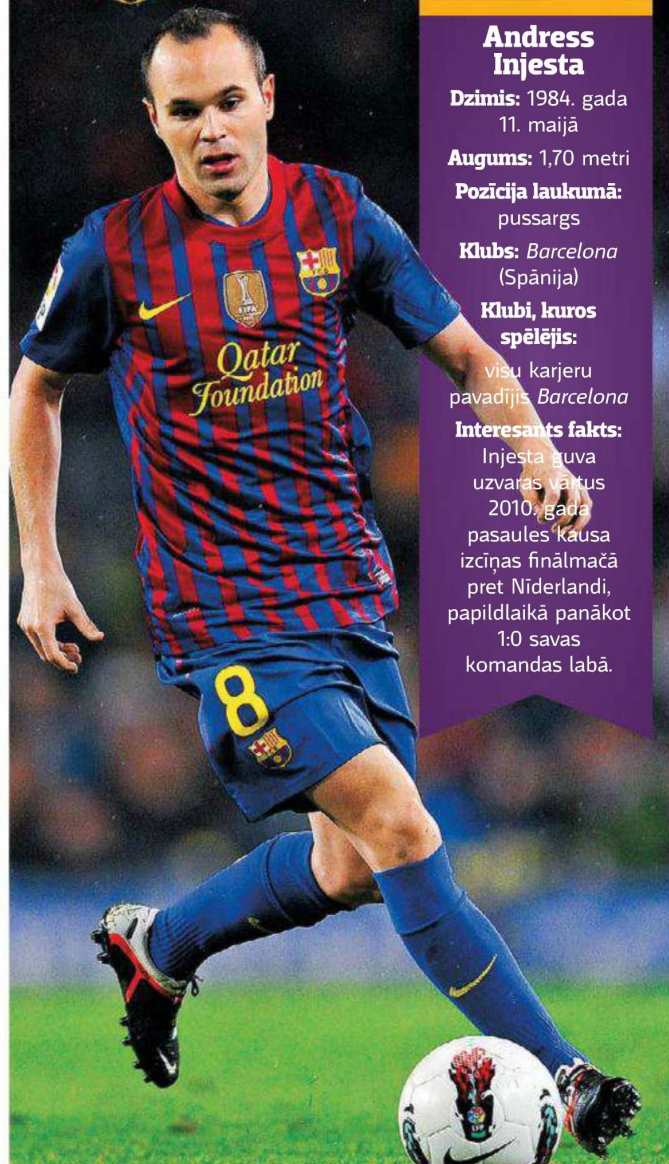
2008. — Spānija (finālā uzveic Vāciju)
2004. — Grieķija (finālā uzveic Portugāli)
2000. — Francija (finālā uzveic Itāliju)
1996. — Vācija (finālā uzveic Čehiju)
1992. — Dānija (finālā uzveic Vāciju)

TANGO 12.
Euro 2012
oficiālā
bumba.
Maksā
85 latus jeb
123 eiro.

TEKSTS: Ivars Āboliņš FOTO: gettyimages, publicitātes

Spānija

Andress Injesta

Dzimis: 1984. gada 11. maijā

Augums: 1,70 metri

Pozīcija laukumā: pussargs

Klubs: *Barcelona* (Spānija)

Klubi, kuros spēlējis: visu karjeru pavadījis *Barcelona*

Interessants fakts:

Injesta guva uzvaras vārtus 2010. gada pasaules kausa izcīņās finālmačā pret Nīderlandi, papildlaikā panākot 1:0 savas komandas labā.

Pašreizējā pasaules un Eiropas čempione. Lai gan šāda limeņa komanda faktiski ikviens spēlētājs ir zvaigzne, arī spāņiem ir savi līderi. Un par spilgtāko var uzskatīt 2010. gada planētas labāko futbolistu un pēdējā pasaules čempionāta finālmača galveno varoni **Andresu Injestu**.

Lai gan, rēķinot matemātiski, Spānija joprojām ir šā čempionāta galvenā favorīte, realitāte komandai var izrādīties daudz skarbāka. Daudzi līderi ikdienā pārstāv *Barcelona*, kurai sezonas beigas izvērtās par ļaunu murgu. Turklāt šie vīri visus pēdējos mēnešus izskatījās noguruši, un nav īsti skaidrs, vai viņiem atradīsies vajadzīgās emocijas un motivācija. Tomēr norakstīt Spānijas valstsvienību būtu pāragri, jo daudziem pašreizējās paaudzes spēlētājiem šī var būt pēdējā iespēja izcīnīt kaut ko patiešām nozīmīgu, un, ja viņi būs uz viļņa, Spānijai pretī stāties nespēs neviens.

Vācija

Miroslavs Kloze

Dzimis: 1978. gada 9. jūnijā

Augums: 1,84 metri

Pozīcija laukumā: uzbrucējs

Klubs: *Lazio* (Itālija)

Klubi, kuros spēlējis: *Homburg, Kaiserslautern, Werder, Bayern* (visi Vācijā), *Lazio*

Interessants fakts:

Kloze Vācijas valstsvienībā aizvadījis 114 spēles un guvis 63 vārdus, turklāt izlase nekad nav zaudējusi spēlē, kurā viņš bijis precīzs.

Pēc bukmeikeru domām, Vācija ir gandrīz tikpat liela favorīte kā Spānija. Vīru, kas varētu kļūt par līderiem, vāciešiem netrūkst, taču pēdējos lielajos turnīros par istu zelta puisēnu kļuvis nu jau veterāna vecumu sasniegušais **Miroslavs Kloze**, kuram šis noteikti ir pēdējais lielais turnīrs karjerā. Un Kloze vēlēties aiziet ar troksni.

Šis beidzot varētu kļūt par Vācijas turnīru. Bastians Švainštaigers un Filips Lāms nu jau kļuvuši par nobriedušiem vīriem, bet leģendārais Miroslavs Kloze noteikti vēlēties uzrīkot kārtīgu atvadu uguņošanu, pāri ar Minhenes *Bayern* vārtu mašīnu Mario Gomesu veidojot vienu no draudīgākajiem uzbrucēju dueti Vācijas futbola vēsturē. Pēc daudzu gadu pārtraukuma vāciešiem atkal ir sastāvs, kas liek nobālēt jebkurai pasaules futbola komandai, un būtu žēl, ja viņi šo savu lielo iespēju izniekotu.

Ja tava favorītkomanda šajā čempionātā neuzvar, vari visu labot — tikko iznākusi datorspēle *Euro 2012*. Vari izspēlēt pats savu čempionātu un veidot pats savus varoņus.

Nīderlande

Robins van Pērsijs

Dzimis: 1983. gada
6. augustā

Augums: 1,83 metri

Pozīcija laukumā:
uzbrucējs

Klubs: Arsenal
(Anglija)

Klubi, kuros spēlējis:
Feyenoord
(Nīderlande), Arsenal

Interesants fakts:
2005. gadā van Pērsijs tika aizturēts, jo policija viņu turēja aizdomās par bijušās Mis Nigērija izvarošanu. Vēlāk gan aizdomu ēna no futbolista tika noņemta.

Robins van Pērsijs Londonas Arsenal sastāvā aizvadījis savas karjeras spožāko sezonu un, iespējams, tādā pašā garā turpinās spēlēt arī Eiropas čempionātā. Ja tā, tad no nīderlandiešiem varam sagaidīt ne tikai atzīstamu spēli, bet arī vietu finālā.

Nīderlandieši vienmēr ir tā kā mazliet favorīti, taču, lai uzvarētu visā turnīrā, allaž kaut kā pietrūkst. Jā, 1988. gadā ar Rūdu Gullitu, Franku Rijkardu un Marko van Bastenu priekšgalā viņi izcīnīja Eiropas čempionu titulu, finālā sakaujot PSRS, taču saņemties uz ko līdzīgu «oranžie» tā arī nekad vairs nav spējuši. Protams, grūti spriest, kā būs šajā reizē, tomēr vairāk šķiet, ka nīderlandieši kārtējo reizi uguņos atsevišķās spēlēs, iespējams, iekļūs finālā, taču uzvarētāju kausu virs galvas cels citi.

Anglija

Veins Rūnijs

Dzimis: 1985. gada
24. oktobrī

Augums: 1,76 metri

Pozīcija laukumā:
uzbrucējs

Klubs: Manchester
United (Anglija)

Klubi, kuros spēlējis: Everton
(Anglija),
Manchester United

Interesants fakts:
savus pirmos
vārtus Anglijas
izlases sastāvā
Rūnijs guva,
būdams vien 17
gadu vecs.

Ir skaidrs, ka pēc gadiem trīsdesmit **Veinu Rūniju** dēvēs par seru un vēstures hronikās viņš stāvēs plecu pie pleca ar citām leģendām. Taču ir 2012. gads, Rūnijs ir Anglijas izlases vadošais uzbrucējs (lai gan ir diskvalificēts uz turnīra pirmajiem mačiem), un daudzi šīs komandas būt vai nebūt būs atkarīgi tieši no viņa.

Šis ir tas retais turnīrs, kad par Anglijas izredzēm tiek runāts pieklusinātos toņos — viņus, protams, patur prātā, bet par favorītiem tomēr vairs nesauc. Problēmas komandā ir pārāk lielas — sākot jau ar to, ka vietējā futbola federācija sodīja komandas simbolu Džonu Teriju, noraujot viņam no rokas kapteiņa apsēju, un beidzot ar nu jau bijušā galvenā trenera Fabio Kapello skandalozo atkāpšanos no amata. Taču, iespējams, tieši tas liks angļiem saliedēties un beidzot parādīt, ka viņi nav tikai bagāti un izlutināti uzzdzīvotāji un futbolu joprojām prot spēlēt arī tā dzimtenē.

Itālija

Mario Balotelli

Dzimis: 1990. gada
12. augustā

Augums: 1,89 metri

Pozīcija laukumā:
uzbrucējs

Klubs: Manchester
City (Anglija)

**Klubi, kuros
spēlējis:**
Lumezzane, Inter
(abi Itālija),
Manchester City

Interesants fakts:
Balotelli piedzima
ganiešu imigrantu
ģimenē un zīdaiņa
vecumā cīnījās ar
nopietnām
veselības
problēmām. Trīs
gadus vecumā
vecāki dēlu
pameta, un viņu
savā ģimenē
uzņēma un arī
uzaudzina
Frančesko un Silvijs
Balotelli.

Mario Balotelli valsts izlasē pagaidām ir aizvadījis tikai septiņas spēles. Taču, šķiet, Itālijas būtībā tomēr visai garlaicīgais futbols vienmēr ir gaidījis tieši šāda tīrradņa parādīšanos. Balotelli ir atraktīvs, neprognozējams, skandalozs, reaktīvs, kreatīvs, ass, izcils uzbrukuma noslēgumos. Viņam ir viss, lai pēc gadiem kļūtu par pasaules labāko futbolistu.

Lai gan gandrīz jebkurai citai komandai pasaulē piektā vieta bukmeikeru pirmsturnīra prognozēs būtu ļoti labs sasniegums, ar Itāliju tā nav. Patiesībā tik zemu viņi nav atradušies jau gadiem ilgi, un arī izgāšanās pirms diviem gadiem Dienvidāfrikā notikušajā pasaules čempionātā liek domāt, ka Itālijas futbols piedzīvo pamatīgu krīzi. Vecā paaudze vairs nevar, bet jaunā viņa spēlētāji ar Balotelli priekšgalā vēl nav gatavi risināt visaugstākā līmeņa uzdevumus. Taču tas, protams, nenozīmē, ka Itālija nevar pārsteigt visus un izšaut.

Francija

Franks Riberi

Dzimis: 1983. gada
7. aprīlī

Augums: 1,70 metri

Pozīcija laukumā:
malējais pussargs

Klubs: Bayern
(Vācija)

**Klubi, kuros
spēlējis:** Boulogne,
Ales, Stade Brestois,
Metz (visi Francija),
Galatasaray
(Turcija), Marseille
(Francija), Bayern

Interesants fakts:
Riberi nāk no ļoti
nabadzīgas
ģimenes un
uzauga vietējā
geto rajonā. Tur,
divu gadu vecumā
kopā ar vecākiem
ieklūstot
autoavārijā, viņš arī
tika pie
šaušalīgajām
rētām, kas
joprojām «rotā»
viņa seju. Riberi
jau vairākus
gadus ir
musulmanis.

Kopš Zinedina Zidāna aiziešanas Francija cīnījies ar problēmām – futbolistu vidū valdījušas nesaskaņas, un viņi vairāk apkarrojuši cits citu, nekā spēlejuši futbolu. Neapmierinātības ugunsgrūku kurinājis arī **Franks Riberi**, un šoreiz daudz kas būs atkarīgs no tā, kādu ceļu viņš izvēlēsies – izšķiest enerģiju kašķos vai saukt savu komandu bezkompromisa cīņā.

Francijas valstsvienībai pēdējie gadi un lielie turnīri ir bijuši vienkārši katastrofāli, tāpēc neviens nebrīnīsies, ja tāds būs arī šis. Vienlaikus tas, ka no komandas vairs nekas īpašs netiek gaidīts, var atbrīvot spēlētājus un ļaut viņiem visā krāšņumā parādīt aplāpēto potenciālu. Katrā ziņā neizskatās, ka Francijas izlase būs remdēna – tā būs vai nu ļoti auksta, vai ļoti karsta. Respektīvi – vai nu kārtējo reizi gaidāma skaļa izgāšanās, vai arī visa pasaule beidzot ieraudzīs, uz ko šī franču futbola paaudze patiesībā ir spējīga.

Portugāle

Krištianu Ronaldo

Dzimis: 1985. gada 5. februārī

Augums: 1,86 metri

Pozīcija laukumā: malējais pussargs un uzbrucējs

Klubs: Real (Spānija)

Klubi, kuros spēlējis: Sporting (Portugāle), Manchester United (Anglija), Real

Interesants fakts: par viņa pāreju no Mančestras uz Madridi karaliskais klubs samaksāja 131,6 miljonus ASV dolāru, padarot viņu par visu laiku visdārgāko spēlētāju pasaules futbola vēsturē.

Portugāle ar **Krištianu Ronaldo** un bez viņa ir divas dažādas komandas. Patiesībā pat grūti atrast citu izlasi, kur tik daudz kas būtu atkarīgs no viena vienīga spēlētāja. Patlaban vārdi «Ronaldo» un «Portugāles izlase» ir sinonīmi – viņa veiksmes ir izlases veiksmes, viņa neveiksmes ir izlases neveiksmes. Labi tas vai slikti, to redzēsim tikai čempionātā.

Krievija

Andrejs Aršavins

Dzimis: 1981. gada 29. maijā

Augums: 1,72 metri

Pozīcija laukumā: malējais pussargs un uzbrucējs

Klubs: Zenit (Krievija)

Klubi, kuros spēlējis: Zenit, Arsenal (Anglija)

Interesants fakts: 2009. gada 21. aprīlī Aršavins viesos spēlēja pret Liverpool guva četrus vārtus, kļūstot par tikai sesto spēlētāju Premjerlīgas vēsturē, kurš izbraukumā spējis sasniegt pokeru.

Šī nebija **Andreja Aršavina** sezona – viņš zaudēja vietu Londonas Arsenal sastāvā un atgriezās dzimtenē, kur turpināja būt ēna no tā futbolistu, kādu bijām pieraduši redzēt. Taču tas nozīmē arī to, ka Aršavins būs izslāpis pēc futbola un vēlēsies rehabilitēties pirmām kārtām jau savā priekšā. Un viņš ir vīrs, kurš spēj aiz sevis vest arī pārējo komandu.

Diez vai Portugāles valstsvienība, kurai jau gadiem ilgi izlašu līmenī nav nekādu vēra ņemamu panākumu, uzvarēs šajā Eiropas futbola čempionātā, taču tā noteikti ir spējīga sarūpēt vienu otru pārsteigumu. Par atzīstamu panākumu varēs uzskatīt iekļūšanu pusfinālā, taču, ņemot vērā faktu, ka portugāļi kopā ar Nīderlandi, Vāciju un Dāniju ir ielozēti tā sauktajā nāves grupā, viss var beigties arī jau pēc priekšsacīkstēm.

Ar krieviem ir tāpat kā ar bitēm – nekad neko nevar zināt. Pēdējā Eiropas čempionā viņi sasniedza pusfinālu, rādīja fantastisku futbolu un ļāva cerēt, ka beidzot spējuši izveidot nākotnes komandu. Taču sekoja izgāšanās un netikšana uz pasaules futbola čempionātu. Turklāt arī agrāk spožie futbolisti ir pieklusuši. Tāpēc prognozēt, kas šoreiz notiks ar Krieviju, ir faktiski neiespējami, jo var notikt jebkas – viņi var zaudēt visus savus mačus, bet tikpat labi arī, piemēram, iekļūt finālā.

KOMANDU RANGI

Bukmeikeru vērtējums

Spānija	Spānija
Vācija	Vācija
Nīderlande	Nīderlande
Anglija	Portugāle
Itālija	Anglija
Francija	Horvātija
Portugāle	Dānija
Krievija	Krievija
Horvātija	Itālija
Ukraina	Grieķija
Polija	Francija
Zviedrija	Zviedrija
Čehija	Īrija
Grieķija	Čehija
Īrija	Ukraina
Dānija	Polija

FIFA ranga izkārtojums

EKSPERTU VIEDOKĻI

Māris Verpakovskis, Latvijas futbola leģenda:

«Par šā čempionāta favorītiem uzskatu Nīderlandi un Vāciju. Komandām ir labi spēlētāji sastāvs, labs vidējais vecums un spēcīgi bombardieri. Turklāt tās ir izsalkušas pēc tituliem. Protams, nevaram pilnīgi aizmirst arī par Spānijas izlasi, tomēr domāju, ka šis nebūs viņu gads. Par čempioni kļūs kāda no manis iepriekš minētām komandām.»

Ilvars Koscinkēvičs Sporta Avīzes futbola apskatnieks:

«Šajā turnīrā ir trīs izteiktas favorītes: Spānija, Vācija un Nīderlande. Un esmu pārliecināts, ka par čempioniem kļūs tieši viena no šīm komandām. Taču ir arī vairākas izlases, kas var sagādāt pārsteigumu. Pirmkārt, Francija, kura, iespējams, beidzot varētu saņemties, jo tai ir ļoti kaujasspējīgs sastāvs. Otrkārt, mājiniece Ukraina, kura gan ir iekļuvusi spēcīgā grupā. Taču, ja izdosies izkļūt no tās, visi ceļi būs vaļā.»

Normunds Malnačs, Latvijas futbola Virslīgas izpilddirektors:

«Turnīra favorīte numur viens ir Vācija — viņu futbols patlaban ir uz viļņa. Vēl uz uzvaru pretendēs spāņi, taču viņi izskatās noguruši no panākumiem, lielākā daļa spēlētāju ir ieguvuši visu, ko varējuši, un īsti vairs nejut sevī motivāciju. Francija, Nīderlande vai Anglija? Diez vai. Šīs komandas ir spēcīgas, taču ne tik ļoti, lai uzvarētu. Savukārt par pārsteigumu varētu parūpēties Ukrainas vai Polijas valsts vienības.»

Horvātija — Eduardo da Silva (Shaktar, Ukraina)

Dzimis: 1983. gada 25. februārī
Klubi, kuros spēlējis: Bangu (Brazīlija), Dinamo (Horvātija), Inter (Horvātija), Arsenal (Anglija)
Horvātu zelta laiki bija deviņdesmitajos, toreiz ar viņiem vienkārši nerēķināties. Tagad ir citi laiki, un horvāti vairs nav visvareni — viņiem ir vienkārši laba komanda, kurai diemžēl ir arī spēju griesti.

Ukraina — Andrijs Ševčenko (Dinamo, Ukraina)

Dzimis: 1976. gada 29. septembrī
Klubi, kuros spēlējis: Dinamo (Ukraina), Milan (Itālija), Chelsea (Anglija)
Tieši no ukraiņiem mēs varētu sagaidīt lielāko pārsteigumu turnīrā. Viņi ir mājinieki, viņiem ir laba komanda, un, ja Ševčenko izdosies piedzīvot otro jaunību, varam kļūt par aculieciniekiem īstai sensācijai.

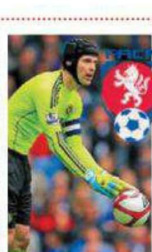
Polija — Roberts Levandovskis (Borussia, Vācija)

Dzimis: 1988. gada 21. augustā
Klubi, kuros spēlējis: Delta, Legia 2, Znicz, Lech (visi Polija)
Polijas futbols pēdējos gados pārdzīvo krīzi, tā rindās vairs nav A līmeņa zvaigžņu, un arī Polijas Ekstraklases turnīrs ir tikai nedaudz spēcīgāks par mūsu pašu Virslīgas turnīru. Taču polji ir mājinieki, un viņu gadījumā savas sienas tiešām var palīdzēt.

Zviedrija — Zlatans Ibrahimovičs (Milan, Itālija)

Dzimis: 1981. gada 3. oktobrī
Klubi, kuros spēlējis: Malmo (Zviedrija), Ajax (Nīderlande), Juventus, Inter (abi Itālija), Barcelona (Spānija)
Zviedrijas izlasē spēlē viens no šā brīža pasaules labākajiem futbolistiem — uzbrucējs Zlatans Ibrahimovičs. Taču diez vai ar viņa pūlēm pietiks, lai komanda sasniegtu ko lielu.

Čehija — Petr Čech (Chelsea, Anglija)

Dzimis: 1982. gada 20. maijā
Klubi, kuros spēlējis: Chmel, Sparta (abi Čehija), Rennes (Francija)
Bija laiki, kad čehus uzskatīja par vieniņiem no spēcīgākajiem Eiropā. Taču tie ir pagājuši, un tagad Čehija ir vienkārši vidusmēra komanda ar labiem spēlētājiem un mērenu potenciālu.

Grieķija — Teofanis Gekas (Samsunspor, Turcija)

Dzimis: 1980. gada 23. maijā
Klubi, kuros spēlējis: Larissa, Kallithea, Panathinaikos (Grieķija), Bochum, Bayer (Vācija), Portsmouth (Anglija), Hertha, Eintracht (Vācija)
2004. gada Eiropas čempioni vairs nav spējuši kādā lielajā turnīrā kaut izkļūt no grupas. Tiesa, kvalifikācijas turnīrā grieķi rādīja labu sniegumu, un tas ļauj ar nelielu optimizmu raudzīties arī uz finālturnīru.

Īrija — Robijs Kīns (Galaxy, ASV)

Dzimis: 1980. gada 8. jūlijā
Klubi, kuros spēlējis: Wolverhampton, Coventry (Anglija), Inter (Itālija), Leeds, Tottenham Hotspur, Liverpool (Anglija), Celtic (Skotija), West Ham, Aston Villa (Anglija)
Īri finālturnīrā iekļuvuši tikai otro reizi. Diez vai viņi vēlēties kādam zaudēt tāpat vien un ir pietiekami stipri, lai pabojātu nervus visiem.

Dānija — Nikolass Bendtner (Sunderland, Anglija)

Dzimis: 1988. gada 16. janvārī
Klubi, kuros spēlējis: Arsenal, Birmingham (visi Anglija)
Tieši pirms divdesmit gadiem dāņi kļuva par Eiropas čempioniem, tomēr tagad nekas neliecina, ka viņiem varētu izdoties kaut vai pietuvoties šim savam vēsturiskajam panākumam.

Playboy
analīze

alus bizness

Latvijas alus tirgū jau gadiem dominē septiņprocentīgi gāzēji, taču ir arī paralēlā pasaule — nelielās alus darītavas.

Apiniša ēnā

ALUS GARDĒŽIEM.
Tā bija niša, kuru mēs
saskatījām, — atklāj
Valmiermuižas alus
saimnieks Aigars Ruņģis.

TEKSTS: Jānis Krastiņš
FOTO: Antis Lūsa

Valmiermuižas alus kā dārgākais
Latvijā darītais alus tirgū nonāca
2009. gada sākumā, krīzes
smagākajā brīdī, kad iedzīvotāju
pirktspēja gāzās bezdibenī.

Irsilta pava-sara diena, un pie Valmiermuižas alus daritavas esmu mazliet pirms norunātā laika. Ir piektdiena, zilas debesis, un no skandām pie tirgotavas, kur nopērkama viena no dārgākajām alus šķirnēm Latvijā, skan kāda no Kaupera dziedātajām dziesmām ar Imanta Ziedoņa vārdiem. Otrpus izdangātā piebraucamā ceļa mūziku nedzird. Tur atrodas potenciālajiem kūlas dedzinātājiem interesants klajums, kurā pēc ziemas un pirms talkām palikusi visāda draža, lielākoties dažāda tilpuma pudeles un pudelītes – gan 200 gramu degvīna «plaukstīņas», gan lauku ainavā neiztrūkstošas «Latvijas brūnās» – divu litru «vāles», kurās agrāk mājojis septiņprocentīgs alus.

Vārētu iedomāties, ka kādā no tām tepat blakus pirktis izlejama Valmiermuižas miestīņš, taču gan mani snobiskie priekšstati par Latvijas laukiem, gan arī statistika un matemātika vedina domāt, ka drīzāk tomēr ne. Latvijā visvairāk pārdoto alus šķirņu topā, reizēm viens otru nomainot, jau ilgāku laiku gozējas divi septiņu procentu brašuļi – *Apinītis stiprais* un *Garais garāks* (Cēsu alus), bet arī visas pārējās mazās alus daritavas no tirgus viedokļa ir nišas spēlētāji, kuru ražotie dzērieni neiekļūst pat populārāko šķirņu topā pirmajā divdesmitniekā un kuru pudeles tāpēc krūmos nemetājas. Mazie ir visi, izņemot *Aldari*, *Cēsu alu* un *Cido grupu* (Lāčplēša un Līvu alus) jeb, tilpuma izteiksmē runājot, tie, kas gadā saražo mazāk par pieciem miljoniem litru.

Iespējams, tev šķiet, ka cilvēki dzer tikai Tērvetes, Užavas, Bauskas vai Piebalgas alu. Tad nu zini, ka tā nav, un tu ar šādu izvēli piederi elitāram maz-

Lielle par mazajiem: vai mazās alusdaritavas ir konkurentes lielajām?

EVA SIETIŅSONE-ZATLERE,

Cēsu alus valdes priekšsēdētāja:

«Attiecībā pret alus baudītāju veikala plauktā mēs visi esam vienādi. Plauktā mūsu visu radītie produkti uzrūnā katru pircēju. Faktiski mēs vispār neicināmies ar konkurentiem, lielākā cīņa mums notiek pašiem ar sevi – kā būt vislabākajiem pašiem savā vērtējumā, kā piedāvāt produktus, ko alus baudītājs novērtē visaugstāk. Kopš 2009. gada *Cēsu alus* kopā ar tirgus un sabiedriskās domas pētījumu centru *SKDS* ik gadus veic Latvijas alus tirgus monitoringu, kurā pētām kopējās sabiedrības alus patēriņa tendences un lietošanas paradumus, nosakot arī alus popularitātes indeksu visās Baltijas valstīs. Šajā pētījumā skaidri var redzēt tendenci, ka vidēji Latvijas sabiedrībā gadu gaitā pieaug vienai alus šķirnei lojālo patērētāju loks – sestā daļa respondentu apgalvo, ka viņi izvēlas tieši vienu, savu iemīļoto alus zīmolu.»

LAURA KRASIŅA,

Aldaris komunikāciju direktore:

«Mazās alus daritavas pastāv visā pasaulē, arī Latvijā, jo tās labi sadzīvo ar lielajām alus daritavām. Mazās ļoti bieži ir reģionālās alus daritavas, kuru alu iecienījuši attiecīgā reģiona iedzīvotāji, un visas valsts mērogā objektīvu iemeslu dēļ tās nespēj konkurēt. Mēs pozitīvi raugāmies uz mazajām alus daritavām, jo tās palīdz veidot alus kultūru Latvijā, kā arī liek lielajām alus daritavām dažreiz paskatīties uz konkrētām lietām nedaudz citādi. Patlaban patērētāju izvēlē ļoti lielā mērā ietekmē cenas un atlaistu politika. Proti, cilvēks izvēlas to alus šķirni, kurai konkrētajā brīdī ir izdevīgākā cena. Tas attiecas uz visām alus daritavām Latvijā. Šis, domāju, ir arī viens no lielākajiem izaicinājumiem nozarē.»

«mazie» (kādam nākot klāt un citam pārtraucot ražošanu, to skaitlis svārstās ap 12) kopā veido apmēram 10–15% Latvijas alus tirgus.

Atšķirībā no lielajiem ražotājiem mazie arī nepieder skandināvu mātesuzņēmumiem. Interesanti gan, ka vismaz publiski par ziemeļu kaimiņu dominanci alus tirgū neviens nesūrojas kā par «finanšu okupantiem» Latvijas banku sistēmā, kaut gan izejvielas savērēstības teorijām netrūktu – stāsti par somu vai daņu tīkojumiem nodzirdīt latviešus, lai tie bez kurnēšanas maksātu hipotekāros un citus kreditus,

kumam. Bezkaislīga matemātika rāda, ka vidējais alus pircējs savu izvēli izdara, vadoties pēc dzēriena lietderības koeficienta, un legalajā alkohola tirgū septiņprocentu «vāļem» nav konkurentu – kādā no veikaliem gandrīz vienmēr ir atlaides, kas ļauj pie diviem litriem dzēriena jeb aptuveni 140 gramiem tīra alkohola tikt par latu. Investē divus latus, un tu būsī panācis to pašu efektu, ko sniedz 0,7 litri 40 procentu stipra degvīna. Alus topa pirmajā divdesmitniekā šādu stiprinieku ir veseli seši, tāpēc augošais alus patēriņš vien (pagājušajā gadā tas sasniedza apmēram 80 litru uz cilvēku, pietuvojoties mazliet lielākajiem Lietuvas un Igaunijas rādītājiem) neļauj izdarīt secinājumus par alus kultūras attīstīšanos Latvijā. Drīzāk par to ļauj spriest salīdzinoši dārgais mazo alusdaritavu piedāvājums.

No Latvijas – tikai ūdens

Neviena no mazajām alusdaritavām septiņu procentu spēkavīrus par tādu cenu nespēj un (cerams) arī negrib piedāvāt, veidojot tādas kā nelielas salīņas Latvijas alus patēriņa strauēm – pēc Latvijas Alus darītāju savienības izpilddirektora Pētera Liniņa teiktā, visi

Alus Latvijā 2011. gadā

Populārākās šķirnes

Apinītis stiprais (Aldaris)
Garais garāks (Cēsu alus)
Apinītis (Aldaris)
Cēsu Light (Cēsu alus)
Aldara Pilsenes (Aldaris)
Garais (Cēsu alus)
Aldara gaišais (Aldaris)
Līvu Pilsenes (Cido grupa)
Cēsu Premium (Cēsu alus)
Lāčplēsis dzintars (Cido grupa)
Walter (Cēsu alus)
Vanaga stiprais (Aldaris)
Euro Strong (Aldaris)
Zelta (Aldaris)
Rubenis gaišais (Cido grupa)
Cuba (Cēsu alus)
Līvu senču (Cido grupa)
Cēsu Premium New (Cēsu alus)
Lāčplēša gaišais (Cido grupa)
Bocmanis (Cēsu alus)

Visvairāk pārdevušie

1. Aldaris
2. Cēsu alus
3. Cido grupa
4. Agrofirma Tērvete
5. Piebalgas alus
6. Bauskas alus
7. Greis loģistika (importa alus)
8. Zaksi (Užavas alus)
9. Ritaleks (importa alus)
10. Alus nams (Brālis)
- ...14. Valmiermuižas alus
- ...19. Abula (Brenču alus)

Dati: VID

KULTA ALUS. *Brengulīti nefiltrē, nepasterizē un arī nepilda pudelēs, tāpēc to nevar nopirkt «parastajos» veikalos, turklāt tā cena ir satriecoša. Aldaris Māris Freivalds.*

Arī te iesals tiek iepirkts no Lietuvas – vēl pirms dažiem gadiem gan gatavojuši savu, taču «jaudas kāpa, un vairs netika līdzī», apiņi ceļo no Čehijas, un īsteni vietējais produkts ir tikai ūdens.

noteikti atrastu dzirdīgas ausis. Tiesa, radikālākajiem Latvijas preces atzinējiem alus izvēle arī viņpus lielā trijnieka piedāvājuma ir ļoti ierobežota – apiņus, kas ir neatņemama alus sastāvdaļa, Latvijā neaudzē, turklāt tikai Tērvetes alus var lepoties ar Latvijas miežu iesalu jeb graudiem, kuros esošais cukurs alus darīšanas laikā tiek pārstrādāts alkoholā. Lai gan arī tas tiek sagatavots Lietuvā, no Tērvetes netālajā Panevēžā, jo brūža iesalnica, pēdējā vērā ņemamā Latvijā, pagājušajā gadā slēgta – pārāk maza, pārāk veca. Visi pārējie iesalu iepērk. Līdz ar to Latvijā ražotais alus, mazliet pārspīlējot, ir apmēram tikpat latvisks kā Latvijā montēti datori. Stāsts par alus ražošanu galu galā vispirms ir nevis par sentēvu tradīciju kopšanu, bet par biznesu – cilvēkiem, kas iegulda naudu, lai radītu produktu, pārdotu to citiem un paši pelnītu naudu.

Simtā daļa tirgus

Valmiermuižas alus tam varētu būt vislabākais piemērs, taču tas nenozīmē, ka dzēriens, kas radīts kā rūpīgi izskaitļots biznesa projekts, būtu sliktāks par citiem. Drīzāk otrādi. Valmiermuižas alus kā dārgākais Latvija darītais alus tirgū nonāca 2009. gada sākumā, krīzes smagākajā brīdī, kad iedzīvotāju

pirktspēja gāzās bezdibeni. Jau tā paša gada Jānos alus pietrūcis.

«Šogad mēs plānojam tikt līdz vienam miljonam litru, un tas ir absolūtais maksimums, ko mēs patlaban varam izbrūvēt,» saka alusdarītavas saimnieks Aigars Ruņģis. Viņa mērķis esot viens procents Latvijas alus tirgus – vairāk, nezaudējot kvalitāti, alus darītava nespējot saražot, lai gan viņš pats, runājot par savu alu, nelieto vārdu «ražot». «Mēs vēlamies būt mazā muižas alusdarītava. Mazā – mēs vēlamies būt mazi, muiža – mēs vēlamies būt kvalitatīvi, darītava – mēs alu darām, nevis ražojam.»

Lai gan Ruņģis, sākot stāstu par savu alusdarītavu, min gadskaitļus no 17. gadsimta un pirms dažiem gadiem atklātā nelielā

brūža sienas rotā arī 18. gadsimta Polijas, Zviedrijas un Krievijas monarhu attēli, man simpātiskāks šķiet viņa paša stāsts: pēc desmit mārketinģa – aģentūrā McCann Erickson Rīgā – pavadītiem gadiem viņš «mazliet profesionāli izdedzis» un nolēmis atgriezties Valmierā, savā dzimtajā pusē. «Uzreiz nebija ideja par alus brūvēšanu. Bija doma veidot kaut ko, kas ir vēsturisks un mūsdienīgs vienlaikus, un mēģināt to pasniegt visaugstākajā kvalitātē, lai man pašam, šeit saimniekojot, būtu lepnums.»

Vācu kvalitāte latviešiem

Rezultāts ir dzērieni – gaišais un gada vēsākajos mēnešos arī tumšais alus –, kuru cena veikalos pielīpusi vienam latam par puslitru pudeli. Savā būtībā Valmiermuižas alus ir Latvijas alus cienītāju gaumei piejaučēts vācu produkts – no alus lielvalsts nāk ne tikai iesals, raugs un apiņi, bet arī aldaris, kurš izstrādājis recepti un rosās brūzī brīdī, kad man to izrāda Ruņģis. Ejot garām, dzir-

du, kā viņš angļu valodā apspriežas ar kādu no mācekļiem.

Ne tikai Valmiermuižas, bet arī visu pārējo mazo alusdarītavu produkti gan ir krietni dārgāki nekā vairākums Vācijā nopērkamo alus šķirņu, kuru cena reti pārsniedz vienu eiro par pudeli. Tas galvenokārt esot saistīts ar salīdzinoši nelielo ražošanas apjomu. «Mūsu alus cena būs pie viena lata, un nākotnē tā varētu kļūt tikai lielāka,» teic Ruņģis. Ietaupījums esošā brūža ietvaros iespējams vien uz kvalitātes rēķina, piemēram, izmantojot mazāk vai lētāku iesaļu, taču tādu plānu Ruņģim nav. Drīzāk otrādi – vismaz ziemas sezonā, kad alus patēriņš samazinās un visu brūža jaudu «neapēd» gaišais alus, piedāvāt «vēl garšīgākus un dārgākus produktus». Teiksim, kādu septiņu procentu stiprinieku, kurš gan droši vien būs vairāk nekā četras reizes dārgāks par saviem attālajiem brālēniem plastmasas pudelēs, – labam stiprajam alum vajag vairāk iesaļa un laika nobriešanai, tāpēc tas nemaz nevar būt lēts. Etiķetes tomēr varētu būt vienādas gan pusgadu izturētām septiņu procentu izcilniekam, gan ar cukura sirupu un dažādiem fermentiem «paātrinātam» gāzējam, jo alkohola ražotājiem nav sīki jānorāda produkta sastāvs. Tāpēc abos gadījumos uz pudeles varētu uzrakstīt tik vien kā «satur miežu

iesalu» (tas arī ir vienīgais, kas patlaban no etiķetes izdibināms par abu alus tirgus līderu sastāvu), un par atšķirīgo kvalitāti liecinātu vienīgi cena.

Rīdzinieku alus

Novelkot kartē līniju, no Valmiermuižas līdz Brenguļiem, kur tiek brūvēts Brenguļu alus, ir apmēram septiņi kilometri, taču, jau mēģinot sarunāt tikšanos ar Brenguļu alus saimnieku, es nojaušu, ka tā ir cita pasaule. Brenguļu alum nav ne savas mājaslapas, ne tvitera konta, un, zvanot uz uzziņu lapā norādīto telefonu, pēc brīža dzirdama faksa pikstoņa. Ar otro vai trešo piegājieni alusdarītavu tomēr izdodas sazvanīt, un aldaris Māris Freivalds, pārliecinājies, ka naudu par rakstu neprasišu, un brīdinājis, ka norunātajā dienā brūzi nebūšot elektrības, saka: brauc ar!

Iespējams, tieši jebkādu mārketinga aktivitāšu trūkums līdzās izjūsta deficīta statusam (Brenguļi ir mazi pat uz citu nelielo alusdarītavu fona un gadā saražo vien 300 000 litru) un ar citām Latvijā brūvētajām šķirnēm grūti salīdzināmajai garšai (Brenguļu alus ir ļoti salds) alum ir nodrošinājuši tādu kā kulta statusu. *Brengulīti* nefiltrē, nepasterizē un arī nepilda pudeles, tāpēc to nevar nopirkt «parastajos» veikalos,

turklāt tā cena ir satriecoša – piemēram, pēc alus veikala *Miestiņš* cenrāža, puslitrs maksā 1,15 latus. Māris Freivalds brūzi saimnieko kopā ar brāli Juri. Kolhoza laikos te alu darīja viņu māte, bet tagad darbos iesaistītas arī pašu atvases. To, protams, nevar salīdzināt ar Vācijas gadsimtiem ilgajām alus darītāju dzimtu tradīcijām, taču pamats ir ielikts. Kad vaicāju, vai *Brengulīti* dzer arī uz vietas, aldaris atbild, ka «šeit jau nav cilvēku. Tie, kas ir, tie jau nedzers šito alu – tam ir cita cena, viņi ņems to divlitrū». Mēs sežam vēl slēgtajā alusdārzā, un viņš stāsta, ka gandrīz viss saražotais nonākot krodziņos Rīgā un nekādu vajadzību sevi reklamēt viņš neredz, jo «brūzis ir mazs, un to pašu jau vasarās nevar pieražot». Tāpat kā citur, arī te iesaļs tiek iepirkts no Lietuvas – vēl pirms dažiem gadiem gan gatavojuši savu, taču «jaudas kāpa, un vairs netika līdzī», apiņi ceļo no Čehijas, un īsteni vietējais produkts ir tikai ūdens.

Iespējams, esmu pārāk sentimentāls un mazliet saīdzis, ka pats esmu pie auto stūres un nevaru mesties alus priekos, taču gan Valmiermuižā, gan arī Brenguļos mani īsti nepamet sajūta, ka pat labākais nepasterizētais un nefiltrētais alus tomēr nav dzīvs, ja to pēc darbadienas no kausa netukšo vietējie vīri. Tie ir kaut kur pazuduši, bet palikušie lielākoties izvēlas citus dzērienus. ♫

*Grāmatas aizved mūs turp, kur paši nekad
neizbrauksim, tās atbild uz jautājumiem,
ko sev neiedrošinātos uzdot.*

Lauris Liepa, advokāts

Ziedo un palīdzi bērnu grāmatām nonākt bibliotēkās!

Zvani 90006889, ziedo 1 latu!

Ienāc **www.ziedot.lv**

Sirsniņa prasa, lai bērniņš lasa!

JAUNIEŠU ŽŪRIJA

BĒRNU ŽŪRIJA

Playboy
iepērkas

atrasts tīmeklī

TEKSTS: Linda Krūmiņa FOTO: Shutterstock, no personīgā arhīva, publicitātes

APĢĒRBIES TIEŠSAISTĒ

Tieši tev piemērotā laikā, bez rindām un staigāšanas, plaša izvēle un labi piedāvājumi — Playboy atrod, kur vīrietim vislabāk iepirkties internetā.

Ja esi starp tiem, kas staigāšanu pa veikaliem patīkamo nodarbjū skalā mēdz ierindot blakus zobārsta apmeklējumam, iepirkšanās tīmeklī var būt glābiņš. Novērtējot daudzus, izvēlējamies labākos.

asos.com

Nosaukums ASOS ir saīsinājums no *As seen on screen* jeb «Kā redzēts ekrānā» — šeit plašā klāstā tiek piedāvātas cenu ziņā draudzīgas versijas apģērbiem, kas redzēti mugurā aktieriem, dziedātājiem un citām slavenībām.

Līdzās iespaidīgajam ASOS zīmola apģērbu klāstam, pieejami arī citu zīmolu ražojumi, tostarp Calvin Klein, Diesel, Hugo Boss, Lacoste, G-Star, arī sporta zīmoli: Adidas, Nike, Puma.

Vērtējot ASOS, jāpiemin trīs aspekti: pirmkārt, ja izvēlies standarta piegādi, tā ir par brīvu; otrkārt, atlaides — izmantojot tās, iespējams atrast tiešām labus piedāvājumus, piemēram, šā gada sākumā Nike zābakus, ko kādā Rīgas veikalā tirgoja par 112 latiem, Asos piedāvāja par 56 latiem; treškārt, preču kvalitāte ir laba, un piegādes termiņi adekvāti.

yoox.com

Lielisks interneta veikals tiem, kuri ciena dizaineru apģērbus, jo piedāvājums šeit ir, iespējams, nākamais plašākais aiz *ebay.com*: Alexander McQueen, Dolce & Gabbana, Marc Jacobs, Moschino — spēj tik izvēlēties. Protams, dizaineru apģērbs nav lēts, bet brižos, kad tiek piemērotas atlaides, iespējams atrast arī tikamus piedāvājumus.

Piegāde tiek nodrošināta faktiski uz jebkuru vietu pasaulē, uz Latviju — 13 eiro plus divi eiro par katru priekšmetu, taču, ja pasū-

tījuma summa pārsniedz 180 eiro, piegāde ir par brīvu. Der pierakstīties jaunumu saņemšanai e-pastā, jo parasti piegāde par brīvu ir arī uz Ziemassvētkiem un vēl pa kādai reizei gadā.

my-wardrobe.com

Vēl viens ievēribas cienīgs tīmekļa veikals, kur iegādāties dizaineru apģērbus, apavus un aksesuārus. Mums īpatniskās piedāvājums izvēlēties apģērbus ne tikai pēc tradicionālajām kategorijām (bikses, jakas, džinsi) vai pēc dizainera vārda, bet arī pēc stila. Piemēram, ja neesi īsti pārliecināts, kas iederas pie *casual*, izvēlies iespēju *Shop by wardrobe* (iepirkties pēc garderobes, — angļu val.) un norādi vajadzīgo kategoriju. Standarta piegāde uz Latviju maksā 17,50 sterliņu mārciņas.

topman.co.uk

Iespējams, esi dzirdējis sievietes jūsmojam par *TopShop* — ātrā mode ātrai lietošanai, pieņemama kvalitāte un ļoti saprātīga cena.

Topman ir viss tas pats, tikai vīriešiem. Mērķauditorija — jauni cilvēki, kam modes tendences ir svarīgākas par apģērba ilgtspēju. Iespējams iegādāties ne tikai stilīgus krekļus, T krekļus un jakas, bet pat uzvalkus, sākot no 100 mārciņām. Piegāde uz Latviju — sākot no sešām sterliņu mārciņām.

Topman turklāt ir mazā paradīzīte hipsterīgajiem — interneta veikalā iespējams iegādāties atraktīvus fotoaparātus, kas domāti lomogrāfijas (retro stila foto) entuziastiem, un to aksesuārus.

figleaves.com

Kā jau ļauj minēt nosaukums, *fig leaves* jeb vīgu lapas interneta veikals ir vieta, kur iegādāties veļu. Iecienītākie un populārākie

BIASED CUT

TAILOR MADE SHIRTS FOR WORK AND PLAY

ENTER SITE

Visdrošākais pirkums — aksesuāri

Gints Bude, modes mākslinieks:

«Pērkot apģērbu interneta veikalos, iesaku pievērst uzmanību vairākām niansēm.

Pirmkārt, jāsaprot, kas par subjektu ir piedāvājuma veicējs, respektīvi, cik uzticams ir konkrētais virtuālais veikals. Vai tas ir

autorizēts izplatītājs? Vēl labāk, ja tas ir konkrētas kompānijas izveidots un uzturēts veikals, jo tad iespēja iegādāties viltojumu faktiski līdzinās nullei. Otrkārt, noteikti iesaku vispirms izpētīt noteikumus, ar kādiem iespējams precīz atdot atpakaļ un atgūt sa-

maksāto naudu, ja gadījumā tā neder vai neatbilst cerētajam.

Treškārt, ja runa ir par zīmolu precēm, iesaku atrast atiecīgo preču zīmju tirdzniecības vietas Latvijā un aiziet uzlaikot noskatīto apģērbu. Dažādu ražotāju viena un tā paša lieluma

apģērbi var ļoti atšķirties. Īpaši būtiski tas ir, pērkot, piemēram, džinsus — vai piegriezums atbilst valkātāja ķermeņa konstrukcijai, vai piegulēs augumam tā, kā tiem būtu jāpieguļ?

Vēl viens variants, lai pirkums nesārūgtinātu — apģērbu mērit reālā veikalā, norakstīt konkrētā modeļa artikulu, kas atro-

dams uz birkas, un tad jau meklēt tieši pēc artikula.

Visdrošāk ir iegādāties brīvā laika apģērbus, vēlams, no trikotāžas auduma, kam precīzs piegriezums ir mazāk svarīgs nekā, piemēram, uzvalkam. Visnotaļ droši internetā var pirt apavus un aksesuārus: siksnas, somas, brilles.»

ŅEM VĒRĀ!

Ia esi pasūtījis preci no ASV, Ķīnas vai kādas citas valsts, kas atrodas ārpus Eiropas Savienības:

- 🌐 par preci, kuras vērtība pārsniedz 10 eiro, jāmaksā PVN;
- 🌐 par preci, kuras vērtība pārsniedz 150 eiro, jāmaksā muitas nodoklis;
- 🌐 neatkarīgi no preču daudzuma un vērtības ievadmuītas nodoklis jāmaksā par alkoholu, tabakas izstrādājumiem un smaržām;
- 🌐 ja sūtījuma vērtība nepārsniedz 700 eiro, tev ir tiesības lūgt piemērot muitas nodokļa vieno procentuālo likmi — 2,5% no preču muitas vērtības;
- 🌐 cik īsti izmaksās sūtījums no trešās valsts, ērti var noskaidrot www.muitaspaligs.lv.

Playboy
iepērkas

atrasts tīmeklī

Ja nav stila, nekas nepalīdzēs

Deniss
Sevelovs,
mōdes
bloggeris:

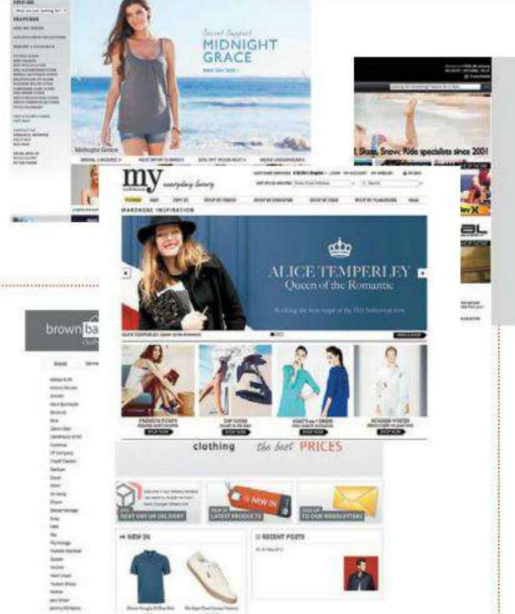
«Veikali tīmeklī palielina izvēli, un cilvēkiem tādējādi ir lielāka iespēja izpaust sevi, izmantojot apģērbu un aksesuārus. Tiesa, ne visiem lielā izvēle nāk par labu. Pārfrāzējot modes metru Karlu Lā-

nav patriotiska tā vienkāršā iemesla dēļ, ka iztērētā nauda aizplūst uz ārvalstīm. Toties noteikti iesaku ielūkoties mūsu pašu dizaineru interneta veikalā *creativelatvia.com*.

gerfeldu, gribas teikt: «Ja tev nav stila, tad nekas nepalīdzēs.» Piebilde gan, ka iepirkšanās ārzemju interneta veikalos

com. Iepērkoties internetā, noteikti vajadzētu parūpēties par pirkuma drošību un izmantot 3D aizsardzību. Tā kā daudz ceļoju un man ir iespēja pielaikot un aptaustīt preces, kas, manuprāt, ir būtiski, lai redzētu, kā konkrētais apģērbs man pietā, internetā iepērkos maz. Izņēmums ir grāmatas. Tās gan labprāt iegādājos interneta veikalos.»

zīmoli, tostarp Calvin Klein, līdzās mazāk zināmajiem, dažādi stili, piegriezumi un materiāli. Vienlaikus šeit iespējams iegādāties arī brīvā laika apģērbu: šortus, kreklus, T kreklus un polo kreklus, nakts veļu, termoveļu, peldbikses un pat sejas kopšanas līdzekļus un smaržas. Piegāde uz Latviju – no 5,50 sterliņu mārciņām.

gilt.com

Moto: kvalitatīvu vīriešu apģērbu zīmoli un nebeidzamas izpārdošanas. Respektīvi, šeit vienmēr ir iespējams atrast kaut ko labu par labu cenu, piemēram, Just Cavalli kurpes no 370 dolāriem nocenotas uz 179 vai Paul Smith London uzvalks par 599 dolāriem iepriekšējo 1350 vietā. Piegāde uz Latviju – 19,95 dolāri. Tiesa, par īpaši lieliem vai smagiem sūtījumiem var būt lielāka maksa.

mrporter.com

Sievietes, kuras novērtē kvalitāti un labāko modes namu zīmolu oriģinālus, mēdz jūsmot par net-a-porter, bet tā māsasuzņēmums Mr. Porter piedāvā visus tos pašus labumus vīriešiem. Patiešām iespējams zīmolu klāsts un ļoti plašas apģērbu un apavu izvēles iespējas. Mums iepatikās arī «mazais špikeris» par tematu «Ko vilkt?». Piemēram, sadaļā «Apģērbs birojam» atkarībā no situācijas vari izvēlēties vai nu «Tikšanās ar uzņēmuma valdi», vai «Kreatīvā sapulce». Tātad atkrit galvas laužšana par to, kas ar ko sader kopā. Standarta piegāde uz Latviju maksā 15 eiro.

biasedcut.com

Vēl viens virtuālais ateljē, bet ar specializāciju tikai un vienīgi kreklu šūšanā. Klientam savā profilā jānorāda vien precīzi auguma parametri, jāizvēlas tīkamākais piegriezums, un kvalificētu šuvēju kolektīvs otrā pasaules malā – Honkongā – ķeras pie darba. Izmantotie audumi un izpildījums ir kvalitatīvi, interesanti, ka Biasedcut kreklu pogas ir gatavotas no perļu gliemeņu perlamutra, ko importē no Japānas. Individuāli šūdināts krekls maksā, sākot no 85 ASV dolāriem, piegāde – ap 20 dolāru

bbclothing.co.uk

Dizaineru apģērbi par draudzīgām cenām? Lūdz! Arī šajā interneta veikalā netrūkst labu piedāvājumu, sākot no krekliem un džinsiem un beidzot ar jostām, cepurēm un šallēm. Lai gan zīmolu klāsts nav tik iespaidīgs kā iepriekš minētajos Yoox vai Gilt, tas tomēr ir ievērojams cieni, tostarp arī Ed Hardy, DKNY, Lyle & Scott u. c. Piegāde uz Latviju maksā, sākot no 10 sterliņu mārciņām.

extremepie.com

Sportiskajiem un stilīgajiem, kuri mīl aktīvu dzīvesveida stilu ekspluatēt arī ikdienā, šā veikala piedāvājums ies pie sirds: šorti, T krekli, kapučjākas un džemperu, apavi un aksesuāri un tādi zīmoli kā Quiksilver, Roxy, Zoo York, Vans. Šajā interneta veikalā ik pa laikam ir vērts ieskatīties BMX braucējiem, skeiteriem, sērferiem un snoveriem, jo te var iegādāties ne tikai apģērbu, bet arī piederumus minētajiem sporta veidiem: velokiveres, elkoņu un ceļgalu sargus un pat sniega dēļus (patlaban, protams, lētāk nekā sezonā). Piegāde uz Latviju – sākot no 4,50 sterliņu mārciņām, sūtījuma svaram pārsniedzot četrus kilogramus, maksa tiek palielināta.

oliversweeney.com

Ja kārojas apavus kā Holivudas zvaigznei Bredam Pitam, mūziķim Polam Veleram vai angļu futbola zvaigznei Deividam Bekhemam, vērts ielūkoties šajā interneta veikalā, jo minēta trijotne iecienījusi apavu dizainera Olivera Svīnija darinājumus. Un ne velti – īstas angļu ādas kurpes ir tik īpašas, ka viņiņi to aromāta nianšes mēdzot sajust izsmalcinātu sarkanvīnu buketēs... Izskatās eleganti, kvalitāte teicama. Piegāde uz Latviju – 15 sterliņu mārciņas.

Iemīli Latviju ar Mājas dižvietām!

Garšīgie saldējumi „Mājas” papildinājuši leģendu karti www.majaslegendas.lv ar Latvijas dižvietām – vietām, kur rodas stāsti par Latviju. Meinarda baznīca Ikšķilē, Straupes pazemes ezeri, Kaives dižozols, u.c..

Piedalies dižvietu apceļošanas tūrē un līdz 31.jūlijam ieliec 3 dižvietu fotogrāfijas draugiem.lv, un saņem krējuma saldējumus „Mājas”.

Tagad arī vafeļu konusus ar plombīru un plombīru ar dzērveņu ievārījumu, uz kociņa ar plombīru ar piena šokolādes glazūru un plombīru ar riekstiem un karameli piena šokolādes glazūrā. Kā arī ar jau iecienītām dzērveņu–rupjmaizes kārtotuma, ābolkūkas–kanēļa, konfektes Gotiņa un halvas garšām.

Vai vēlies ekskluzīvu stāstu un interviju kokteili?

www.e-kiosks.lv abonē un lasi

6 mēnešiem — Ls 11.49
12 mēnešiem — Ls 21.99

Abonē izdevīgāk www.e-kiosks.lv:

- **Statoil extra karšu īpašniekiem 15% atlaide**
- **abonē gadam, bet maksā tikai Ls 1,83 mēnesī!***

*Swedbank klientiem iespēja izvēlēties automātisko rēķinu apmaksu

Katru rītu Valsts prezidentam
ir iespēja sākt dienu,
smēloties spēku no auglības
simbola falla aplūkošanas, ko
nezināmi labdari ir glīti un
pamanāmi uzkrāsojuši uz
AB dambja pretī viņa pilij.

Jāņa zāle, **STABS UN VĀLE**

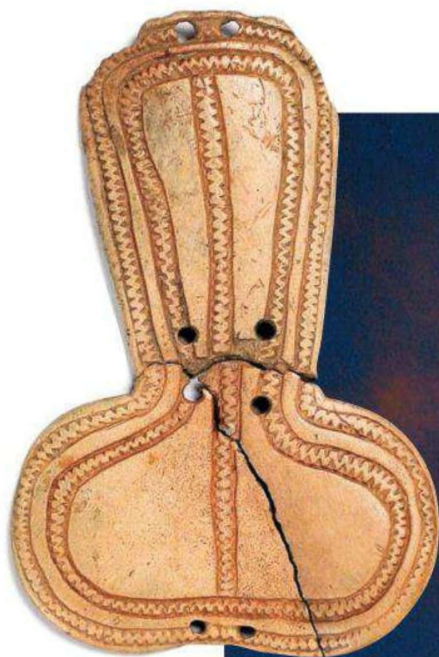

Koka falls atrasts
arheoloģiskajos
izrakumos Ventpils
novada Užavas pagasta
Sārnatē, kur ir izpētīta
vidējā neolīta periodā
(3400.-2300. g. pr. Kr.)
apdzīvota apmetne.
Pateicoties purvainajai
augšnei, labi
saglabājušies koka
priekšmeti un būves.

Falla kulta un simbola izmantošana ir teju
tikpat sena kā pati cilvēce, un, lai gan Latvijā,
šķiet, vienmēr dzīvojuši samērā tikli ļaudis,
arī šeit tas vēsturiski ir bijis aktuāls. Savukārt
mūsdienās ar to sastopamies katros Jāņos.

TEKSTS: Andrejs Vasks

FOTO: LETA, Alloverpress, Raitis Puriņš, Diena, Schreenshot no YouTube,
Latvijas Nacionālais vēstures muzejs

Par šo priekšmetu nav vienota viedokļa, vai tas ir vīrišķības simbols. Šis eksemplārs atrasts 1994. gadā netālu no Rēzeknes, Sarkaņu ciemā, kad arheologi pārbaudīja vietu, kur iepriekš, 1973. gadā, saimnieks, rokot aku, uzdūrās akmens laikmeta apbedījumam.

Iegūts 19. gadsimtā, atraduma apstākļi un precīza vieta nav zināmi, ir norāde, ka iegūts Vidzemē. Pētnieki, vadoties pēc tā, ka tieši lībiešu sievietēm raksturīgi daudz dažāda veida piekariņu, to attiecina uz šo maztautas grupu. Ja tā tas ir, visticamākais, to kā rotu sastāvdaļu izmantojusi sieviete.

Folkloras pētnieki arī pundeles vai pūdeles (muca kārts galā, ko Jāņu vakarā, saulei rietot, aizdedzina) sliešanā, pušķošanā un dedzināšanā saskata falla kulta iezīmes.

INDO-EIROPĒŠU MĪKLA

Folkloras pētnieks Valdis Muktupāvels raksta: «Jau pagājušā gadsimta vidū vācu autors Ernests Kristians Trautfeters ir apjautis sakarības starp latviešu līgo un sanskrita *linga*, tāpat arī starp Jāņu ieražām un seno indiešu falla kultu. Te gribu paskaidrot, ka vārds *linga* sanskritā nozīmē — vīrišķais dzimumloceklis, arī — simbols. Saskaņā ar senindiešu mītu, *linga* kultu ļaudīm nolicis pats Šiva pēc tam, kad Brahma un citas dievības pārsteidza viņu kopojamies ar savu sievu Parvati. Parasti kopā ar *linga* pielūdz arī sievišķo simbolu *joni*, un abi kopā tie simbolizē dievišķo Šivas un Parvati savienību. Uzmanību saista vārdu pāra *linga/joni* līdzība ar latviešu līgo Jānis, taču te nevajadzētu pārsteigties ar secinājumiem, bet gan izpētīt šo sakarību etimoloģiski.»

Avots: www.mucsic.lv, Valdis Muktupāvels, *Par āžaragu, vara bungām un ne tikai*, 1990

Plašāk skatoties uz falla kultu un simbolisma izpausmēm, tajās var ietilpināt gan ierastos grafiņus uzrakstus dažādās valodās, gan zīmējumus neskaitāmās variācijās, ko likuma sarīgi pamatoti klasificē kā sīko huligānismu, nevis mākslu. Nereti ir grūti novilkt robežu,

kas ir un kas nav pieskaitāms falliskajiem simboliem, piemēram, runājot par obeliskiem vai pieminekļu stabiem — šajos gadījumos robežu atkarībā no savas samaitātības pakāpes katrs var vilkt pats. Lai gan Latvijas teritorijā vēsturiski falla kults nav bijis tik pamatīgs kā citās zemēs, tomēr šādas tādas liecības no seniem laikiem ir saglabājušās,

piemēram, muzejā kā arheologu atradumi vai Jāņu dziesmas un rituālos, tiesa gan, vairāk pārnēstā, ne tiešā nozīmē.

Staba galā Jānīts

Jāņi ir auglības un saules kulta svētki, kādi vasaras saulgriežos raksturīgi daudzās kultūrās, bet sevišķi noturīgi izrādījušies

Grieķiem Priaps bija lopu, augļu dārzu un arī vīriešu auglības dievs. Priapu attēloja kā punduri ar neproporcionāli lielu, pastāvīgā erekcijā esošu dzimumlocekli.

Čukuito auglības templis Peru. Tajā uzstutēti 86 akmens falli.

Akmenī izcirsts falla cilnis kādā Romas impērijas pilsētā Marokas teritorijā.

Vāzes gleznojums. Sieviete ar fallu. Atrasts Grieķijā. Tiek attiecināts uz 500 gadu pirms Kristus.

FALLA KULTS

Auglības rituāli, kulta aizvēsturiskajās sabiedrībās, kura simboli ir dažādi falla atveidojumi zīmējumos, skulptūrās, celtnēs. Iezīmējas jau senākajā akmens laikmetā, kad vīrišķajai auglībai bija izšķiroša nozīme dzimtas izdzīvošanā un abstraktajā pasaules kārtības uztverē arī vispārējās auglības un ražības nodrošināšanā. Raksturīgs daudzām civilizācijām visā pasaulē, spēcīgs arī antīkajā sabiedrībā, kur to pārstāvēja izteismīgā dievība Priaps.

CEĻAS, CEĻAS, STĀV! Pēterburgas mākslinieku grupas *Vojna* aktivistu veikums 2010. gada 14. jūnijā izskanēja pasaulē. Grupa 23 sekunžu laikā uz paceļamā tilta uzzīmēja milzīgu 65 metrus garu fallu, kas pacēlās pretim Federālā drošības dienesta ēkai. Akcijas nosaukums *Falls Federālā drošības dienesta gūstā*. Lai gan māksliniekus tiesāja par sīko huligānismu, viņi saņēma arī prestižus apbalvojumus par sasniegumiem mākslā.

Centrālajā un Ziemeļeiropā. Rituālos, tradīcijās un folklorā iezīmējas arī falla kulta, kuru no auglības kulta precīzi nošķirt nevar. Aprakstos par Jāņu svinēšanu daudz kur atrodamas atsauces uz folkloras pētnieku Austri Grasi, kurš ar fallisko auglības kultu saista tradīciju sētas pušķot ar meijām, jāpuzālēm, lauku aplīgošanu un meiju spraušanu laukos un tīrumos, lai veicinātu auglību, kā arī citas līdzīgas izdarības. Pie falliskajiem simboliem var minēt arī pundeli – zemē iespraustu garu mietu ar degošu sveķainas malkas krāvēju vai darvas mucu galā. Latvijā to drīzāk mēdz

TAVA DŽĪVES STILA RADIO **RĪGA 94.9** TAVA DŽĪVES STILA RADIO **LIEPĀJA 97.1** TAVA DŽĪVES STILA RADIO **VALMIERA 95.9**

www.capitalfm.lv

**TAVAS
VASARAS RADIO IDEĀLĀ SKANĒJUMĀ!**

TAVA DŽĪVES STILA RADIO **RĪGA 94.9** TAVA DŽĪVES STILA RADIO **LIEPĀJA 97.1** TAVA DŽĪVES STILA RADIO **VALMIERA 95.9**

Playboy
veselība

peldēšana

TEKSTS: Andrejs Vasks FOTO: Aleksejs Belokopitovs
Apģērbi un aksesuāri no veikaliem: Sportland, Kreicis

LĪDZ KRASTAM PAŠA SPĒKIEM

Skaidrā prātā vai reibumā, karstās vasaras dienās vai naktīs doma par iemešanos veldzējošā ūdenī šķiet laba, tomēr jāņem vērā dažas patiesības, kas palīdz krastā izkāpt savām kājām. Playboy izvērtē trīs atpūtnieku profilus, kādi sastopami ūdenī. Peldētāju lomā — Dailes teātra aktieris **Mārtiņš Počs**.

IDEĀLAIS PELDĒTĀJS

Pieredze

To, ka ideālu vīriešu pasaulē nav, pateiks ikviena sieviete, protams, ja vien viņa tajā brīdī kādā no šiem indivīdiem nav iemīlējusies. Tāpat ir ar ideāliem atpūtniekiem un peldētājiem — realitātē tādu faktiski nav, tomēr ir apkopotas normas, kas ļauj izveidot aprakstu vai fotorobotu personai, kāda dabā varbūt nemaz neeksistē. Plunčājoties pie krasta, īpaši, ja tas ir upēs, viņi izvairās no atvāriem un cilvēkēdājam zivīm — milzīgajiem samiem, kas Daugavā mēdz apēst peldētājus un viņu suņus.

Speciālista redzējums

Lai būtu vismazākais risks veselībai un dzīvībai, peldēties jāiet dienas laikā pašvaldības noteiktā un apriktā peldvietā, glābšanas stacijas apkalpotā teritorijā, turklāt to vajadzētu darīt nelielā kompānijā, kur cits citu pieskata. Ūdenī jāiegremdējas pakāpeniski, jo organismam nepatīk straujas temperatūras svārstības. Tas var novest pie elpcelju spazmām, krampjiem un samaznas zaudēšanas. Ideāls peldētājs ir tāds, kurš apzinās savas spējas un necenšas pārbaudīt to robežas. Nekad nepeldas alkohola reibumā. Vai nu alus, vai peldēšana, bet ne abi kopā.

KĀ UZVESTIES PIE ŪDENS

Glābēju izceltie slīkoni

2009. gadā — 98
2010. gadā — 154
2011. gadā — 95
Avots: VUGD

Pēc 5-7 minūtēm bez skābekļa cilvēka smadzenes sāk atmirt. Cilvēku var reanimēt arī pēc tam, bet

viņam būs smadzeņu darbības traucējumi (diezgan pārliecinoši var apgalvot, ka cilvēks kļūs par invalīdu). Piecu līdz septiņu minūšu laikā cilvēku vēl var atelpināt un izglābt bez smagām sekām. Ziemā šis laiks ir ilgāks.

- **Glābēju pārraudzībā ir oficiālā peldvieta.** Nevar prasīt, lai glābēji skatītos kilometriem tālu no tās. Iezīmētā zona ir nodrošināta — Rīgas oficiālās peldvietās nevienam nav gājis bojā. Glābēji dodas palīgā ikvienam, tiklīdz saņem ziņas arī

par nelaimi ārpus peldvietas.

- **Netraucē glābējam!** Viņš ir profesionālis un labāk zinās, kas darāms. Ikvienam ir jāpakļaujas glābēju rīkojumiem, jo no tā var būt atkarīga cilvēka dzīvība.

- **Pie ūdens alu nevajadzētu izmantot slāpju veldzēšanai.** Jo vairāk to iedzer, jo vairāk slāpst un vairāk gribas. Un tā ātri var nokļūt trešajā kategorijā.
- **Peldoties grupā, citam citu jākontrolē.** Ja ir vairāk par trim četriem pel-

PARASTAIS PELDĒTĀJS

Pieredze

Pāris aliņu labam noskaņojumam karstā vasaras dienā nu galīgi nav iemesls, lai atteiktos no peldēšanās. Arī pakāpeniska apslacīšanās ar ūdeni pēc futbola spēlēšanas nav tas, ko sportisks atpūtnieks būs gatavs paciest. Sava romantika ir arī peldēšanai naktīs, īpaši, ja tas notiek pēc pirts. Naīvi iedomāties, ka šajās situācijās normāls vecis ieklausīsies padomos un atteiksies no domas par peldi.

Speciālista redzējums

Ja nu alkohols tomēr tiek lietots, džentlmenim jābūt dubultuzmanīgam. Pārsvārā noslikst tie, kas māk labi peldēt, jo pārvērtē spējas. Alkohola un karstuma iespaidā paātrinās sirdsdarbība, paaugstinās asinsspiediens, un, ūdenī ķermeni strauji atdziestot, peldētājs var zaudēt samaņu. Pietiek ar mirkli, lai cilvēks nosliktu. Tāds pats efekts kā alkoholam ir pārgurumam un pārslozdei. Saule iereibušos apdullina ātrāk, tāpēc obligāta ir galvassega. Ārpus oficiālām peldvietām katru reizi jāpārbauda vieta, kur grāsies peldēt, vai nav kādu zemūdens šķēršļu. Ejot peldēt, vēlams iesildīties vai, tieši otrādi, pakāpeniski atdziestīties, ja, piemēram, spēlējot futbolu, esi pārkarsis. Marķētās pludmalēs nav vēlams peldēt aiz norobežojošām bojām — tās nav atskaites punkts virišķības testam, bet iezīmē glābēju darbības robežu peldvietā.

PELDĒTĀJS — KATASTROFA

Pieredze

Vīrieši un bērni tiek salīdzināti itin bieži, un arī šis ir tas gadījums, kad abiem ir kas kopīgs — gan vieni, gan otri ir glābšanas dienestu stabilākie klienti uz ūdeņiem. Balītēs labi iereibuši vīri nav viegli atrunājami no daudzām pievilcīgām nodarbēm: autobraucšanas, salūta šaušanas un vasarās arī peldēšanās. Auto braucējam var atņemt mašīnas atslēgas, bet ar peldētgrībētāju tik viegli galā tikt nevarēs. Tas vai nu jāsasien, kas jautrībai ballītē var piedot jaunu uzrāvienu, vai arī vienkārši jāuzpasē, lai brīdī, kad sāks peldēt *cirvīti* vai *baļķīti*, izrautu ārā no ūdens.

Speciālista redzējums

Neprāts ir peldēties smagā reibumā un vienam pašam — tas ir pielīdzināms pašnāvībai. Vēl stulbāk tā darīt ir naktī. Tumsā viegli sajaukt peldvietu ar citu klajumu krastā un iemesties nepārbaudītā vietā. Tāpat ir ar lēkšanu ūdenī uz galvas nepazīstamās ūdenstilpēs. Arī arguments «vakar te peldējos» īsti nestrādā, jo kādu piemirkušu celmu, īpaši upēs, straume var atnest pēc spēcīgākas lietusgāzes. Ik gadu vairāk nekā desmit vīriešu spēka gados satriec mugurkaulu un paliek paralizēti. Neprātīga ir peldēšanās no laivas — ielēkt ūdenī ir viegli, bet, nemaz nav jābūt dzērušam, lai nespētu ierausties tajā atpakaļ. Tas arī ar pilnu spēku nav viegli, bet vēl grūtāk ir pēc peldes. Turklāt straume vai vējš var aiznest laivu netverami tālu.

MĀRTIŅŠ POČS:

Man jau kopš bērnības, kad vasarās kopā ar vecvecākiem dzīvoju pie Alūksnes ezera, ļoti patīk ūdens. Neesmu profesionāls peldētājs ar izkoptu tehniku, bet joprojām nevaru iedomāties savu vasaru bez peldēšanās. No tā laika zinu arī, ko nozīmē slīkt — atstumjot laivu no krasta un ejot tai pakal, viens solis izrādījās par tālu, pazuda pamats zem kājām, un es pakļuvu zem ūdens. Šoks bija pamatīgs, bet krusttēvs mani ātri izvilka. Jā, esmu braucis arī naktī peldēties, kad list lietūs, negaisa laikā, kad zibeņo. Ja vēl meitene blakus, vispār ideāli. TĀDA romantika! Ļoti labs pasākums.

No šiem trim atpūtnieku tipiēm vistuvākais šķiet vidējais. Tādiem čāļiem ir interesanta dzīve — pašiem atrakcijas, un citiem jautri. Savukārt peldētājs — katastrofa atsauc atmiņā anekdoti par garnadžu triatlonu*. Tie džeikiņi dzīvo harmonijā ar sevi. Tādiem ir labi, kamēr ir attiecīgs tilpums pie rokas.

* Līdz ezeram aizskrien, nopeldas, bet mājās jau brauc ar riteni (svešu).

dētājiem vienlaikus, palielinās risks nepamanīt kāda pazušānu. Īpaši naktī un reibumā.

- **Matračī rada viltus drošības sajūtu.** Īpaši bīstami tas ir jūrā un lielajos ezeros — var zaudēt spēkus un netikt atpakaļ krastā, it sevišķi, ja pūš

vējš no krasta. Tad jācenšas pievērst apkārtējo uzmanību trokšņojot. Īpaši bīstami tie ir bērniem. Šajā kategorijā ieskaitāmas arī piepūšamās vestes un citi rīki.

- **Nekautrējies saukt pēc palīdzības!** Nevajag kautrēties no krastā sēdo-

šām skaistulēm, bet saukt pēc palīdzības pie pirmajām pazīmēm, jūtot, ka ar paša spēkiem var nepietikt. Labāk, lai izvelk ārā apmācīti cilvēki, nekā palikt uz grunts.

- **Glābšanas vestes.** Izbraucot ar peldlīdzekļiem, tām jābūt obligāti.

- **Nemēslo!** Joprojām daudzi, kas pie ezera izdzer aliņu, pudeli nevis paņem līdzī, bet izmet krūmos. Pavasarī pali mīkstī no krūmiem ienes ūdenī, stikli sašķīst, un tad kādam sanāk «laba dāvana» pēdīnās».

CONSULTĒ: Rīgas pašvaldības policijas Drošības uz ūdens un civilās aizsardzības pārvaldes priekšnieks **Edgars Rudzītis**

Latvijas miljonāru sarakstā viņu mēdz dēvēt par
bagātāko godīgo latvieti.
Berga Bazāra īpašnieks

Justs
Karlsons

1. PLAYBOY: Vai tā Amerika, kurā jūs uzaugāt, vēl pastāv?

KARLSONS: Tās Amerikas, kurā iebraucu 1951. gada novembrī astoņus gadus vecs, vairs nav. Amerika ļoti mainās. Galvenā atšķirība ir tā, ka Amerika ir kļuvusi daudz internacionālāka, sevišķi Rietumkrastā. Kalifornijā pēc desmit gadiem spāņu valoda būs visvairāk lietotā valoda. Losandželosa ir otra lielākā meksikāņu pilsēta pasaulē aiz Mehiko, tur ir vairāk nekā pieci miljoni meksikāņu.

PLAYBOY: Kā jūs uz to raugāties?

KARLSONS: Ļoti pozitīvi. Meksikāņi Kalifornijā dara visu melno darbu, un tagad jau ir viņu nākamās paaudzes, kas studē. Sanfrancisko pēc Vjetnamas kara iebrauca 140 tūkstoši vjetnamieši, iegāja sliktākajos rajonos un uzsāka dzīvi, bet viņu bērni tagad studē un darbojas Silikona ielejā. Tā ir Amerikas dinamika. Tāpat kā mēs, latvieši, tur iebraucām – pirmā paaudze tur tikai izcieš un izdzīvo, bet spiež, lai bērniem klātos labāk. Mēs atnācām ar neko, bet es izstudēju labākajās Amerikas universitātēs, kas maksā milzu naudu. Ja tu Amerikā esi nabags un spējīgs, tad atradīsi kādu labvēli – valsti, universitāti vai vēl kaut ko, kas tevi atbalstīs.

2. PLAYBOY: Tagad esat advokāts pašā karjeras plaukumā?

KARLSONS: Nu, tas ir plaucis jau ilgu laiku. Katrā ziņā mums visu laiku vēl dod jaunas lietas klāt, un pašlaik atveram birojus Ķīnā, Singapūrā, Honkongā.

PLAYBOY: Kuri advokātiem ir tie labākie gadi?

KARLSONS: O, nezinu. Tas vairāk ir atkarīgs no tavām gara spējām, nevis zināšanām vai novecošanas. Nupat iztiesāju vienu tiesas procesu,

gandrīz mēnesi katru dienu biju tiesā. Astoņpadsmit stundas dienā tev jādarbojas, vakarā jāgatavojas. To ne visi manā vecumā var izturēt. Manā firmā esmu vecākais, viens no pirmajiem, kas tur ienāca. Esam vairāk nekā simt advokātu, un es vēl vairāk vai mazāk vadu tās tieslietas, ko pārzinu.

Tagad arvien vairāk darba nododu saviem padotajiem. Pats pārskatu, ko citas firmas dara. Mums ir divsimt advokātu firmas, kas man ir jāpieņem. Amerikā katrā štatā ir jāiegūst juridiskās tiesības, tu nevari skriet no viena štata uz otru. Tad mēs pieņemam firmas, es nosaku stratēģiju, sagatavoju pierādījumus, koordinēju ar Vāciju – to es tagad daru vairāk, nekā sēžu tiesā. Mēģinu reizi gadā vienu tiesas procesu pats izvest.

PLAYBOY: Vai ir tādas lietas, ko citiem vēl nedodat?

KARLSONS: Smagākas tiesāšanās, kur vajag liecību no augstāka līmeņa cilvēkiem, izvedu pats, it sevišķi tās, kur man ar vācu lieciniekiem ir jānāk Amerikas tiesā. Klienti man ir arī daudzas vācu firmas, Amerikas tiesas procesos aizstāvu Mercedes-Benz, Volkswagen, BMW un Audi, arī zviedru Volvo, bieži lidoju uz saviem birojumiem Minhenē un Štutgartē, un tad no turienes parasti atšauju šurp uz pāris dienām. Vasarā mēģinu Latvijā pavadīt pusotru mēnesi, sevišķi laukos, jo man ļoti patīk Latvija vasarā. Arī ziemas vidū, kad ir auksts un sniegs, braucam šurp, jo Kalifornijā mums tā nav.

3. PLAYBOY: Vai jūsu pamatdarbs joprojām ir autobūves firmu aizstāvība pret klientiem, kam ir bijušas problēmas ar šo firmu automašīnām?

20

JAUTĀJUMI

Leģendārā latviešu būvuzņēmēja, Deglava Rīgas varoņa Krauklīšu Pētera prototipa Kristapa Berga (1843–1907) mazmazdēls Justs Karlsons Latviju atstāja deviņu mēnešu vecumā, kad ģimene devās trimdā, Amerikā kļuva par ļoti sekmīgu advokātu un pirms 20 gadiem, atguvis dzimtas īpašumus, sāka atjaunot Berga Bazāru.

TEKSTS: Ivars Āboliņš, Egils Zirnis
FOTO: Reinis Hofmanis, F64

Mēs atnācām
ar neko, bet
es izstudēju
labākajās
Amerikas
universitātēs,
kas maksā
milzu naudu.
Ja tu Amerikā
esi nabags un
spējīgs, tad
atradīsi
kādu labvēli.

PADODAS SIEVIETĒM. «Jau mans vecvectēvs Kristaps Bergs gribēja jaukt nost to koka ēku, kurā tagad ir viņa bārs *Garage*, es arī gribēju, bet nu jau vairs nejaukšu,» atjaunojot Berga Bazāru, Justs Karlsons ņēmis vērā māsas Ievas Lauķers un arhitektes Zaigas Gailēs ieteikumus.

KARLSONS: Tā ir tikai puse, otra puse tiesas procesu nav saistīti ar auto-defektiem. Pašlaik, piemēram, aizstāvam Mercedes, jo Daimler līdz ar vairākām citām firmām Dienvidāfrikā tika apsūdzēts apartheīda režīma atbalstīšanā. Šī lieta ir nonākusi ASV augstākajā tiesā.

PLAYBOY: Kāpēc vācu firma par notikumiem Dienvidāfrikā tiesājas Amerikā?

KARLSONS: Esam Amerikas augstākajā tiesā lūguši to nepieļaut, jo ne-uzskatām, ka tas ir loģiski. Bet, it sevišķi attiecībā uz cilvēktiesību pārkāpumiem, rietumzemēs ievieš principu, ka šādus procesus var ierosināt vienalga kurā valstī, piemēram, Beļģijā mēģināja iesūdzēt tiesā Bušu par Irākas karu.

No juridiskā viedokļa tā tagad ir viena no interesantākajām tēmām. Piemēram, tagad Argentīnā Daimler apstūdz, ka tas esot atbalstījis diktatūras valdību. Ir daudzi, it sevišķi Amerikā, kas mēģina šajos procesos iegūt lielas naudas. Ja tā ir miljardu lieta, advokāti cer no tās dabūt 25 procentus vai trešdaļu, viņiem ir liels gandarījums meklēt veidu, kā iesūdzēt firmas. Nupat iesūdzēja arī Ford, General Motors, IBM ir iesūdzēts par to, ka ar darto tehnoloģijām atbalstījis režīmu.

PLAYBOY: Daimler arī Latvijā ir lieta par kukuļdošanu. Vai jūs viņus varētu pārstāvēt Latvijā?

KARLSONS: Pārstāvējis viņus Latvijā neesmu, esmu konsultējis par Latvijas procesiem. Es teiktu, ka mēs firmai daļēji palīdzam izmeklēt un izsijāt šo lietu, jo viņiem jau bija jāsamaksā liels sods Amerikā. Mēs palīdzam viņiem uzturēt uzraudzības kārtību, lai nekas tāds nenotiktu vēlreiz. Bet kukuļdošana ir liela problēma, it sevišķi Āzijā, kur kukuļošana ir pilnīgi iekšā kultūrā.

PLAYBOY: Jūs nekad neesat devis kukuli?

KARLSONS: Nē! Tas ir pret visiem tiem principiem, kuru dēļ mēs vispār uz Latviju nācām kaut ko darīt. Mums tāda attieksme te ir bremsējusi daudzas lietas, sākot ar būvtaļķaumiem.

4. **PLAYBOY:** Kas noteica jūsu panākumus advokāta profesijā?

KARLSONS: Vispirms valodu zināšanas, plašais interešu loks, studijas Vācijā. Tas man ļāva uzsākt darbu ar vācu klientiem, kurus Amerikā var aizstāvēt maz advokātu. Tagad tās pašas autofirmas pārstāvam arī Ķīnā, Singapurā, Malaizijā... Mūsu nišā mūs neviens tā īsti neapdraud.

Sāku ar Volkswagen, un man palīdzēja tas, ka viena no māsīcām, pusvāciete, bija apprecējusi bagātāko beļģi, kuram piederēja VW fabrika Beļģijā. Caur to kontaktu Volkswagen man nāca kā klients. Bijām astoņi tajā firmā un orientējām darbību uz Eiropu. Man tad bija kādi 29 gadi. Volkswagen man uzticēja dažas smagas lietas, tās man iznāca labi, un ar to gājām tālāk. Tad nāca BMW, Audi, tagad Mercedes, ko aizstāvam visā pasaulē.

PLAYBOY: Ja es nopirkšu jaunu mersedesu, ieskriešu stabā un sūdzēšu firmu tiesā...

KARLSONS: ...tad mana firma Štutgartē to uzzinās un skatīsies, kā palīdzēt vietējo aizstāvēt pret jums. Tāpēc visiem draugiem iesaku: pērc Mercedes, bet nebrauc stabā!

PLAYBOY: Par ko cilvēki sūdzas?

KARLSONS: Pašlaik pārsvarā par elektroniku. Tagad mašina jau pati izlemj, kad jābremzē, un pati sāk stūrēt, kad elektronika nolemj, ka tu esi kaut ko par daudz nepareizi darījis, lai turpinātu stūrēt. Tāpēc tagad pēc avārijām cilvēki saka: «Es nebiju vainīgs, to jau mašina pati izdarīja.» Otra liela lieta ir drošības spilveni. Tiesājas par to, ka tie nav izsprāguši, kad vajag, vai ir izsprāguši, kad nevajag.

Es tikai pāris reizi esmu izlīdzis kādu lietu, kad kaut kas ir tiešām saplisis. Bet dizaina lietas, kas visās mašinās ir vienādas, mēs aizstāvam līdz pēdējam, nekad neizligstam. Tā bija mana stratēģija, ko uzsāku jau folksvāgenā – ka nedrīkst izlīgt, jo tad tūlīt nāks nākamā tāda pati prasība pret tevi.

PLAYBOY: Esat kādas lielas lietas arī zaudējuši?

KARLSONS: Nē, izņemot tās, kur sīkumus saliek kopā – katram ir varbūt tikai simt dolāru prasība, bet, ja tādu prasījā ir miljons, summa ir jau simt miljonu. Tur mēs dažreiz esam izlīguši. Neies jau maksāt simt miljonus, bet izlīgsti, jo galvenais ir tas, ko advokāts grib. Viņam

vispār vienalga, ko tie cilvēki dabū – piecus vai simt dolārus, ka tik viņš dabū savu miljonu.

5. **PLAYBOY:** No Amerikas nāk daudz anekdožu par advokātiem. Cik tajās patiesības?

KARLSONS: Tas atkarīgs no tā, kāda anekdote un par kuru advokātu. Katrā ziņā Amerikā ir visaktīvākā tiesāšanās, Eiropā tā ir mazāk saprotama, kad zvērinātie piesēdētāji jeb žūrija lemj par lielāko daļu procesa. Tā ir azartspēle – nāk 12 cilvēki no ielas Losandželosā, daļa nemaz kārtīgi angliiski nerunā, puse ir no Āzijas, puse no citurienes, tāds īsts amerikānis tagad vispār lielpilsētu tiesas procesos reti parādās. Tas mums ir īsts challenge, izaicinājums, lai viņus pārliecinātu. Deviņiem no 12 zvērinātajiem ir jāpiekrīt tiesneša lēmumam. Reāli šie piesēdētāji nosaka, kā, viņuprāt, firmai būtu jādarbojas.

PLAYBOY: Vai tas ir mīts, ka Amerikā cilvēks var iesūdzēt tiesā, piemēram, McDonald's vai Starbucks par to, ka ir aplējis ar karstu kafiju?

KARLSONS: Kāds tur mīts! Bija process. Ja tajā iedziļinās, par McDonald's bija jau vairākas sūdzības, ka kafija bijusi par karstu, vairāki bija applaucējušies, un bija diezgan smagi savainojumi. Nebija tā, ka tā ir tikai izdoma.

6. **PLAYBOY:** Cik stundā maksā jūsu advokāta pakalpojumi?

KARLSONS: Apmēram 800 dolāru. Bet gandrīz pusei lietu tagad norunājam summu par gadu, tad stundas nerēķina.

7. **PLAYBOY:** Ja jums viesībās kāds vaicā kādu padomu juridiskos jautājumos, ko jūs atbildat?

KARLSONS: Par laulības šķiršanu, māju līgumiem un daudzām citām lietām, izņemot ar automašīnām saistītās, nezīnu vairāk kā jautājāji.

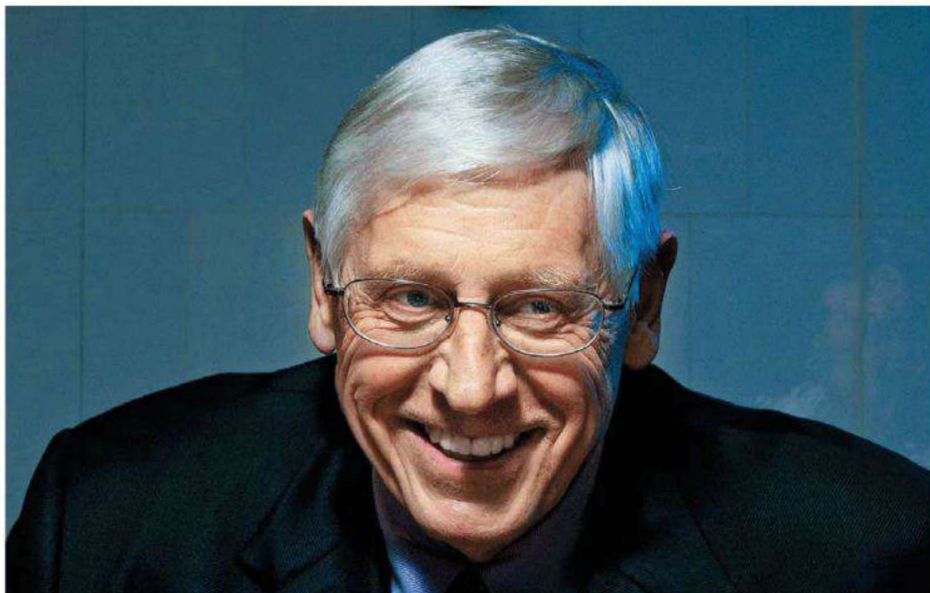

Atpūtas zona - istā vieta, lai satiktos ar draugiem un atpūstos pēc iepirkšanās.

- **Gardumi un uzmundrinājumi** – uzkodas, kūkas un aromātiska Double Coffee kafija.
- **Patikams laika kavēklis dažādām gaumēm un interesēm:** Playboy – vīriešiem par dzīvi, Una – sievietēm par aktuālo, Dari Pats! – meistariem, Citādā Pasaule – tiem, kas interesējas par mistisko, Ilustrētā Zinātne – visiem zinātkārajiem, un citi preses izdevumi.
- **Iespēja pieslēgties pasaulei!** Bez maksas pieejams bezvadu internets, lai atpūstos, izklaidētos vai strādātu.
- **Biznesa tikšanās iespējas** – mierīga vieta biznesa sarunām.
- **Brauc un izbaudi patiesas sporta emocijas uz lielā ekrāna.** Uz lielā ekrāna pat mazas uzvaras izskatās lielas.

No 15. jūnija!

Klienti man ir arī daudzas vācu firmas, Amerikas tiesas procesos aizstāvu Mercedes-Benz, Volkswagen, BMW un Audi, arī zviedru Volvo.

8. **PLAYBOY:** Par advokātu kļuvāt pēc vecāku ieteikuma?

KARLSONS: Koledža ieguvu plašu izglītību krievu valodā un Krievijas jomās: literatūrā, ekonomikā... Biju dabūjis Fulbraita stipendiju maģistra darba rakstīšanai Vācijā. Bet 1965. gadā Vjetnamas karš pieņēmas spēkā, un mani gribēja iesaukt dienestā. Atlika divas iespējas. Viena – iet uz Prinstonu studēt diplomātiju. Taču satiku kādu latvieti, kas bija diplomātiskajā dienestā, un tas teica: «Just, tev nav cerību, jo tu esi no Latvijas, tāpēc tuvu Krievijai tevi neviens nesūtīs, uzskatīs to par pārāk lielu risku. Mācies labāk spāniski vai arābiski.» Tad nolēmu, ka labāk studēšu par advokātu. Par laimi, dabūju arī stipendiju. Tolaik par studijām bija jāmaksā 50 000 dolāru gadā, maniem vecākiem tādas naudas nebija. Tāpēc tagad ziedoju savu augstskolu stipendiju fondiem, kas manas mācības apmaksāja. Tas ir mans pienākums – dot atpakaļ, lai arī citiem tiek stipendijas. Mans nosacījums ir dot šo stipendiju imigrantu pirmajai paaudzei, kāds es pats biju.

1968. gadā pabeidzu studijas un trīs gadus nodienēju flotē kā leitnants. Sāku Sandjego un beidzu Guamā. Biju kara tiesnesis. Arī advokāta darbību uzsāku tur, lai gan pirms tam netaisījos to darīt, biju domājis darboties ar nodokļiem Ņujorkā.

PLAYBOY: Jūsu dēls ir mācījies Maskavā.

KARLSONS: Jā, vienu gadu Jelcīna laikā. Tur viņam raibi gāja. Viņi bija seši no Amerikas skolas komandēti, un viņu vienīgo nepieņāva, jo viņš zināja, kā gērbties un uzvesties – tūlīt nopirka krievu pulksteņus un krievu drēbes. Pēc gada universitāte izbeidza programmu, jo tur amerikāņiem bija nedroši. Dēls krieviski runā ļoti labi, viņa krievu valodas un literatūras profesors bija Gorbačova tulk.

9. **PLAYBOY:** Cik advokāta darbā ir svarīgas zināšanas, cik – prakse?

KARLSONS: Amerikā, kad tu iznāc no augstskolas, tu faktiski neko nezini, advokātu firmā esi galīgi nederīgs. Kad mēs pieņemam jaunus, reģināmes, ka divus gadus viņus tikai apmācīsim, neko sakarīgu no viņiem vēl nevarēs sagaidīt. Maksājam viņiem 200 000 dolāru gadā pirms nodokļiem.

10. **PLAYBOY:** Kā vērtējat Latvijas attīstību pēdējos gados?

KARLSONS: Pozitīvi. Es saku, ka glāze ir puspilna, nevis pustukša. Ceru arī, ka attiecības ar krieviem uzlabosies, jo krievu elementus Latvijā varētu būt pozitīvs, ja būtu laba sadarbība. Tagad lasu *Personiskās Latvijas* stāstus par pagājušā gadsimta 20. gadiem – Rīga tad bija internacionāla pilsēta, kur visi sadzīvoja. Man liekas, Ulmaņa laiks uzskurbināja minoritāšu problēmas. Mums ļoti patīk Sanfrancisko,

ko, tā ir internacionāla pilsēta, tur ir ķīnieši, filipīnieši, citi, bet visi sadzīvo, un katrs no savas kultūras pieliek klāt. Vispirms ēdiens ir daudz interesantāks, arī mūzika. Biznesā arī tas palīdz. Mūsu firmā ir 16 mātesvalodas, un mēs tās visas lietojam savā biznesā. To vajag arī Latvijā. Cilvēkiem te jābūt internacionāliem, bet primāri jā saglabā latviešu kultūra un valoda.

PLAYBOY: Vai pusaudža gados Amerikā jums nebija brīži, kad negribējās runāt latviski?

KARLSONS: Nē! Mūsu mentalitāte mūs sargāja, tā laikam bija no vecākiem, jo «tie amerikāņi jau nezina, kas mēs īsti esam». Tā arī bija. Dzīvojam relatīvā nabadzībā, bet pēc 15 gadiem Amerikā katram jau bija sava māja un stabils darbs. Mēs bijām ļoti gandarīti par savu pagātni, nebijām kā tie itāļi, kas saviem bērniem teica: nerunāsim vairs itāļiski mājās, tikai angļiski. Mana otrā sieva rumāniete tagad nožēlo, ka viņas meita nerunā rumāniski. Mani bērni runā latviski – viens labāk, cits sliktāk, bet viņi daudz vairāk nekā es ir iedzīvojušies Amerikas sabiedrībā, precējušies ar amerikāņiem.

PLAYBOY: Vai jūsu mazbērni runā latviski?

KARLSONS: Jā, kamēr viņus sūtīs pie mums, vecākiem.

PLAYBOY: Jums laba latviešu valoda ir no ģimenes?

KARLSONS: Ģimenē sākumā runājām nedēļu latviski, nedēļu vāciski, mēģinājām arī krieviski. Galvenā sarunas valoda ar vecākiem bija latviešu. Vāciski runājām ar Hamburgas akcentu. Mamma labi zināja angļu valodu, viņa Pirmo pasaules karu bija pārlaidusi Anglijā. Tēvs angļiski iemācījās angļu zonā, kur bija saņemts gūstā kā leģionārs.

PLAYBOY: Esat latvietis vai amerikānis?

KARLSONS: Esmu viens vai otrs, tikpat labi varu arī Vācijā dzīvot, tur esmu studējis. Mana sieva uzskata, ka es esmu radikāls latvietis, es uzskatu, ka esmu cilvēks, kas var iedzīvoties vairākās vidēs. Man ir lielas simpātijas pret Latviju, jo tā ir mana dzimtene, un man ļoti patīk te būt. Cilvēki man patīk nevis pēc tautības, bet pēc būtības.

11. **PLAYBOY:** Kā Berga Bazāram tagad klājas?

KARLSONS: Daudz labāk nekā agrāk. Īpaši labi iet viesnīcai, veikaliem švakāk. Par dažiem no tiem brīnos, kā viņi te pastāv. Ar dzīvokļiem, tā kā izīrējam arī ārzemniekiem, iet ļoti labi – mums nav neviena tukša dzīvokļa!

Mēs bijām pirmie, kam atdeva īpašumus pēc jaunā likuma, ko pats palīdzēju rakstīt.

PLAYBOY: Jūs ar Bazāru pelnāt vai zaudējat?

KARLSONS: Zaudējumi mums pēdējoreiz bija 1992. gadā, kopš tā laika arvien kaut ko pelnām. Jautājums ir, ko sauc par peļņu. Mēs peļņu

investējam atpakaļ. Trešdaļai ēku mums interjers vēl ir jāizbūvē.

PLAYBOY: Kad atgūvāt Berga Bazāru, jums nebija šaubu, ka tas jādara?

KARISONS: Mēs jau nenācām uz Latviju, lai te iegūtu bagātību. Man galvenā bija juridiskā motivācija – atjaunot valsti. Tikāmies ar Valdi Birkavu Sanfrancisko, noteicām vadlīnijas, kas juridiskajā jomā ir jāatjauno, un viena no prioritātēm bija tiesības uz privātīpašumu. Cilvēki no tā baidījās, jo Padomju Savienības laikā bija stāstīts, cik slikti ir privātīpašnieki, kas viņus tūlīt izsviedis uz ielas. Tāpēc mani lūdza uzņemties pirmajam un parādīt, ka tas tā nav. Daudzus gadus no mūsu investīcijām nekas reāli atpakaļ nenāca.

PLAYBOY: Mantinieku starpā bija vienprātība par to, kas te būtu jādara?

KARISONS: Man bija ļoti vienkārši – gan ģimene, gan tālāki radi visu nodeva man kārtot un vadīt. Sākumā daudzi teica: vai tu nevari to vienkārši pārdot, te vēl krievu armija staigā pa ielām. Bet es neko no ģimenes īpašumiem neesmu pārdevis un ceru tos nodot nākamajai paaudzei. Daudzi mani radi atšķirībā no manis materiāli nebija pārāk nodrošināti, tie sevišķi daži Anglijā un Austrālijā, kas jau bija gados. Viņu īpašumus es vienkārši izpirku, lai viņiem būtu kāds labums no tā, jo ne visi bija gatavi gaidīt, kad būs kaut kas labāks.

12. PLAYBOY: Kāds izskatīsies Berga Bazārs pēc desmit gadiem?

KARISONS: Viens mans brālēns jau prasa, kāpēc mēs visu nenoīlēšam un neuzceļam kādu lielveikalu. Loģiski tas būtu, bet Bazāram ir arī vēsturiskā vērtība. Domāju, ka mēs noturēsimies. Varbūt paplašināsim viesnīcu, tai te ir piemērotāka vieta nekā birojiem. Kad sākām būvēt viesnīcu, es par tām neko nezināju. Tad nu sāku ceļodams mērit gultas, lai zinātu, kādā platībā jutos labi. Pierakstīju pilnu grāmatiņu ar to, kas man patīk viesnīcā. Bet tagad jau es vairāk ar Hotel Bergs lauku rezidenci Rūmenes muižu ņemos.

13. PLAYBOY: Martā mūžībā aizgāja jūsu māsa leva Laukers.

Vai tad, kad aiziet tuvs cilvēks, vienmēr nav sajūta, ka vajadzēja kaut ko vairāk darīt viņa labā?

KARISONS: Katrā ziņā viņas aiziešana ir liels robs. Pirms pusotra gada Rūmenē vēl nosvinējām viņas 70 gadu jubileju. Jau tad mēģināju viņu dabūt uz Sietlu, lai izmeklētu universitātes klīnikā, bet, kamēr viņa atbrauca, pagāja gandrīz divi mēneši, tad jau bija par vēlu.

Vai varēja vairāk darīt? Jautājums – ko darīt? Ja runā par veselības stāvokli, viņa varēja paklausīt un atmest smēķēšanu. Viņai galā bija plaušu vēzis. Otra lieta – ja tas būtu Latvijā labāk diagnosticēts. Te viņai šo diagnozi tā arī neuzstādīja, tikai Amerikā, kad jau bija pēdējā stadija. Taču tāda vēža forma, kāda bija viņai, bieži tiek noturēta par kādu plaušu karšona formu. Liekas, viņa pati arī sevi maldināja un novilcināja.

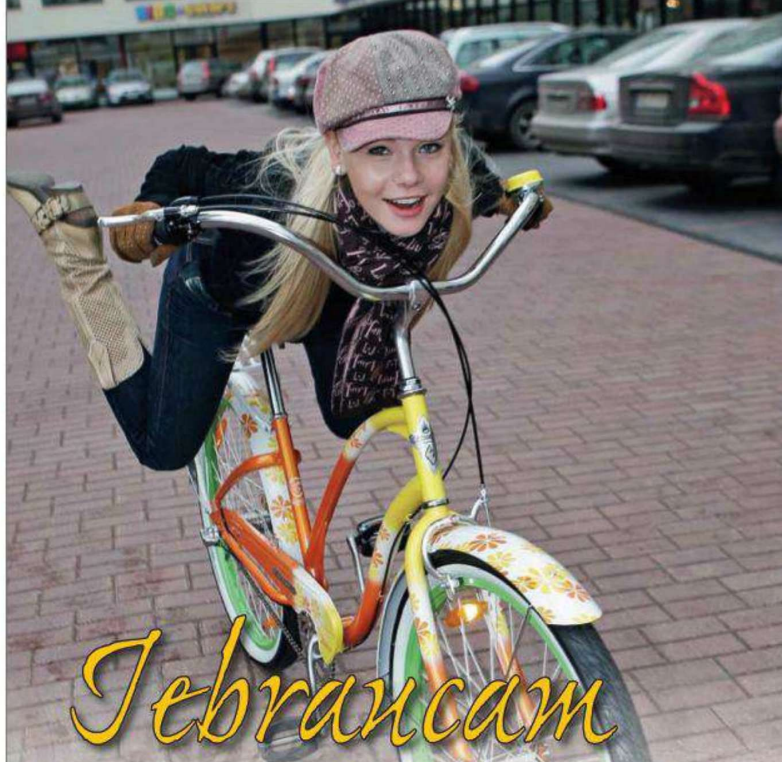
Ar mūsu arvien bija tāda cīņa, ka viņa bija ļoti nepraktiska. Taču Zaiga Gaile ar viņu ļoti sastrādājās, un, pateicoties viņām abām, mēs te Berga Bazārā iegājām slīdēs. Tas bija nozīmīgi ne tik daudz saimnieciskā ziņā, cik vecās vides saglabāšanā. Toreiz es gribēju jaukt nost to veco koka ēku, kurā tagad ir vīna bārs Garage, jau mans vecvectēvs Kristaps Bergs to bija gribējis nojaukt. Bet man bija jāpadošas dāmām, un nu jau vairs nejauksu.

14. PLAYBOY: Kāds cilvēks jums lūdza jums pajautāt, vai jūs jūtaties kā bagātākais godīgais latvietis.

KARISONS: Es jūtos kā ļoti godīgs latvietis! Nedomāju, ka esmu no bagātākajiem.

PLAYBOY: Turīgs bijāt jau ilgi pirms Latvijas neatkarības atjaunošanās?

KARISONS: Jā, no Latvijas ne santīma neesmu ņēmis, tikai nesis klāt. Turīgs kļuva ar advokāta praksi. Savā laikā daļēji ņēmāmies arī ar nekustamo īpašumu, tagad to esmu uzdevis. Amerikā jau katrs investē akciju tirgos. Kad es pērku kādas akcijas, ir gandrīz garantēts, ka tās kritīs cenā. Varētu pat sniegt konsultācijas ar domu «nedariet to, ko es daru» (smejas). Par laimi, šād tad ir vieļies. Kad esmu

Jebraucam Vasarā!

Šosezon ikdienas velo braucēju skaits palielinās rekorda ātrumā. Arvien vairāk cilvēku izvēlas ekoloģisko un ekonomisko pārvietošanos ar velosipēdu.

Neapšaubāmi izvēle Nr.1 ir Electra ērtie, stilīgie un ļoti skaistie velosipēdi.

Katra gaumei: pilsētai, atpūtai, gan sportiski, gan universāli, visiem vecumiem un vajadzībām, bet galvenais tie visi nodrošina drošu un komfortablu braukšanu.

BRĪVĪBAS 100

way to roll

TEL. 67240146, 28376510, www.electrabike.lv

paļāvies uz citiem, tie ir man nopelnījuši daudz labāk nekā tad, kad es pats kaut ko esmu lēmis. Man jau ir cilvēki, kas investē ģimenes līdzekļus Amerikā, pats to vairs nedaru.

PLAYBOY: Vai tad, kad ir liela nauda, nav grūti izdomāt, kur to ieguldīt?

KARLSONS: Es jau neesmu nekāds Bills Geitss! Neuzskatu, ka man ir pārāk liela nauda. Man ir pietiekami, varu mierīgi dzīvot, man no Latvijas nekas nav jāņem ārā.

PLAYBOY: Pēdējā Latvijas miljonāru sarakstā bijāt piektajā vietā. Tātad esat apmēram piektais bagātākais Latvijas pilsonis.

KARLSONS: Uzskatu, ka daudziem Latvijā nav uzrādīti tie miljoni. Bet pēc Amerikas standartiem es neesmu bagāts. Silikona ieleja, kur dzīvoju, cilvēkiem ir mājas par 200 miljoniem uzbūvētas. Mūsu māja ir jauka un vispār daudz par lielu, bet... Tas, vai tu jūties turīgs, ir atkarīgs no tā, kādā vidē tu dzīvo. Mēs dzīvojam dārgākajā vietā Kalifornijā, un nevaru teikt, ka justos pārāk bagāts salīdzinājumā ar dažiem kaimiņiem.

Vispār bagātība Amerikā ir pārāk tālu aizgājusi. Uzskatu, ka jāsāk to izlīdzināt.

PLAYBOY: Jūs būtu gatavs maksāt lielākus nodokļus tāpēc, ka jums ir vairāk?

KARLSONS: Katrā ziņā būtu gatavs maksāt procentuāli vairāk nekā daudzi bagātie. Viņi Amerikā procentuāli nomaksā mazāk, jo viņiem ir visādas shēmas, kā izvairīties. Juridiskajā praksē tev ir ļoti maz iespēju izvairīties – no tā, ko nopelni, 55 procentus tu atdod valstij. Mīts Romnijs samaksā 15 procentus no saviem ienākumiem. Domāju, viņš varētu piemaksāt vēl kādus 10–20 procentus klāt. Viņa nauda nāk no investīcijām, mana – galvenokārt no peļņas.

15. PLAYBOY: Kā tērējat naudu? Pērkat gleznas, grezni dzīvojat?

KARLSONS: Man patīk kaut ko attīstīt. Piemēram, Rūmeni sākam veidot no zila gaisa – ne man kādreiz kāds hotelis bija bijis, ne es zināju, ko ar to iesākt. Sieva Rūmeni sauc par vienu no maniem hobijiem. Dēls, uzdevis savu advokāta praksi Ņujorkā, lai pārvaldītu šejienes īpašumus, uztraucas, ka tas ir melnais caurums, kurā nauda pazūd. Bet es uz to neskatos no saimnieciskā viedokļa, skatos, kas man patīk. Pagaidām man vēl ir noteikšana (*smaida*). Tu nevari visu vērtēt tikai īsredzīgi, teikt, ka te neinvestēsi, jo nevari neko izīrēt. Jāskatās gadus desmit uz priekšu. 1992. gadā bija neloģiski gāzt naudu Berga Bazārā iekšā, nebija zināms, kas te nāks dzīvot. Bet tomēr mēs arvien aizpildījām, ko bijām izbūvējuši. Uzskatu, ka man katru gadu Latvijā jānobeidz kaut kas – kāda maza mājiņa jāpārbūvē vai dzīvoklis jāizbūvē.

Esmu arī burāšanas fans. Man ir jahta, Sanfrancisko dzīvoju pie ūdens. Tur mums ir smuka māja. Tādā ziņā kārtīgi dzīvojam. Daudz ceļojam, bieži esam Eiropā. Tādi man tie hobiji. Mantas kolekcijai... Nu, pašlaik vairāk skatāties antīkas lietas, lai Rūmenes muižu piepildītu. Turpretim Amerikā dzīvojam pilnīgi modernā mājā, tur ir minimālisms, patukšs izskats...

PLAYBOY: Gleznas pie sienām tur ir?

KARLSONS: Jā, daudzas Ilmāra Blumberga gleznas, dažas citu latviešu mākslinieku gleznas arī.

16. PLAYBOY: Esat daudz ceļojis. Vai Latvijas meitenes ir vissmukākās?

KARLSONS: O, Latvijā ir ļoti skaistas meitenes! Mana pirmā sieva bija latviete. Latvietes ir slaidas, garām kājām, ko Amerikā tik daudz neredz. Ziemeļos ir smukas sievietes.

PLAYBOY: Bet jūsu otrā sieva ir dienvidniece, no Rumānijas.

KARLSONS: Viņa vispār ir Vācijas rumāniete, izbēga no Rumānijas vēl Čaušesku laikā. Viņa ir arī Rumānijas konsule Sanfrancisko. Ar pirmo sievu izšķīros pēc 30 gadu kopdzīves un tad apprecēju tagadējo sievu, kuru pirms 16 gadiem biju pieņēmis darbā. Dažreiz tā iznāk. Tagad esam kopā desmit gadus, bet reāli tikai kādus četrus, jo visu laiku ceļojam, katram ir savs darbs. Tad vienmēr ir prieks satikties.

Atceros, vāciski lasīju Mārtiņa Lutera rakstus, un vienīgais, kas man palicis prātā, ir vēstule, ko viņam rakstīja Rīgas bīskaps, vaicā-dams, cik reizi nedēļā drikst būt attiecības ar sievu. Luters atbildēja, ka trīsreiz nedēļā. Nezinu, vai vairs tik cieši turos pie Lutera norādi-jumiem (*smaida*).

PLAYBOY: Kādas ir jūsu attiecības ar bijušo sievu?

KARLSONS: Viņa bija pie mums Ziemassvētkos. Viņas brālis te dzīvo – Atis Lejiņš.

PLAYBOY: Izšķīrties pēc 30 gadu kopdzīves laikam nav viegli.

KARLSONS: Jā, tas bija ļoti smagi abiem. Tajā laikā, kad sāku pārņemt pasaules lietas *Daimler* un man bija daudz jābraukā, radās arī konflikti.

17. PLAYBOY: Kādā valodā jūs runājat ar Dievu?

KARLSONS: Nevar teikt, ka pēdējā laikā es būtu daudz ar viņu sarunājies. Bet, ja runāšu, tas būs atkarīgs no tā, kur būšu. Ja Vācijā, tad vāciski, Latvijā latviski, Amerikā citreiz angliiski. Man patīk bap-tistu dievkalpojumi Amerikas dienvidos. Tās ir melnās baznīcas ar mūziku un dzīvību – pretstats mūsu luterāņu tradīcijai.

18. PLAYBOY: Vīnu vēl iedzerat?

KARLSONS: Jā. Ar kundzi esam franču vīnu organizācijā. Reizi gadā braucam uz pasākumiem Burgundijā, kur cēlies *Pinot Noir*.

PLAYBOY: Cik maksā labs vīns? Aklajā degustācijā vīna eksperti par labākajiem esot atzinuši 20 dolāru vērtus vīnus.

KARLSONS: Mēs Silikona ielejā satiekamies divreiz gadā, un tad katrs atved vienu *Pinot Noir* vīnu, vienalga, no kuras pasaules malas. Mēs šajā aklajā degustācijā trīsreiz pēc kārtas esam uzvarējuši ar lētāko no atvestajiem vīniem – ar savu 40 dolāru vērtu vīnu esam uzvarē-juši vīnus, kas maksā 800 dolāru pudelē!

PLAYBOY: Tā jau var sagraut skaisto mītu par vīniem.

KARLSONS: Daļēji ir tā – ja garšošana nav saistīta ar ēšanu, vīns garšo citādi. Mans vīna novērtējums ļoti mainās atkarībā no tā, kā tas sa-der ar ēdienu. Galu galā vīns ir jākombinē ar ēdienu.

Pagājušos vasar Vācijā, Štutgartē, aizgājām uz vienu vīna pagrabu un sākām garšot vietējos vīnus, kas nekur nebija dzirdēti, ar dažādu grāfu vārdiem nosaukumā. Jo dižciltīgāks bija vārds, jo lētāks vīns. Ja tas bija «princis», tad par trim eiro pudelē, ja «grāfs», tad par pie-ciem. Mēs ar kundzi tur nosēdējām un pasūtījām sešsimt pudeles *Sommernachtstraum* – vasaras nakts sapnis – par 4,5 eiro pude-lē. Rūmenes muižā mums bija viesi no Rumānijas, no Amerikas, un vienā vasarā izdzērām četrsimt pudeles! Rūmenē tu sāc pulksten 12, sēdi dārzā un līdz pusnaktij tikai dzer to vieglo vīnu. Tātad tas, kurš vīns tev garšo, ir atkarīgs arī no vides.

PLAYBOY: Vīns jums droši vien nesāka garšot uzreiz?

KARLSONS: Vairāk pēc universitātes gadiem. Universitātē mums bija cieņā burbons un alus.

PLAYBOY: Maisījāt abus kopā?

KARLSONS: Nē! Alu mēs maisījām ar šņabi, tas bija vieglāk (*smejas*). Vi-nu vairāk sāku dzert Minhenē. Izrādās, tur vīnu dzer vairāk nekā alu.

19. PLAYBOY: Vai varat iedomāties, ka latvieši Jāņos dzer vīnu?

KARLSONS: Es dzeru. Man Jāņos ciemos nāk latvieši, un mēs dzeram vīnu. Bet arī alus man ļoti garšo, mēģinu pierunāt dēlu uz-sākt Rūmenē kāda īpaša alus brūvēšanu, jo kaut ko tur jāsāk darīt. Nākamo es tur gribētu taisīt kalvadosu vai kādu augļu šņabi. Kad beigšu savu juridisko praksi, iešu uz Rūmeni.

20. PLAYBOY: Kā uzturat savu fizisko formu?

KARLSONS: Ļoti daudz sportoju. Kad kļuvu vecāks, bija jāatmet skriešana, teniss, jo plecs bija čupā, skvošu vairs ceļi neiztur, futbols jau sen bija jāatmet. Tagad varu slēpot, braukt ar kalnu velosipēdu. Piektdienās no mājām braucu uz darbu apmēram 15 kilometrus un tikpat atpakaļ ar velosipēdu. Esmu sācis spēlēt golfu. Tas ir jāiemācās, jo tas būs pēdējais, kas man vecumdienās Rūmenē vēl paliks. ♡

PALĪDZĒT IR VIEGLI.
ZIEDO LŠ1 TRŪKUMĀ
NONĀKUŠAJĀM ĢIMENĒM,
ZVANOT **90006488**

Piepildī *Glābējpaku* ar pārtikas
produktiem *Maxima* veikalos vai
ziedo internetā www.ziedot.lv

Projektu atbalsta:

MAXIMA
Pārtikas produkti

Latvian Development Cooperation

ziedot.lv
Latvian Development Cooperation

Playboy
ceļo

Indonēzija

GENERĀLI UN VĪSTU FUTBOLS NEATKARĪBAS DIENĀ

Cik indonēziešu vajag, lai futbola mača starplaikā nolaistu valsts karogu? Vienu ģenerāli uz podesta, 50 pionierus un pionierus mēdošus bērnelus.

No visām 17 000 Indonēzijas salām zināmākā ir Bali. Taču tā nav brauciena uz Indonēziju vērta. Nav jau tā, ka tur nebūtu ko darīt, bet tā drīzāk ir vieta, kur pulcējas cilvēki, kas mēdz rotāties ar plastmasas ziediem, iedzert un tad spiegt: «Ballīīteeee!» Turpretim mazapmeklētā Sumatras sala piedāvā ceļojumu citā realitātē.

TEKSTS UN FOTO:
Indulis Balmaks

Kaut kādā veidā, pat par spīti cienījama lieluma mugursumām un tam, ka mana līdzbraucēja Eva ir grūtniecības septītajā mēnesī, esam pamānījušies divatā ierausties ripojošai koka kastei līdzīgā priekšmetā, kas ar vienu malu piestiprināts pie stipri nodzīta un jau aprūsējuša mociša. Nedaudz krakšķot un svārstoties, mocītis, kas nes *Honda Hero* vārdu un ko stūrē maza auguma nepārtraukti smēķejošs vīrelis, uz priekšu iet. Turklāt diezgan raiti tiek galā ar bardaku, kas valda Sumatras salas lielākās pilsētas Medanas

«Diktatoru klubiņš» — pirmā līdzība, kas nāk prātā, ieraugot ģenerāļu ložu futbola sacīkstēs.

Savdabīgs šķūnītis ar matraci — tā varētu raksturot Samosiras salas viesnīcu. Cena — Ls 2,80 par nakti. Līdzās ceļabiedre Eva ar bataku meitenēm valsts svētkos.

ielās. Tajās šādu pašmeistarotu mocīšu ar nosacīto blakusvāgi jeb vienkārši *becak* netrūkst. Tas ir galvenais pārvietošanās līdzeklis Ziemeļsumatras pilsētās un kalpo gan kā taksometri, gan kā kravas transports, pārvadājot to, kas nu kuro reizi nepieciešams, tostarp mājlopus, gāzes balonus, mēbeles un citus priekšmetus vai arī visu ģimeni teju desmit cilvēku sastāvā.

Esam tikko atlidojuši no netālās Malaizijas galvaspilsētas Kualalumpuras uz šo tūrisma industrijas tikpat kā neskarto Indonēzijas nostūri. Mūsu mērķis ir noīrēt vai pat iegādāties (un vēlāk pārdot) vietējā ražojuma mo-

tociklu, ar ko, kā mēs esam iedomājušies, varētu ērti apceļot Sumatras āres un varbūt pat šķērsot vairākas no Indonēzijas salām pāris tūkstošu kilometru garumā. Par reālām iespējām to izdarīt neko daudz nezinām, bet intuīcija saka priekšā, ka šajā mopēdu, motociklu un *becaku* lielvalstī tai nevajadzētu būt problēmai.

Svētais mēnesis

Becak virelis ir izkūlies cauri Indonēzijas sastrēgumiem un diedeļejošo bērnu bariem, bez īpašiem starpgadījumiem no lidostas nogādājot mūs kādā no Medanas pilsētas viesu

namiem — nekā īpaša, bet pieklājīga naktsmītne pilsētas centrā, tieši līdzās galvenajai mošejai. Ir jau pavēls, tāpēc plānus par motocikla sagādāšanu atliekam uz rītu un tā vietā dodamies risināt aktuālāku jautājumu — nopirkt pārtiku vakariņām un arī nākamajai dienai.

Ir ramadāns — islāma svētais mēnesis, kad teorētiski pat doma par ēšanu vai dzeršanu gaiša dienas laikā ir grēks. Turklāt Indonēzijas konstitūcija skaidri noteic, ka šīs pasaules lielākās musulmaņu valsts pamatā ir ticība «vienam vienīgajam Dievam». Realitāte gan ir nedaudz citāda — Bali salā ir vismaz sešas

Tarzanlēciens
supervulkānā jeb ikrita
pelde Tobas ezerā ir
bataku alternatīva dušai.

Becak taksometri un
bērni Sumatras lielākās
pilsētas Medanas ielās
pēc pāris stundu ilgām
nokrišņiem.

Visas ēstuves dienas laikā tiek slēgtas,
pie durvīm pieliekot brīdinājumu ar
vairākiem zīmogiem un parakstiem
par aizlieguma neievērošanas sekām.
Neoficiāli gan ēdamais tomēr dabūjams,
bet par lielāku samaksu.

Indonēzija

- Oficiāli — Indonēzijas Republika ar vēlētu parlamentu un prezidentu.
- Lielākā valsts Dienvidaustrumāzijā gan pēc platības, gan iedzīvotāju skaita.
- Atrodas uz 17 508 salām.
- Ceturtā apdzīvotākā valsts pasaulē — gandrīz 230 miljoni iedzīvotāju.
- Galvaspilsēta Džakarta. Valsts robežojas ar Papua-Jaungvineju, Austrumtimoru un Malaiziju. Indonēzija atrodas starp Kluso un Indijas okeānu, teritoriju šķērso ekvators.
- Indonēzijā ir lielas naftas un dabasgāzes atradnes gan sauszemē, gan jūrā, milzīgas mežu platības, dažādu derīgo izrakteņu atradnes, piemēram, alvas, niķeļa un vara atradnes.

citas pusoficiālas reliģijas, tostarp kristietība un hinduisms, un vairāki simti dažādu vietēja mēroga dievu un dievīņu.

Taču Sumatra un tās ziemeļu daļa ir Indonēzijas islāmīcīgo bastions, un ramadāna priekšraksti tiek gana strikti ievēroti. Īpaši Sumatras ziemeļu pašā spice Banda Ačehā. Šī vieta bija epicentrs 2004. gada lielajai Āzijas zemestrīcei, kas izraisīja milzu cunami, aizraujot līdz simtiem tūkstošu cilvēku dzīvību visā Āzijas un pat tālās Āfrikas piekrastē. Pašā Banda Ačehā todien dzīvību zaudēja 170 000 cilvēku. Vietējie par to nevaino Al-lāhu. Tieši pretēji — cunami ir tikai stiprinājis dievbijību, jo visā pilsētā vienīgā ūdens sienas neaizņēstā celtnē, kur izglābušies simtiem iedzīvotāju, bija tieši mošeja. Septiņus gadus vēlāk Banda Ačehas pilsētā vairs nav daudz liecību par pārdzīvoto cunami — vietumis gan redzami aizdomīgi tukši klajumi un divaina paskata spoku nami, bet pamatā pilsēta ir pilnībā atjaunota. Iespaidīgākā relikvija ir 2500 tonnu smagais ģenerātorķūģis, ko vilnis ienesis četrus kilometrus no krasta sauszemē. Starp citu, uzrāpjoties uz tā un šļūcot līdz šim monstam,

izglābušies ne mazāk cilvēku kā mošejā.

Strikti priekšraksti tiek ievēroti arī nelielajā Vehas salā, kas atrodas pāris desmit kilometru uz ziemeļiem no Banda Ačehas un pelnīti tiek ierindota starp nozīmīgākajām niršanas vietām pasaulē. Šeit vietējie varavīri pret islāmiskās tikumības neievērotājiem vērsas ar visu likuma bardzību. Visa veida ēstuves salā dienas laikā tiek slēgtas, pie durvīm pieliekot brīdinājumu ar vairākiem zīmogiem un parakstiem par aizlieguma neievērošanas sekām. Neoficiāli gan ēdamais tomēr dabūjams, bet par lielāku samaksu.

Ceļošana pa musulmaņu valsti ramadāna laikā var radīt zināmas neērtības, tomēr ir arī priekšrocības — galvenokārt sabiedriskās dzīves iespējas pēc saulrieta. Katrā nopietnākā miestā vai pilsētā galvenās mošejas pievārtē katru vakaru tiek ierīkots nakts tirgus.

Skvērs pie Medanas mošejas, protams, nav izņēmums. Tā tālākajā galā nelielā apzaļumotā nostūrī uzstādīta skatuve, no kuras pa pusei zeltā, pa pusei zīdus tērpusies dāma dzied smeldzīgu austrumniecisku mēldiņu, ko pavada vēl smeldzīgākas stīgu instrumentu skaņas un pāris sitaminstrumentu. Paša tirgus placī bez apģērba, spiguļiem un citām saimniecībā noderīgām lietām tiek plaši piedāvāti dažāda veida un dažādas izcelsmes pārtikas produkti dienas laikā uzkrātā izsalikuma remdēšanai. Turklāt piedāvājums ir diezgan atzīstams garšas un, gribētos cerēt, arī kvalitātes ziņā.

Ceļu vietā spageti

Rīts nāk ar nepatīkamām ziņām Sumatras apceļošanas plāniem. Ir uznācis lietus. Te nav runa vienkārši par nokrišņiem, bet kaut ko tiešām ievērojamu vairāku stundu garumā. Drīz vien visas Medanas ielas izskatās kā Salu tilta nobrauktuves Rīgā stiprāku lietusgāzu laikā. Lai arī becaki pa ielām vēl kursē, tomēr ir jāzina, kur braukt, jo rati un vadītāju kājas ir līdz pusei ūdenī. Turklāt jāuzmanās arī no lietusūdenī peldošajiem bērniem un cilvēkiem, kas nolēmuši izmantot izdevību turpat ielas malā izmazgāt matus. Skaidrs, ka lietus kaut kad beigsies, tāpēc par motocikliem tomēr nolemjam apvaicāties.

«Nopirkt nevar, bet izīrēt par 70 000 rūpijām (aptuveni četriem latiem) dienā gan var,» viesnīcniece pārtulko savas māsas savdabīgā dziedošā izloksnē teikto. Dāma, kas acīmredzot ir vietēja mēroga biznesmene, ir gatava izīrēt savu braucamo. Teorētiski varot arī nopirkt, bet tad jākārtu ne mazums papīru. Piedāvātais agregāts, lai arī izskatās gana svaigs un brauc labi, tomēr nav gluži motocikls. Patiesībā tas ir ar 125 kubikcentimetru motoru aprīkots skūteris jeb parasts mopēds. Apkārtnes konsilijs mūsu skepsi gan cenšas klievēt, apgalvojot, ka bažām par tā jaudu neesot nekāda pamata — Indonēzijas ceļiem esot gana piemērots, un ar to varot droši

braukt pat ar 90 kilometriem stundā. Noņemjam pamēģināt. Kā pirmo pieturpunktu nospraužam Tobu un vīnojamies par braucamā iri uz desmit dienām.

Eksperiments tikai daļēji izrādās veiksmīgs. Ar motorizētu divriteņu braucamo Sumatrā ceļot ir iespējams – asfalts ir gana gluds. Tikai vietām tas ir bedraināks nekā ceļi, piemēram, Jelgavas rajonā. Arī mopēda iespējas nepievil. Taču līdz nospraustajam galamērķim – pasaules lielākajam supervulkānam jeb Tobas ezeram – tomēr nav tik viegli nokļūt. Intensīvā satiksme un periodiskais tropu lietus ir tikai daļa no apgrūtinājuma, kas faktiski pa Indonēzijas ceļiem neļauj pārvietoties ātrāk par 40–60 kilometriem stundā. Negaidīti sastopamies arī ar cita veida problēmu, par ko pirmās aizdomas sāk rasties jau pāris kilometru aiz Medanas. Proti, Sumatras lielceļi, šķiet, būvēti pēc tāda nejausības principa, ka drīzāk atgādina uz kartes nomestus spageti, nevis pārdomātu ceļu tīklu. Tādējādi sākotnēji paredzētais 200 kilometru garais un trīs stundas ilga brauciens izvērsas drīzāk 500 kilometru garā un pusotru dienu ilgā saspringumā.

Sasniedzot Tobu, pakaļa ir tulznās, un doma par nopietnu Indonēzijas apceļošanu ar mopēdu vai jebkādu citu braucamo tiek atmesta pilnībā. Būtībā vienīgais saprātīgais pārvietošanās veids Indonēzijā ir lidmašīna. Indonēzijas aviotransports nav pats drošākais pasaulē – tikai četras no indonēziešu aviosabiedrībām nav starptautiskajā melnajā sarakstā –, taču ērtuma ziņā tas ir nepārspējams. Faktiski lidosta vai vismaz lidlauks ir katrā nozīmīgākā miestā, reisi ir bieži un lēti, un biļetes nopērkamas kioskos tieši pirms izlidošanas.

Supervulkāna čempionāts

Vairāk nekā simt kilometru garais, trīsdesmit kilometru platais un puskilometru dziļais Tobas ezers ir pasaulē lielākais «supervulkāns», kura izvirdums pirms septiņdesmit tūkstošiem gadu ir bijis ne tikai spēcīgāks, kāds uz zemes noticis pēdējo 25 miljonus gadu laikā, bet arī, pēc dažu pētnieku domām, tik iespaidīgs, ka tā dēļ aizgājusi bojā lielākā daļa no tā laika pasaules iedzīvotājiem. Izdzīvojuši vien mazāk nekā desmit tūkstoši (pēc dažiem aprēķiniem – tikai tūkstošs), un šī demogrāfiskā roba radītās sekas zinātnieki joprojām varot konstatēt cilvēku ģeņu struktūrā. Izvirdumam sekojusi arī aptuveni desmit gadus ilga visas pasaules vulkāniskā ziema, kad gaisa temperatūra uz Zemes neesot pacēlusies augstāk par trim līdz pieciem grādiem pēc Celsija. Taču uz Tobu dodamies ne jau ģeoloģiskas intereses vadīti, mēs vēlamies apmesties uz tās vidū esošās iespaidīgās Samosiras salas, kuras teritorija ir divreiz lielāka par Rīgu ar visiem tās mikrorajoniem un kuru apdzīvo vēl seno cilvēkēdāju pēcteči batak.

Sagadišanās pēc esam ieradusies īsi pirms Indonēzijas 66. neatkarības dienas, ko batak apdzīvotā sala, par spīti visur valdošajai nabadzībai un nošķirtībai no ārpusaules, ir apņēmusies atzīmēt visai pienācīgi. Bataki, kas senākos laikos bijuši naski uz karošanu un vēl tikai pirms divsimt gadiem piekopoši kanibalisma rituālus, mūsdienās ir visai civilizēti ļaudis, tomēr ar joprojām dzīvu kaujas garu. Tad nu, liekot to lietā, par godu gaidāmajiem valsts svētkiem tiek rīkots Samosiras salas futbola čempionāts, kur sava ciema godu aizstāvēt aicinātas desmit ciemu komandas no visiem salas nostūriem. Turklāt viss tiek organizēts ar lielu atbildības pakāpi. Vilmass, mūsu viesu nama saimnieks, paskaidro, ka ciema prestižs neatkarī-

Futbola laukums, ja to tā vispār var nodēvēt, nav nekas vairāk kā dubļu lauks ar neregulāriem zāles kumšķiem. Tā vidū uzslīti pamatīgs karogkāts, kas vairākkārt liek atsaukt atmiņā latviešu sakāmvārdus par vēju un mietu.

bas dienas turnīrā ir tik nozīmīgs, ka tā goda aizstāvēšanai nevar riskēt un pašauties vien uz ciematnieku iemaņām futbola spēlē – katrs ciems atkarībā no finansiālajām iespējām ir noalgojis ja ne profesionālus, tad vismaz labi trenētus futbolistus.

Jau vairākus vakarus pēc kārtas salas vienīgajā futbola laukumā Amabaritas ciema nostūrī notiek priekšsacīkstes svētkos gaidāmajam finālmačam. Arī te viss liecina par ļoti nopietniem nolūkiem – komandas sacenšas atšķirīgu krāsu formas tērpos, tiek nodrošināts tiesnesis un līnijtiesneši, laukuma katrā galā ir uzstādīti vārti, un tā malas ir iezīmētas ar tikko redzamām futbola laukuma kontūrām, bet laukuma stūros pat novietoti stūra karodziņi. Taču tur arī līdzība ar nopietni iecerētu futbola maču beidzas. Laukums, ja to tā vispār var nodēvēt, nav nekas vairāk kā dubļu lauks ar neregulāriem zāles kumšķiem. Tas izskatās tā, it kā tur būtu meklēts Mazsalacas meteorīts, un ir no vienas vietas piedrazots ar dažādiem sadzīves atkritumiem, kuros kašājas vistas, kas ne reizi vien tiek pamatīgi iztrenkatas ar bumbas spērienu. It kā ar to vēl nepietiktu, laukuma vidū uzslīti karoga kāts. Un nevis vienkārši kaut kāds stabiņš, bet pamatīgs masts pāris desmit metru augstumā.

Neviena no spēlēm nepadodas īpaši rezultatīva vienas galvenās problēmas dēļ. Nē, ne masta dēļ, lai gan arī tas pāris reižu liek

atsaukt atmiņā latviešu sakāmvārdus par vēju un mietu. Galvenā problēma tomēr ir dubļu lauks un zāles kušķi, no kuriem bumba mēdz atlēkt neprognozējamā virzienā vai arī gluži negaidīti neatlēkt nemaz. Tas laiku pa laikam ne tikai pašiem futbolistiem liek iesaistīties nelielā dūru izvicināšanā, bet arī dažam labam skatītājam uzkurina kareivīgo batak asinis.

Tautas dejas ģenerāļiem

Neatkarības dienas rīts nāk ar sajūtu, ka teju viss ciems nakti nav gulējis, bet gan, nervozi didoties gultās, gaidījis nākamās dienas lielo notikumu. Jau no paša rīta ciematnieki ir sapulcējušies stadionā, kur mastā uzvilts sarkanbaltais Indonēzijas karogs un tam līdzās ierīkota īpaša goda viesu loža. Tajā vairākas rindās zem saulesargiem sasēduši dažādu pakāpju militāristi, kas tērpušies ordeņotos formas tērpos un izskatās pēc vietēja mēroga diktatoru klubiņa. To izklaidē tiek piedāvāti priekšnesumi, kas, atklāti sakot, ir visai savdabīgi. Daži gan īpašu izbrīnu neizraisa, bet citiem varētu dot nosaukumu «Mana deja ar kartona kasti» vai «Re, cik šķīviņu es varu uzlikt uz galvas un vēl grozīt kaklu». Citā stadiona nostūrī novietots bušiņš ar nozāģētu jumtu, kurā izvietojies un muzicē vietējais pūtēju orķestris.

Dienas notikums – lielais futbola finālmačs – neapdomīgi nolikts vēlā pēcpusdienā, neapreķinot tā beigu laiku. Spēli vēl varētu pabeigt gaismā, bet, tuvojoties pulksten sešiem, kad otrs puslaiks vēl nav cauri un rezultāts joprojām ir 0:0, spēle tiek apturēta. Izrādās, ir sācies saulrieta laiks, kas nozīmē, ka laukums jāatbrīvo karoga nolaišanas parādei. Laukumā tiek iznests ar krāsainām lentītēm rotāts podests, uz kuru nu jau pa dubļiem līdz potītēm aizbrien viens no ģenerāļiem un ieņem vietu uz paaugstinājuma. Tīkmēr no stadiona otra gala soļošanu pāri dubļu laukam karogkāta virzienā uzsāk baltās formās tērpiens bariņš indonēziešu pionieru, jaunsargu vai kaut kas uz to pusi. Tam nopakaļ, šķiet, kā mēdoties, soļo mazāks bariņš nosmulētu bērņu, kuros neveiksmīgi cenšas iztrenkāt par valsts gadadienas nopietnību un ģenerāļu labvēlību gādājošie pieaugušie. Netālu no karogkāta pionieri apstājas, pasolo pāris minūšu uz vietas, no bara atdālās pāris soļotāju, kas dažos mirkļos tiek galā ar svarīgo uzdevumu – himnai skanot, nolaiž valsts karogu, saloka to trijstūrī un nodod uz podesta stāvošajam ģenerālim.

Čempioni futbolā tiek noskaidroti jau pustumsā, izpildot 11 metru soda sitienu. Tajos veiksmīgāks ir ciems no salas pretējā gala, kas arī pieliek punktu visai jautrībai. Tālāk svinēt vairs nav nekāda pamata. Turklāt ir iestājusies tumsa, kad ciematnieki uz salas, kur elektrība ir retums, dodas pie miera, pamazām ļaujot dzīvei ieslīgt atpakaļ tās gausajā un laiskajā ikdienā. ♡

KAILĀ PATIESĪBA

Nozīmīgi un ne īpaši — skaitļi un fakti

FORMULA 1 sacensību laikā braucējs karstuma un gravitātes pārslodzes ietekmē zaudē vidēji

3,6 KILOGRAMUS SVARA.

Visilgākie perētāji ir **albatrosi.**

Olas inkubācijas periods ilgst 70 līdz 80 dienu. Pērē pārmaiņus abi vecāki, un tas ir ļoti nogurdinošs process — dienas laikā putns zaudē līdz pat 83 gramiem sava svara.

Laika posmā no 20 līdz 70 gadiem cilvēks mīļoties pavada aptuveni

600 stundu.

Pēc tam, kad šaha partijā katrs spēlētājs ir veicis pa trim gājieniem, spēles figūras var veidot kādu no vairāk nekā **deviņiem miljoniem kombināciju.**

Sievietēm, kuras lasa romantiskus lubu romānus,

sekss

ir divreiz biežāk nekā tām, kuras to nedara.

Citrons
satur vairāk cukura nekā zemene.

Vīrieši un sievietes sapņo atšķirīgi.

70%

no vīriešu sapņu varoņiem ir citi vīrieši, kamēr sievietes miegā redz vienlīdz daudz abu dzimumu pārstāvjus. Turklāt vīrieši sapņos biežāk izjūt agresīvas emocijas.

TEKSTS: Linda Krūmiņa FOTO: Shutterstock

Fuse no cilvēka

genoma ir identiska

banāna genomam.

Beisbola bumbiņas lieluma

melnā cauruma masa

ir līdzvērtīga ar mūsu planētas masu reiz 5.

Līdz pat **2009.** gada martam

Urugvajā braukšana dzērumā tika uzskatīta par legālu attaisnojumu auto negadījuma izraisīšanai. Patlaban, ja šoferis tiek pieķerts pie stūres 0,08 vai vairāk promiļu reibumā, viņš ir pārkāpis likumu.

Raugoties tieši saulē

100

SEKUNDES.

iespējams gūt acs tīklenes bojājumus. Tomēr vismaz pagaidām nav reģistrēts neviens gadījums, kad cilvēks būtu kļuvis pilnībā aklis, skatoties saulē.

SexyStyle

**Fantāziju apģērbu
un aksesuāru veikals**

Brīvības iela 47, Rīga
(ieeja no Lāčplēša ielas)

Darba laiks:
katru dienu 11:00 – 20:00

Interneta veikals:
www.SexyStyle.lv

fakti sarunas uzturēšanai

IEPAZĪŠANĀS INTERNETĀ

sadarbībā ar izstādi Amora

Match.com veiktajā aptaujā

43% portāla lietotāju norādīja, ka pirmajā randiņā īpaši svarīga ir svaiga elpa,
17% minēja stilīgu apģērbu,
15% — seksīgas smaržas,
14% — labu ādu,
10% īpaši rūpēja, lai randiņa partnerim ir skaisti mati.

VĪRIEŠI ATZINUŠI,

ka iepazīšanās portālos visbiežāk mēlo par saviem ienākumiem, vecumu un augumu.

Lūkojot iepazīties tīmeklī,

VĪRIEŠUS VISVAIRĀK IEINTERESĒ

simpātiskas sievietes, kurām piemīt pozitīva attieksme pret dzīvi un inteliģence.

30%

sieviešu jau pirmajā randiņā jaujas fiziskai tuvībai ar vīrieti, ar kuru iepazīnušas internetā.

2,1 MILJARDS

dolāru — par šādu summu novērtēts interneta iepazīšanās servisu bizness ASV.

Lielākās daļas pāru, kuri iepazīnušies internetā, attiecības ilgst

18,5 mēnešus.

Iepazīšanās portālos vismaz

10% profilu ir viltus,

kas izveidoti ar mērķi reklamēt kādas preces vai pakalpojumus.

Kad runa ir par iepazīšanos internetā,

sarakstes saturam

ir tikpat liela nozīme kā formai — kā rāda pētījumi, nabadzīga valoda un gramatikas kļūdas nopietni apdraud iespējas sarunāt randiņu klātienē.

33%

no tiem, kuri iepazīstas internetā, izveido attiecības, tikpat daudziem tas neizdodas vispār, bet vēl trešdaļa centieniem atmet ar roku drīz pēc pirmajām neveiksmēm.

SIEVIETES.

KURAS IEPAZĪŠANĀS PORTĀLOS IEVIETO SAVAS FOTOGRAFĪJAS, SAŅEM VISMĀZ DIVREIZ VAIRĀK PIEDĀVĀJUMU IEPAZĪTIES NEKĀ TĀS, KURAS SAVAM PROFILAM NEPIEVENO FOTOGRAFĪJU.

GANDRĪZ

40% VĪRIEŠU

izjūt pašpārliecinātības trūkumu pirmajā RANDIŅĀ.

Sveiciens
no Argentīnas

Rosio Magaljana

(Rocio Magallan)

Foto: Luiss Senss
(Luis Sens)

Es biju aizkustināta un noreibusi; gribēju viņa augli ieņemt jau tovakar, bet nesanāca – gandrīz 100 procentu aizsardzība tomēr darīja savu.

Mūsu dzeguzes balss

Mēs gulējām kaili virs segas, logs bija aizsvīdis no mūsu sakarsušās miesas un elpas. Skatieni bija aizmigloti, mana roka atradās uz tava gurna, tavējā – uz mana vēdera. Istabā smaržoja pēc orgasma. Mani skalīje baudas kļiedzieni noteikti joprojām atbalsojās lietuspilnā koka zarā aiz loga. Es atvēru acis; agrajā

precēties, bet par to naudu izremontēja dzīvokli. Abi dzīvoja laimīgi, taču, kad netika pie ģimenes pieauguma, viņa «pacēla cepuri» un aizgāja. Tik vienkārši. Ja būtu oficiāli precējusies, droši vien būtu vēl šādas tādas papīru darišanas.

Es nebaidos, esmu tam gatava, cik gatava vien var būt šādu lēmumu pieņemšanai. Zināt, gandrīz 30 gadu nodzīvot ar savu uzvārdu un pēc tam pieņemt citu – tas tiešām ir ļoti īpaši. Reiz kāda draudzene teica: «Kad tu pārej vīra

cēs. Es biju aizkustināta un noreibusi; gribēju viņa augli ieņemt jau tovakar, bet nesanāca – gandrīz 100 procentu aizsardzība tomēr darīja savu. Visam savs laiks.

Man vajag, lai kāds mani pieradina un savā ziņā pat piesien. Lai iejāj kā tādu savvaļas kumeli, kas sākumā visus met nost no muguras un nevienu nelaiž klāt, bet vēlāk jau kļūst pielaidīgāks. Es ilgojos pēc mīlestības. Man salst, ja nemīlu.

Jocīgi, bet vēl nesen domāju – ja viņš nāks pie manis un baidinās, es teikšu nē. Tāpēc, ka viss, kas līdz šim noticis, bijis pārāk sāpīgi, lai es spētu no jauna uzticēties un piedot. Izfantazēju, ka viņš nāk un es, kā biju redzējusi filmās (jo personīgajā dzīvē tādas pieredzes vēl nebija), viņa piedāvājumu atraidu, smeļoties acis.

«Latvijas Civilikums tagad ļauj laulāties arī ārpus baznīcas un *zagsa*. Varbūt pārdomāsi?» viņš mani kādā dienā pārsteidza ar īsiņu. Vair tas ir baidinājums? Vēl ne, taču viņš tikai vēlreiz parāda, ka baznīca viņam nepavisam nav tuva un ka viņš dod priekšroku mīlestības apliecinājumam kādā nomaļākā un romantiskākā vietā. Gribu kliegt: jā! Bet to vēl nedrīkst. Lai gan sirdi

TEKSTS: Elīna Viņņa
FOTO: Matīss Markovskis
STILS: Ieva Ivanova
VIDE: Dome Hotel & SPA
(Miesnieku ielā 4)
APĢĒRBS UN AKSESUĀRI:
Colloseum (t/c Rīga Plaza)

rītā tālumā sparīgi kūkoja dzeguze. Mūs abus šogad aizkūkoja – bez naudas kabatā un bez brokastīm vēderā. Kailus, siltus un tik ļoti apmierinātus. Tāpēc mēs noteikti nebijām pliki un nabagi, mums piederēja mūsu mīlestība. Mēs piederējām viens otram.

«Kad tad jūs beidzot precēsieties?» izdzirdot mātes negaidīto jautājumu, viņš strauji sarāvās. Patiesībā viņa vienkārši atstāstīja kādu gadījumu no dzīves, taču viņš to bija uztvēris pavisam burtiski un personiski. Tā uzlēkt gaisā var, tikai kādu nepatīkamu jautājumu gaidot, es nodomāju un pie sevis klusi iesmējos. Mēs par kāzām nekad īsti nebijām runājuši. Ir cilvēki, kas zemapziņā no tām baidās. Varbūt arī mēs? Vai arī uzskata kāzas par nevajadzīgu aktu un naudas tērēšanu. Piemēram, zinu kādu pāri, kas apzināti izlēma ne-

uzvārdā, tu zaudē daļu savas identitātes, vismaz tās, kas saistījās ar vārdu. Taču tas ir pat maģiski, un sievietē šo brīdi izjūt emocionāli.» Daudzas uzskata, ka jāsaglabā arī savs uzvārds, un tam pieraksta klāt vīrieša uzvārdu. Tikai tā varēšot dzīvot saskaņā ar sevi un otru. Tāpēc nebrīnos, ka dzīvē nākas dzirdēt dažus smieklīgus uzvārdu savienojumus. Varbūt arī viņām ir bijis tieši tāds pats ieteikums? Lai nu kā, viņa uzvārds man patika vēl pirms mūsu abu satikšanās.

Atceros, es tikai nesen biju sākusi lietot hormonālās kontracepcijas tabletes, un nekad īsti nevarēja zināt, kurā brīdī tad iestājas tā solītā 99,99 procentu aizsardzība. Tieši tā arī viņam tovakar pateicu: kaut arī iespējāmība ir niecīga, var gadīties, ka es palieku stāvoklī. Un ko viņš? Sirsnīgi paziņoja, ka tādā gadījumā mani pre-

jau sen esmu atbildējusi ar jā, kas sākumā varbūt bija domāts kā nē.

Zinu, ka šajā pasaulē gribu dzīvot ar viņu. Kad skatos uz viņu aizmigušu, dzirdu, kā klusumā – viņā un manī – elpo mūsu vēl nedzimušie bērni. Arī torīt, kad dzirdējām dzeguzi.

Atceros, vecmāmiņas draudzene, gandrīz 95 gadus veca kundze, pavasaros mēdza teikt: «Dzeguze skaita man atlikušos gadus, kaut nu būtu pavisam maz un Dieviņš beidzot ņemtu mani pie sevis! Viss jau piedzīvots, izdarīts, gribas tā viegli aiziet.» Veci cilvēki dzeguzes kūkošanu mēdz uztvert ar nelielu mātīcības devu un bažām. Bet es torīt skaitīju, cik mīlestības gadu dzeguze mums nokūkos. Putna dzidro kūkū dzirdēju vēl tad, kad jau atkal grimu saldajā rīta miegā. Tik saldā, kāds iespējams vien pēc neviltota orgasma. ♡

PLAYBOY PADOMDEVĒJS

PLAYBOY PADOMDEVĒJS atbildēs uz visiem taviem jautājumiem.

Un par visu — vai tie būtu ēdieni, dzērieni, tehnoloģijas, mašīnas, mode vai randiņi un sievietes, un citas mazizprotamas lietas. Interesantākos jautājumus publicēsim šeit.

Raksti mums:

playboy@dienaszurnali.lv

Seko mums:

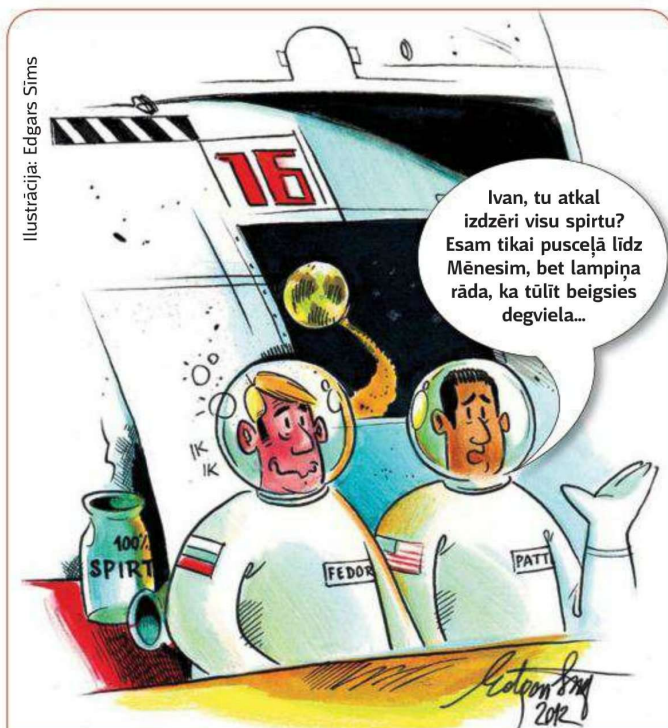
http://twitter.com/playboy_IV

Gandrīz katru reizi, kad milējos ar draudzeni, fantazēju, ka viņa ir vieglas uzvedības sieviete, kura ļaujas visiem, kas viņu grib. Reizēm gan man pietiek ar realitāti un neko nevajag iedomāties. Vai esmu vesels? *K. U.* Fantāzijas ir nekaitīgas. Īsti veselīgi nav tas, ka tu tajās nedalies ar savu draudzeni, jo īpaši tāpēc, ka viņai tavās fantāzijās ir galvenā loma. Gan jau viņai pašai arī ir savas klusas fantāzijas. Mēs, protams, nevaram paredzēt, kāda varētu būt viņas reakcija un atbilde uz tavām iedomām, bet attiecības ir uzskatāmas par veselīgām, ja partneri dalās savas pārdomās arī par to, kas attiecas uz visintīmāko. Gan vīriešiem, gan sievietēm piemīt tieksme pēc seksuāliem piedzīvojumiem, un, ja pāris ir monogāms, dažkārt der piedzīvojumus vienkārši iedomāties.

Paģājušajā vasarā, dodoties atvaļinājumā, pilnībā novaksēju sev intīmo apmatojumu. Tas bija sāpīgi, bet manai sievai patika, beigās arī man iepatikās. Tagad viņa jautā, vai es to izdarīšu arī šovasar. Pats negribu ņemties, tāpēc esmu atradis salonu, kur to varētu izdarīt. Tomēr nedaudz bažijos, vai sieva nedusmodies, ka cita sieviete ņemsies ap manu locekli. *Kaža* Pastāsti sievai, ka vēlies novaksēties arī šogad un ka gribi, lai tas tiek izdarīts profesionāli, kā arī pajautā, vai viņa varētu to noorganizēt un vai vēlas doties tev līdz uz salonu. Visticamāk, viņu nemaz tik ļoti nesatrauc fakts, ka cita sieviete redzēs un aiztiks tavus dotumus, jo vairāk tāpēc, ka rezultāts taču viņu iepriecinās. Ja nu tomēr sievai ir iebildumi, aicini viņu iet tev līdz.

Kāpēc tas mistiskais sieviešu baudas punkts tiek apzīmēts ar burtu G, nevis, piemēram, X vai Y? *Vilis* Punkts nosaukts par godu tā atklāšanai vācu ginekologam Ernstam Grāfenbergam. Tieši viņš pagājušā gadsimta piecdesmitajos gados aprakstīja zonu, kuras stimulēšana nodrošina spēcīgu orgasmu. Tiesa, drīz pēc šā fakta publicēšanas labais dakters devās aizsaulē. Kad jau astoņdesmitajos par viņa pētījumiem radās pastiprināta interese, tā arī nebija iespējams noskaidrot, vai Grāfenbergs šo atklājumu veicis savas ginekoloģiskās prakses ietvaros vai, tā sacīt, mājas apstākļos.

Kāpēc visi čaļi, ko pazīstu, tik dedzīgi apgalvo, ka viņiem ļoti nepatīk silikona krūtis, bet filmās un fotogrāfijās ir tikai sievietes ar mākslīgi palielinātām krūtīm. Iznāk, ka visiem riebjas, bet vienlaikus viņi tomēr izbauda? *Uvis* Mēs negribētu vispārināt un runāt par «visiem», tomēr daudzi vīrieši tiešām apgalvo, ka viņiem silikona krūtis nepatīk. Tiesa, ja vien krūtis ir palielinātas saskaņā ar sievietes auguma proporcijām un izmantotie implantīti nekopē Ēģiptes piramīdu formas, nespeciālistam, piemēram, tev, būtu faktiski neiespējami pateikt, vai apaļumi ir dabas doti vai ķirurga veidoti. Psihologu novērojumi liecina, ka daudzi vīrieši, kuri sevi pozicionē kā izteiktus silikona krūšu pretiniekus, zemapziņā baidās, ka varētu tikt uzskatīti par divaiņiem, proti, tādiem, kuri vienlīdz labprāt izmīlētu arī gumijas sievieti. Tāpēc visērtāk ir nosodīt, nepūloties iedziļināties detaļās. Savukārt, runājot par filmām un publicitātes fotogrāfijām, kurās

Cik stiprs ir pats stiprākais spirts? Vieni apgalvo, ka stiprāka par 96% dabā nemēdzot būt, citi teic, ka tomēr ir arī simtprocentīgs spirts. Kā ir patiesībā? *Edijs*

Patiesībā eksistē simtprocentīgs jeb absolūtais spirts, bet to izmanto tikai kā piedevu raķešu degvielai, arī ķīmiskajā rūpniecībā un parfimērijas ražošanā. Dzērieniem tādu neizmanto. Pirmkārt, iegūtais šķidrums izmaksātu pārāk dārgi, jo ražošana, izmantojot absolūto spirtu, ir ļoti sarežģīta un finanšu ietilpīga. Otrkārt, 100% spirtam nepiemīt spēja saglabāt savas īpašības saskarē ar gaisu, tāpēc to var glabāt vien absolūti hermētiskās ampulās.

redzamas tik daudzas sievietes ar palielinātām krūtīm, ir divi skaidrojumi. Pirmkārt, sabiedrība ir nežēlīga un pieprasa, lai zvaigznes būtu nevainojamas. Otrkārt, mums palimēties dzīvot laikmetā, kad cilvēks, kurš nav apmierināts ar savu izskatu, to var mainīt. Pētījumi liecina, ka lielākajai daļai sieviešu, kuras izvēlējušās palielināt krūtis, pēc operācijas pieaugusi pašapziņa, viņas ir daudz vairāk apmierinātas ar sevi un dzīvi kopumā.

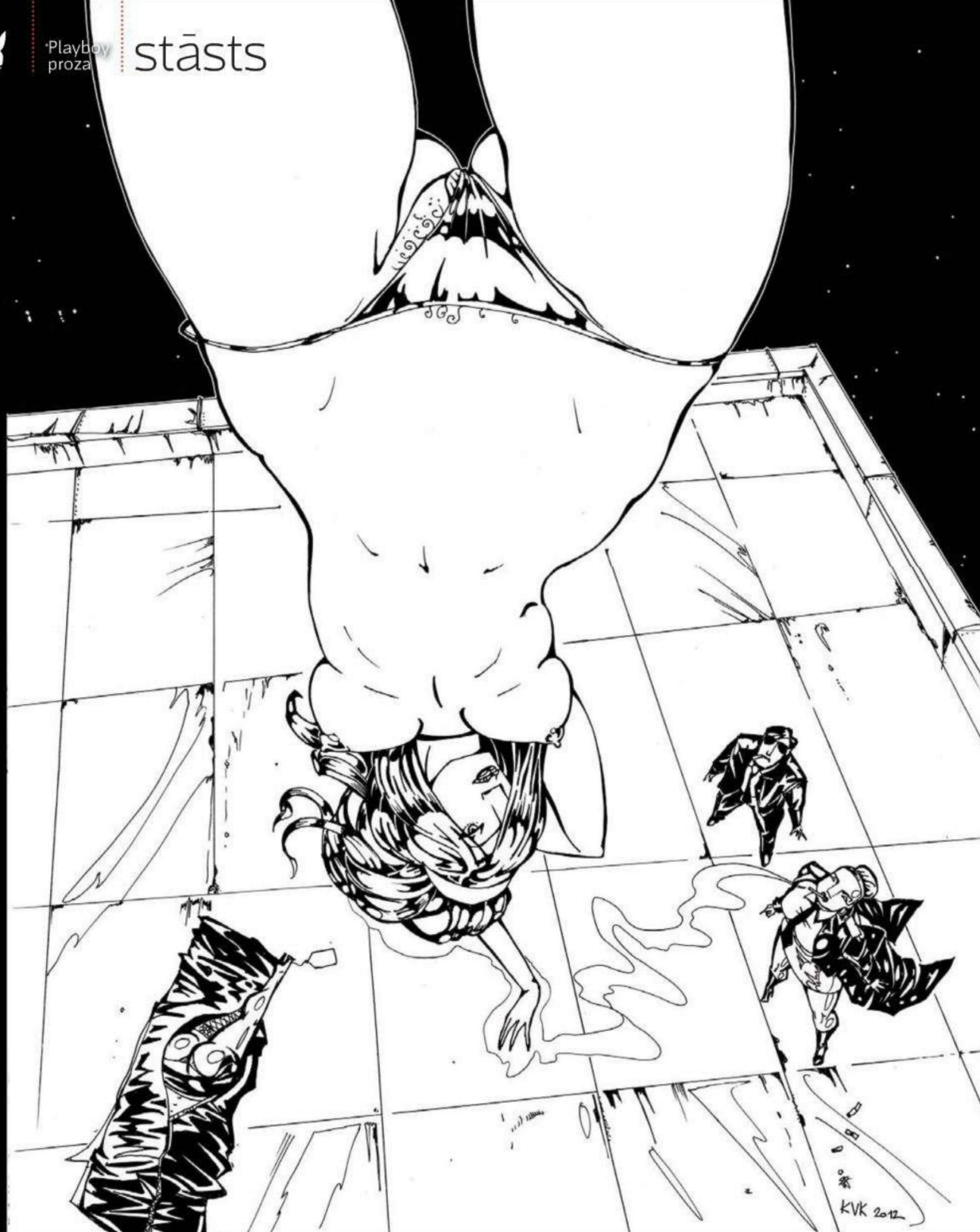
Vai ir iespējams bārdū likvidēt, piemēram, ar depilatoru, nu, līdzīgi, kā sievietes epilē kājas? *Edvards* Teorētiski var, bet praktiski mēs tev to neiesakām darīt. Epilācija ir sāpīga un traumatiska procedūra. Ņemot vērā, ka tavi ikrīti rūgāji noteikti ir reizes piecas rupjāki

par vidējo statistisko sieviešu kāju matiņu biezumu, niekošanās ar epilatoru būtu pielīdzināma izsmalcinātām viduslaiku inkvizīcijas spīdzināšanas metodēm. Turklāt ar epilatoru likvidētais apmatojums ataug biežāks, rupjāks, reizēm vietā, kur bija viens matiņš, ataug divi vai pat vairāki, un vēl tie var iesaistīties ādas problēmās, skaidro ārstē dermatologe Lauma Valēna. Var mēģināt vaksāciju, bet arī tā ir sāpīga un var veicināt matiņu iesaigšanu. Depilācijas krēmi, visticamāk, nespēs likvidēt vīrieša sejas apmatojumu pilnībā. Lāzerepilācija vai fotoepilācija visai sejai arī ir sāpīga padarīšana. Tādējādi atliek tikai divas iespējas: pirmā — atrast piemērotākās žiletas vai skušanās aparātu, otrā — staigāt bārdainam. 🍷

Playboy
proza

stāsts

Guntis Bojārs
«Ir taču pavasaris» jeb
Slepkavība Nr. 1

Ilustrācija: Kārlis Vītols

Tas bija pagājušajā pavasarī. Viņa tika atrasta nožņaugta *Dominas* jumta autostāvvietā savas personīgās automašīnas aizmugurējā sēdekli. Ar atpogātu blūzi un augšup uzvilktiem svārkciem, kas atsedza glītas kājas garās zeķēs ar mežģiņu maliņu. Viņa nebija izvarota, viņa bija atdevusies pati. Tā caur rindām bija lasāms ekspertīzē, un tulīt pat tika izķemmētas viņas mobilā telefona visbiežāk zvanīto numuru adreses. Bez rezultāta. Videoieraksts no autostāvvietas kameras bija blāvs un grūti saskatāms. Kad policija jau sāka izsūtīt brīdinājumus citiem lielveikaliem, iecirknī tukšām acīm ieradās kāds vīrietis. Viņi bija iepazinušies *feisbukā*.

Pasaulē ir divas lietas, par ko ir vērts rakstīt grāmatas, – tā ir mīlestība, un tā ir slepkavība. Šāds kāda rakstnieka citāts nekādi neiziet man no prāta, jo līdz pat šim brīdim neesmu spējis atbildēt par to otro. Par slepkavību. Bet kāpēc? Kāpēc cilvēki pielip kā mušas pie svešām nāvēm un ir gatavi izlaizīt ik lappusi kādam tikko iznākušam bestselleram. Pats rakstnieks saka skaisti: ne mīlestībai, ne slepkavībai, lūk, neesot ne saprasta sākuma, ne saprastu beigū. Bet vai maz ir jāsaprot? Vai pasaulē nav mazums lietu, ko mēs nesaprotam, bet par kurām mums nav ne mazākās intereses.

Tas tiešām bija viņš. Stāvvietā viņš bija ieradies īsu brīdi pēc pusnakts. Iekāpjot upura auto, viņi neesot ne sasveicinājušies, ne sarunājušies. Sākumā skūpstījušies, tad viņš uzvilcis prezervatīvu un veicis ar upuri dzimumaktu. Krimināllietu valoda ir tieša un nežēlīgāka par jebkuru pasaules literatūras šedevru. Viņš nožņaudza viņu brīdi, kad viņa jāteniski atradās uz viņa. Bet viņa taču pati to vēlējas... Viņa... Viņš, saslēgts roku-dzelžos, acis nepacēlis, drudžaini atkārtotā to vēl un vēl. Viņas kakls bijis trausls kā kaķēnam.

Detektīvi esot kā krustvārdu miklas, tāpēc cilvēkiem tie patīk. Nesen man šo apmātību centās izskaidrot kāda grāmatu izdevēja. Shēmas, labirinti, spēle, kurā lasītājs skrienas ar autoru, cenšoties slepkavu noķert vēl pirms pēdējās lappuses un pirmais visvareni iekliegties: vainīgais ir viņš! Bet vai tiešām ar to pietiek? Tikpat labi varētu meklēt vainīgo, kurš nozaga kaimiņam velosipēdu. Vai tas jūs aizrautu?

Viņa tiešām biju lūgusi viņu žņaut. Vienā no pēdējām vēstulēm tas bija rakstīts skaidri un nepārprotami. «Brīdī, kad tu sāc

just mana orgasma tuvošanos. Neapstājies, kamēr es baidā nesaļīmšu uz tevis.» Izmeklētāja apstulba. Vīrietis bija teicis patiesību. Apjucis viņš meties bēgt, taču, secinājis, ka nav vērts, pats vērsies policijā.

«Žņaudz mani! Un nebiesies, es nemiršu.» Izmeklētāja viņa šos vārdus un nekādi nespēja atšifrēt 25 gadus vecās meitenes personības mīklu. Viņa bija bijusi teicamniece. It visā.

Cilvēkiem nepatīk mirt, bet patīk nāve. Lasīt par to, apspriest to un baidīties no tās. Vai zināt, kura ir populārākā rubrika presē? Sēru sludinājumi. Vai zināt, kas ir visvairāk lasītie virsraksti internetā? Par sašķīdušām lidmašīnām. Un lasa tie, kas nekad ar tām nav lidojuši un nelidos. Šķiet, nāve patiesībā ir pat spēcīgāks klasikas balsts par mīlestību. Vai Romeo un Džuljetas jūtas maz būtu «nodzīvojušas» līdz mūsdienām, ja viņi nebūtu tik skaisti miruši? Mēs dzīvojam, tāpēc mēs ne mirkli nevaram atļauties aizmirst, ka mēs nomirsim. Varbūt tā ir tā jēga?

Ar katru vēstuli viņa kļuva arvien apmātāka, un viņš izvēlējās gan smaržas, gan rotas, gan apakšveļu, kādā viņai atdoties.

Izmeklētājam nebija miera. Viņa rakņājis pa vīrieša vēstulēm *feisbukā* un drīz vien pati sajuta nožņaugtās meitenes iekāri melnā naktī doties pretim svešiniekam. Vīrieša fotogrāfija izstaroja spēku un maigumu, un viņš rakstīja fantastiski, pavedinot ar katru vārdu. Tie nebija saldi, bet arī ne pavirši vai augstprātīgi. Ne sasteigti, ne arī garlaikoti lēni. It kā vienkārši, bet tajā pašā laikā pamatīgi. Viņš pacietīgi vilka viņu rotaļā, ko sauca *Ir taču pavasaris*. Vientuļais autostāvvietas jumts, reibinošs skats uz naksnīgo pilsētu, tikai mūzika un neviena vārda. Tik bīstami, bet tik vilinoši. Ar katru vēstuli viņa kļuva arvien apmātāka, un viņš izvēlējās gan smaržas, gan rotas, gan apakšveļu, kādā viņai atdoties. Pekšņi izmeklētāja atjēdzās, pieķerdama gandrīz glāstām sevi, un, aizsmēķējusi cigareti, atgriezās realitātē. Sasodīts! Viņa nesaprata vienu niķi – kāpēc meitenes uzvārdā daži burti bija samainīti vietām, un, aiz ziņkāres uzklikšķinot meklētājā īsto, gluži vai apstulba. Priekšā bija vēl viens meitenes profils – identisks ar iepriekšējo.

Bet slepkavība tomēr nav tikai nāve. Tas nav kā noslikt vai kā nomirt ar vēzi, šādi stāsti tiek izraudāti un drīz vien aizmirsti.

Īstam romānam ir vajadzīgi maniaki un atriebēji, pilni ar viltu, naidu, aizvainojumu. Jo aukstasinīgāki, jo labāk. Tieši tas rada trīsas, un, visticamāk, īstā atbilde ir tā, ka šis ļaunums spoguļojas mūsos pašos.

Mēs paši esam tie slepkavas. Turklāt ne sliktāki kā tie tajās grāmatās. Vai tad mēs nepazīstam sajūtas, kad kāds mums dara pāri, un vai tad mēs nekad neesam vēlējušies nevienu par to sodīt? Mums tikai pietrūkst dūšas, un mēs ar baudu lasām par tiem, kam tās pietiek.

Ja mīlestība ir iekodēta mūsos kā kāda radišanas instinkts, slepkavība varbūt ir mūsu kāda iznīcināšanas instinkts, tikai bail, bail to atzīt. Un, ja jums šķiet pretīga šī doma, iespējams, jūs esat nolemti upuri. Arī tādēim ir jābūt. Jo pasaulei taču vajag līdzsvaru.

No ASV Federālā izmeklēšanas biroja pieprasītā informācija par saraksti *feisbukā* liecināja, ka aizdomās turētais vīrietis un nožņaugtā meitene savstarpēji nav sarakstīju-

šies ne brīdi. Saraksti sāka un to vadīja kāds starpnieks no mainīgām adresēm internetā kafējnicās Amsterdamā. Lai īstenotu šādu fikciju, tika izveidoti dubultprofili, par pamatu izmantojot viņu pašu *feisbukā* izvietotās fotogrāfijas un koriģējot uzvārdus. Proti, vēstule, ko vīrietis sūtīja meitei, sākumā nonāca pie viņas dubultnieces, tad rediģēta tika nosūtīta īstajai adresātei, un otrādi. Reālā meitene nebija izteikusi lūgumu viņu žņaut, tā bija bijusi starpnieka iniciatīva, kas rezultātā izraisīja noziegumu.

Šajā pavasarī slepkavībā apsūdzēto vīrieti attaisnoja, atzīstot viņu par smalkas mahinācijas upuri un pašu nožņaugšanas faktu klasificējot kā nejaušību. Starpnieku atrast neizdevās. Izmeklētāja apzināja vairāk nekā 30 potenciālās personas, kas, iespējams, varētu būt vēlējušās atriebties slepkavībā apsūdzētajam vīrietim vai gribējušas nožņaugtās meitenes nāvi. Taču visi motīvi izrādījās vāji un nederīgi. Izmeklētāja aizsmēķēja kārtējo cigareti un pievērsās citai lietai.

Viņa tā arī nekad neuzzinās, ka «atslēga» bija viņai turpat blakus – aiz *feisbuka* virtuālās maskas slēpās iznīcinoša seksuāla apmātība, un virtuālā vide kā vēl nekad agrāk imitēja šizofrēniski pavēlošās balsis. Pasūtītājs un slepkava bija viens un tas pats. Un viņš ir brīvība. ♡

KRISS EVANSS

NAV VIEGLI BŪT SUPERVARONIM. PLAYBOY JAUTĀ KAPTEINIM AMERIKAM PAR NETICĪBU SEV, SLAVENĪBU PIELŪGSMI, ATTIECĪBĀM AR PRESI UN KO VIŅŠ UZZINĀJA, SĒŽOT PSIHOTERAPEITA KRĒSLĀ.

PLAYBOY: *Atriebēji ir tavs otrais piegājiens, spēlējot Kapteini Ameriku. Dīvas filmas esi pavadījis, tērpies zilbaltsarkanā. Vai tu būtu gatavs mainīties kostīmiem ar kādu no Atriebēju komandas?*

EVANSS: Pilnīgi un galīgi. Patiesībā ar jebkuru, kaut arī dažkārt, kad Robertam Daunijam vajadzēja vilkt Dzelzs vīra kostīmu, no malas tas izskatījās gana grūti. Tora kostīms izskatās ērts. Un Halkam ir viegla dzīve – katreiz, kad viņš pārvēršas, viņam vienkārši jāvalkā tas zaļais datorgrafikas triko. Nu, kur vēl ērtāk!

PLAYBOY: *Tu vairākas reizes noraidīji piedāvājumu tēlot Kapteini Ameriku. Kāpēc sākotnēji pretojies šim tēlam?*

EVANSS: Viņi vēlējās parakstīt līgumu par sešām filmām, bet problēma ir tāda, ka šīs filmas var viegli ievilkties desmit gadu garumā. Tātad man bija jāpieņem lēmums par savas dzīves nākamajiem desmit gadiem. Parasti filmas taīsa pa vienai. Ja viena tava filma pēkšņi kļūst tik populāra, ka mainās visa tava dzīve, tev ir iespēja iepauzēt. Man bija bail, ka varu zaudēt kontroli pār savu dzīvi. Briesmīgi par to pat domāt.

PLAYBOY: *Vai taisnība, ka Roberts Daunijš juniors filmēšanās laikā uzņēmās šefību pār tevi, paņemot savā paspārnē?*

EVANSS: Kad sākām filmēt *Atriebējus*, filma *Kapteinis Amerika* vēl nebija iznākusi,

PLAYBOY INTERVIJA

TEKSTS: **Džeisons Būrmesters
(Jason Buhrmester)**

FOTO: **gettyimages, publicitātes**
TULKOJUSI: **Ilze Millere**

un manas lielākās raizes bija žurnālisti. Man patik intervijas aci pret aci, kas atgādina parastu sarunu. Tas ir normāli. Bet, kad jākāpj uz skatuves, tu pēkšņi saproti, ka uz tevi blenž simt cilvēku. Baigi jocīgā sajūta, pēkšņi sāk dauzīties sirds, ļoti biedējoši. Daunijam labi sanāca mani nomierināt, sakot: «Tu neesi viens!» – un palīdzot man justies drošākam.

PLAYBOY: *Šis tev ir jau trešais kopdarbs ar Skārletu Johansonī. Vai ir iespējams strādāt ar Skārletu plecu pie pleca, nepātraukti viņu neiekārojojot?*

EVANSS: Viņa ir skaista sieviete. Daba viņu ir bagātīgi apveltījusi. Man viņa ļoti patik, Skārleta man ir kā māsa. Esam pazīstami jau desmit gadu, un viņa ir viens no gudrākajiem cilvēkiem, ko pazīstu. Man patik, ja

kāds, kas ir ļoti gudrs, māk arī izklaidēties. Daudzi mani draugi, kam patik izklaidēties, nav diez ko izsmalcināti. Ir jau forši, bet ar laiku apņik joki par pirdieniem.

PLAYBOY: *Neskaitot ilgākas attiecības ar Džesiku Bilu, tā vien liekas, ka tu visu laiku esi brīvs. Tu esi ļoti izvēlīgs, vai arī tev patik būt vienam?*

EVANSS: Esmu neticami izvēlīgs, bet tas nenozīmē, ka meklēju pašu pilnību. Man patik dīvainas lietišķas. Es vēlos, kaut tu redzētu dažas no meitenēm, kurās esmu bijis iemīlējis, – tu noteikti būtu pārsteigts. Arī mani draugi nav varējuši izpīpēt, kas mani pievelk meitenēs. Tas ir unikāls īpašību kopums, piedāvā pašlaik es tiešām jūtos labi viens. Man patik, ka varu darīt, ko un kad vēlos. Ja es gribu gulēt līdz trijiem, es guļu līdz trijiem. Ja es brīvdienās gribu braukt uz Lasvegasu, es to daru. Nav viegli atteikties no šāda dzīvesveida, un mans izvēlīgums meitenes atrašanu nepadara ne par mata tiesu vieglāku.

PLAYBOY: *Kādas meitenes tev patik?*

EVANSS: Man patik meitenes, kas par sevi šaubās. Kas prot par sevi pasmieties. Ja tu neesi spējīgs par sevi pajokot, ko tu vispār vari? Man pašam patik par sevi pajokot, tāpēc man vajadzīga draudzene, kas var turēt līdzī. Un man patik augstsirdība. Man patik līdzjūtīgi cilvēki. Es nemeklēju biznesa lēdiju, kas vēlas tikai pelnīt miljonus un pakļaut

OBAMA KĀ
KAPTEINIS
AMERIKA.
ASV
nopērkami
niecīni, kuros
prezidents ir
supervaroņa
tērpā.

KOPĀ AR TĒVU. Evanss kopā ar vienu no Kapteiņa
Amerikas tēla radītājiem Stenu Li.

visu pasauli, es meklēju kādu ar labu dvēseli. Tas arī viss. Attiecībā uz pārējo esmu visai elastīgs. Ā, un man patīk glīta pēcpuse, tas man jāpasaka. Es galu galā sniedzu interviju Playboy. Man patīk liela pēcpuse.

PLAYBOY: Ņemot to visu vērā, atklāj mums vismaz vienu slavenību, kurā esi bijis iekšēris.

EVANSS: Kad augu, biju iemīlējis Sandrā Bulokā – viņa bija pilnīgi mans tips. Atceros, kā septītajā klasē noskatījies *Ātrumu* un nodomāju: viņa ir istā. Nevaru teikt, ka viņu pazistu personiski, bet pēc visa dzirdētā viņai jābūt fantastiskai.

PLAYBOY: Tu uzaugi Bostonas piepilsētā. Tavs tēvs ir zobārsts. Kā tev iet ar zobu tīrīšanu?

EVANSS: Jā, cilvēki domā, ka viņš to vien dara, kā liek man tīrīt un diegot zobus. Nē, tā nebija, drīzāk otrādi. Es varēju brīvi sūdzēties, ja man kaut kas iesāpējās.

PLAYBOY: Ir dzirdēts, ka tava mamma internetā mēdz tevi kaismīgi aizstāvēt, ja izlasa kādus nievājošus komentārus. Kā jūtas Kapteinis Amerika, kad mamma cīnās viņa vietā?

EVANSS: Jā, viņa ir viena no tām māmām. Viņa to ņem pie sirds. Internets ir sava pasaule, kur visiem cilvēkiem ir brīv izteikt savu viedokli, un mana mamma ir izvēlējusies spēkoties viedokļiem ar cilvēkiem no visas pasaules, kuriem dažkārt par mani nav sakāmas tās labākās lietas.

PLAYBOY: Pusaudža gados tu biji iesaistījies vietējās teātra trupas programmā, ko joprojām vada tava mamma. Bostona neizklausās pēc piemērotas vietas jaunam puisim ar kaislību uz teātri. Vai bija grūti?

EVANSS: Es biju arī diezgan sportisks, un tas palīdzēja. Lielākoties, ja kāds gribēja mani kaitināt, viņi nāca uz izrādēm un tur laida vaļā jokus vai starpsaucienus. Noteikti varēja būt daudz, daudz ļaunāk.

PLAYBOY: Tavs brālis ir gejs. Vai tu atbalsti geju laulības?

EVANSS: Šis ir joks? Ir neprātīgi, ka mūsu laikos cilvēkiem jopro-

Man negāja viegli. Citi puisi dzīvoja daudz interesantāku dzīvi nekā es. Un, jā, nevainību es zaudēju pēdējā gadā.

jām tiek liegtas viņu pilsoniskās tiesības. Tas ir briesmīgi un skumji. Protams, es pilnībā atbalstu geju laulības. Pēc gadiem desmit mēs kaunēsīmes, ka par to vispār vajadzēja diskutēt.

PLAYBOY: Tu mācījies vidusskolas pēdējā klasē, kad zaudēji nevainību. Vai nav tā pavēlu tik izskatīgam puisim kā tev?

EVANSS: Es vienmēr neesmu bijis tāds kā tagad. Man negāja viegli. Citi puisi dzīvoja daudz interesantāku dzīvi nekā es. Un, jā, nevainību es zaudēju pēdējā gadā.

PLAYBOY: Vasaras brīvlaiku pirms pēdējā vidusskolas gada tu viens pats pavadīji Ņujorkā, mēģinot uzsākt aktiera karjeru. Tev bija plāns?

EVANSS: Līdz vasarai es biju izsūtījis vēstules kādiem sešiem vai septiņiem kastinga kantoriem, kurās rakstīju: man ir sešpadsmit gadu, es gribu mācīties, es strādāšu par brīvu. Pāris vietu bija ieinteresētas, un es tiku praksē. Mēs strādājām pie Maikla Foksa seriāla *Spin City*. Es visu vasaru atbildēju uz telefona zvaniem un pierakstīju aktierus mēģinājumiem, un vasaras beigās man jau bija labs kontakts ar dažiem aģentiem, ar ko biju runājis pa telefonu. Es teicu: «Klaui, es arī esmu aktieris. Jā, tev es esmu tikai Kriss no Bonijas kantora, bet es esmu aktieris. Vai varu lūgt piecas minūtes tava laika, lai palasītu priekšā no scenārija?» Viņi atbildēja: labi. Un divi teica: *super*, strādāsim kopā! Bet man vajadzēja atgriezties Bostonā, lai pabeigtu skolu, un viņi teica: steidzies atpakaļ, lai paspētu uz seriāla pilotsezonu janvārī. Tā nu es uzņēmos dubultu slodzi skolā, to absolvējot jau janvārī, un atgriezies Ņujorkā. Man paveicās, un mani apstiprināja seriālam.

PLAYBOY: Kā reaģēja pārējie, kad tu pē-

dējā gadā atgriezies no Ņujorkā pavadītas vasaras?

EVANSS: Tas bija izcili. Tiešām, 1999. gads man bija superlabs. Pa-beidzu vidusskolu, aizbraucu uz Ņu-jorku, dabūju lomu seriālā *Opposite Sex*. Es atgriezos Bostonā martā vai aprīlī, gaidot, kad būs jābrauc uz filmēšanas Losandželosā. Es vienkārši mēdzu ieklist skolā ap pusdienlaiku, cerot satikt kādu pazīstamu cilvēku. Tas bija lieliski. Nedomāju, ka vēl kādreiz būs tik labi laiki.

PLAYBOY: Tiešām? Izklausās, ka tev arī tagad neklājas slikti.

EVANSS: Beidz, tas ir citādi. Ja tā padomā, es piedalījos briesmīgā seriālā Fox kanālam, neko daudz nenopelnot, bet es biju tik laimīgs, tik laimīgs. Jā, tagad viss ir citādi. Es, protams, esmu ļoti laimīgs un pateicīgs dzīvei, bet tas gads bija vienkārši... Tajā visā bija kaut kas lielisks. Viss pilnīgi no jauna. Bez jebkādam sekām. Nebija nekā, par ko uztraukties. Es drīkstēju kļūdīties. Viens vienīgs optimisms. Nekāda noguruma.

PLAYBOY: Tava pirmā nopietnā loma bija *Šī nav kārtējā tīņu filma*. Kas bija pirmā lieta, kam tu tērēji nopelnīto?

EVANSS: Ir mulsinoši atzities. Man šķiet, tas bija *Sean John* velūra treniņtērps, kas labi raksturo mani 2000. gadā. Tāds idiots! Man liekas, *Šī nav kārtējā tīņu filma* DVD ietvertajās intervijas mēs stāstām par filmēšanas pieredzi, un es esmu ģērbies tajā treniņtērpā. Ja es tadā parādītos šodien, mans reklāmaģents teiktu kategorisku nē. Es toreiz laikam paņēmu līdzīgu abus savus istabas biedrus un arī viņiem nopirku pa treniņtērpam. Smieklīgi.

PLAYBOY: Tavs lielākais izrāviens notika, spēlējot Džoniju Stormu filmā *Fantastiskais četrinieks*. Vai tu ļoti gribēji šo lomu?

EVANSS: Jā, ļoti. Man liekas, es tur izgāzu pāris noklausīšanās. Vienā es iegāju, izgāzos un aizgāju. Es piezvanīju aģentam, un viņš teica: «Jā, izskatās, ka tur viss ir zaudēts.» Bet es teicu: «Nē, es gribu vēl vienu iespēju.» Pirmo es salaidu grīstē, saproti? Pilnīgi mana vaina, bet dažkārt tā gadās. Otrajā reizē es jau iejutos lomā, kad režisoram iezvanās telefons, viņš saka, lai turpinu, un iziet ārā atbildēt. Es kopā ar kastinga direktoru videokameras priekšā lasu dialogu, bet bija skaidrs, ka kaut kas īsti nav. Tomēr es dabūju vēl vienu iespēju, un laimīgā kārtā viss beidzot bija labi.

PLAYBOY: Vai ir kāda loma, par kuras nedabūšanu tu joprojām pārdzīvo?

EVANSS: Atceros, ka tiešām gribēju lomu filmā *Lūzums*, kas beigās tika Raienam Goslingam. Man bija ļoti laba noklausīšanās, mums ar režisoru izcili saskanēja. Piedevām

tur filmējās arī Entonijs Hopkinss. Tas ir sapnis filmēties kopā ar viņu. Taču arī Raiens tobrīd bija populārs...

PLAYBOY: Tu esi liels Bostonas sporta komandu fans. Vai tava popularitāte ir sagādājusi tev pazīšanās, par ko, mazs būdams, varēji vien sapņot?

EVANSS: Jā, sports ir mana vajība. Es nespēju valdīties un ļoti ātri sajūsminos, kad satieku kādu sportistu. Es varētu saskrieties ar jebkuru pasaules aktieri, apmainīties ar uzsaucienu «Sveiki, kā sviežas!» un saglabāt skaidru prātu. Taču, kad satieku sportistus... Es reiz satiku Kobi Braientu un nenovaldījos. Esmu ticies arī ar Maiklu Džordanu. Es nemaz nezinu, vai viņš to atceras, bet man tas bija viens no dzīves *krutākajiem* brīžiem. Reiz biju Bahamu salu *Atlantis* viesnīcu kompleksā kaut kādu publicitātes *figūru* sakarā, un vienā no klubiem notika ballīte. Tikko bija iznācis *Fantastiskais četrinieks*, un *VIP* zonas malā pie maza galdiņa sēdēja Maikls Džordans. Ieraugot mani, viņš uzreiz sasveicinājās un teica apsargam, lai ielaiž mani. Viņš ielēja man dzērienu un teica, ka viņa bērni mani dikti mīlot. Es zaudēju savaldīšanos. Paldies Dievam, ka es tobrīd nebiju pārāk piedzēries, jo droši vien būtu viņu apskāvis vai tamlīdzīgi.

PLAYBOY: Pēc piekrišanas filmēties *Kapteini Amerikā* tu apmeklēji psihoterapeitu. Vai uzzināji par sevi ko jaunu?

EVANSS: Vai uzzināju par sevi ko jaunu? Jā, to, ka neesmu vienīgais, kas reizēm jūtas nomākts. Katrs tā vai citādi ar to saskaras un tā vai citādi mēģina ar to tikt galā. ♡

Playboy
auto

pārkāpēji

TEKSTS: Andrejs Vasks FOTO: Shutterstock, LETA

ĪPAŠIE CILVĒKI

mersedesos, toijotās un BMW

BMW stūrētāju kā lielāko huligānu un noteikumu pārkāpēju tēls ir nepamatots mīts, ko apgāž fotoradaru statistika un informācija no apdrošinātājiem.

Ātrie braucēji biežāk atduras

Fotoradara un apdrošināšanas gadījumu skaits norādīts uz tūkstoti automašīnu

Marka	Fotoradaru statistika	Apdrošināšanas gadījumi	Zaudējumi uz vienu auto, Ls
Mercedes	158	48	21,73
Toyota	132	54	25,27
BMW	115	49	25,79
Volvo	107	41	21,04
VW	53	35	17,32
Audi	52	36	19,75

Sociālajos tīklos un portālos BMW vadītājus lamā, gāna un ar sajūsmu tiek uzņemts ikviens jauns materiāls, kas dod pamatu uzbrukt tieši *bembjiem*. Tomēr tie ir tikai stereotipi vai, iespējams, dažu īpaši nepieklājīgu vadītāju nopelns. Patiesībā ātrāk par citiem mīl braukt cilvēki mersedesos un toijotās, un fotoradaru statistikā BMW ir tikai trešajā vietā.

Noslēpumainie līderi

Visvairāk no fotoradaru darbības «cietuši» Volkswagen (VW) īpašnieki – 13 procenti no visiem paziņojumiem nosūtīti šīs markas auto īpašniekiem, desmitā daļa tikusi Audi un BMW, bet vēl nedaudz mazāk Mercedes. Taču, samērojot šos ciparus ar datiem par reģistrēto auto skaitu, līderos izvirzās tieši Mercedes, – šīs markas automašīnu Latvijā ir četras rei-

Mūziķis Guntis Veits, Toyota īpašnieks:

«Iespējams, Toyota augšgalā ir tāpēc, ka tai ir ļoti lieli jaunu auto pārdošanas apjomi. Varbūt pie stūres sēžas

jauni cilvēki vai mazāk pieredzējuši braucēji, bet varbūt ir tieši otrādi – brauc veci cilvēki, kas jau gadiem uzticas Toyota. Taču tie noteikti nav apzināti pārkāpumi vai agresīva braukšana, kas biežāk novērojama ar BMW

automašīnām. Pats esmu pāris reizi «iekritis» ar noteikumu pārkāpšanu. Bija divi nepatīkami gadījumi, kad fotoradars bija uzstādīts aiz zīmes «Dzīvojamā zona», kur atļautais ātrums ir tikai 20 kilometri stundā.»

Autosportists Ivars Vasaraudzis, BMW īpašnieks:

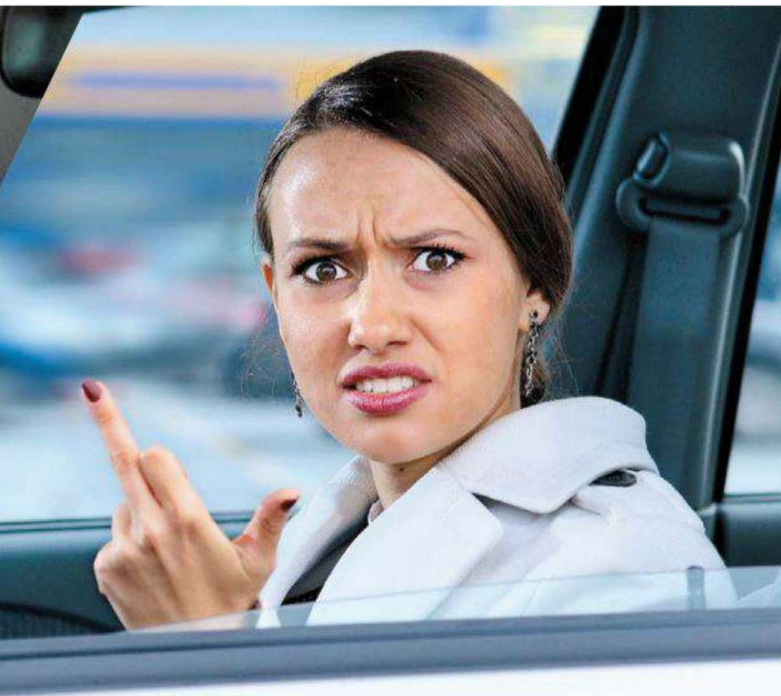
«Manuprāt, sabiedrības acīs BMW huligāniskais tēls nāk no deviņdesmitajiem gadiem, kad šīs markas auto bija

Fotoradaru fiksēto pārkāpumu skaits

No 21.11.2011. līdz 19.04.2012.

Marka	Pārkāpumu skaits	Procenti no visiem
VW	6108	13,26
BMW	4965	10,78
Audi	4705	10,21
Mercedes-Benz	4573	9,93
Toyota	3457	7,50
Volvo	2672	5,80

Avoti: Valsts policija, CSDD, Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs

zes mazāk nekā VW. Kopumā Latvijā reģistrēti 116 000 VW un tikai 28 000 Mercedes. Pēdējie ieņem vien septīto vietu. Līdz ar to statistiski uz vienu mersi sanāk ievērojami vairāk nepatīkamo sūtiņumu. Igaunijas policija maijā paziņoja, ka kaimiņzemē uz ceļiem vispalaidnīgākie ir Chrysler šoferi, savukārt Latvijā šīs markas auto pārkāpēju statistikā vispār neparādās. Te gan jāņem vērā, ka gan apdrošinātā-

ji, gan policija statistikas materiālus rēķina absolūtos skaitļos, nevis procentos pret automašīnu skaitu, turklāt auto markas, kas figurē ar atsevišķiem ekscesiem, nemaz neiekļauj aktuālajos pārskatos. Līdz ar to nevar pilnībā noliegt, ka procentuāli vislielākais pārkāpēju skaits sanāktu starp kādas ekskluzīvas auto markas īpašniekiem, kas Latvijā pārstāvēta vien ar pāris desmitiem auto, piemēram, Ferrari vai

populārs žūliķu vidū. Mūsdienās ar BMW, vismaz tiem, kas jaunāki par pieciem līdz septiņiem gadiem, pārvietojas nopietni cilvēki. Tas ir pārticības simbols. Interesanti būtu papētīt statistiku, cik veci ir tie BMW, kas iekuļas nepatīkšanās. Visticamāk,

tie būtu 10 gadu un vecāki modeļi, nevis jaunie. Sociālo tiklu «varoņi» ir nepatīkams izņēmums — kādi trīs īpatņi no simta sabojā iespaidu par visiem BMW cienītājiem. Diemžēl klasiskās piedziņas priekšrocības pievelk arī tādus.»

Zvērināts advokāts Romualds Vonsovičs, Mercedes-Benz īpašnieks:

«Tas tiešām man ir pārsteigums, ka Mercedes vadītāji ierindoti starp lielākajiem pārkāpējiem. Vienīgais,

savukārt Mercedes un Toyota ir vien attiecīgi septītajā un astotajā vietā. Mercedes un BMW atrašanās pārkāpēju saraksta augšgalā varētu mēģināt skaidrot ar to, ka tās ir ekskluzīvas, komfortablas automašīnas, ko izvēlas ambiciozi cilvēki, savu straujo raksturu reizēm izrādot arī pie automašīnas stūres. Taču var tikai minēt, kādu iemeslu dēļ starp abām premium klases markām šajā sarakstā atrodas Toyota. Viens otrs eksperts ar humoru kā iespējamo iemeslu min kādreizējās Toyota nedienas, kad firma visā pasaulē atsauc konkrētu modeļu automašīnas, jo vienā gadījumā atklājās defekts saistībā ar bremzēm, bet citā ķīlējās gāzes pedālis. Tomēr drīzāk jāpiekrīt viedoklim, ka vairāk pārkāpumu gadās tiem auto, kas visbiežāk piedalās satiksmē, un tie noteikti ir dienesta automobiļi un komerctransporti. Piemēram, Toyota automašīnām uzticas Baltic taxi, bet Rīga taxi izvēlas Mercedes, kas ir arī populāri busiņi gan pasažieru, gan preču pārvadājumos.

Visa vaina cilvēkā

«Mercedes un Toyota markas auto ir vieni no populārākajiem jaunajiem transportlīdzekļiem Latvijā, un ar šo faktu varētu daļēji skaidrot jaunāku automobiļu īpašnieku vēlmi un iespēju dažkārt braukt ātrāk, nekā ir atļauts.» Ceļu satiksmes drošības direkcijas speciālistu viedokli pauž šīs sabiedrības preses pārstāve Agnese Korbe. Tomēr pieredze liecina, ka situāciju satiksmes drošības jomā un līdz ar to arī attieksmi pret ceļu satiksmes noteikumiem un autovadītāju braukšanas kultūru nosaka cilvēka personība un atbildība par savu un apkārtnes satiksmes dalībnieku drošību. Automašīnas marka vai modelis šajā situācijā, visticamāk, nav noteicošais faktors. ✎

Reģistrēto auto skaits 2012. gada 1. janvārī

VW	116 058
Audi	89 775
Opel	51 475
BMW	43 350
Ford	36 322
Mazda	29 903
Mercedes	28 938
Toyota	26 277

CSNg iesaistītie modeļi 2012. gada četros mēnešos

Izraisītāji un cietušie kopā

VW Golf	262
VW Passat Variant	176
VW Passat	138
Audi 80	138
Mercedes-Benz Sprinter	130
Audi A6	116
Audi A4	112
Mazda 626	101
Opel Astra	99
Audi A6 Avant	91
Ford Mondeo	89
Audi 100	82
Ford Focus	77
VW Transporter	70
Škoda Octavia	69

varbūt pat leģendārais Trabant, kas Latvijā pārstāvēts tikai ar vienu vienīgu eksemplāru.

Japānis starp fričiem

Neviena no fotoradaru visbiežāk fiksētajām ātruma pārsniedzēju automarkām negozējās populārākajā trijniekā. Bezkaislīgie reģistrācijas dati rāda, ka Latvijā populārākie ir Volkswagen, Audi un Opel spēkrati, tikai tad seko BMW,

kā to var izskaidrot — Mercedes ir tik laba mašīna, tajā ir tāds komforta līmenis, ka braucot nemaz nejūt ātrumu.

Mēs taču neesam nekādi nekaunas! Mercedes vadītāji ir pieklājīgi, sastrēgumos palīdz citus automobiļus, netrako, neskrien kā negudri.»

Pirmie elektromotociklu projekti patentu reģistrā atrodami jau 1860. gadā, un, ja var ticēt 1911. gadā izdotajam žurnālam *Popular Mechanics*, šādi spēkrati bija redzami arī ielās. Tomēr līdz pat mūsdienām elektro-moči nav ieņēmuši ievērojamu vietu sērijveida mototriciklu klāstā. Pilnīgi pretēja situācija ir elektrovelosipēdu tirgū. Piemēram, Ķīnā ir reģistrēti vairāk nekā 120 miljoni šādu transporta līdzekļu.

Patlaban pasaules autobūvē vērojama ļoti aktīva zaļo ideju invāzija, tomēr lielākā daļa no piedāvātajiem ražojumiem ir vai nu neiedomājami dārgi, vai tikpat zaļi (negatavi) kā to ideoloģiju sludināšā krāsa.

Mazs darbības rādiuss un milzīgas akumulatoru izmaksas ir tikai daži no šādu transporta līdzekļu trūkumiem. Piemēram, *Reno Fluence* elektroauto maksā 25 000 eiro, un tā akumulators – papildus 15 000... Šādi automobiļi patlaban, atklāti runājot, ir vajadzīgi tikai apmātiem dabas draugiem. Lai nu kā, mūsdienās tie ir realitāte. Hibridi, pushibridi un 100% elektromobiļi. Gandrīz katrs sevi cenošs autoražotājs ar prieku piedāvās tev iespēju pie maksāt desmitiem tūkstošu pie standarta auto cenas, lai tu ietaupītu litru tik dārgās degvielas uz simt kilometriem.

Bet kā ar elektromotocikliem? Vai tiem ir nākotne, un vai maz kāds uz šīs planētas būtu gatavs nomainīt savu 13 000 apgrīzīto rēcošo ugunīgo baiku pret klusumu cenošu ekomoci?

Īstu vīru sala

Katru gadu Menas salā notiek bīstamākās motosacensības pasaulē. Šeit pulcējas paši bezbai-

Renault Twizy arī tiek uzskatīts gandrīz par moci.

30 ZS KTM Freeride E maksās aptuveni 7000 latu, un tā akumulatoru varēs uzlādēt mazāk nekā divās stundās.

Elektrošoks uz diviem riteņiem

Elektromotori nesniedz tādu baudu kā iekšdedzes dzinēji, taču tas nenožīmē, ka tiem trūktu jaudas, un ir skaidrs, ka jau drīzumā tie radīs stabilu vietu ne tikai autoindustrijā, bet arī motopasaulē.

līgākie motobraucēji, lai piedalītos *The International Isle of Man Tourist Trophy*.

Sešdesmit kilometru garā sacīkšu trasē veidota, par pamatu izmantojot pilsētu ielas un autoceļus. Tā ir ļoti šaura, ātra, likumota trasē bez drošības zonām. Vidējais ātrums šajās sacīkstēs pārsniedz atzīmi 200 km/h. Kopš 1907. gada, kad pirmo reizi notika *Isle of Man Tourist Trophy*, šeit gājuši bojā 237 sportisti.

2009. gada 12. jūnijā pirmo reizi pasaules vēsturē šajā trasē uz starta stājās elektromotocikli, lai sacenstos *Zero-emission motorcycle Grand Prix*. Daudzi sportisti un skatītāji sagaidīja šos «ērmus» ne pārāk laipni. «Mēs nevēlamies skatīties, kā

kāds šajā trasē sacenšas, braucot ar elektrību darbināmiem lūžņiem!» dokumentālajā filmā *Charge (Lādiņš)* paziņoja kāds Menas salu apmeklētājs motofans.

Bet izrādījās, ka arī šādi mototricikli var būt ātri. Faktiski, pateicoties šīm sacensībām, elektroēra motopasaulē bija sākusies. Daudzi no dalībniekiem sacīkšu trasē gūto pieredzi izmantoja sērijveida produkcijas radīšanā, un tagad arī tu savā īpašumā vari iegūt elektromoci. Līdzīgi kā automobiļi, arī šie moči nav lēti, piemēram, kompānijas *Brammo* piedāvā tie spēkrati maksā no 4200 līdz 6300 latiem. Tie ar vienu uzlādi spēj veikt līdz 160 kilometru garu distanci un attīstīt 180 km/h

ātrumu. Savukārt ātrākais elektromocis Menas salā *MotoCzysz Elpc* maksā aptuveni 67 tūkstošus latu!!! Šā spēkrata maksimālais ātrums ierobežots pie atzīmes 262 km/h.

Šāgada Menas salas *Zero-emission* sacensībām pieteikto dalībnieku skaits jau pieaudzis līdz 20 komandām no visas pasaules – par galveno balvu cīnīsies indieši, angļi, austrālieši, japāņi, amerikāņi, zviedri un vācieši, un viņu mērķis ir pārsniegt vidējo ātrumu 159 km/h, ko pērn sasniedza uzvarētājs ar *Segway Racing MotoCzysz's*.

Elektromotociklu iespējamo potenciālu aptvēruši arī motopasaules lielle spēlētāji, un jau drīz varam gaidīt dažādus jaunumus šajā jomā. Liela daļa no prezen-

TEKSTS: Roberts Jansons, LTV7 Tavs auto
FOTO: R. Schedl, Stephen Davison, iomtt.com, publicitātes

Viens no ātrākajiem elektro-
močiēm pasaulē ir MotoCzysz
E1pc, tā maksimālais ātrums
ierobežots pie 262 km/h.

Mission-R ir gatavs cīņai
par ātrākā e-moča titulu!

tētajiem motocikliem pagaidām ir tikai un vienīgi koncepti jeb nākotnes vīzijas par to, kādi šie transporta līdzekļi izskatīsies pēc gadiem pieciem, bet kompānija KTM sagatavojusi reālu sērijveida enduro motocikla mo-

deli Freeride E. Tas jau drīzumā būs nopērkams arī Eiropā. Motocis, kura jauda būs 30 zirgspēku, maksās aptuveni 7000 latu, un tā akumulatoru uzlādei būs nepieciešama pusotra stunda.

Savukārt kompānija Renault

Vizuāli Brammo-Empulse2 atgādina normālu moci, vienīgi milzīgie akumulatori ierastā dzinēja vietā nodod, ka tas pieder elektrošaipei... To iespējams uzlādēt arī no visparastākās rozetes.

TT Zero darbībā Menas
salas sacikstēs.

laidusi klajā savdabīgu kvadricikla un auto krustojumu. Tam ir četri riteņi, jumts un stūre kā automobili, bet nav sānu loģu. Braucamais ir divvietīgs, un pasažieris tajā sēž aiz vadītāja. Lielākajā daļā Eiropas šis spēkrats jau ir nopērkams, un tā cena ir neticami zema – aptuveni 4900 latu.

Made in Latvia

Daudzi noteikti ir dzirdējuši par Andri Dambi un viņa būvēto rallijreida elektromobili Oscar, bet vai tu zini, ka Latvijā ir bijuši arī mēģinājumi sākt elektromotociklu ražošanu? Elmoto1 – tā sauca šo projektu. Motocikls, kas spēj veikt 3000 kilometru, iztērējot nieka 10 latus. Izklausās labi, bet...

Diemžēl šis projekts (vismaz pagaidām) tā arī palicis izstrādes stadijā. Viens uzbūvēts prototips, un tas arī viss. Ar to entuziasms beidzies, un esam atgriezušies realitātē. Viens no šā projekta iniciatoriem Raivo Šalms pievērsies

vēl ekoloģiskākiem transporta līdzekļiem, proti, zirgu un jātnieku apmācības centra izveidei Kalngalē. Savukārt projekta tehniskā dvēsele Dzintars Mednis turpina vadīt kompāniju EMT (Elektriski mehāniskās tehnoloģijas).

«Galvenais iemesls, kāpēc neizdevās veiksmīgi attīstīt Elmoto projektu, ir detaļu dārdzība,» telefonsarunā Playboy atklāja Šalms. Ja jau kompānijas KTM radītais spēkrats maksās 7000 latu, cik varētu izmaksāt simt vai tūkstoš eksemplāros Latvijā tapis motocikls?

Savukārt Mednis uzskata, ka ar elektrību darbināmais transportam ir nākotne. «Cilvēkiem jāsaprot gan to plusi, gan mīnusi. Ja dienā tiek veikti sešdesmit vai mazāk kilometru, elektrotransports ir ideāla izvēle, jo tad pietiek ar vienu uzlādi, un tu to vari veikt vakarā, kad esi atgriezies mājās. Ja rodas nepieciešamība dienas laikā lādēt akumulatorus, tad tas vairs nav bizness, jo... Ko tad es tajā «benzīntankā» divas stundas darišu? Pat ja ir ātrā uzlāde, tas tik un tā ir piņķerīgi, nemaz nerunājot par akumulatoru maiņu,» spriež speciālists. Ir jāpaiet ilgam laikam, kamēr tiks izveidota attiecīga infrastruktūra, kas spētu apmierināt elektromobiļu ikdienas lietotāju prasības.

Viņš atzīst, ka elektromotociklu ražošana Latvijā apstājkļos ir iespējama, taču tas ir ārkārtīgi sarežģīts process, jo nepietiek tikai ar ideju un perfektiem produkta rasējumiem. Visas detaļas un mezgli ir jāsertificē, jāveic dažādi testi. Un tas prasa pamatīgas ieguldījumus, kas patlaban nav «paceļami». Pašlaik kompānija EMT izstrādā un tirgo industriālos elektroratiņus.

Pasaule joprojām turpinās cīņu par ātrākā elektromotocikla ražotāja titulu, un, lai gan ideju netrūkst arī tepat Latvijā, tajā iesaistīties ir grūti, jo nepieciešama spēcīga aizmugure, kādu šeit atrast patlaban nav reāli. 🐦

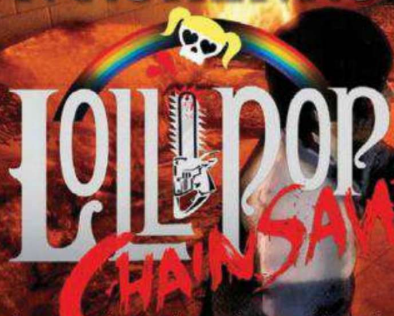

Playboy
izvēlas

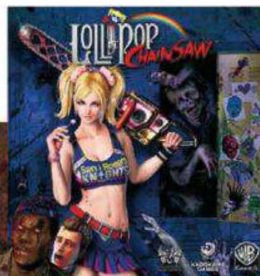
datorspēles

TEKSTS: Kārlis Pots FOTO: www.gamespot.com

SEKSS, ASINIS UN ROKENROLS:

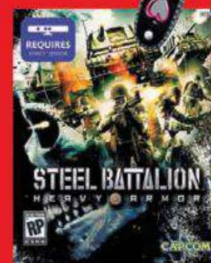
Tie, kuri uzskata, ka videospēles domātas tikai bērniem, noteikti nav redzējuši *Lollipop Chainsaw*. Skaistas meitenes un zombiju slaktiņš ir lieliska kombinācija vasaras sākumam.

Platformas:
Xbox 360,
PlayStation 3
Izdošanas datums:
15. jūnijs
Izstrādātājs:
Grasshopper Manufacture
Izdevējs:
Warner Bros.

**Ko vēl
vērts uzspēlēt
jūnijā?**

Steel Battalion: Heavy Armor

Vēl viens no Japānas nācis garadarbs, taču šī spēle koncentrēties uz kaujās rūdītiem veiciem, kuri netālā nākotnē kontrolē milzīgus robotus — kara mašīnas, lai atkarotu naidīgu spēku okupēto ASV.

Spec Ops: The Line

Saujiņa ASV karavīru tiek nosūtīta uz katas-trofu piemeklēto Dubaju, kas kļuvis neapdzīvojama milzīgu smilšu vētru dēļ. Viņiem jāatrod savi biedri, taču tas, protams, nav nemaz tik vienkārši.

Japāna jāmīl. Tā ir ne vien pasaules tehnoloģiskā progresa dzinējspēks, bet arī ļoti radoša citāšai tuvās jomās, piemēram, videospēlēs. Un tieši Tokijas studijai Grasshopper Manufacture varam pateikties par Austrumu popkultūras piesātināto videospēles adaptāciju B kategorijas zombiju filmām *Lollipop Chainsaw*.

Spēles darbība notiek allaž saulainajā Kalifornijā, kur mācās tās galvenā varone — 16 gadu vecā Džuljeta Stērlinga. Meitene apmeklē San Romeros vidusskolu, kas tā nosaukta par godu visu mūsdienu zombiju tēvam Džordžam Romero. Un nekas neliecina par tuvojošos kataklizmu. Taču Džuljetas klasesbiedram, jaunam gotu burvim, ir citi plāni, un viņš *San Romeros* skolēnus padara par staigājošu miroņu ordam, ko savukārt nāksies apturēt tieši Džuljetai.

Īpaši jāizceļ spēles romantiskā sižeta līnija. Galvenās varones simpātija, futbolists Niks, cenšoties paglābt viņu no uz-

brūkoša zombija, tiek sakosts, un, lai viņš nepārvērstos par bezsmadzeņu plēsoņu, Džuljeta izmanto motorzāģi, ar ko nozāģē Nika galvu, pirms inde nav pārņēmusi ķermeni. Jā, tieši tik vienkārši. Turklāt brīnumainā kārtā viņa galva turpina dzīvot.

Lollipop Chainsaw ir Japānai raksturīgā «skaldi un valdi» stila spēle, kurā jāiznīcina viss, kas kustas. Džuljeta, vai drīzāk spēlētājs, var izvēlēties graciozi akrobātiskus, vieglus uzbrukumus ar kājām un rokām, ku-

ros acimredzami vainagojas karsējmeiteņu treniņos pavadītās stundas, jo slaktēšanas process norit groteski filigrānā manierē. Taču spēles odziņa ir lēnākie, bet tikpat nepārspējami smagie uzbrukumi, kuros izmantojams galvenās varones labākais draugs

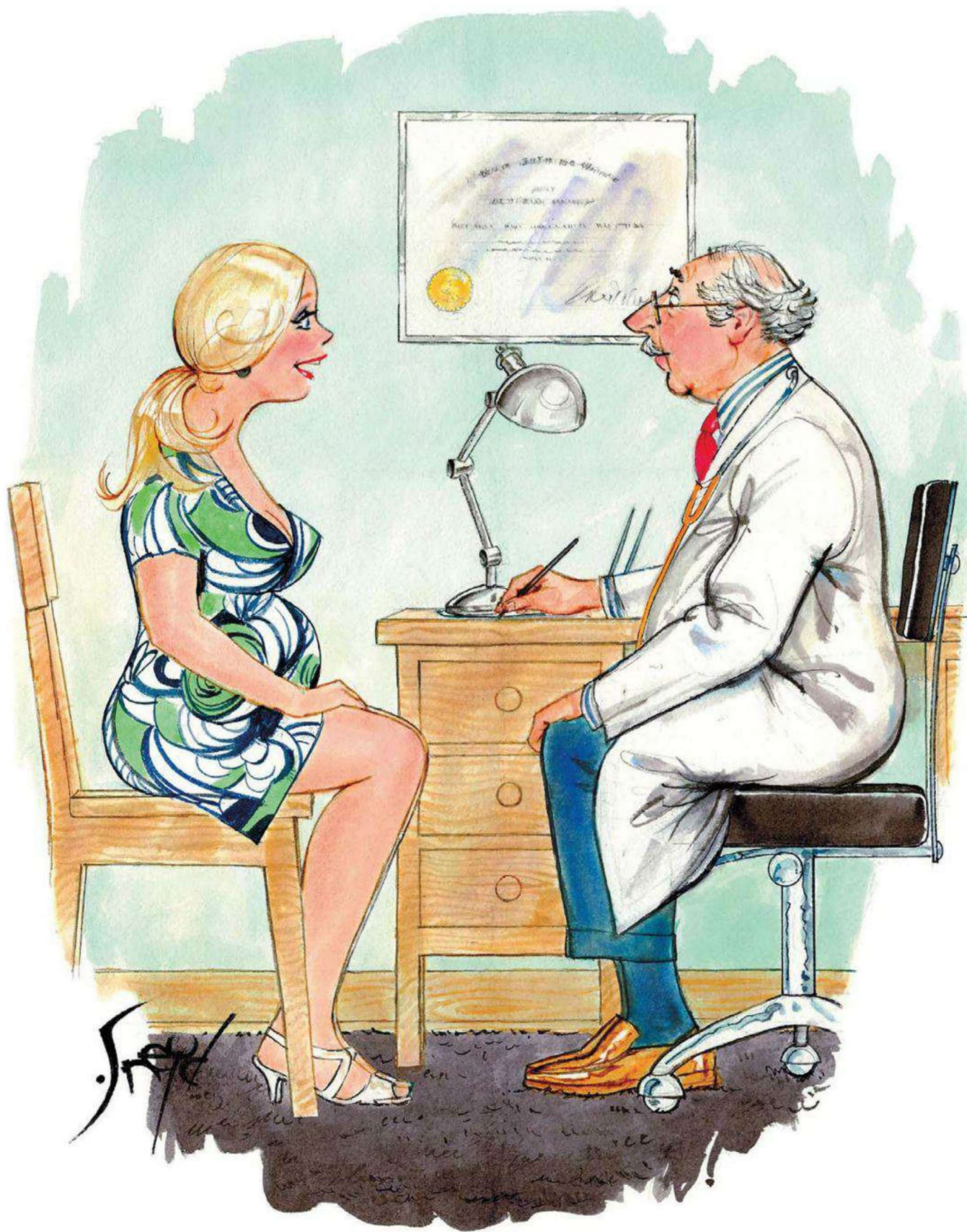
motorzāģis. Džuljetai palīdz arī viņas māsa Kordeļija un Rozalinda.

Tāpat nozīmīga loma ir jau pieminētajam Nikam, precīzāk — viņa galvai. Džuljeta to izmanto kā futbola bumbu, ar ko trāpīt pretiniekiem, taču to var uzlikt arī no galvas atbrīvotiem zombiju ķermeņiem, lai tos kontrolētu, tādējādi palīdzot Džuljetai pārvarēt dažādus šķēršļus. Protams, Nikam nav nekāda patīkamā eksistence, taču savu laiku viņš

vismaz pavadā, karājoties pie skaistas meitenes svārkciem.

Nepārspilējot jāatzīst, ka spēle tik tiešām spēj būt absolūti erotiska un feministiska vienlaikus. Īsi svārkci, knapi piesēgti apaļumi, pārspīlēti meitenīgi dialogi, ko papildina bijušā drauga galvas nēsāšana pie jostas, un zombiju, kas galvenokārt ir tieši virieši, šķaidīšana ar motorzāģi vai snai-

«Vai nevainīgā ieņemšana ir iespējama? Cik atceros, mums bija tikai orālais sekss...»

TEKSTS: Kārlis Pots Publicitātes foto

Koss Striva Tap

Bezvadu austiņas nav nekas jauns. *Bluetooth* datu pārraide šo iespēju nodrošina jau gadiem. Tomēr, atzīsim, aizvirzoties patālāk no raidītāja, mūzikas klausīšanās vienkārši beidzas. Austiņu ražotājs Koss nolēmis spert soli inovāciju virzienā un piedāvā pasaulē pirmās *WiFi* jeb bezvadu interneta austiņas. Tās izmanto *WiFi* signālu, lai klausītos mūziku tieši no interneta jeb kādas citas audiofailu uzgla-

bājošas ierīces, kas pievienota bezvadu tīklam. Kaut arī ir skaidrs, ka Koss 500 dolāru vērtais piedāvājums drīzāk jāuztver kā progresa bīdītājs, nevis audiofilu piemērots mūzikas klausīšanās instruments, tā darbības princips ir samērā fascinējošs, it sevišķi, ja ņemam vērā, ka pašām austiņām nav savienojamo vadu, kas nozīmē, ka tajās esošie mikroprocesi nemitīgi gādā, lai skaņa būtu sinhrona abos ausu kanālos.

Nokia Lumia 610 NFC

Microsoft un Nokia pēdējos mēnešos iet roku rokā un sola saviem klientiem zilus brīnumus, kas nav pārsteidzoši, jo abām kompānijām tiek pārņemta nespēja iet līdzī laimam, par ko liecina tirgus daļu zaudēšana. Taču abiem korporatīvajiem milžiem padomā ir vēl pāris triku, un nu tie izmanto savu nenoliedzami populāro platformu, lai kaut vai drusku rehabilitētos. *Nokia Lumia* telefonu sērija,

ko darbinās *Windows Phone* operētājsistēma, nav nekas jauns, taču nupat Somijas ražotājs izziņoja papildu versiju *Lumia 610* telefonam, kas bez izturīga ekrāna, 8 GB cietā diska, piecu megapikseļu kameras un 800 megahercu procesora piedāvās arī *NFC* jeb *Near field communication* norēķinu iespējas, kas ļauj samaksāt par precī vai pakalpojumu ar telefona vēzienu. Ierīces cena vēl nav zināma, taču to jau atbalstījuši gan *Mastercard*, gan *Visa*.

The Top Secret USB

Nīderlandes dizaineri izdomājuši savdabīgu veidu, kā savienot moderno ar seno. Senāk, ja bija svarīgi, lai vēstuli neizlasītu neviens cits, to aizzīmogoja ar vasku, tagad tāds pats risinājums tiek piedāvāts arī modernākam informācijas nesējam — *USB* zibatmiņai. Pati ierīce izgatavota no porcelāna. Tajā un tās vāciņā iestrādātā gropē iespējams ieliet izkausētu vasku, kurā iespīest burtus

pēc savas izvēles. Protams, fakts, ka zibatmiņu cena sākas no 35 eiro par relatīvi nelielu 2, 4 vai 8 GB ietilpību padara tās samērā nepraktiskas. Taču tās nenoliedzami ir interesantas, turklāt tām ir iespējamās visdažādākās pašu atmiņu, vaska un zīmogu kombinācijas, ko iespējams pasūtīt ražotāja mājaslapā. Katrā gadījumā gada pārskats vai kompānijas budžets šādā nesējā noteikti izskatīsies daudz svarīgāks.

Juice Pack Powerstation Pro

Diemžēl modernajam vīrietim ir tālu līdz Makgaiveram. Pro-tams, birojā tu esi nepārspējams tabulu un prezentāciju kareivis, taču, iemetot vidējo vīrieti kaut cik skarbākos apstākļos, neiegūsim neko sevišķi pārliecinošu. Akumulatoru ražotājs *Mophie* tev ļauj sajus-ties mazliet stilīgākam šajā ziņā, jo, lai arī ar žebērkli zivi pārgājienā neiegūsi, vismaz va-rēsi uzfilmēt citu veltīgos pūli-

ņus un augšupielādēt tos inter-netā, nesatraucoties par telefo-na bateriju, jo šajā *IP-65* sertificētajā ūdens, smilšu, pu-tekļu un triecienu izturīgajā akumulatorā ietilpst 6500 mAh liels lādiņš, kas ļaus «pabarot» telefonu vairākas reizes. Turklāt tā *USB* spraudnis garantē, ka vari ar strāvu nodrošināt faktis-ki jebkuru kaut cik modernu ie-riči. Un ar tādu esi pārāks nekā Makgaivers, jo *iPad* ar kartupeli un saspraudi neuzlādēsi.

Aqua iPhone Case

Kas kopīgs tehnoloģi-jām un kaķiem? Nepa-tika pret ūdeni. Problē-ma sākas brīdī, kad tehnoloģiju vai kaķu īpašnieks saprot, ka pašam ūdens tīri labi iet pie sirds, un cenšas ievilkt tajā savus dzīvus vai elektris-kos mīluļus. Kaķa gadījumā tiks cauri ar šņākšanu un saskrāpē-tu seju, savukārt tehnoloģijām šis piedzīvojums nereti ir pēdē-jais to mūžā. Kaut arī kaķiem ūdensnecaurīdīgi apvalki vēl nav izdomāti, manīgi ļautiņi ir

izgudrojuši ūdensdrošus apval-kus faktiski jebkam citam. To-mēr raizes modernajām skā-rienjutīgajām tehnoloģijām sa-gādā fakts, ka aizsargmateriāls neļauj izmantot tā ekrānu, kas pašu ierīci padara neizmantoja-mu. Te talkā nāk kompānija *Aqua*, kuras ražotais 20 sterliņu mārciņu vērtais apvalks ļauj sa-glābāt 100% telefona funkcio-nalitāti un 100% ūdens izturi-bu. Turklāt tas der visiem *iPhone* modeļiem, sākot no *iPhone 2*. Parocīgi!

Approach S3

GPS navigācijas sistēmu ražotājs *Garmin* sagādā-jis pārsteigumu golfa cienītājiem ar īpašu pulksteni. Playboy un vasara lie-liski iet kopā ar golfa spēli, tur-klāt, tā kā daļa no šā sporta vei-da ir ne vien iespējami mazā-kais sitienu skaits, bet arī stils, uzskatām, ka ar šo pulksteni uz rokas neviens neapšaubīs tavu spēju ja ne trāpīt bumbiņu bed-rē, tad vismaz labi izskatīties.

Pulkstenim ir skārienjutīgs ekrāns, tas ir ūdensizturīgs, un

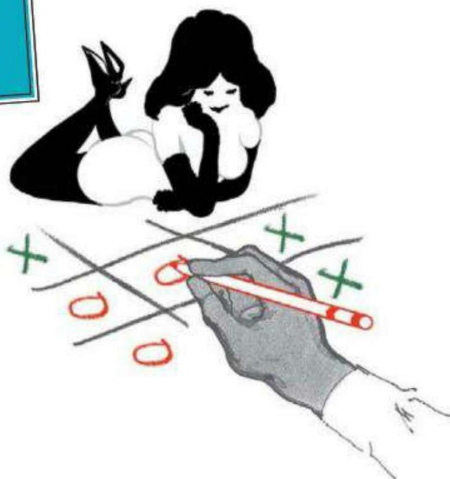
tajā ir ielādētas 27 000 pasaules laukumu kartes, turklāt *Garmin* sola ar laiku šo skaitu palielināt.

Un ar to iespējams noteikt attālumu uz jebkuru sev intere-sējošo vietu laukumā.

Tāpat 350 dolāru vērtajā pulkstenī ir iebūvēta elektronis-kā rezultātu tabula, kurā ievadīt savus sasniegumus, un tas arī izmēra, cik daudz esi nogājis, lai nākamajā ārstā apmeklējuma tu spētu prezentēt neapgāža-mus pierādījumus fiziskajām aktivitātēm.

ballīšu joki

Dzīvē jāpamēģina viss! Ar to parasti tiek domātas narkotikas, sekss un filmēšanās porno. Ievērojami retāk – kodolfizika, alpinisms un šahs.

Klau, vai tava sieva aizver acis, kad tu beidz?

– Vienmēr! Viņa ciest nevar, ka man ir labi.

Ja uzskatāt, ka esat sasniedzis kulturālas uzvedības virsotnes, pamēģiniet ar nazi un dakšiņu izēst glāzi saulespuķu sēklu.

Iet mamuts. Pēkšņi nez no kurienes vesels bars ziloņu nesas šim virsū nenormālā ātrumā, notriec no kājām, iemīda dubļos un skrien tālāk. Mamuts pieceļas un noskurinās: – Sasodītie skinhedi, galīgi vairs nebaidās!

Kad glabā kurmīti, to izmet virszemē.

Mīļais, saki, vai es šajos džinsos neizskatos resnāka? – Vai tu neapvainosies, ja es teikšu taisnību? – Nē! – Es guļu ar tavu māsu.

Vai jūs zināt, ka māntīgi ķirurgi pacienta vēderā atstāj monētiņu, lai atgrieztos?

Ebrejs atnāk uz kuģi, tur viņu iepazīstina ar apkalpi.

– Re, tas ir bocmanis, tas – stūrmanis, bet tas – mičmanis.

– Ha! Te taču visi savējie! Es esmu Kacmanis.

Veterinārs stāsta savam palīgam, kā iedot zirgam caurejas zāles:

– Ņem šo caurulīti, iebāz zirgam mutē līdz pusei, ieliec tajā tableti purgena un pūt... Sapрати? Ej, izdari! Pāiet pusstunda, stunda, vēl pēc laika palīgs nāk, viegli griļodamies.

– Nu, izdariji? – Nē, nepaguvu, zirgs iepūta pirmais.

Vakar sakāvos meitenes dēļ.

– Ar ko? – Ar sievu.

Cinīties ar župošanu, ierobežojot piekļuvi alkoholam, ir tas pats, kas cīnīties ar caureju, ierobežojot piekļuvi labierīcībām.

Meitenīt, vai zināt, manas intelektuālās un seksuālās spējas ir teju neierobežotas.

– Jā, mani par to jau

brīdināja.

– Un ko jums teica?

– Tā vienkārši arī teica: labāk neielaidies ar to idiotu, viņš jau visus te ir piederājis.

Meitenīt, vai jūs gadījumā nezināt, ko jaunavas ēd brokastīs? – Nav ne jausmas.

– Nu ja, tā jau es arī domāju.

Sēž vārna uz zara, knābī siers. Garām skrien lapsa:

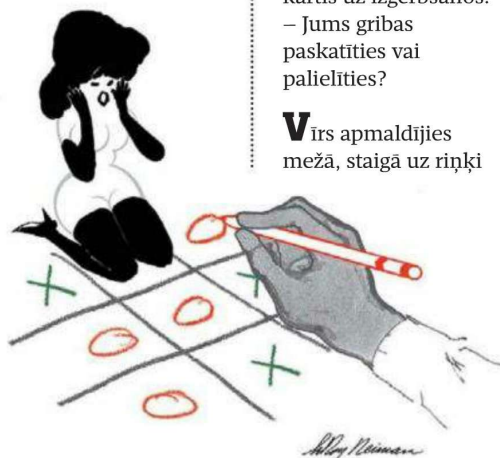
– Vārna, ei, vārna, vai tu uz vēlēšanām iesi? – Nē!

Siers, protams, nokrīt, lapsa to paķer un prom ir. Sēž vārna un domā – vai tad, ja es būtu pateikusi «jā», kaut kas mainītos?

Meitenīt, uzspēlējam kārtis uz izģērbšanas!

– Jums gribas paskatīties vai palielīties?

Vīrs apmaldījies mežā, staigā uz riņķi

vien un netiek ārā.

Redz, uz celma vēcuks sēž.

– Klau, tēvs, kā man ceļu ārā no meža atrast?

– Ej, dēliņ, taisni, taisni, taisni, iziesi pie kaņepju lauka, tam ej pāri, un tad uzreiz būs runājošā upe, tā tev pateiks, kur tālāk iet.

Meita raud istabā:

– Ak tu nelietis! Visu dzīvi man samaitājis! Visu jaunību tev esmu atdevusi!

Māte no virtuves:

– Meitiņ, pietiek taču vienreiz ar diplomu runāt!

Divi satiekas.

– Vai dzirdēji, cik briesmīgu putnubiedēkli Rabinovičs dārzā uzlicis?

– Nē! Cik briesmīgu?

– Tik ļoti, ka vārns viņam atdeva pagājušā gada ražu.

Vīrs tik piedzēries, ka viņu burtiski atnes mājās. Sieva, ģērbjot šo nost, ierauga uz locekļa izmantotu prezervatīvu. Ilgi nedomādama, viņa to noņem un iebāz vīram dibenā, tad liekas gulēt.

No rīta pamodusies, sieva dzird, ka vīrs

dušā, pieiet pie vannas istabas durvīm un indīgi jautā:

– Nu, kā tad vakar kopā ar draugiem atpūties?

Vīrs skumji un bezcerīgi:

– Nav man vairs draugu, nav.

Ceļu policists apstādina luksusa klases automašīnu ar ļoti tumši tonētiem stikliem. Lēnām attaisās šofera logs, policists skatās – pasažiera sēdekli sēž milzīga gorilla un taisa minētu šoferim. Policists šokā: – Vai viņa ir dresēta?

– Protams! Skaties! Šoferis uzšauj gorillai pa labo ausi, galvas kustību ātrums ievērojami palielinās. Uzsit pa kreiso ausi, pērtiķis tempu uzreiz samazina.

Ceļu policists, neslēpdams apbrīnu, godbijīgi uzlūko šoferi, bet tas jautā: – Varbūt gribi pamēģināt? – Nu, nē, paldies, jūs taču man visu galvu nodauzīsit.

Sieva devusies uz pludmali un nav atgriezusies. Vīrs zvana glābējiem. Tie pēc nedēļas ierodas pie vīra.

– Mums ir trīs ziņas: labā, sliktā un lieliskā.

– Sāciet ar sliktu.

– Jūsu sieva ir noslikusi, mēs viņu izvilcām no ūdens.

– Kāda tad ir labā ziņa?

– Mēs no viņas nolasījām veselu spaini krabju.

«Nesapratu, ko tu domāji ar tekstu «Mēs gribam paspēlēties ar bumbām»,
tāpēc paņēmu līdzīgu golfa nūjas.»

– Un kāda ir lieliskā?
– Rīt mēs viņu izvilksim atkal un aicinām jūs uz kādu alus kausu.

Piecu studentu ģimene vēlas īrēt istabu. Vai gultasvietu. Vai stūrīti gultasvietā.

Divi mācītāji ceļa malā uzstāda plakātu, uz kura rakstīts: «Stāvi, beigas ir tuvu! Atgriezies, pirms nav par vēlu!»
Garām mācītājiem brāžas kravas auto milzīgā ātrumā, šoferis, izliecies pa logu, vicina dūri un sauc:
– Sasodītie sektanti, apnikuši jau!

Mašīna aizbrauc aiz pagrieziena. Atskan šausmīgs trokšnis. Viens mācītājs paskatās uz otru un saka:
– Laikam tev tomēr bija taisnība, vajadzēja rakstīt «Tilts nopostīts».

Nomiris vecs ebrejs. Tiek nolasīts viņa testaments.
«Savai meitiņai Sārai novēlu 100 tūkstošus dolāru un māju. Savai mazmeitiņai novēlu 200 tūkstošus un vasarnīcu. Savu znotu Moīši, kurš lūdza mani pieminēt viņu savā testamentā, pieminu: sūtu tev sveicienus, Moīše!»

Futbola mačā kāds skatītājs jautā zēnam:
– Kur tu, puisīt, dabūji naudiņu tik dārgai biļetei?
– Tētis nopirka.
– Un kur tad pats tētis?
– Mājas. Biļeti mekle...

Zīņa no smārtfonu industrijas: līdz ar aplikācijām, kas palīdz sievietēm uzskaitīt menstruālo ciklu, parādījusies jauna aplikācija, kas domāta vīriešiem – tajā var ievadīt līdz pat desmit menstruālo ciklu kalendāriem. Nu vairs nav nepieciešams sasprindzināt atmiņu un laužīt galvu, kad un kurp iet ciemos.

Kas ir labāks – Fanta vai alus?
– Protams, alus – pamēģini vakarā izdzert piecus litrus Fantas!

Tēti, mamma mani šodien divreiz nopēra.
– Par ko, dēliņ?
– Pirmo reizi, kad es viņai parādīju dienasgrāmatu, kas pilna ar piezīmēm un divniekiem, bet otro reizi, kad uzzināja, ka tā ir viņas vecā dienasgrāmata.

Veiksme uzsmaida drosmīgajiem... un pēc tam ilgi smejas par viņiem.

Vīrs atnāk mājās nakts vidū piedzēries. Sieva sāk lamāties un ar pirkstu baksta pulksteni. Vīrs:
– Nu, ko tu to pulksteni baksti? Mana māte tēvam kalendāru rādīja!

Divi iereibuši puīši iet pa ielu meitenei aiz muguras.
– Meitenīt, jūs laikam tikko no skaistumkopšanas salona?
Meitene koķeti:
– Jā!
– Un laikam aizslēgts bija, vai ne?

Ir tomēr pasaulē taisnība. Pie kaimiņa, kurš pusgadu taisīja remontu un katru rītu mūs modināja ar perforatora skaņām, uzreiz pēc remonta apmetās sievasmāte. Uz pastāvīgu dzīvi.

Meitene atnākusi pie ginekologa, noģērbjas, apguļas uz krēsla un papleš kājas.
– Augstāk!
Meitene paceļ kājas augstāk.
– Augstāk!
Meitene paceļ kājas vēl augstāk.
– Es teicu: augstāk!
– Dokter, es nevaru pacelt kājas vēl augstāk.
– Nē, es saku, ka ginekologs ir stāvus augstāk, bet te ir frizētava.

Pārtis mīlējas.
Meitene:
– Aiziet, aiziet... O!
Pa kreisi, pa kreisi. Vau! Drusiņ zemāk. Puisis:
– Miļā, mēs kniebjamies vai mašīnu noparkojam? ♫

«Un tagad tas, kurš nozaga manas sviestmaizes no virtuves, nekavējoties atzīstas, vai arī...»

«Un tu vēl negribēji nākt, es taču teicu, ka būs interesanti!»

Apburošā
**Daniela
Degro-Ducmane**

Iaciņa, bilksites: New Yorker

2011. gada Pavasara meitenes Radio SWH
klausītāju simpātija

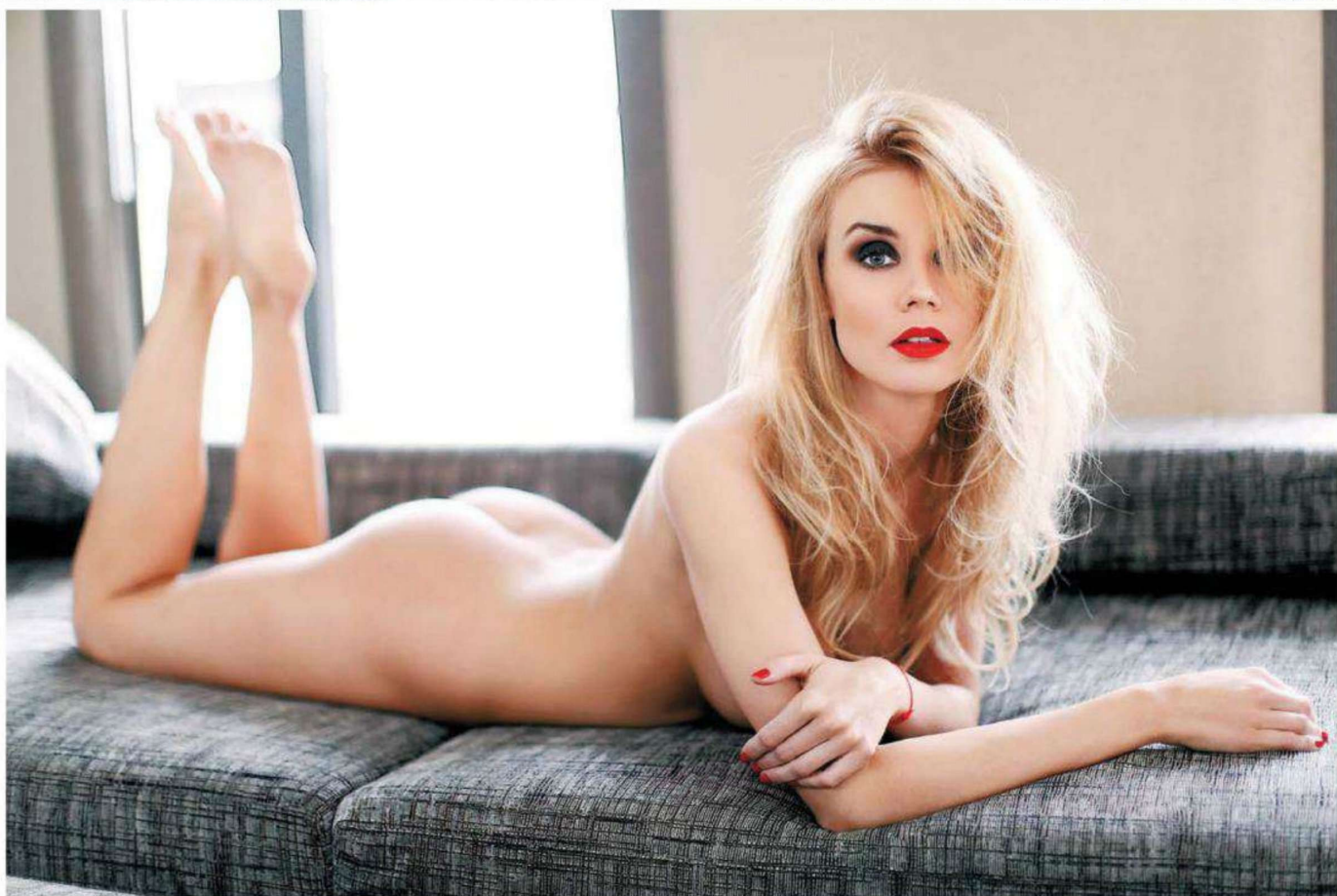
FOTO: Gala Kuzņecova
STILS: Ieva Ivanova
GRIMS, STILISTA ASISTENTE Signe Valtere

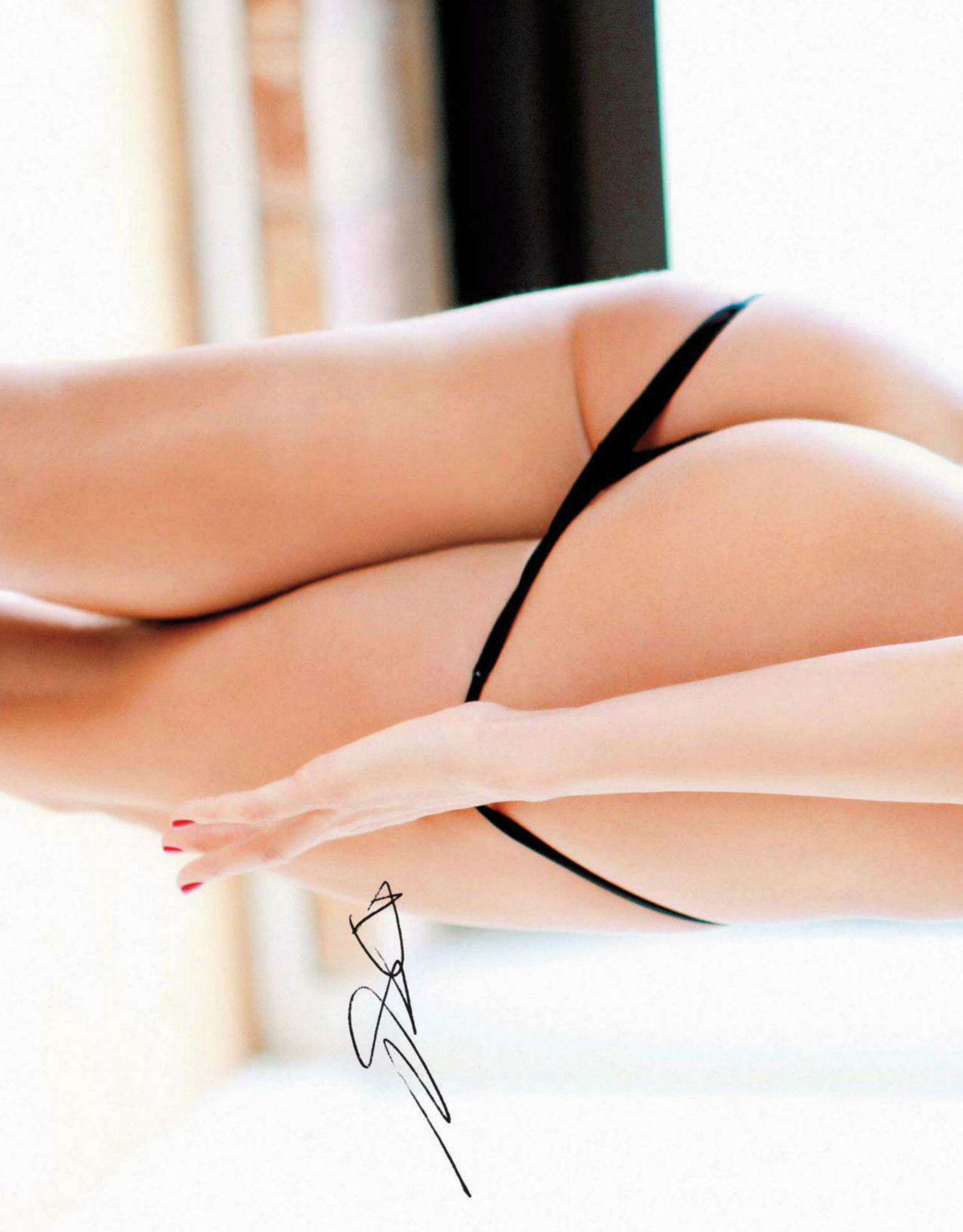

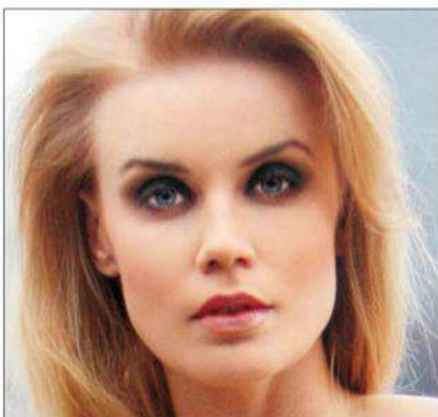

Mis Jūnijs

PLAYBOY mēneša Playmate

Vārds: DANIĒCA

Uzvārds: DEGRO-
DUCMANE

Augums: 1.70 Svars: 51

Dzimšanas diena:

14121984

Dzimšanas vieta:

RĪGA

Mani sajūsmina: _____

MANA DZĪVE

Mani tracina: _____

NEKAS MANI NETRACĪNA

Apslēptākais sapnis: _____

IR APSĒPTS

Nākotnes plāni: APCEĢOT DASAUCI

Kas padara meiteni iekārojamu: _____

SĒVĪŠKĪBA

Kas padara vīrieti iekārojamu: _____

HARIŠNA

Mīlākā filma: "A SINCE MAN" BY TOM FORD

Laimīgai man liek justies: _____

MANA ĢMENE

Paraksts: _____

1990

2000

2002

Playboy
stils

viļņu un saules pavēlnieks

TEKSTS: Linda Krūmiņa FOTO: Aleksejs Belokopitovs

Krekliņš un šorti *Protest*,
peldšorti un pludmales
bumba *Speedo*,
saulesbrilles *Relax*,
apavi *Helly Hansen*,
mugursoma *Nike*,
spīdmintona komplekts
Speedminton S 60

Šosezon modē košas un piesātinātas krāsas — jo dzīvespriecīgāk, jo labāk. Ja izvēlēsies aksesuārus ar košiem akcentiem, trāpīsi desmitniekā. Ietekmīgākie modes nami lēmuši, ka šogad apspīlētos un pieguļošos apģērbus labāk nemaz necelt ārā no skapja. Aktuāls ir viss brīvais un pat nedaudz plandošais. Kā atsauce uz Vidusjūras ūdeņiem modē ir visu tonalitāšu zilais: jūrnieru, lazurīta, indigo. Sezonas aktualitāte ir šorti. Starp citu, tādi modes nami kā *Dolce & Gabbana*, *Vivienne Westwood* un citi mudina šortus — buktētus un ļoti solīda piegriezuma — ieviest arī lietišķajā garderobē.

PLUDMALES PATRUĻA

Ja vēlies stilīgi izskatīties ne tikai birojā, bet arī pludmalē, vērts paturēt prātā vairākas tendences.

Apģērbi, apavi, aksesuāri un kosmētika
no veikaliem: Sportland, Sport 2000, Gandrs, Douglas

Krekliņš, sandales un soma O'Neill,
šorti un brīvā laika apavi Vans,
peldšorti Helly Hansen,
cepure Nike,
cepure Nike,
pludmales bumba un snorkelēšanas
komplekts Speedo

Playboy
stils

viļņu un saules pavēlnieks

Planter's Sun — ķermeņa un sejas krēms pēc sauļošanās, mitrina un nomierina apsārtušu ādu.

Clarins After Sun Moisturizer Self Tanning — ādu kopjošs līdzeklis pēc sauļošanās ar vieglu pašiedeguma efektu.

Dior Bronze — sauļošanās līdzeklis ar vieglu pašiedeguma efektu, nodrošina noturīgu un veselīgu ādas pigmentāciju, SPF 15.

Dzintars Jūrmala SOS! — universāls balzams lietošanai pēc sauļošanās, ja sanācis apdedzināties, nomierina ādu, novērš iekaisumu, ādas lobīšanos un niezi.

Biotherm Homme High Recharge Energy Shot — īpaši mitrinošs fluīds sejas ādai, novērš noguruma pazīmes. Īsts glābiņš nākamajā dienā pēc pludmales ballītes.

Douglas Men's System Moisturising Body Lotion — ķermeņa ādas kopšanas līdzeklis vīriešiem.

Biotherm Homme Aquapower D-sensitive — ādas kopšanas līdzeklis ikdienas lietošanai vīriešiem ar jutīgu ādu.

Lancome Genifique Soleil — sauļošanās eļļa ar SPF 10, piemērota gan vīriešiem, gan sievietēm.

KĀRTĪGS CEPIENS

Tas, ka tu esi vīrietis, nenozīmē, ka saules stari tavu ādu ietekmētu citādi nekā sievietēm. Ja pārāk ilgi grozīsies saulē, neko neuzsmērējis, rēķinies ar sūrstošiem apsārtumiem, bet smagākajos gadījumos pat ar nopietniem apdegumiem. Krēms vai eļļa ādas aizsardzībai no saules pirms sauļošanās un līdzeklis pēc sauļošanās ir pludmales minimums. Un arī sejas krēms un ķermeņa losjons nāk tikai par labu.

NODERĪGI SĪKUMI

Julbo Octopus saulesbrilles ir gaismjutīgas — maina toni no 3. līdz 4. tumšuma pakāpei; polarizēto lēcu virsma apstrādāta ar ūdeni atgrūdošu pārklājumu un novērš apžilbšanu no ūdens atspulga, palielinot redzamības asumu.

Vaude Sports Towel — ļoti viegls mikrošķiedras dvieļis ar antibakteriālām īpašībām, uzsūc 4,5 reizes vairāk ūdens, nekā pats sver, izžūst sešas reizes ātrāk nekā kokvilna, ārkārtīgi kompakts.

Adidas Clima Cool daudzfunkcionālie apavi brīvā laika aktivitātēm — izteikti viegli, ātri žūstoši, ar perfektu ventilāciju. Apavu zole veidota tā, lai mazinātu slīdāmību uz slapjām virsmām.

Contigo ūdens pudele — *autoseal technology* pilnībā nodrošina pret šķidruma izlīšanu, kā arī netīrumu vai kukaiņu nonākšanu pudelē.

Julbo Connections Floating Cord — brillu aksesuārs, kas palīdz, pirmkārt, nofiksēt brilles, otrkārt, ja tās iekritušas ūdenī, neļauj tām nogrimt.

Ortlieb Safe-it maciņš — ļoti izturīgs, ūdens un putekļu drošs ietaisījums smārtfonam un tam līdzīgām ierīcēm. Caur maciņa caurspīdīgo virsmu var darboties ar skārienjutīgajām ierīcēm.

Reebok tūrisma apavi — ūdensizturīgi, ar īpaši izturīgu un slīdāmību samazinošu zoli.

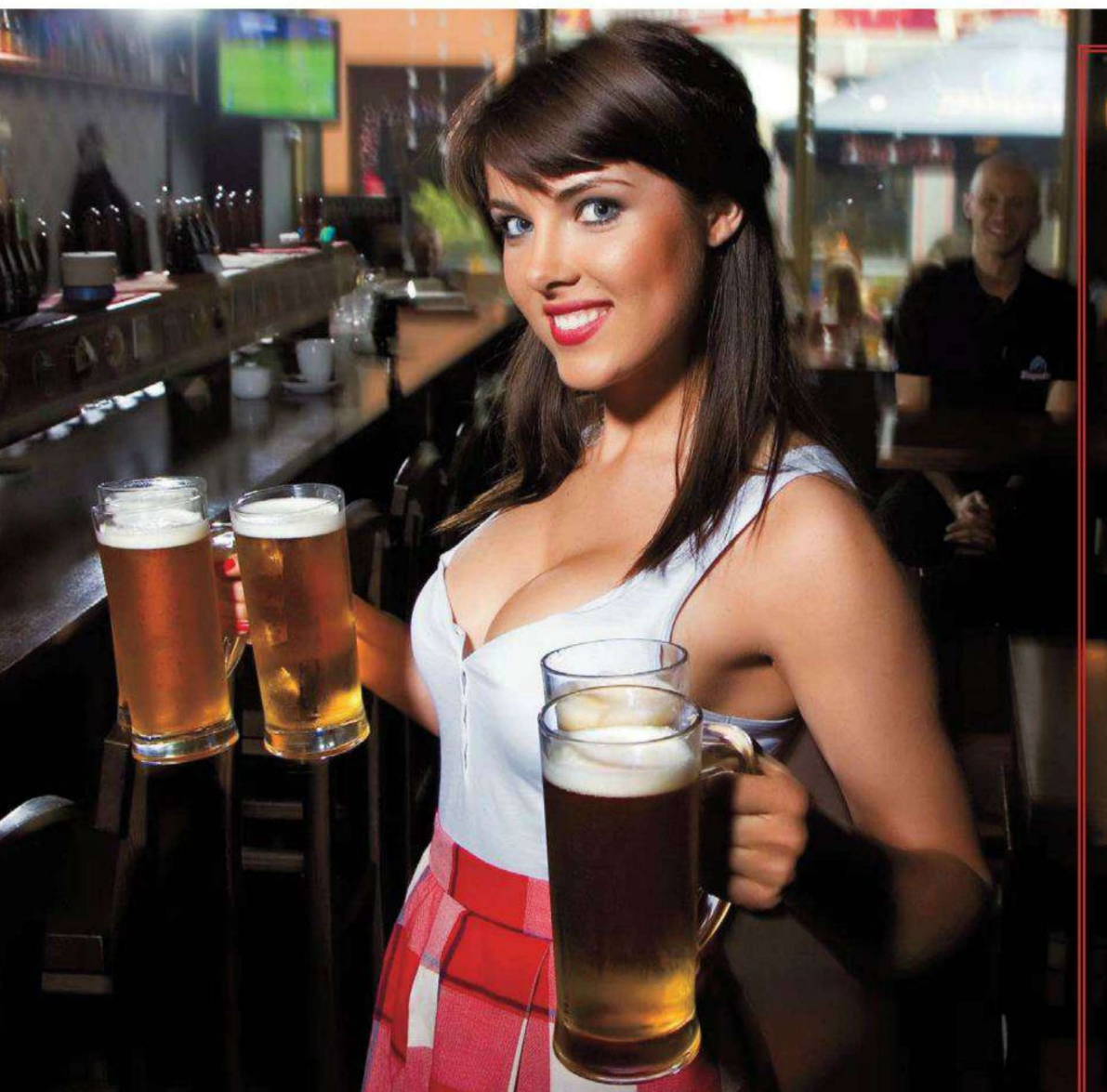

Playboy
bauda

alus

TEKSTS: Linda Krūmiņa FOTO: Lauris Viksne, F64 STILS: Dita Grauda VIDE: S.Brevings alus&viskijs

PUDELES NOST!

**Kas kausā iedzirkstī tieši no mucīņas?
Mūsu eksperti vērtē sešus latviešu lejamos alus.
Lasi, kā solās garšot šī vasara!**

Eksperti

Jānis Berovskis,

Playboy lasītājs
Par spīti savam
vārdam it kā
piedienojai karmai,
ļoti izvēlīgs, kad lieta
nonāk līdz alus
baudīšanai.

Andrejs Vasks,

Playboy redaktors
Subjektīvi novērojumi
liecina, ka svētkos mīl
baudīt alu.

Mārtiņš Balodis,

S.Brevings bārmenis
Darba cēlienu pavada
nepārejošā reibinošo
alus aromātu
klātbūtnē. Savas
jomas speciālists.

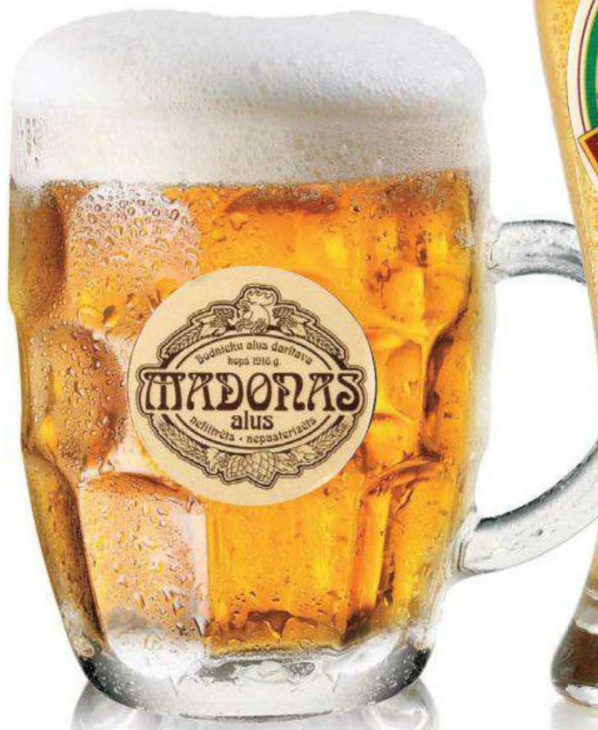
TĒRVĒTES GAIŠAIS, 5,3%

Jānis: Garšīgs. No Latvijas rūgtenajiem. Rodas iespaids, ka šis ir no tiem mājīgajiem un «slidenajiem», kam nejut stiprumu, un tikai pēc trešā kausa atnāk sapratne par patieso grādu daudzumu.

Andrejs: Tādas foršas putiņas. Ņemot vērā, ka šo degustējam pirmo, garšo ļoti labi — kā jau tas vienmēr ir ar pašu pirmo alu. Noteikti šis ir manāmi kvalitatīvāks nekā lielākā daļa masu patēriņa produktu.

Mārtiņš: Labi sajūtamais rūgtums ir apiņu dēļ. Šis parasti garšo visiem, un no vietējiem aliem to izvēlas visbiežāk. Man gan gribētos piebilst, ka, dzerot šo hokeja čempionāta vai tamlīdzīga pasākuma laikā, jāuzmanās... tā vieglās iedabas dēļ. Starp citu, ārzemnieki, kuri nogaršo šo alu, vienmēr prasa vēl vienu kausu.

Playboy vērtējums: ★ ★ ★ ★
Viltīgs gaišais, kas var sagādāt pārsteigumu.

MADONAS GAIŠAIS, 5,7%

Jānis: Krāsa tumšāka, garša šķietami medaināka. Šis alus ir jūtami dūmakaināks un spēcīgāks nekā iepriekš degustētais. Es šo vislabprātāk baudītu dziļā pēcpusdienā vai vakarpusē, bet vislabāk tad, kad saule taisās uz rietu.

Andrejs: Noteikti saldāks. Jūtams mazajām alusdarītavām raksturīgais individuālais piesitiens. Garšīgs alus. Šis varētu būt tāds īsts lāņa tēva alus — pielej pilnu krūku un ej pāri rasainai pļavai, lāņa māte blakus. Absolūta idille!

Mārtiņš: Medus gan nav minēts starp sastāvdaļām, bet, jāatzīst, garša patiesi ir saldenāka nekā pirmajam. Tā kā šis ir nefiltrēts dzīvais alus, garšas nianses ar katru dienu nedaudz mainās, kas to arī padara interesantu. Iecienīts starp vietējiem, savukārt ārzemniekus ļoti uzrunā nosaukums — viņi to mēdz saukt par *Madonna beer*.

Playboy vērtējums: ★ ★ ★ ★
Labs variants Līgo priekšvakaram.

RĒZEKNES BRYUVERS GAIŠAIS, 4,7%

Jānis: Patiešām patīkams aromāts, bet, runājot par garšu... šis varētu būt tāds «nobeiguma alus», kad ballīte iegājusi finiša taisnē, mūzika dārd, katrs runā savu, cits citu pārļauj, bet meitene turpat netālu jau aizmigusi.

Andrejs: Putiņas tādas švakas. Šim pietrūkst individuālā rakstura, kura dēļ alus paliktu atmiņā. Diezgan parasts dzēriens ne īpaši izvēlīgiem cilvēkiem. Vārdu sakot, neitrāls, bet patīkamais aromāts, kas jūtams sākumā, vienkārši pazūd gaisā.

Mārtiņš: Šai alus šķirnei vispār ir raksturīgi, ka putas pazūd ļoti ātri. Jā, garša ir visnotaļ neitrāla.

Playboy vērtējums: ★ ★ ★ ★
Drošai baudīšanai Vecrīgā, pusdienlaikā, kad ārā +25. Ideāls ar čipsiem un ķiploku grauzdīņiem.

PIEBALGAS SENČU GAIŠAIS, 5,6%

Jānis: Ja būtu jāizdara secinājumi, spriežot pēc krāsas, es teiktu, ka šim ir kādi 4,2 grādi. Viegls gaišais. Manuprāt, tīrākais Jāņu rīta alus — kad cilvēks ir tikko pamodies, šādu var dzert ūdens vietā, vakardienas rasolu nemaz neēdot. Mierīgi var izmalkot kaut vai piecus kausus un aiziet uzspēlēt futbolu. Labi derēs intelligentam cilvēkam, kurš no rīta nedzer šampanieti.

Andrejs: Šis tiešām šķiet viegls, pat gaisīgs dzēriens — zaļa pļava un pieneppūkas. Jūtama patīkama apiņu garša. Patiks tiem, kas ciena specifiskās alus īpašības, tostarp dzērienam raksturīgo rūgtumu.

Mārtiņš: Šis alus nemaz nav tik nevainīgs, kā sākumā šķiet, — tam ir 5,6 grādi. Gaišā krāsa rada mānīgu iespaidu, bet, arī vērtējot garšas īpašības, šis ir viens no ļoti viegli dzeramajiem aliem.

Playboy vērtējums: ★★★★★

Neapnikstošs dzēriens, ar ko dienu var tiklab sākt, kā arī beigt.

BRENGUĻU GAIŠAIS, 5,6%

Jānis: Šis nu gan ir ļoti dūmakains, nav neko daudz gāzēts, es pat teiktu, ka tumīgs. Man šķiet, šajā sagrašoju kaut ko līdzīgu zemenēm. Jau nobaudot pirmo malku, ir skaidrs, ka šis nav masu produkts. Manuprāt, labs alus, ko baudīt pēc makšķerēšanas, ēdot tikko noķertu un svaigi pagatavotu zivi.

Andrejs: Šis noteikti ir no kādas mazās darītavas. Man asociējas ar prasmīga saimnieka mājās brūvētu lauku alu. Tajā pašā laikā tas iedod tādu noskaņu, ka, arī pilsētas dzīvoklī dzerot, radīsies lauku sētas sajūta.

Mārtiņš: Personīgi man šo ir grūti izdzert vairāk par vienu kausu — salduma dēļ. Šis ir medus alus, kas arī dod īpašas garšas nianšes. Manuprāt, tāds kārtīgs latviešu dzēriens, ko pierāda arī fakts, ka ārzemniekiem tas īsti neiet pie sirds — viņi to vienkārši nesaprot.

Playboy vērtējums: ★★★★★

Dzēriens lauku eksotikas izslāpušajiem.

RĒZEKNIS BRYUVERS TUMŠAIS, 5%

Jānis: Lai gan ir redzams, ka šis ir tumšais alus, pēc *Brenguļa* šķiet pat tāds paviegls. Manuprāt, ļoti atbilstošs dzēriens ilgai un nopietnai diskusijai, kad divi veci runā un runā, bet alus putas stāv un stāv. Drīzāk patiks nopietniem, bārdainiem vīriem, nevis jauniešiem.

Andrejs: Piekritu, ka pārsteidzoši viegls tumšais alus. Iespējams, mazāk pieredzējis cilvēks pat īsti nesaprastu, vai šis ir gaišais vai tumšais. Manuprāt, tieši viegluma dēļ šis ir netipisks Latgales dzērienu kultūras tradīcijām.

Mārtiņš: Kad ārzemnieki jautā pēc kāda tumšā Latvijas alus, visbiežāk piedāvājam šo, un, jā, viņi to labprāt bauda — saprotama garša, neuzbāzīgs aromāts. Viss tieši tādā līdzsvarā, kā nepieciešams.

Playboy vērtējums: ★★★★★

Alus, kas nemulsinās arī tos, kuri parasti izvēlas gaišos.

Playboy
iesāka

priekā! **Sadarbībā ar**
vīnastudija

FOTO: Jānis Grinbergs

Smalkie vīna kursi, jūsmošana par mutē paskalināto malku un ar pudelēm piestūkētie miljardieri pagrabī man atgādina vienu no smalkākajām tirgotāju radītājām fikcijām cilvēces vēsturē. Bet lai nu būtu.

VĀCU VĪNS!

Guntis Bojārs, Dienas mediju galvenais redaktors

Šā vīna izcelsmes valsts ir Vācija. Bādene. Tas mani uzreiz dara nedaudz aizdomīgu. Jo, nu, kur tas ir dzirdēts, ka vācu vīns varētu būt labs? Franču, spāņu, vēl Čiles vai Argentīnas, jā, bet vācu! Vāciešu garā būtu tam piejaukt nedaudz alus un uz etiķetes pamācīt, ka pilnai baudai jāpiekož desiņa. Piedodiet! Katrā ziņā pirms pudeles atvēršanas visas asociācijas, ka tūlīt būs sa-
gaidāms kas ka-
ralisks, ir pret mani.

Par gadskaitļiem, vīnā izmanto-tajām vīnogu šķirnēm, gad-simtiem izstrādā-tajiem unikālajiem aromātiem, pēgaršām un tā tālāk nemaz neuzdriksos runāt. Uz vīnu etiķetēm esmu redzējis tādus aprakstus, ka vis-izcilākie rakstnieki un dzejnieki var stāvēt pie ratiem. Un, nedod Dievs, ja tu nesajutīsi, ka kāds vīns ir radīts no vīnogām, ku-ras, piemēram, augušas kalējainā augsnē, pa kuru 13. gadsimtā ba-sām kājām staigāja visskaistākās šā reģiona neprecētās meitenes. Un tad visi laimīgi nosten: jā, es

jūtu šo pēdu smalko aromātu.

Patīkama vilšanās diemžēl tiešām neseko. Atskrūvētais vācu vīns ir skābs. Protams, ja vajag, izdzert var, un uz pudeles beigām viedoklis arī

varētu kļūt pielai-dīgāks, taču galu galā pudele tiek noglabāta le-dusskapī ar do-mu, ka gan jau ciemiņiem noderēs.

Tagad varētu arī likt punktu, ja ne vēl kāds vakars, kad pirms vakariņām

sakārojās šis tas itāļu gaumē, proti, uzkožu salikums: prošuto, olīvas un siers *Cambozola*, un kā nu ne, no ledusskapja uz mani žēli noraudzījās aizdzertais vācu vīns. Lai būtu, nodomāju. Viņa pēdējā iespēja! Un zināt, man garšoja. Šoreiz tas bija tāds dzestrs un tik saderīgs ar tiem itāļu našķiem, ka, jāteic, laikam jau dzeršu vēl un ilgi tā pudele ledusskapī nestāvēs. ♣

Maijā
Vīna Studijā
pērkot KIEFER
SOMMERCUVEE,
saņemsi 20% atlaidi —
Ls 5,08 parasto Ls 6,35 vietā —
un dāvanā žurnālu
Playboy. Vīnam *Hose Pariente*
Sauvignon Blanc 20%
atlaide, dāvanā —
žurnāls *UNA*.

TEKSTS: Einars
Zalcmanis
FOTO: Aivars
Liepiņš,
Jānis Grinbergs

krogi

VĒRTĒJUMS

Vide
Serviss
Ēdiens
Vīns
Nākšu vēl

International SV
Hospitālu iela 1, Rīga
www.internationalsv.lv
Šefpavārs Andrejs Šmičenkovs

Apskatāmā restorāna meklējumos no ierastā ceļa Vecrīgas vai Rīgas «klusā centra» virzienā, kur rindojas ierastie izpētes objekti, palaimējās nogriezties uz šaurākas taciņas, kas aizveda uz Hospitālu ielas sākumu. Padomj-laiku daudzstāves pirmajā stā-vā nesen iedzīvojuies krogs, kāds mierīgi spētu pastāvēt jebkuras lielpilsētas *dauntāunā*.

Sagaidītāja un vienlaikus arī apkalpotāja ir jauka, enerģijas pārpilna būtne, kas nepilnības viesmīles darbā mierīgi kompensē ar neviltotu viesu mīlestību un jauki atbrūņojošu savu kļūdu atzi-šanu. Tad arī piemirsts ūdens vai aperitīvs kļūst tikai par niansi.

Uz durvīm rakstītais restorāna darba laiks, šķiet, ir domāts tikai kā durvju dekorācija, jo pavēlā sestdienas pievakarē, jēdziens «līdz pēdējām viesīm» iegūst to saturu, ko sola daudzi, bet sniedz retais — krogs ir vaļā tik ilgi, cik klients vēlas, un arī šefpavārs strādā tikpat ilgi. Pārkāpuši ār-durvju sliekšni, nonākam tieši zālē — melnbaltpelēkbrūnā, kur tumšā lamināta galdus akurāti ie-skauj spīdīgi plastikāta krēsli un ērti, spilveniem aprikti zvilņi — divāni. Tāda atturīga kiča un prag-matisma funkcionālisma simbioze. Virspusēji ar acīm pārskrienot ēdienkartes ārēm, gribot negribot uzmanību saista ēdienu cenas, kas šķiet nepieklājīgi zemas. Tikai viesmīles skaidrojums liek sa-prast iemeslu un reizē arī restorā-na konceptu — porcijas ir nelielas. Ēdienkartē ir pieminētas sep-

tiņas dažādas pasaules malas, sākot ar Japānu un beidzot ar Lat-viju. Tāds arī ir kroga koncepts — dot iespēju viesim nobaudīt pēc iespējas daudzveidīgākus dažā-dām zemēm raksturīgus garšu sa-likumus. Par šefa komandas dar-bu jāteic tikai labi vārdi. Zvaig-znes no debesīm grābtas netiek, bet, spriežot pēc tā, ko nobaudīju, līmenis tiek noturēts. Jāapbrīno spēja gandrīz vienlīdz veiksmīgi pagatavot kā britu klasisko Ve-lingtonu (kurš gan ierakstīts Jaunzēlandes ailītē), gan arī krie-vu meistarstiķi — zivju zupu. Starp citu, Velingtons ir brīnišķīgs.

Sunisko sajūsmu par lieliska-jām vakariņām gan nedaudz no-placina klaji neveiksmīgā *panna cota*, bet uz patīkamo sajūtu ta-kas atgriež izcils espresso.

Par vīna karti tikai daži vārdi: karte ir. Pieklājīga, prātīgi sastādi-ta, ar dažām pērlēm. Jaukā vies-mīle vīnos orientējas stipri virspu-sēji, bet tās dažas pozīcijas, ko zi-na, prot ieteikt pārliecinoši un, kas svarīgākais, pareizi. Jauki!

Mūzika prasa atsevišķu piezi-mi — popsīgas etnohitu apdares netraucē un ir patīkamas līdz tam mirklim, kad, šķiet, nejauši iezo-gas tipiski naktsklubu biti. Izvēlie-ties, cienījamie restoratori, starp deju vietu un labu restorānu!

Verdikts: nemiet savu drau-dzeni vai paziņu un droši vediet uz *International SV*! Varbūt izpa-likš Vecrīgas glamūriga spožme un snobisms, toties saņemsiet patiesi garšīgu ēdienu un iespai-dus. Vidējs vakariņu (ar glāzi vīna) čeks — ap Ls 15. ♣

Playboy
garšo

konservi

TEKSTS: Ivars Āboliņš FOTO: Jānis Grīnbergs

Konservu pasaule ir neiedomājami plaša, un Latvijā **atrodami daži patiešām interesanti eksemplāri**

Brieža gaļa

Kurzemes medījumu delikatese

Sastāvs: brieža gaļa (ne mazāk kā 80 procenti), dzeramais ūdens, pārtikas sāls, garšvielas

Playboy vērtē: ja garšo medījums un gribas brīnišķīgas pusdienas, šī būs istā manta. Garša ir labāka, nekā vispār var uzdrošināties cerēt. Konservus droši varētu pasniegt jebkurā restorānā, un neviens pat neiedomātos, ka tas nav kāds šefpavāra īpašais piedāvājums.

Mārtiņš Rītiņš,
restorāna Vincents šefpavārs

NO JĒRA PAUTIEM

LĪDZ ZIRGA VAIDZIŅAM

Jēra pauti krējuma mērcē

Sidrabjērs

Sastāvs: jēra pauti (62 procenti), krējuma mērce, kviešu milti, ciete, dabīgās garšvielas un ekstrakti

Playboy vērtē: atverot bundziņu, acu priekšā iznirst divi pelēkbalti bumbuli — pavisam īstas jēra olas. Izskats var mulsināt, taču garša ir pārsteidzoši laba. Katru dienu, protams, neēdīsi, taču kā īpaša delikatese šad tad jēra pauti ir vienkārši lieliski.

Zirga gaļas konservi

Delikateses

Sastāvs: zirga gaļa (70 procenti), cūkgaļa, dzeramais ūdens, sīpoli, garšvielas, nitrītsāls

Playboy vērtē: ja pārvar aizspriedumu, ka tas ir tieši zirgs, garšo patiešām labi. Tā kā nedaudz pēc liellopa, tā kā nedaudz pēc cūkas, taču tomēr mazliet citādi. Bet vecie mīti joprojām ir dzīvi — nu, ir tomēr jocīgi ēst bērīti, lai cik labi viņš arī garšotu.

«**K**onserviem nav nekādas vainas. Tas Latvijā ir tāds no padomju laikiem saglabājies mīts, ka tie ir kaut kas ne īpaši labs. Turklāt, ja

parēķina cenu kilogramā, delikatesu konservi ir daudz dārgāki par filejas gaļu.

Es dažreiz arī restorāna ēdienkartē ielieku konservu ga-

ļu, ja gribas tādu zemniecisku piesitienu. Protams, ne visu ražotāju, bet delikatesu konservu. Un arī pats pa reizei uzēdu konservus. Man garšo.»

Paraugies uz lietām ar VĒSU prātu!

Abonē «Dienas Bizness» no jūlija:
IETAUPI līdz 57%*,

**DĀVANĀ saņem
KASTI saldējuma «Mājas»!**

Abonē tūlīt:

- zvani 67000624
- ienāc abone.db.lv
- raksti abonesana@db.lv
- sūti SMS ar tekstu DB uz 1863

3 mēneši – Ls 29
6 mēneši – Ls 53
12 mēneši – Ls 95

* Iegādājoties visus DB un LD numurus no jūnija vai jūlija preses tirdzniecības vietās, gadā Jūs samaksātu par 57% vairāk nekā abonējot.

Akcija spēkā līdz 25.06.2012.

Partneris:

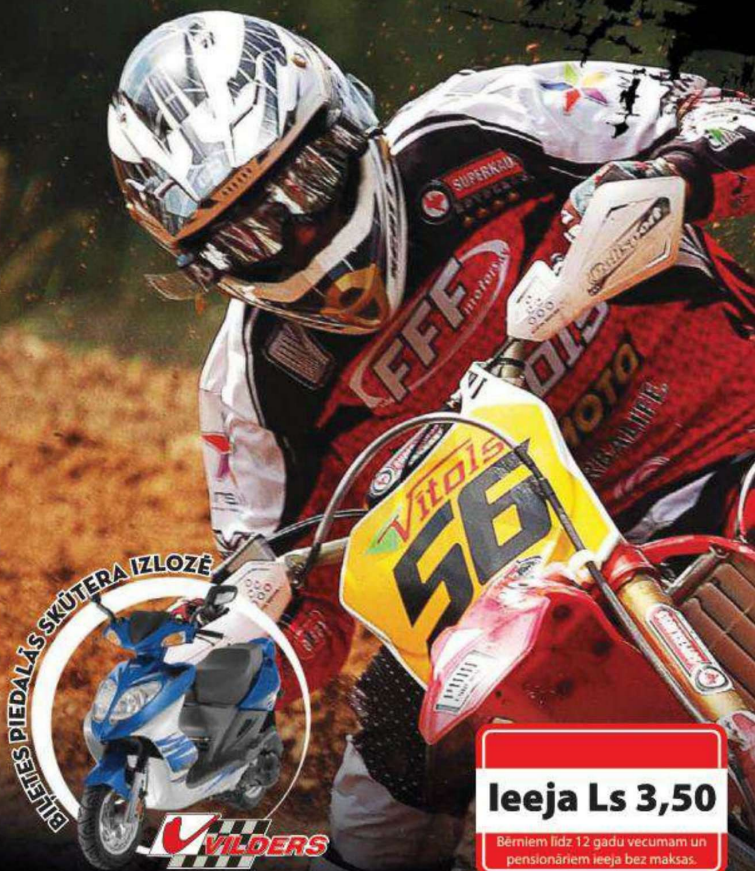
Nekur nav tik labi kā mājās

www.superkauss.lv

MOTOKROSS DOBELĒ

CELA ĒZELU MOTOTRASĒ
17. JŪNIJĀ PLĒKST. 12.00

Ieeja Ls 3,50

Bērnēm līdz 12 gadu vecumam un pensionātiem ieeja bez maksas.

HERBALIFE
FANU SKRĒJIENS

BOSCH
ĀTRĀKAIS APLIS

ĢENERĀLSPONSORI

SPONSORI

ATBALSTĪTĀJI

Playboy
bauda

piešaujam piparus

MARINĀDE KAUKĀZA GAUMĒ

- 0,5 kg sīpolu
- 6 ēdamkarotes galda etiķa vai viena citrona sula
- 1 glāze minerālūdens
- sāls, melnie pipari
- Liek kārtās gaļu un sīpolu gredzenus, pieber sāli un piparus. Etiķi vai citrona sulu atšķaida ar ūdeni un pārlej gaļai. Marinē 2-3 stundas.

Kaukāza cepumi

Ap Līgo vairāk nekā jebkurā citā laikā latvietī pamostas dienvidnieka gars, jo ir taču jāgatavo mūsu «nacionālais ēdiens» — šašliks. Playboy noskaidro, kā to izcept perfektu.

TEKSTS: Linda Krūmiņa
FOTO: Matiss Markovskis, Alloverpress

Marināde

Gatavojot marinādi, jāpievērš uzmanība diviem būtiskiem aspektiem: skābums un garšvielas.

SKĀBUMS: etiķis, sulas, vīns, majonēze, kefirs tiek izmantoti, lai gaļa būtu mīkstāka un vieglāk sagremojama. Daudzi pavāri uzskata — ja skābums iedarbojas ilgstoši, tas padara gaļu cietāku un pasliktina garšas īpašības, tāpēc nereti to mēdz pievienot tikai pirms pašas cepšanas.

KEFĪRA

- 0,5 kg sīpolu
- 200-300 g zaļumu: dilles, pētersīļi
- 1-1,5 glāzes kefīra
- garšvielas: baziliks, koriandrs, *Hmeli Suneli* garšviela, melnie pipari
- Liek kārtās gaļu, sīpolu gredzenus, zaļumus, pārber ar garšvielām, pārlej ar kefīru. Marinē 3-5 stundas.

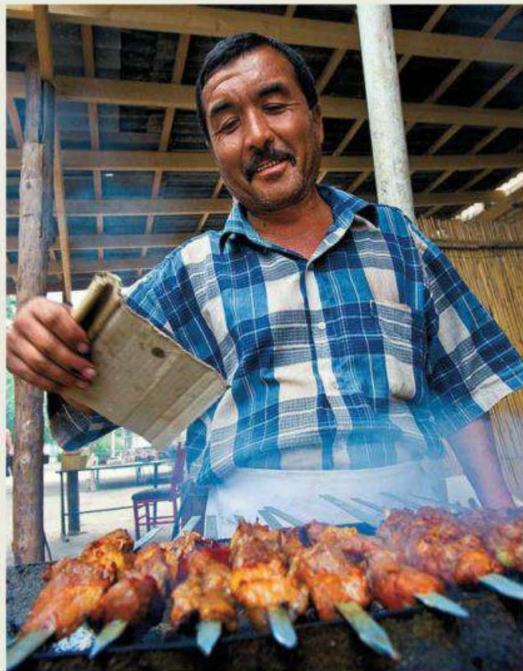
TOMĀTU

- 300 g sīpolu
- 1 glāze nesālītas dabīgās tomātu sulas
- garšvielas: baziliks, koriandrs, *Hmeli Suneli* garšviela, melnie pipari
- Liek kārtās gaļu, sīpolu gredzenus un garšvielas, pārlej ar tomātu sulu. Marinē 4-6 stundas.

AR GRANĀTĀBOLU SULU

- 300 g sīpolu
- saīšķītis kinzas
- saīšķītis pētersīļu
- garšvielas: baziliks, koriandrs, *Hmeli Suneli* garšviela, melnie pipari
- 1 glāze granātābolu sulas
- Gaļu samaisa ar garšvielām, sakapātiem zaļumiem un sīpolu gredzeniem. Pārlej ar sulu. Marinē aptuveni diennakti.

3 zelta noteikumi

1.

VĪRIEŠA ROKAS

Pajautā jebkuram brālīgo Kaukāza tautu pārstāvim, un viņš tev pateiks, ka sievietē jātur pa gabalu no cepšanas procesa. Gaļu uz uguns cep kopš aizvēsturiskiem laikiem – tas bija cilvēces pirmais lielais solis kulinārijas mākslas izkopšanā. Tajos sensenajos laikos pārtiku gādāja vīrietis – mednieks. Iespējams, enerģētika, ko slēpj kolektīvā zemapziņā, ir iemesls, kāpēc tieši vīriešiem tik labi izdodas izcept kārtīgu šašliku.

2.

VISLABĀKĀ UN VISSVAIGĀKĀ

Šašlika klasika ir jēra un cūkas gaļa, reizēm to gatavo arī no liellopa – tad parasti tā ir maigā teļa gaļa. Protams, mūsdienā dzīvesveids darījis savu, un tagad šašliku cep arī no vistas un zivs. Gaļai jābūt no jauna lopa, ar nelielu taukumiņu. Vislabāk der šķiņķis un karbonāde. Optimāli, ja gaļa sagriezta ap 15 līdz 20 gramu smagos gabaliņos. Mazāki pārcepsies, bet krietni lielākiem vidus var palikt jēls.

3.

MAIKA VAI OGLES

Izvēle pēc katra paša gaumes. Ja sliecies par labu malkai, pagalēm, protams, jābūt sausām un lapu koku. Skuju koki nedod nepieciešamo karstumu, turklāt gaļa piesūksies ar sveķu aromātu un zaudēs labo garšu. Un, protams, nekādu liesmu, tikai kvēlojošas ogles.

GARŠVIELAS: koriandrs, baziliks, sarkanie, melnie un asie pipari vislabāk pietāv klasiskam šašlikam.

NEIESAKĀM: pirkt jau gatavās šašlika garšvielas, tās nereti ir sirsniņi bagātinātas ar garšas uzlabotājiem. Turklāt, izmantojot gatavos maisījumus, gaļa parasti iegūst vienu tipisku un ļoti komerciālu garšas buķeti.

TRAUKS: gaļu marinē emaljētā, māla vai stikla traukā; noteikti neizmanto alumīnija katlu.

Visās receptēs sastāvdaļu daudzums rēķināts uz vienu kilogramu gaļas.

AR SĪPOLIEM

- 1 kg sīpolu
- garšvielas pēc izvēles: baziliks, koriandrs, *Hmeli Suneli* garšviela, melnie pipari
- Sīpolus ļoti smalki sakapā vai samal gaļas mašīnā, sajauc ar garšvielām. Gaļu marinē aptuveni 6 stundas.

VĪNA

- 0,5 kg sīpolu
- 200-300 g zaļumu: dilles, pētersīļi
- 1-1,5 glāzes sausā sarkanvīna
- garšvielas: baziliks, koriandrs, *Hmeli Suneli* garšviela, melnie pipari
- Liek kārtās gaļu, sīpolu gredzenus, zaļumus, pārber ar garšvielām, pārlej ar vīnu. Marinē vismaz 15 stundas.

AR MINERĀLŪDENI

- 0,5 kg sīpolu
- 200-300 g zaļumu: dilles, pētersīļi
- 1 glāze minerālūdens
- garšvielas: baziliks, koriandrs, *Hmeli Suneli* garšviela, melnie pipari
- Liek kārtās gaļu, sagrieztus sīpolus, sakapātus zaļumus un pārlej ar minerālūdeni. Marinē 3-5 stundas.

Playboy
garšo

ēdieni

TEKSTS: Linda Krūmiņa FOTO: Lauris Viksne, F64

PLAYBOY
ATKLĀJ
TRADICIONĀLUS
PRODUKTUS
JAUNOS
VEIDOS.

Receptēs dalās
Aleksis Žiluks,

Dome Hotel
restorāna Le Dome
šefpavārs

Vasara ir labākais brīdis, kad pašam mēģināt pagatavot izsmalcināta restorāna cienīgu maltīti. Veiksmes noslēpums ir vienkāršs – jāizmanto grils. Pirmkārt, tas ir ātri un ērti, otrkārt, ēdiens, kas baudīts svaigā gaisā, vienmēr garšo divtik labi.

Atslodze uz iesma

Reizēm ir tā — grils vēl kuras, bet šašliku... vairs īsti negribas. Playboy gatavo atslodzes režīmā.

Cālis izsmalcinātais

NEPIECIEŠAMS:

- cālis
- sparģeļi
- baby kukurūza
- olīveļļa
- trifeļu eļļa
- sarkanvīna mērce
- garšaugi, sāls un pipari

ĪPAŠAIS KNIFIŠS:

trifeļu eļļa — viens no modīgākajiem mūsdienu kulinārijas produktiem, kas gādā par patīkamu aromātu un interesantām garšas niansēm. Eļļu nedrīkst karsēt, tāpēc ar to pārslaka ēdiena, kad tas jau gatavs. Lieto pavisam nelielā daudzumā.

PAGATAVOŠANA

Cāli sadala gabalos (starp citu, ja vēlies tiešām izsmalcinātu kulināro baudījumu, būtiski izvēlēties tieši cāli, nevis trekni nobarotu broileru), marinē olīveļļas, garšaugu un garšvielu maisījumā, kam pievieno nelielu daudzumu čili, un grilē. Tajā pašā eļļas un garšvielu maisījumā marinē dārzeņus un arī cep uz grila. Visu kārto uz šķīvja un viegli pārslaka ar sarkanvīna mērci, trifeļu eļļu un garšaugu eļļu. Dekorē ar garšaugiem.

A'la nacionālā virtuve jeb Reņģe kažokā

NEPIECIEŠAMS:

- reņģu filejas
- garšaugi, piemēram, timiāns
- panko rīvmaize
- ola
- ķirštomātiņi
- laims
- sāls un pipari

Lieliskais jūras velšu kokteilis

NEPIECIEŠAMS:

- garneles
- jūras ķemmītes
- cukini
- baby kukurūza
- paprika
- sparģeļi
- burkāni
- baziliks
- olīveļļa
- sāls, pipari,
sasmalcināts ķiploks,
garšaugi pēc izvēles

ĪPAŠAIS KNIFIŅŠ:

jūras ķemmītes — viens no vērtīgākajiem jūras velšu produktiem ar tik unikālām garšas īpašībām, ka vienā porcijā ir gana ar vienu ķemmi, lai ēdājs būtu sajūsmā.

ĪPAŠAIS KNIFIŅŠ:

panko rīvmaize — ja-pāņu rīvmaize, kas gatavota no baltmaizes, rupji rīvēta un izskatās kā pārslas. Ļauj ēdienu padarīt kraukšķīgāku un labāk nekā parastā rīvmaize absorbē garšvielas.

PAGATAVOŠANA

Reņģu filejas panē — apmērcē sakultā olā, apvārta rīvmaizē, pārkausa ar sasmalcinātiem garšaugiem, sāli un pipariem, grilē. Gatavas dur uz koka iesmiņiem, kāro šķīvī, pasniedz ar laima daiviņu un ķirštomātiņiem.

PAGATAVOŠANA

Garneles un jūras ķemmītes notīra. Marinē eļļā, kam pievienotas garšvielas un garšaugi. Cep uz grila aptuveni divas minūtes no katras puses. Gatavojot jūras veltes, svarīgākais ir nepārcept, jo tad tās kļūst sīkstas. Tajā pašā eļļā un garšvielu maisījumā iemarinē arī dārzeņus, apcep uz grila tā, lai vidus paliek kraukšķīgs. Kārto uz šķīvja, pasniedz ar svaiga bazilika lapiņām.

Reibinošais deserts

NEPIECIEŠAMS:

- Limoncello likieris
- zemenes
- ananass
- melone
- bumbieri
- piparmētra
- lazdu rieksti
- pūdercukurs
- šokolādes mērce

ĪPAŠAIS KNIFIŅŠ:

Limoncello likieris — Itālijā ražotais citrūnu likieris ir unikāls produkts, ko var baudīt gan vienkārši atdzesētu, gan izmantot kā garšvielu desertos.

PAGATAVOŠANA

Augļus un ogas notīra un sagriež nelielos gabaliņos. Pārkausa ar pūdercukuru, pārlej ar Limoncello likieri, visu apmaisa un īsu brīdi cep uz grila. Gatavus kāro šķīvī, dekorē ar sasmalcinātiem riekstiem, piparmētru un šokolādes mērci. Bauda, kamēr silti.

Džūdija Montereja
(Judi Monterey)

Foto: Pīters Govlands
(Peter Gowland)

PLAYBOY GALERIJA

1963. gada janvāris

MILJONS DOLĀRU LOMS

Viņi riskē ar dzīvību, lai dotos pēc
loma trakojošā jūrā

no 21. maija pirmdienās 21:00 TV6

Tava absolventa Dāvanu karte

Ar mīlestību dāvināma,
ar zināšanām lietojama.

www.galactico.lv

GALACTICO™

alfa

ORIGO

|||
GALERIJA CENTRS

MOLS

DOLE